

C 14437

వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు - 2,

రచన :

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

మొదటి ప్రచురణ : 1987

మే - 1987

మొదటి ప్రింట్

విజయశ్రీ ప్రింట్స్

విజయవాడ - 520 014.

ముఖచిత్రం :

'చంద్ర'

ప్రచురణ :

డిల్లీ పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ - 2.

వెల : రు 25.00

విషయసూచిక

మూడు -		పుట
1. కన్యాసంప్రపయ క్తకాధికరణం :		
ప్రథమాధ్యాయం		1
2. ఎలాంటి కన్యను వివాహమాడాలి?		4
3. ద్వితీయాధ్యాయం : కన్యావిస్రంభణం		10
4. నూతన వధువును వశం చేసుకోవడం ఎలా?		12
5. తృతీయాధ్యాయం : బాలోప్రకమం		25
6. చతుర్థాధ్యాయం : ఏకపురుషాభియోగం		41
7. ఐంచమాధ్యాయం : వివాహయోగం		56
నాలుగు -		
8. భార్యాధికారికాధికరణం :		
ప్రథమాధ్యాయం		68
9. ద్వితీయాధ్యాయం : జ్యేష్ఠావృత్తం		88
10. పునర్బుధు అంటే ఎవరు?		97
ఐదు -		
11. పారదారికాధికరణం : ప్రథమాధ్యాయం		110
12. ద్వితీయాధ్యాయం : పరిచయ కారణం		129
13. స్త్రీ పరిచయం ఎలా సంపాదించాలి?		130
14. తృతీయాధ్యాయం : భావపరీక్ష		141
15. చతుర్థాధ్యాయం : దూతీకర్మవిమర్శ		151
16. షరస్త్రీ మనోభావాలు ఎలా సూచిస్తుంది?		157
17. దూతికలలో రకాలు		163
18. ఐంచమాధ్యాయం : ఈశ్వరకామితం		171
19. షష్ఠాధ్యాయం : అంతఃపురికం, దారరక్షితం		186

20.	పరపురుషులనుండి భార్యను రక్షించుకునేది ఎలా ?	197
21.	ఆరు - వైశికాధికరణం : ప్రథమాధ్యాయం :	202
22.	పురుషులతో వేశ్య ఎందుకు సంగమిస్తుంది ?	209
23.	ద్వితీయాధ్యాయం : కాంతానువృత్తం	215
24.	వేశ్య ఎలా నడచుకోవాలి ?	217
25.	తృతీయాధ్యాయం : అర్థాగమోపాయం	228
26.	వేశ్యలు ధనం గుంజే ఉపాయాలు	231
27.	రతికేళిలో విటాడికి ఎలా విరక్తి ?	238
28.	చతుర్థాధ్యాయం : విశీర్ణ ప్రతిసంధానం	242
29.	పంచమాధ్యాయం : లాభవిశేషం	254
30.	షష్ఠాధ్యాయం : అర్థానర్థానుబంధ సంశయ విచారం	268
31.	ఏడు - ఔపనిషదికం : ప్రథమాధ్యాయం	284
32.	వశీకరణయోగాలు	290
33.	వృష్యయోగాలు	
34.	ద్వితీయాధ్యాయం : సప్తరాగ ప్రత్యానయనం.	299
35.	కృత్రిమ సాధనాలు	300
36.	చిత్రయోగాలు	306
37.	ఉపసంహారం	311

వాత్సయన కామసూత్రాలు [ఉత్తరార్థం]

మూడు :

కన్యాసంప్రయుక్తకాధికరణం
ప్రథమాద్యాయం : వరణ విధానం :

పురుషుడు ఆరవై నాలుగు కళలా అభ్యసించి, విశేషంగా లోక
జ్ఞానం సంపాదించి నప్పటికీ, స్త్రీ సమాగమం లేకపోతే అతని జీవితం
వ్యర్థమే అవుతుంది అందువల్ల స్త్రీ సమాగమానికి ఉపాయాలు చెపు
తున్నాడు వాత్సయనుడు పెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడే కదా సంసార సుఖం
లభించేది? ఆశ్రమాన్నింటిలోకి గృహస్థాశ్రమం శ్రేష్ఠమైనవన్నారు
పెద్దలు. తక్కిన మూడు ఆశ్రమానికి గృహస్థే ఆశ్రయం, ఆధారం.
మోక్ష సాధనకు అవసరమైన పూజలు, వ్రతాలు, దాన - ధర్మాలు, యజ్ఞ
యాగాదులు, తీర్థయాత్ర సేవనం ఇవన్నీ గృహస్థాశ్రమంలోనే అనుష్ఠించ
డానికి వీలవుతుంది కాబట్టి పురుషుడికి భార్య అవసరం. సంరాన ప్రాప్తికి,
వంశాభివృద్ధికి, అర్థాంగి కావాలి కదా!

1. సవర్ణయా ౭ మనస్వపూర్వాయాం, శాస్త్రుతో ౭ధి
గతాయాం, ధర్మో ౭ర్థః, పుత్రతః, సంబంధః, పక్ష
వృద్ధిః, అనుపస్కృతా రతిశ్చ.

సంప్రయోగం పొందడానికి అన్వేషించే మార్గాన్నే 'ఆవాపం'
అంటారు. ఈ ఆవాపంలో కన్య ప్రధానపాత్ర వహిస్తుంది. మరి, ఆ కన్య

ఎలాంటిదై ఉంటారీ? తన వర్గంలోనే జన్మించి, ఇంతకు ముందు మనోవాక్కర్మలా ఎవ్వరికీ ఇవ్వబడినదై, ఎవ్వరినీ, ప్రేమించనిదై ఉంటారీ. ఆ కన్య శాస్త్రయుక్తంగా వివాహం చేసుకోదగినదిగా ఉంటారీ. అలాంటి కన్యను వివాహమాడినప్పుడే ధర్మం దక్కుతుంది అర్థం లభిస్తుంది. సత్సం రానం ప్రాప్తిస్తుంది సంబంధ బాంధవ్యాలు, వంశం వృద్ధి అవుతాయి. దోష రహితమైన కలి సౌఖ్యం లభిస్తుంది.

2. తస్మాత్కన్యాం, అభిజనోపేతాం, మాతాపితౄ మతీం, త్రివర్షాశ్రృభృతి న్యూనవయసం, శ్లోఘ్య చారే, ధనవతి, పక్షవతి, కులే, సంబంధిప్రియే, సంబంధిభిరాకులే, ప్రసూతాం, ప్రభూతమాతా పితృపక్షాం, రూపశీల లక్షణసంపన్నాం, అన్యూనా ధికా, మవినప్తదంతనఖ కర్ణకేశాక్షిప్తనీం, అరొగ ప్రకృతి శరీరాం, తథావిధ ఏవశ్రుతవాన్ శీలయేత్.

అందువల్ల వివాహం చేసుకోబోయే కన్య ఉత్తమ వంశంలో పుట్టినదై పుండాని పెద్దలు నిర్ణయించాటే అంతే కాకుండా ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు సతీవ్రతై పుండారి పురుషుడికన్నా కనీసం మూడేండ్లయినా వయస్సులో చిన్నదిగా పుండారి. పురుషుడితో సమానమైన కులదారాలు కలిగి, ధర్మాన్య సమృద్ధికలదై పుండారి. బంధువుల పట్ల ఇష్టం కలదీ, అలాగే బంధువుల చేత ప్రేమించబడేది అయి పుండారి. మంచి రూపం, మంచి ప్రవర్తన కలదై, కుట్ర పక్షపాటు కలదై పుండారి. మరీ పొట్టిగాను, మరీ పొడగాను పుండకూడదు. మధ్యరకం ఎత్తు కలిగి, చక్కని గోళ్ళు, చక్కటి పలువరుస, అందమైన చెవులు, కళ్ళు మంచి తల వెంట్రుకలు, నిండైన పాలిండ్లు కలదై పుండారి. ఎలాంటి రోగాలూ లేనిదై పుండారి. ఈ విషయాలన్నీ బాగా ఆలోచించి వింశతిమైన కన్యను పెండ్లాడారి.

3. యాం, గృహీత్వా కృతిన మాత్మాపం మన్యేత, న చ సమానైర్నింద్యేత, తస్యాం ప్రవృత్తిరితి ఘోటక ముఖిః.

ఎలాంటి పిల్లను చేసుకుంటే తన జీవితం ధన్యమవుతుందని వురుషుడికి అనిపిస్తుందో, తన వాసుండి ఎలాంటి నింద రాకుండా వుంటుందో, అలాంటి అమ్మయినే పరిజయమాదాలని మోటకముఖుల అభిప్రాయం.

4. తస్యః పరణే మాతాపితరా, సంబంధినశ్చ ప్రయ తేరన్, మిత్రాణి చ గృహీతవాక్యాని ఉభయ సంబద్ధాని.

కన్యను పరించడం రెండు విధాలు, మొదటిది పొరువంతో సంపాదించడం, రెండవది దైవవిధానంగా పొందడం. పైన చెప్పిన రూపగుణశీలాదులు, పంశం గల కన్యను విచారించి, అలాంటి కన్య కోసం బంధువులు, మిత్రులు, యువతీ యువకులు ప్రయత్నించి పెళ్ళి చేసుకోవాన్ని పొరువ విధానం అంటారు.

5. తాస్య న్యేషాం పరయిత్యాణాం దోషాన్ప్రత్యక్షా నాగమికాంశ్చ శ్రావయేయుః.

6. కాలాన్ పౌరుషేయాన్ అభిప్రాయసంపర్ధకాంశ్చ నాయకగుణాన్ విశేషతశ్చ కన్యామాతురసు కూలాంస్తథాత్వాయతియక్తాస్తర్శయేయుః.

అలాంటి కన్య కోసం బంధుమిత్రులు ప్రయత్నిస్తున్న సమయంలో, ఆ కన్య కోసమే ఇరువులు ప్రయత్నిస్తున్నట్లయితే, ఆ వడదీ యిందు ప్రత్యక్షంగా కనిపించే దోషాలను గురించి, నాముద్రిక కాత్రంలో చెప్పిన

దోషాంను గురించి, ఆ పిల్ల తల్లి దండ్రులను ఇలిరుల ద్వారా తెలియ జెయ్యాలి. అంతే కాకుండా తమ పిల్లవాడికి గం గజ గజాలను గురించి గౌరవ మర్యాదలను గురించి, శుభలక్షణాలు, విద్య, సామర్థ్యం మొదలయిన వాటిని గురించి కూడా ఆ అమ్మాయి తల్లి దండ్రుల మనస్సులకు నచ్చేలా వర్ణించి చెప్పాలి ఆ కన్య రిల్లికి ముఖ్యంగా తమ కుర్రవాడికిస్తే ఆ అమ్మాయి అనుభవించే భోగాలను గురించి, సౌభాగ్యాన్ని గురించి, యధార్థమైన విషయాలే ఎరుక పరచాలి, పౌరుష విధానంలో అనుసరించవలసిన పద్ధతి ఇదంతా.

ఎలాంటి కన్యను వివాహమాడాలి ?

7. దైవచింతకరూపశ్చశకుననిమి త్త్రగహలగ్నబల లక్షణ దర్శనేన నాయకవ్యభివ్యంత మర్థ సంయోగం కల్యాణ మనుషర్ణయేత్.
8. అపరే పునరన్యన్యోన్యతో విశిష్టేన కన్యాలాభేన కన్యామాతరమున్నాదయేయః.
9. దైవనిమి త్తశకునోప్రశుతీనాం ఆసులోమ్యేన కన్యాం వరయేద్దద్యాచ్చ.

ఇక దైవ విధానాన్ని గురించి చెపుతున్నాను. కన్యను చూచి వరించేటప్పుడు శకునాలు, శుభ సూచనలు, గ్రహణం, లగ్నం, అదృష్ట లక్షణాలు తప్పక గమనించాలి. పెళ్ళి కుమారుడికి అతని మిత్రులు ముందుగా పెళ్ళి రాసున్న దశలాభం గురించి, కల్యాణ శోభను గురించి చెప్పాలి. అలాగే జ్యోతిష్కులు కూడా కన్య తల్లి దండ్రులకి పెళ్ళి పిల్లను పెళ్ళాడబోతున్న వరుణ్ణి గురించి ఎంతగానో వర్ణించి చెప్పాలి. దైవ నిమిత్తాలు, గమనించి వర్ణించాలి. శుభం కలుగుతుందని నచ్చ చెప్పి, కన్యను ఇచ్చేలా చెయ్యాలి.

10. స యదృచ్ఛయా కేవలమానుషయేతి ఘోటకముఖః.

కన్యను వరించే సమయంలో, కేవలం సామాన్యమైన అభిప్రాయంతోనే వరించాలిగాని ఇతరములైన అభిప్రాయంతో వరించకూడదు. అలాగే కన్యను ఇచ్చే తల్లిదండ్రులు కూడా అలాంటి అభిప్రాయంతోనే ఇవ్వాలి. ఇది మోటకముఖులు చెప్పిన మాట.

11. సుప్తాం, దుదతీం, నిష్క్రింతాం, వరణే పరివర్ణయేత్.

12. అప్రకృతనామధేయాం చ, గుప్తాం, దత్తాం, ఘోనాం, పృవతా, పృవభాం, వివతాం, వికటాం, విముండాం. శుచిమాషితాం, సాంకరికీం, రాశాం, ఫలినీం, మిత్రాం, స్వనుజాం, వర్షకరీం చ వర్ణయేత్.

కన్యను తొలిసారిగా చూడడానికి వెళ్ళినప్పుడు శకునాలు పరిశీలించాలి. ఈ శకునాలు రాబోయే శుభాశుభాలను సూచనలు. కన్యను చూడడానికి వెళ్ళేసరికి, ఆ అమ్మాయి నిద్రపోతున్నా, ఏడుస్తున్నా, ఇంద్లో నుంచి బయటికి వెడుతున్నా మంచిదికాదు. అలాంటి కన్యను వివాహమాడితే చెరువు జడగుతుంది. అంతేకాకుండా అప్రకృతమైన పేరుగల కన్యకూడా పనికిరాదు. రహస్యంగా దాచబడిన కన్యను కూడా వరించకూడదు. అంతకు ముందే ఇతరులకు పెళ్ళిచేయడానికై వాగ్దానం చేయబడిన కన్యను, అవలంబిచాలు కలదాన్ని, తప్పకండా విడిచిపెట్టాలి. అలాగే కపిలవర్ణంగల కన్యను, శరీరం మీద బొల్లి ఉన్నదాన్ని, పురుషులతో కలిసి యరేచ్యగా తిరిగేదాన్ని, నడుం పంగిపోయినదాన్ని, కాళ్ళు లేదా పాదాలు పంకరగా వున్నదాన్ని, అసహ్యమైన ముఖం కలదాన్ని, పరపురుష సంబంధం కలిగి వున్నదాన్ని, తనతో సమానమైన పయస్సు కలదాన్ని, రజస్వల అయినదాన్ని, మూగపిల్లను, చిన్నతనం నుంచి తనతో స్నేహం గలదాన్ని, కాళ్ళు చేతులు చెమటలుకమ్మి ఉండేదాన్ని,

'పెళ్ళిదేసుకో'కూడదు అంటే ఇలాంటి శుభాశుభ రషడాలు చూచి, మంచి శతనాలు గమనించి, అన్ని విధాల ఉత్తమంగా తిన్న కన్యను వివాహమాడాలి. ఇది శాస్త్రం, పెద్దలు చెప్పినమాట. అలాకాక కొందరవడితే కష్టాలు ప్రాప్తిస్తాయి. ఆ దాంపత్యం సౌఖ్యదాయకంగా వుండదు.

13. సక్షత్రాఖ్యాం, -పదీనామ్నీం, వృక్షనామ్నీం చ గర్హితం, లకారదేహాసంతాం చ వరణే పరివర్జయేత్.

సక్షత్రాం పేర్లు, నడుం పేర్లు గలదాన్ని, చెట్ల పేరు కలదాన్ని, అనవ్వమైన పేర్లు కలదాన్ని, ల, ర, అనే అక్షరాలు పేరులో చివరి అక్షరానికి ముందున్న పేర్లు కలదాన్ని పెండ్లాడరాదు.

14. యస్యాం మనశ త్సుఖోర్నిబంధస్త స్యామృద్ధిరేతరామాది యేతేత్యేకే.

15. తస్మాత్ప్రదాన సమయే కన్యాముదారవేషాం స్థాపయేయ రాపరాహ్నికం చ.

ఏ కన్యను చూచిగానే కిడికి, మనస్సుకూ తృప్తి, ఆనందము కలిగి, భార్యగా అంగీకరించాలని ఆభిరాష పుడతుంటే, ఆ కన్యను భార్యగా స్వీకరిస్తేనే శుభం చేకూరుతుంది కాని, తక్కిన కన్యలను చేసుకుంటే కుట్రమూ, సుఖమూ వుండని కొందరు శాస్త్రకారుల అభిప్రాయం అంటే పెళ్ళి చూపుం సమయంలో కన్యను ఆరీర్ణజీయమైన వేషంతో, ఆలంకారంతో సిద్ధం చేయాలి పెళ్ళి చూపుం తరుణంలోనూ పెళ్ళి జరిగే సమయంలోనూ చూడా కన్యను ఒకాగే తయారు చేయాలని శాస్త్రం చెప్పుతున్నది.

16. నిత్యం ప్రసాధితాయాః సఖభిస్సహక్రీడా యజ్ఞ
వివాహాదిషు జనసంద్రాపేషు ప్రాయత్నికం
దర్శనం, తిథోత్సవేషు చ శత్యసధర్మత్వాత్.
17. పరణార్థముపగతాంశ్చ భద్రదర్శనాన్ ప్రదక్షిణ
వాచశ్చ తత్సంబంధినంగతాన్ పురుషాన్మంగళైః
ప్రతిగృహ్ణీయః
18. కన్యాం చైషామలంకృతామన్యాపదేశేన దర్శ
యేయః.
19. దైవం పరీక్షణం చావధిం స్థాపయేయరాప్రదాన
నిశ్చయాత్.
20. స్నానాదిషు వియుజ్యమానా పరయితారః సర్వం
భవిష్యతీత్యుక్త్వా సతదహరేవ అభ్యుపగచ్ఛేయః.

కన్య ఇతరులను పెండ్లి జరిగే సమయాల్లో కూడా తానున్న
పెండ్లికూతురువలె అలంకారం చేసుకుని స్నేహితురాండ్రతో కలిసి
ఆడుతూ, పాడుతూ తిరుగుతుంటాది. యజ్ఞమాగాదుల్లోనూ, వివాహాది
ఉత్సవాల్లోనూ, జనం ఎక్కువగా మూగి వుండే సభలు మొదలైన
చోట్లనూ పెండ్లి కావలసిన కన్య చక్కగా అలంకరించుకుని వరుడికి
కన్పించేలా తిరుగుతుంటాది. ఇది పద్మాంతో తుల్యమైనది కాబట్టి ధర్మ
యక్తమే అవుతుంది కాని ధర్మవిరుద్ధం కాదు. కన్యను చూడడానికి
వచ్చిన బంధు మిత్రులనూ, పనుడి పక్షంలోని పెద్దలనూ ఆప్యాయంగా
పంకరించి, మంగళకరమైన ద్రవ్యాలతో, మంగళ వాముద్వారాలతో ఎదురు
వెళ్ళి తీసుకువచ్చి ఉచితాసనములపై కూచోబెట్టి గౌరవించాలి, మర్యాదలు
చెయ్యాలి. తరువాత కన్యకు చీరీ చీరాలింబాలతో, వివిధ ఆభరణాలతో

అలంకరించి ఏదో ఒక వంకతో ఒక షణం వారికి కనిపించేలా ఆ ప్రాంతంలో నడయాడేలా చెయ్యాలి. సంబంధం స్థిరపడేవాతా, వరుడి పక్షంలోని పెద్దలకు గట్టిగా మాట ఇవ్వకుండా అంతా దైవాదీనం అంటూ వుండాలి. లేదా పెద్దలతో ఆలోచించి చెపుతామని మాట తప్పిస్తూ వుండాలి. మంగళ స్నానం సమయంలో వరుని పక్షంవారు తొందరపడి సిద్ధం చేయకూడదు. ప్రతి విషయం నెమ్మదిగా జరుగుతుంది రెండని కాలయాపన చేస్తూ వుండాలి

21. దేశప్రవృత్తిసాత్మ్యాద్వా బ్రాహ్మప్రాజాపత్యై ర్నదైవానామస్యతమేన వివాహేన శాస్త్రతః పరిణయేదితి వరణవిధానం.

వివాహాల్లో ఆయా దేశాచారాలు వేర్వేరుగా వుంటున్నాయి. బ్రాహ్మం, ప్రాజాపత్యం, అర్జుం, దైవతం - అని చెప్పబడే వివాహాల్లో ఏదో ఒక రకమైన వివాహపద్ధతిని అవలంబించి శాస్త్ర విరుద్ధం కాకుండా, కన్యను పరించాలన్నాట పెద్దలు ఇది కన్యను వరించవలసిన విధానం.

22. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః - సమస్యాద్యాస్స హక్రీడాః వివాహాస్సంగతాని చ, తాదృశైరేవ కార్యాణి నోత్తమైర్నాపి వాఽధమైః.

23. కన్యాం గృహీత్వా వర్తేత ప్రేష్యవద్యత్ర నాయకః, తం విద్యాదుచ్యసంబంధం పరిత్యక్తం మనస్విభిః.

24. స్వామివద్విచరేద్యత్ర బాంధవైస్సైస్యః పురస్కృతః, అన్యైష్యోహీనసంబంధః, సోఽపి సద్భిర్వినింద్యతే.

25. పరస్పర సుఖస్వాదా క్రీడా యత్ర ప్రయుజ్యతే,
విశేషయంతీ చాన్యోన్యం సంబంధస్సవిధీయతే.

వివాదాలూ, పోట్లాటలు, క్రీడలు, వివాహం, స్నేహం - ఇలాంటి వన్నీ అన్ని విధాల సమానమైన వారితోనే చేయాలిగాని తక్కినవారితో చేయరాదనేది శాస్త్రవేత్తల వచనం. కన్య వద్ద వసుడు నిలుచుని వుంటే, ఆమె ముందు అరదొక సేవకుడిలా కనిపిస్తుంటావనుకోండి - అలాంటి సంబంధం ఇతర కారణాలచేత గొప్పడిగా వున్నా, ఆ సంబంధాన్ని పరిత్యజించాలని పెద్దలన్నారు. అలాగే వరుడు, కన్యను పరించిన పిమ్మట తాను, తన బంధుమిత్రాదులు కన్యతోను, కన్యకు సంబంధించిన వారితోను బడాయిలు కొడుతూ, ప్రగర్వాలు పలుకుతూ పెత్తనం చలాయిస్తుంటే, అలాంటి సంబంధంకూడా పనికిరాదన్నారు. ఆ సంబంధం పైన చెప్పిన దానికంటే హీనమైనదని పెద్దలు వాక్రుచ్చారు. ఏ సంబంధంవల్ల వధూవసులకు, వారి కుటుంబాలకు, బంధుమిత్రులకు పరస్పర గౌరవ ప్రదంగా, సంతోషకరంగా ఉంటుంటే ఆ సంబంధమే ఉత్తమమైనదని పెద్దలు తేల్చారు.

26. కృత్యాఽపిచోచ్ఛసంబంధం పశ్యాత్ జ్ఞాతిషు సం
సమేతే. స త్వేవ హీనసంబంధం కుర్యాత్సద్భిర్వి
నిందితమ్.

ఇది శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే కన్యా సంప్రయుక్తకే తృతీయేఽధికరణే, వరణవిధానం నామ ప్రథమోఽధ్యాయః

పైన పేర్కొన్న ఉచ్చ నీచ వివాహాల్లో శ్రేష్ఠమైన వివాహం ఏదీ అంటే.. మంచి సంబంధం చేసుకున్న తరువాత తనపొత్తుకై క్షాతులకు

లోంగిపోయినా లోంగిపోవచ్చుగాని, బుద్ధిమంతుల నిందలకు పాత్రమైన హీన సంబంధానికి ఎంతమాత్రం అంగీకరించరాదని. వాత్స్యాయనులు మంటాపరంగా చెప్పుతున్నారు.

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో కన్యా సంప్రయుక్తకం అనే మూడో అధికరణంలో పరణ విధానం అనే మొదటి అధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం కన్యావిస్సంభవం :

ఇంతకు ముందు అధ్యాయంలో చెప్పినట్లుగా కన్యను వివాహమాడిన పిదప, ఆమెకు తన యందు నమ్మకం, ప్రేమ అభిమానం కలిగేలా చేసుకోవాలి పుష్యుడు. అప్పుడే ఆమెతో సంసార సుఖం విశేష ఆనంద దాయకంగా ఉంటుంది. అందుకు మార్గాలు చెప్పారు వాత్స్యాయనులు. అదే ఈ అధ్యాయం. దీన్ని విస్సంభవం అన్నారు. అంటే ఎక్కువ చనువు, నమ్మకం కలిగించడం.

1. సంగతయో స్త్రీరాత్రమధశ్శయ్యా, బ్రహ్మచర్యం త్కారలవణవర్జమాహార, స్తథా సప్తాహం సతూర్యం మంగళస్నానం ప్రసాధనం, సహభోజనం చ, ప్రేతా సంబంధినాం చ పూజనమితి సార్వవర్ణిక్మ్.

ఇందుకుగాను ముందుగా మంగళాచారాన్ని నిరూపిస్తున్నారు. వివాహ సమయంలో ప్రథమ పరిచయ భాగ్యం పొంది ఉన్న దంపతులు, వివాహసంతరం మూడు రాత్రులు నేలమీద పడువాలి. దాతుర్తికహోమం

చేసేదాకా బ్రహ్మచర్యం పాటించాలి. ఆ రోజుల్లో ఉప్పు, కారం లిగింపి ఆహారం భుజించాలి. అంటే సాత్వికాహారం అన్నమాట. అది మనో నిర్మలత్వాన్ని, ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆ విధంగా ఏడు రోజులవరకూ సాత్వికాహారంతో, బ్రహ్మచర్యం అనుష్ఠిస్తూ, మంగళ ప్రదములైన మేళతాళంతోనూ, నృత్య గీతాంతోనూ కాలం గడిపాలి, తరువాత మరల మంగళస్నానాలు చెయ్యాలి. ఈ ఏడురోజుల్లోనూ ప్రేయసి ప్రియులు చక్కగా రక్షరకాలం ఆలంకారాలు చేసుకుంటూ ఉండాలి. ఇద్దరూ ఒకే పాత్రలో భుజించాలి. ఆ భోజనంకూడా ఉప్పు, కారం లేకుండా సాత్వికాహారం అయి ఉండాలి. నృత్య, సంగీత ప్రదర్శనలు పెరికిస్తూ ఆ కళాకారులను గంధ, పుష్ప, రాంబూలాదులతో గౌరవించాలి. ఈ విధానం యావత్తు ఆన్ని వర్ణాలవారికీ సమానమేనని చెప్పారు శాస్త్రకారులు.

2. తస్మిన్నేతాం నిశి విజనే మృదుభి రుపచారై రుపక్రమేత.

3. అనుద్వేగకరైరాలాపస్వర్శనాదిభిః

ఇక కన్యను విప్రసంభవం చేసే మార్గాన్ని గూర్చి చెబుతున్నారు. విప్రసంభవం చేయడమంటే, చనువు, సమ్మతం కలిగించడం. కన్యలు సాధారణంగా రెండురకాలు. సంసర్గ యోగ్యులైనవారు ఒకరకం— అంటే అప్పటి కప్పడే కలియడానికి అనుకూలమైన లక్షణాలు. అలా కాకుండా కొంత దింకంగా ఉండేవారు రెండోరకం. ఈ రెండోరకం కన్యలకూ విప్రసంభవ విధానం అవసరమే.

అప్పటికప్పడే కలియడానికి అనుకూలమైన కన్యను రలి నిమిత్తం విప్రసంభవం చెయ్యాలి రెండోరకం కన్యకు సిగ్గు, దీక్షియం. భయం ఉంటాయి. కాబట్టి, వాటిని పోగొట్టడానికి విప్రసంభవ విధానాన్ని

అనుసరించి. ఈ విధంగా ఈ విప్రసంభవ అనేది సర్వత్రా అవసరం అవుతున్నది కొత్త పెళ్ళి కూతురు సాధారణంగా సంభోగానికి సంసిద్ధంగా ఉండకపోవచ్చు. అందాత అలాంటి యువతికి సిగ్గు, భయం, పోగొట్టి లొంగతీసుకొనే విప్రసంభవ రహస్యం యువకులందరూ తెలుసుకోవలసి ఉంది

నూతన వధువును వశం చేసుకోడం ఎలా ?

వివాహమైన పిమ్మట పదిరోజులు రాత్రిపూట, ఏకాంతంగా ఉండే శయన వంధిరంలో యువరీ యువకులు చేరి ఉన్నప్పుడు యువకుడు ఆమెను తిమ్మని మాటలతో పలకరించి, నెమ్మదిగా ఆమె దేహాన్ని స్పృశిస్తూ మృదువుగా ఉపసరించడానికి ఉపక్రమించాలి

4. త్రిరాత్రుమవచనం హి స్తంభమివ నాయకం పశ్యంతీ
కన్యా నిర్విద్యేత పరిభవేచ్చ తృతీయామివ
ప్రకృతిమితి బాధవీయాః
5. ఉపక్రమేత విప్రసంభయేచ్చ, న తు బ్రహ్మచర్యమతి
వరేతేతి వాత్స్యయసః
6. ఉపక్రమాణశ్చ స ప్రసహ్య కించిదాచరేత్ .

ఈ చరణోపాయాలు ఎందుకు ప్రయోగించాలో చెపుతున్నారు కాత్తకారులు పురుషుడు ఈ విప్రసంభవోపాయాలు ప్రయోగించకుండా, స్త్రీ దొరకనే దొరికింది కదా అని ఎలా ఎక్కి రతిక్రిడకు ఉపక్రమిస్తే ఆ తరుణి ఏదెవరో మూర్ఖుడిలా ఉన్నాడు ఈ మోటు మనిషి చేతిలో పడ్డానే భగవంతుడా అని విచారిస్తుంది పైగా అవమానిస్తుంది కూడా. పురుషుడు కదంక మెదంక స్తబ్దుగా ఉంటే కూడా ఇతనికి పుస్త్ర్యం

లేదేమోనని అనుమన పడుతుంది అందాత విసంభవోపాయం అవసరమని బ్రాహ్మవీర్యులంటున్నారు అవి ప్రతదినాలు కాబట్టి ఆ రోజుల్లో యవతి నిర్వేదం చెందకుండా విసంభవ విధానాన్ని ప్రయోగించారేకాని, బ్రహ్మచర్యానికి మాత్రం భంగం కలిగించరాదు. అని చాత్వార్యుని సద్భావం శ్రీకి ఇష్టం లేకుండా ఏ పని బలాత్కరంగా చేయకూడదని ఆయన అంటున్నారు

7. కుసుమనధర్మాణో హి యోషితః సుకుమారోపక్రమాః, తాస్త్యనధిగతవిశ్వాసైః ప్రసథముపక్రమ్యమాణాః సంప్రయోగద్వీపిణ్యో భవంతి తస్మాత్సామైవోపచరేత్.

శ్రీమత సహజంగా సుకుమారలు, పుష్పం వంటి వారు. వారి మనస్సు అంతకంటే మృదువైనది. అందాత వారితో సంభోగానికి ఉపక్రమించే ఓప్పుడు ఎంతో సుకుమారంగా, నాజుగ్గా ప్రవర్తించాలి ఏ సమయంలోనూ బలాత్కరం కూడదు యవతి మనస్సుకు మొదట నమ్మకం పుట్టించకుండా బలాత్కరిస్తే ఆమె భయభ్రాంత అయి సంభోగానికి విముఖురాలవుతుంది సామాన్య శ్రీలలోనే ఇలా ప్రవర్తించవలసి ఉంటే ఇక కన్యల విషయంలో వేరే చెప్పేదేమింది? వారిపట్ల ఇంకా జాగ్రత్తగా పరిగాని భావం

8. యుక్త్యాఽపి తు యతః ప్రసరముపలభేత తేనైవానుప్రవిశేత్.
9. తత్త్రియేణానింగనేన ఆచరితేన నాతికాలత్వాత్.
10. పూర్వకాయేన చోపక్రమేత విషహ్యత్వాత్.

11. దీపాలోకే విగాఢయావనాయాః పూర్వ సంస్తు
తాయాః, బాలాయా అపూర్వాయాశ్చాంధకారే.

పై విధంగా ఉపదరించడానికి అవకాశం చిక్కించుకోలేక పోలే ఇక ఆ పురుషుడికి ఉపచార యోగమే ఉండదు. అందుకోసమే ఇక్కడ ఉపాయాలు చెపుతున్నారు వాత్సాయనులు మొదట యుక్తిగా, ఏదో ఒక నెపం పెట్టుకుని తరుణిని సమీపించాలి అలా చనువు ఏర్పరచడానికి మెల్లగా ముట్టల్లోకి దింపాలి ఆ విధంగా ఆమెను నెమ్మదిగా అట పాటల్లోకి దింపి మనస్సును రంజింపజేస్తూ కొంచెం కొంచెం అవకాశం చిక్కించుకుని, పిమ్మట జాగు చేయకండా ఆమెకు ఇష్టంగానూ, సుఖంగానూ ఉండేలా ఆలింగనం చేసుకోవాలి. ఇక్కడ పూర్తి కౌగలింతు పనికి రాదు. అది ఉద్రేకానికి కారణ మవుతుంది ఉద్రేకం వస్తే, తనను తొందర పెడతుంది. కాబట్టి బొడ్డుకు పై భాగంలో మాత్రమే మగవను కౌగలింతు కోవాలి బాగా యావనోద్రేకం శ్రీగాని అంతఃకముందే కొంత పరిచయంగం శ్రీ గాని అయితే శయన గృహంలో దీపం ఉన్నా వరవాలేదు. అలాకాక బొత్తిగా పరిచయంలేనిది గాని మరీ బాలికగాని అయితే, దీపం తినివేసి చీకట్లోనే ఉష్కమించాలి.

12. అంగీకృతపరివ్వంగాయాశ్చ ఎదనేన తాంబూల
దానం, తదప్రపతిఃద్యమానాం చ సాంత్యనైర్వా
త్వైశ్చపతైః ప్రతియాచితైః పాదపతనైశ్చ గ్రాహ
యేత్ ప్రీడాయుక్తాపి యోషిదత్యంత కృద్ధాఽపి స పా
దపతన మతివర్తత ఇతి సార్వత్రికమ్.

అలా ఆలింగనం చేసినప్పుడు యవతి ముఖంలో చిరునవ్వు మొలకెత్తుతుంది. అది ఆమె అంగీకారానికి సూచన. అది గుర్తించి పురుషుడు తన నోదీయండలి తాబూలాన్ని ఆమె నోటికి అందించాలి. అందుకు

ఆమె ఇష్టపడినట్లయితే మధురమైన ఆహారమును మాటలతో లేదా తన ప్రేమను వ్యక్తంచేసే వాటితో మగవను మురిపించి, మరపించి ఒప్పించాలి. అప్పటికి ఒప్పుకోకపోతే ఇలా చెయ్యి, అలా చెయ్యి అని ప్రార్థిస్తూ గాని ఆమెకు పాదాంతురము పడిగాని ఆమె అంగీకరించేలా చెయ్యాలి. సాధారణంగా స్త్రీలు ఎంత సిగ్గు కలవారైనా, ఎంత కోపిష్టులైనా, భర్తను తమ పాదాంతురము ప్రార్థించిన తరువాత ఏదీ కాదనలేదు భర్తలమూట అతిక్రమించి ప్రవర్తించలేదు. ఇవి స్త్రీ జాతికి సహజగుణం

13. తద్దానప్రపసంగేణ మృదు విశదమకాహశమస్యా శుచ్ఛంబసం.

14. తత్ర సిద్ధామాలాపయేత్.

15. తత్ర చ్ఛవణారం యత్కించిదల్పాక్షరాభిధేయమజా సన్నివృత్తౌ పృచ్ఛేత్.

16. తత్ర నిష్క్రమిత్వ త్తిమనుజ్వేజయన్ సాంత్యనాయుక్తం బహుశ ఏవ పృచ్ఛేత్.

17. తత్రాప్యవదంతీం నిర్భధ్నీయాత్.

అలా లాంఛనం వోడికి అందించే తరుణంలో, చప్పుడు చేయకుండా మృదువుగా స్వర్గ సుఖం కలిగేలా ఆమెను ముద్దు పెట్టుకోవాలి. అప్పుడామె అనుకూలంగా ఇష్టాన్ని చూపితే, తరువాత ఆమెచేత నెమ్మదిగా మాట్లాడించడానికి ప్రయత్నించాలి అలా మాట్లాడించేటప్పుడు, ఆమెకు తెలియకుండా ఏదైనా విచిత్రమైన సంగతిని గురించి తనకు తెలియనట్లుగా అడగాలి. అప్పుడామె అతని మాటకు మారు పలుకుకుండా తనకు తెలియకొంటే, ఆమెను చల్లగా, మెల్లగా మాటలతో మాట్లాడించడానికి మళ్ళీ ప్రయత్నించాలి అప్పటికి ఆమె భీష్మించుకుని కూచుంటే విలాసవంతమవుతుంది.

18. సర్వా ఏవ హి కన్యాః పురుషేణ ప్రయుజ్యమానం
వచనం వివహంతే, స తు లఘుమిశ్రామపి వాచం
పదంతీతి ఘోటకముఖః.

“అయితే పురుషులు తమతో చెప్పే విషయాలన్నీ శ్రీలందరూ
వంటారు కాని ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకమాట కూడా బదులు చెప్పరు.” —
అంటాడు మోక్షముఖుడు.

19. నిర్బధ్యమానా తు శిరః కంపేన ప్రతివచనాని యోజ
యేత్, కలహే తు స శిరః కంపయేత్.

అలాంటి సందర్భాల్లో శ్రీ అవుచని కాని, కాదని కాని శిరఃకంపనం
ద్వారా (తం ఊచదండవ్యా) తెలియజేయవచ్చు అలాకాక ఆమె కనుక
పురుషుడితో కలహిస్తే తం ఊచదం కూడా చేయరాదు.

20. ఇచ్ఛసి మాం నేచ్ఛసి వా, కిం తేఽహం రుచితో స
రుచితో వేతి వృష్టాం చిరం స్థిత్యా నిర్బధ్యమానా
తదానుకూల్యేన శిరః కంపయేత్ ప్రపంచ్యమానా
తు వివదేత.

పురుషుడు కనుక ‘నేనంటే ఏకీష్టమేనా’ అని అడిగినప్పుడు మిగిల
సమాధానం చెప్పకుండా చాలాసేపు మానం వహించి ఉండాలి. చివరకు
అతను గట్టిగా నిర్బంధం చేసినప్పుడు అనుకూల సూచకంగా తం
పంకిందారి

21. సంస్తుతా చేత్సఖసుకులాలాముధయతోఽపివివ్రథాం
తామంతరాకృత్యా కథాం యోజయేత్.
22. తస్మిన్నధోముఖి విహసేత్.
23. తాం చాతివాదినీమధిక్షిపేద్వివదేచ్ఛ.

24. సా తు పరిహాసార్థమిదమసయోక్తమితి చానుక్తమపి బ్రూయాత్.
25. తత్ర తామపనుద్య ప్రతిపచనార్థమభ్యర్థమానాం తూష్టిమాసీత.
26. నిర్బభ్యమానా తు నాహమేవం బ్రవీమితి అవ్యక్తాక్షరమనివసితార్థం వచనం బ్రూయాత్.
27. నాయకం చ విహసంతీ కదా చిత్కటాక్షైః ప్రేక్షేతే త్యాలాపయోజనమ్.

యువతిమే మాట్లాడింపేటప్పుడు ఆమెను పూర్వం బాగా పరిచితురాలైనదీ, పేయసీ ప్రియురి గత-జీ-తాలు ఎరిగినదీ అయిన ఒక చెలికత్తెను అర్థం పెట్టుకుని ఆమెను ఏనైనా ఒక చక్కని విషయం చెప్పడం ప్రారంభించాలి. ఆ విషయం చెలికత్తెను చెవులున్నట్లుగా చెవుతూ ఉండే, యువతి సిగ్గుతో తల వాల్చుకుని ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ ఉంటుంది చెలికత్తె కనుక కాస్త గడసరి అయితే దాన్ని ఆశేపిస్తూ ఉంటుంది పైగా బోట్లాటకూడా లంకించుకుంటుంది అప్పుడు చెలికత్తె, యువకుడితో 'అమ్మాయి ఇలా అందీ అలా అందీ' అంటూ లేనిపోని మాటలు హాస్యానికి కల్పించి చెప్పాలి తరువాత యువతే ఏం సమాధానం చెవుతుంటే చూద్దామని చెలికత్తె కాసేపు ఊడకోవాలి 'నీవు ఇలా అన్నావు కదా?' - అని చెలికత్తె మళ్ళీ ప్రశ్నించినప్పుడు యువతి 'నేను అలా అనలేదు' - అంటూ అవ్యక్తాక్షరంగానూ, అర్థం పూర్తి కాకుండానూ మాట్లాడాలి ఇలా మాట్లాడుతూనే యువకుడివంక ఒకటి, రెండు

చూపుచు, మన్నదుడి చూపుకాండివి విశ్రాంతి ఈ సంభాషణవల్ల యువతి యువకుని మధ్య ప్రేమ అంకురిస్తుంది. అదే దీని ప్రయోజనం

28. ఏవం జాతపరిచయా చ అవిర్వదంతీ తత్సమీపే
యాచితం తాంబూలం విలేపనం స్రజం నిదధ్యా
దుత్తరీయే వాస్య నిబధ్నియాత్.

29. తథా యక్తామాచ్ఛరితకేన స్తనముకుళయోరు
పరి స్పృశేత్.

30. వార్యమాణశ్చ త్వమపి మాం పరివ్వజస్వ తతో
నైవమాచరిష్యామితి స్థిత్యా పరివ్వజయేత్,
స్వం చ హస్తమానాభిదేశాత్ప్రసార్య ప్రసార్య
నివర్తయేత్, క్రమేణ చైనాముత్సంగమారో
ప్యాధికమధికముక్తక్రమేతా ప్రతిపద్యమానాం చ
భీషయేత్.

ఇలా ఆలింగన తాంబూల దాన చుంబన ఆలాపనాదుల వల్ల యువకుని పరిచయం పొందిన యువతి యువకుడు అడిగినదే తదవుగా తాంబూలం గంధమాల్యాదులు తీసుకునివచ్చి ఇస్తుంది. ఇలా వస్తువులు అందివ్వడం ద్వారా పూర్వపరిచయం కొంత చూపు ఏర్పడి ఉన్నాయి కాబట్టి, వెళ్ళిపోకుండా అతని ఎదుట నిలువబడి ఉంటుంది అప్పుడు యువకుడు ఈ శాస్త్రంలో ఇంతకుముందు చెప్పిన 'అచ్ఛరితకం' తో ఆమెకు 'స్పర్శసుఖం' కలిగించాలి ఒకవేళ సిగ్గువల్లనో, చక్కలిగింత వల్లనో, అందుకు ఆమె అంగీకరించకపోతే 'నీవు కూడా నన్ను కౌగలించుకుంటే అలా చెయ్యను' - అని అంటూ ఆ స్థితిలోనే ఆమెను

ఆరింగనం చేసుకోవారి అలా కౌగలించుకంటూనే, తన చేత్తో నాయిక బొడ్డు దాకా మెల్ల మెల్లగా స్పృశిస్తూ, ఆమెలో సిగ్గునూ, భయాన్ని పోగొట్టారి. అటుపైన క్రమంగా ప్రియురాలిని తన తొడిమీద కూచో పెట్టుకోవారి ఆ తడవార ఇంకా ఎక్కువగా ఆమెను రంజింప చేయడానికి ఉపక్రమించారి అలా చేయడానికి ఆమె ఒప్పుకోకపోతే, ఆమెను కొంచెం భయపెట్టారి. అది శేవరం సవ్వలాట కోసమే సుమా!

31. అహం ఖలు తవ 'దంతపదాన్యధరే కరిష్యామి' న్తన పృష్టే చ సఖవదం ఆత్మసశ్చ స్వయం కృత్వా త్వయా కృతమితి తే సఖీజనస్య పురతః కథ యిష్యామి, సా త్వం కిమత్ర వక్ష్యసీతి బాలవిభీషి కాభిః బాలప్రత్యాయనైశ్చ శనైరేనాం ప్రతార యేత్.

32. ద్వితీయస్యాం తృతీయస్యాం చ రాత్రౌ కించిదధికం విప్రసంభితాం హస్తేన యోజయేత్.

33. సర్వాంగికం చుంబనముపక్రమేత్.

పియురాలిని సవ్వలాట కోసం ఎలా భయ పెట్టాలో చెప్ప తున్నారు. 'నా పెదవి నేనే కొరచుకుంటాను. నా వక్షస్థలంపై నేనే గోళ్ళతో రక్కుకుంటాను, ఇవన్నీ నీవే చేశావని నీ చెలికత్తెతో చెప్ప రాను' — అని నాయకుడు బెదిరిస్తూ, మెల్ల మెల్లగా నాయికను వశం చేసుకోవారి. ఇది తొలిరాత్రి అనుసరించవలసిన పద్ధతి. ఇక రెండో రాత్రి మూడో రాత్రి ఇంకా కొంచెం సమ్మతం పుట్టింది సర్వాంగాలూ తడుముతూ, ముద్దులు పెట్టుకోదంమీదలు పెడితే, యవతి పరవశురాలై పోయి తనంతలానే పశమపుతుంది

34. ఊర్వోశ్చోపరి విస్యంతహస్తః సంవాహనక్రియా
యాం సిద్ధాయాం క్రమేణోరుమూలమపి సంవాహ
యేత్.
35. తత్ర నివారితే సంవాహనే కోదోష ఇత్యాకులయే
దేనాం.
36. తచ్చ స్థిరీకుర్యాత్ తత్ర సిద్ధాయాంగుహ్యదేశాభి
మర్మసం, రశనావియోజసం, నీవీవిన్సంసం, వసన
పరీవర్తనమూరుమూలసంవాహనం చైతే చాస్యా
న్యూపదేశాః.
37. యుక్తయంత్రాం రంజయేత్ స త్వకాలే ప్రత
ఖండనమనుశిష్యాచ్చ.
38. ఆత్మానురాగం దర్శయేత్, మనోరథాంశ్చ పూర్వ
కాలికాననువర్ణయేదాయత్వాం చ తదానుకూలే
న ప్రవృత్తిం ప్రతిజానీయాత్, సపత్నీభ్యశ్చ సాధ్వ
సమవద్ధింద్యాత్.
39. కాలేవ చ క్రమేణ విముక్తకన్యా భావా మను
ద్వేజయన్నుపక్రమేతేతి కన్యావిస్రంభణం.

ఇక ఇప్పుడు హస్తయోజనం చేసే విధానం గురించి చెప్పుతున్నారు
కాత్రకారుడు మొదటి పూర్వకాయసంవాహనం మొదలు పెట్టాలి అంటే
కుడమర్దనం మొదలైనవి. తరువాత కమంగా జేరిన, తొడంమీడికి పోనిచ్చి
అక్కడ సంవాహనం చేస్తూ మెల్ల మెల్లగా ఊడమూలస్థానంలో కూడా

‘సంవాహనం’ సాగిందారి ఆపైన ఊరుమూల ప్రదేశంలో మద్దు పెట్టు కుని, వజ్రరూప ప్రయోగిందారి ఇదేమిటని నాయక అద్దు చెప్పి ఒప్పు కోకపోతే, ఇందులో తప్పేముంది? అని నవ్వు చెప్పారి నాయకుడు. ఇలా చెప్పతూనే పురుషుడు అక్కడనుంచి చెయ్యి దీచుకుండా కొంతసేపు ఉంచి, పిమ్మట యోగిని తడుముతూ శ్రీలో కామోద్రేహాన్ని కలిగిందారి. తరువాత నడుముకు పెట్టుకున్న ఒడ్డాణం ఊడతీసి, కోక మడివిప్పి, చీర తొలగిందారి. ఆ మాట ఈ మాట చెప్పతూ మర్మస్థానాన్ని మర్మ ప్రదేశాలనూ సంవాహన చేస్తూ కొంతసేపు గడపారి. అంతేకాని తొందర పడి సంభోగానికి ఉపక్రమించకూడదు అలా రతిక్రిడకు పూనుకుంటే ప్రతభంగం అవుతుంది ఇలా మూడు రాత్రులు మూత్రమే ప్రతభంగం కాకుండా జాగ్రత్తపడారి నాలుగవరోజు చాతుర్థిక హోమం పూర్తయిన పిమ్మట, ఆ రాత్రి కూడా తొందరపాటు లేకుండా తరుణితో సంభోగం జరిపి ఆమెను త.ప్తి పరచారి మొదటి మూడు రాత్రుల్లో ప్రతదీక్షలో ఉన్నప్పుడు పురుషుడు తన అనురాగాన్ని తెలియజేయడానికి, తనపట్ల ప్రేమ వృద్ధి పొందడానికి శ్రీతో పైపై క్రియలు ఎన్నైనా సాగించవచ్చు. రతిక్రియ మూర్తిం లిగదు. ముందు ముందు తాము ఇరువురూ సాగించ బోయే సంభోగ కీయను గూరించి అందుకో గల ఆనందాన్ని గూరించి మగవకు తెలిపజేయవచ్చు సవతులు ఎవరైనా ఉంటే వారిని గూరించి ఆమెకు గల భయాన్ని తొలగించవచ్చు ఈ విధంగా కళ్యాత్వం నుండి వైదొలగిన నవవధువును వేగిరిపాటు లేకుండా సంభోగక్రియకు సిద్ధపరచ వలసి ఉంటుంది పురుషుడు.

40. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః - ఏవం చిత్రానుగో బాలా మువాయేన ప్రసాధయేత్, తథాఽన్యో సోఽనురక్తా చ సువిసృజ్య ప్రజాయతే.

21597

41. నాత్యంతమానులోమ్యేన న చాత్రిపాతిలోమ్యతః,
సిద్ధిం గచ్ఛతి కన్యాసు తస్మాత్మధ్యేన సాధయేత్ :

ఇంతకూ దీని సారాంశం ఏమంటే - పైన చెప్పిన విధంగా యువకుడు కన్య మనోభావాన్ని బాగా అవగతం చేసుకుని ఆమెకు తనపై గద్దీ నమ్మకం కలిగించాలి ఉపాయంగా ఆమెను తన వైపు త్రిప్పుకోవాలి. ఇలా చేయడంవల్ల తరుణి తన పురుషుడంటే ఎంతగానో ఇష్టపడుతుంది. అంతే కాకుండా మరో ముఖ్య విషయం ఇక్కడ గమనించవలసి ఉంది - ఆమెను నమ్మించే విషయంలో పురుషుడు షిక్కిరి అనుకూలుడైపోయి అటుపైన కూడా అలాగే సంచరించరాదు తన సహజమైన దింకాన్ని విడిచి పెట్టకూడదు అంటే పురుషుడు, కాంతకు మరీ దాసుడు కాకూడదు అలా అని మరీ బెప్పు చూపకూడదు మరీ దాసుడైతే మగ వాణ్ణి నిర్లక్ష్యం చేస్తుంది మగవ. మరీ బెప్పు చూపుతూ ప్రతికూలంగా వుంటే ఆ పురుషుడంటేనే విరక్తి చెందతుంది అంచాత ఏదీ అతి కాకుండా జాగ్రత్తగా తెలివిగా మధ్యరకంగా ప్రవర్తించే యువకుడు, యువతి మనస్సును జయించగలుగుతాడు

42. ఆత్మనః ప్రీతిజనేనం యోషితాం మానవర్ధనం
కన్యావిప్రసంభవం వేత్తి యః స తాసాం ప్రియో
భవేత్.

43. అతిలజ్జాన్వితేత్యేనం యస్తు కన్యాముపేక్షతే,
సోఽనభిప్రాయవేదీతి పశువత్పరిభూయతే.

44. సహసా వాఽప్యుపక్రంతా కన్యాచిత్తమవిందతా,
భయం విక్రతాసముద్వేగం - సద్యో ద్వేషం చ
గచ్ఛతి.

45. సా ప్రీతియోగమప్రపాప్త తేనోద్వేగేన దూషితా,
పురుషద్వేషిణీ వా స్యాద్విద్విష్టా వా తతోఽస్యగా.

ఇతి శ్రీ వాఙ్మయనీయే కామసూత్రే కన్యా
సంప్రయక్తకే, తృతీయేకరణే కన్యావిప్రసంభవం నామ
ద్వితీయోఽధ్యాయః.

ఇంతకూ ఈ కన్యా విప్రసంభవంవల్ల ఉపయోగం ఏమిటో ఇక్కడ
చెప్పుతున్నారు. ఇది ప్రజయం వృద్ధి కావడానికి కారణం అవుతుంది. పైన

దెప్పిన ఉపదానాన్ని శ్రీలో అభిమానం వృద్ధి పొందడానికి ఉపకరించేవి కాబట్టి, పాతివ్రత్యాన్ని పరిరక్షిస్తాయి కూడా ఈ అధ్యాయం కన్యం విషయంలోనూ, తక్కిన బిడ్డలు విషయంలోనూ ప్రత్యేకంగా చెప్పబడింది. అంతా ఇందరి వాస్తవాన్ని చక్కగా గ్రహించి పురుషులు తెలివిగా వీడిని అనుసరిస్తే అలాంటి పురుషులు మగువలకు మిక్కిలి ప్రీతి పాత్రులవుతారు పిండితార్థం ఏషందే, మగువల మనస్తత్వాన్ని గ్రహించి ప్రవర్తించాలి పురుషుడు. అంటే ని, కాంత బెదిరిపోయేలాగా, అసహ్యం పుట్టేలాగా, మెరటుగా, మూర్ఖంగా ప్రవర్తించరాదు అలా చేస్తే శ్రీకి ఉపేక్ష కలుగుతుంది. శ్రీం చిత్తవృత్తిని గ్రహించలేని అనాగరకుడని భావించి ఆమె, పురుషుణ్ణి రక్షింపబడుతుంది, మాధవిస్తుంది కన్యకు ఎప్పుడూ కూడా పురుషుడు నిరాశ్రితులైన రతికి ఉపకరించకూడదు. అలా చేస్తే ఆమె భయపడుతుంది. మనోహర పొందతుంది. పురుషుణ్ణి ద్వేషిస్తుంది కూడా. అలాంటి ద్వేషం ప్రాశంభంలోనే శ్రీ మనస్సులో అంకురించింది అంటే అది ఎప్పుడో పోదు జీవితాంతం ఆ పురుషుణ్ణి ద్వేషిస్తుంది లేదా మరో పురుషుడి సంగమాన్ని అపేక్షిస్తుంది.

ఇది వాఙ్మయన మని రచించిన కామసూత్రాల్లో కన్యాసం ప్రయుక్త కాచికరణంలోని కన్యానిష్కంభం అనే రెండో అధ్యాయం.

★

తృతీయాధ్యాయం

బాలోపక్రమం :

మరణ విరాసం ద్వారా చర్మమైన కన్యను విసంభవం చేసే వద్దతి - ఇంతకు ముందు చెప్పడం జరిగింది. ఇక, ఆరా చర్మం కాకుండా ఉన్న కన్యను గాంధర్వాది విరానాల్లో వివాహమాడే వద్దతిని గురించి ఇక్కడ చెబుతున్నాడు

1. ధనహీనస్తు, గుణయక్తోఽపి, మధ్యస్థగుణో, హీనాపదేశోవా, సధనోవా, ప్రాతివేశ్యో, మాతా, పితా, భ్రాతృషు చ, పరతింత్రో, బాలవృత్తి, రుచితక్రమే శోవా, కన్యామలభ్యత్వాన్నమయేత్.
2. బాల్యాత్ప్రభృతి చైనాం న్వయమీవానుంజయేత్.
3. తథాయుక్తశ్చ మాతులకులానువరీ దక్షిణాపథే బాల ఏవమాత్రా చవియుక్తః పరిభూతకల్పో ధనోత్కర్షాదలభ్యాం మాతులదుహితరం, అన్యస్మై వా పూర్వదత్తాం సాధయేత్.
4. అన్యామపి బాహ్యం స్పృహయేద్బాలాయామేవం సతి ధర్మాధిగమే సంవసనం శ్లాఘ్యమితి ఘోటకముఖః.

వరుడు మంచి వంశంలో పుట్టినవాడు, రూపవంతుడు, గుణ వంతుడు, విద్యావంతుడు అయి ఉన్నప్పటికీ ధనంలేనివాడైతే తక్కువ వాడుగానే పరిగణింపబడతాడు

[అంతేమరి! అన్ని కాలాల్లోనూ అన్నిటికీ కొలబద్ధ ధనమే. 'ధన మూలమ్ ఇదం జగత్' - అని ఓదా ఆర్యోక్తి!]

గుణవంతుడైనా, కులం తక్కువ వాడైతేనూ, ధనహీనుడై ఉండి, సరిహద్దులకు సంబంధించిన పోరాటాల్లో చిక్కుకుని ఉన్నట్లయితేనూ, తల్లిదండ్రుల, తక్కిన పెద్దల అదుపాల్లో ఉంటున్నవాడై ఉచిత ప్రవేశం కలిగి ఉన్నా కూడా బాలుకు కావడంచేతనూ, కన్యను వరణ విధానం ద్వారా పొందడానికి అవకాశం ఉండదు అలాంటివారు చిన్న తనం నుంచే కన్యను స్వయంగా రంజింపజేయడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు ఆ అమ్మాయి అనురాగరక్తురాలైతే గాంధర్వ విధిని స్వయంగా పెళ్ళాడిడానికి సిద్ధపడుతుంది. అందాళ బాలికలను రంజింపజేసి, ఆకట్టు కునే విధానాలు చెప్పుతున్నారు శాస్త్రకారులు. ఈ పద్ధతులు పలురకాలుగా ఉన్నాయి దక్షిణదేశంలో సాధారణంగా జరిగే విషయం ఒకటి ఉంది. బాల్యంలోనే తల్లితేని పిల్లవాడైతే మేనమామల ఇంట్లో పెరుగుతాడు. ఆ మేనమామ కూతురు, అంతకు మునుపే మరొకరికి వాగ్దత్తం చేయబడిన దైనా సరే ఆమెనే వశపరచుకుంటాడు అదే విధంగా పైన పేర్కొన్న తక్కినవారు కూడా సాధించవచ్చు ఒకవేళ పూయి సంబంధపు పిల్ల అయినా సరే, రంజన విధానంతో లోబరుచుకోవాలి.

ఇలా బాల్యంనుంచీ పరిచయం పెంచుకుని, రంజన విధానంతో చేసుకున్న వివాహమే ఉత్తమమైందని మౌనకముఖుడనే శాస్త్రజ్ఞుడి అభిప్రాయం. ఇలాంటి పెళ్ళిళ్ళు గాంధర్వ వివాహాలనే పేరుతో ధృబద్ధ మైనవిగా పెద్దలు అంగీకరిస్తున్నారు

5. తయా సహ పుష్పావచయం, గ్రహనం, గృహకం, దుహితృకాక్రీడా యోజనం, భక్తపాకకరణం, ఇతి కుర్వీత పరిచయస్య వయసశ్చానురూప్యాత్.
6. ఆకర్షక్రీడా, పట్టికాక్రీడా, ముష్టిద్యూతక్షుల్లకాది ద్యూతాని, మధ్యమాంగుళిగ్రహణం, వట్టాపాణ కాదీని చ దేశ్యాని తత్సామ్యాత్తదా ప్రదానచేటికా భిస్తస్యాశ్చ సహానుక్రీడేత.
7. క్షేడితకాని సునిమిలితికా, మారభికాం, లవణ వీధికా, మనిలతాడితికాం, గోధూమపుంజికా, మంగుళితాడితికాం సఖభిరన్యాని చ దేశ్యాని.

పైన చెప్పినట్లుగా చిన్నప్పటినుంచీ కన్యలను కంజింప చేయడానికి ఉష్ణకమించే వయలు రెండు రకాలు. ఒకడు బాలుడు. మరొకడు యువకుడు. వీరిద్దరిలో మొదటి వదని విధానం వివరున్నారు - బాలికతో కలిసి మెరిసి తిరుగుతూ, మాట్లాడుతూ, పూలు కొయ్యడం, బొమ్మరిళ్ళు కట్టడం, కొయ్యతొనూ, మట్టితోనూ ఆటవస్తువులు తయారు చేయడం, బొమ్మల పెళ్ళిళ్ళు జరపడం - ఇలాంటివన్నీ సాగించాలి దీన్నే దుహితృక్రీడ అంటారు. అన్నం వండడం లాంటి ఇంటిపనులలో బాలనాయకుడు తనకు ఈడు, జోడు గల నాయికతో బాగా పరిచయం సంపాదించుకోవాలి. పైన చెప్పిన బాల్యానికి ఉచితమైన క్రీడింన్నీ చేపట్టాలి ఈ ఆటలు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి ఆకర్షక్రీడ, పట్టికాక్రీడ, ముష్టిద్యూతం, వట్టాపాణకం, క్షేపితకం, సునిమిలితకం, ఆగబ్బికం, రంజావీధిక, గోధూమపుంజిక, అంగుళితాడితక, మందూకిక, ఏకపాదక మన్నగునవి ఆ క్రీడలు

వరుడు మంచి వంశంలో పుట్టినవాడు, రూపవంతుడు, గుణవంతుడు, విద్యావంతుడు అయి ఉన్నప్పటికీ ధనంలేనివారైతే తక్కువ వాడుగానే పరిగణింపబడతాడు.

[అంతేమరి! అన్ని కారాల్లోనూ అన్నిటికీ కొలదర్థం ధనమే. 'ధనమూలమ్ ఇవం జగత్' - అని ఓదా ఆర్యోక్తి!]

గుణవంతుడైనా, కులం తక్కువ వారైతేనూ, ధనమీనుడై ఉండి, సరిహద్దుకు సంబంధించిన పోరాటాల్లో చిక్కుకుని ఉన్నట్లయితేనూ, తల్లిదండ్రుల, తక్కిన పెద్దల ఆదుపాజ్ఞల్లో ఉంటున్నవారై ఉచిత ప్రవేశం కలిగి ఉన్నా కూడా బాటను కొవడంచేతనూ, కన్యను వధవి విధానం ద్వారా పొందడానికి అవకాశం ఉండదు అలాంటివారు చిన్న తనం నుంచే కన్యను స్వయంగా రంజింపజేయడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు ఆ అమ్మాయి అనురాగరహితవారైతే గాంధర్వ విధిని స్వయంగా పెళ్ళాడడానికి సిద్ధపడతుంది. అంతాత బాధికంను రంజింపజేసి, ఆకట్టుకునే విధానాలు చెప్పబడ్డాయి కాస్తకాళ్ళు. ఈ పద్ధతులు పలురకాలుగా ఉన్నాయి. దక్షిణదేశంలో సాధారణంగా జరిగే విషయం ఒకటి ఉంది. దాండ్లంలోనే తల్లిచే పిల్లవారైతే, మేనమామల ఇంట్లో పెరుగుతారు. ఆ మేనమామ కూతురు, అంతకు మునుపే మరొకరికి వాగ్దానం చేయబడినదైనా పడే, ఆమెనే చూడవలసివచ్చింది అదే విధంగా పైన పేర్కొన్న తక్కినవారు కూడా సాహించవచ్చు ఒకనేరే పూయి సంబంధపు పిల్ల అయినా సరే, రంజన విధానంతో లోబడుచుకోవాలి.

ఇలా దాండ్లంనుంచి పరిచయం పెంచుకుని, రంజన విధానంతో చేసుకున్న వివాహమే ఉత్తమమైందని మోక్షముఖుడనే శాస్త్రజ్ఞుని అభిప్రాయం. ఇలాంటి పెళ్ళిళ్ళు గాంధర్వ వివాహంనే పేరుతో ధర్మబద్ధమైనవిగా పెద్దలు అంగీకరిస్తున్నారు.

5. తయా సహ పుష్పావచయం, గ్రధసం, గృహకం, దుహితృకాక్రీడాదోజనం, భక్తపాకకరణం, ఇతి కుస్తీత పరిచయస్య వయసశ్చానురూప్యాత్.
6. ఆకర్షక్రీడా, పట్టికాక్రీడా, ముష్టిద్యూతక్షుల్లకాది ద్యూతాని, మధ్యమాంగుళిగ్రహణం, వట్పాషాణ కాదీని చ దేశ్యాని తత్సామ్యాత్తదా ప్రదానచేటికా భిస్తస్యాశ్చ సవానుక్రీడత.
7. క్షేడితకాని సునిమిలితికా, మారబ్ధికాం, లవణ విధికా, మనిలతాడితికాం, గోధూమపుంజికా, మంగుళితాడితికాం సఖీరన్యాని చ దేశ్యాని.

పైన చెప్పినట్లుగా చిన్నప్పటినుంచీ కన్యకుండు కంఠంప చేయడానికి ఉష్ణకమించే వదులు దెందు రకాలు ఒకడు బాడడు. మరొకడు యువకుడు పిల్లడిలో మొదటి వదని విరాసం నిపురున్నారు - బాటికతో కలిసి మెరిసి తిచగుతూ, మాట్లాడుతూ, పూలు కొయ్యవం, బొమ్మరిక్కు కట్టడం, కొయ్యతోనూ, మట్టితోనూ ఆటవస్తువులు తయారు చేయడం, బొమ్మం పెళ్ళిక్కు జరపడం - ఇలాంటివన్నీ సాగించాలి. దీన్నే దుహితృక్రీడ అంటారు. అన్నం వండడం లాంటి ఇంటిపనులలో బాంనాయకుడు తనను ఈడు, జోడు గల నాయికతో బాగా పరిచయం సంపాదించుకోవాలి. పైన చెప్పిన బాల్కానికి ఉచితమైన క్రిడింగ్స్ చేపట్టాలి ఈ ఆటలు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి ఆకర్షక్రీడ, పట్టికాక్రీడ, ముష్టిద్యూతం, వట్పాషాణకం, క్షేడితకం, సునిమిలితకం, ఆకర్షకం, లవణవిధిక, గోధూమపుంజిక, అంగుళితాడితక, మందూకిక, ఏకపాడిక మన్నగునవి ఆ క్రీడలు.

1 ఆకర్షకీడ అందే - పిల్లలు రెండు జట్లుగా ఏర్పడి, ఒక పొడగాటి గడ్డను మెలిపెట్టి దాని రెండు కొసలూ రెండు జట్లువారూ చెరి ఒకవైపు పట్టుకుని లాగడం.

2. పట్టికా గ్రధనం - కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుని, ఒకరినొకరు కనక్కోడం చి తవిచిత్రాలైన కళ్ళకు మూసే గంతలు తయారుచేసి ఆట రాడడం అనికూడా చెపుతున్నారు.

3. ముష్టిదూకం - ఒకరు పిడికిలితో ఆడుకునే కాయలు గుడ్డ దాటున పట్టుకుని, తీసిమాపిస్తే, ఇవతలివారు ఆ కాయలు ఎన్నో లెక్క చెప్పడం

4. అంగుళి గ్రహణం - ఒకరు తన చేతివ్రేళ్ళు, ఒకదాని తరు వాత ఒకటి త్వరత్వరగా మార్చి చూపుతూఉండే, రెండవవారు నడిమి వ్రేలు పట్టుకోడం.

5 వట్టాప్రాణకం - చిన్న చిన్న రాళ్ళు ఒకరు చేతి వ్రేళ్ళపైన మజికట్టు పైన, మోచేతిపైన మున్నగుచోట్ల పెట్టుకుని ఒక్కొక్క రాయి పైకి ఎగురవేస్తూ క్రింద పడకుండా పెట్టుకోడం.

6 శ్వేతకం - పిల్లలకు శరీర వ్యాయామం కోసం కల్పించబడిన ఆట.

7 సునిమీలితికం - దాగుడుమూతల వంటిదే ఈ ఆట అయితే మొదట దొంగను ఎంపిక చేయడంలో దాగుడుమూతలకు దీనికి కాస్త తేడా ఉంది.

8. రవణవిధి - కొందరు పిల్లలు చెట్టాపట్టాలు పట్టుకుని గొండంగా నిలుచుని ఉండే వాళ్ళ చేతుల సందర్భానంది ఒకరు ప్రవేశించి, 'ఇది ఏ పీఠి' అని వ్రేలి ఒక్కరి చేతి సందు దగ్గరికి వచ్చి

అదుగుతూ లోపల్నుంచి బయటికి పోవడానికి ప్రయత్నించడం ఈ ఆదిలో చెట్టాపట్టాలు పట్టుకుని ఉన్న పిల్లలు 'ఇది మురుగుదొడ్డి' లేదా 'మురుగుదొడ్డి' అనిగాని సమాధానం చెప్పతూ, లోపలికి వచ్చిన పిల్లలను ఏడిపిస్తారు ఎవరైతే ఏదో పరధ్యానంగా ఉండి 'ఇది మంచి దొడ్డి' అని సమాధానం చెప్పితే వారు దొంగ అన్నమాట !

9. గోధుమ పుంజిక - అంటే కొన్ని గోధుమలు కుప్పగా పోసి, పిల్లలంతా దాని చుట్టూ చేరి ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్కరు ఐంగారు నాడెం ఆ కప్పలో పడేస్తారు. తరువాత ఒకరు ఆ కప్పను కలుపుతారు. అటు పైన ఎంతమంది పిల్లలంటే అన్ని కప్పలు చేస్తారు గోధమర్ని. ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్కరు కప్పలో వెళ్ళి ఎవరి కప్పలో అయితే, నాడెం కనిపించకపోతే వారు ముందు తెచ్చిన నాడెంకాక అదనంగా వరొక నాడెం ఇవ్వడంనీ ఉంటుంది [నాగానికి మారుగా కప్పదు రూపాలు ఉపయోగించవచ్చు]

10. అంగుళాడిరికం - అంటే - పిల్లలు గుంపుగా చేరి ఒకరిని దొంగగా నిర్ణయిస్తారు. ఒక్క ముసుకోవడాటూ అలా ఒక్క ముసు కన్న వారి ముక్కును ఒక్కొక్కరు వెలికి తాకతూ 'నా పేరేమిదో కనక్కో' మంటారు ఆ దొంగ నెనక్కోవారి.

11. మందూకిక - అంటే కప్ప ఎగిరినట్లు ఎగరడం.

12. ఏకపాడిక - అంటే కందడం [ఇలా ఒక కాలితో కంటుతూ గట్టు గీసి పిల్లలు ఇప్పడూ ఆడుతుంటారు]

8. యాం చ విశ్వస్యామస్యాం మస్యతే తయా సహ నిరంతరాం ప్రీతిం కుర్యాత్, పరిచయాచ్చ బుధ్యేత.

9. ధాత్రేయికాం చాస్యాః ప్రియహితాభ్యాం అధిక
ముపగృహ్ణీయాత్, సా హి ప్రియమాణా విదితా
కారాపి అప్రత్యాదిశంతీతం తాం చ యోజయితుం
శక్నుయాదసభిహితాఽపి ప్రత్యాచార్యకం.
10. అవిదితాకారాఽపి హి గుణానేప అనురాగాత్ప్ర
కాశయేత్, యథా ప్రయోజ్యాఽనురజ్యేత.
11. యత్ర యత్ర చ కాతుకం ప్రయోజ్యాయాన్తద
నుప్రవిశ్య సాధయేత్.
12. క్రీడనకద్రవ్యాణి యాస్య పూర్వాణి యాస్యన్యా
సాం విరళశో విద్యేరన్ తాస్యస్యా అయత్నేన
సంపాదయేత్.
13. తత్ర కందుకమనేకభక్తిచిత్ర మల్పకాలాంతరిత
మస్యదస్యచ్ఛ సందృశ్యేత్, తథా సూత్రదారు
గవలగజదంతమయీ దుహితృకా మధూచ్ఛిప్త
పిష్టమృణ్మయీశ్చ.
14. భక్తపాకకార్యమస్యా మహానసికస్య చ దర్శనం
కాష్ఠమేద్రకయోశ్చ, సంయుక్తయోః (స్త్రీ) పుంస
యోఃకైడకానాం దేవకులగృహకానాం మృద్విదళ
కాష్ఠవినిర్మితానాం శుకపరభృతమదనసారికా
లావకకుక్కుటతిత్తిపంజరకాణాం వీణికానాం,
పిండోలికానాం, పటోలికానాం అలక్తక మనశ్శిలా

హరితాళహింగుళకశ్యామవర్ణకాదీనాం, తథా చం
దనకుంకుమయోః పూగఫలానాం పత్రాణాం
కాలయక్తానాం, చ శక్తివిషయే ప్రచ్ఛన్నం
దానం, ప్రకాశద్రవ్యాణాం చ ప్రకాశం, యథా
చ సర్వాభిప్రాయసంపర్థకం ఏవం మన్యేత తథా
ప్రయతితవ్యం.

16. ఏక్షణేచ ప్రచ్ఛన్నమర్పయేత్, తథా కథాయా
జనం.

16. ప్రచ్ఛన్నదానస్య తు కారణమాత్మనో గురుజనాద్భయం ఖ్యాపయేత్, దేవస్య చాన్యేస స్పృహణీయశ్చమితి.
17. వర్థమానానురాగాం చ ఆఖ్యానకే మనః కుర్వతీ మన్వర్థాభిః కథాభిశ్చ త్తహోణీభిశ్చ రంజయేత్.
18. విస్మయేషు చ ప్రసద్యమానాం ఇంద్రజాలైః ప్రయోగైర్విస్మాపయేత్, కళాసు కాశలిసిం తత్కేశరేన, గీతప్రియాం, శ్రుతిహరైశ్చిత్రైః, ఆశ్వయాజ్యామప్తమీచంద్రకే కాముద్యాముత్సవేషు యాత్రాయాం గ్రహణే గ్రహచారే వా విచిత్రైరావీడైః కర్ణపత్రభంగైః సింహకప్రధానైర్వస్త్రాంగుళీయక భూషణదానైశ్చ నో చేద్దోషకరాణి మన్యేత.
19. అస్యపురుష విశేషాభిజ్ఞతయా ధాత్రేయక యాస్యాః పురుష ప్రవృత్తామ్ చాశుషష్టి కాన్యోగాన్ గ్రాహయేత్.
20. తద్గ్రహణోపదేశేన చ ప్రయోజ్యాయాం రతి కాశల మాత్మనః ప్రకాశయేత్.
21. ఉదారవేషశ్చ స్వయమనుపహత దర్శనశ్చ స్వాత్.
22. భావం చ కుర్వతీమంగితాకారైః సూచయేత్.

23. యువతయో హి సంస్కృప్తమభీక్షదర్శనం చ పురుషం
ప్రథమం కామయంతే కామయమానా అపి తు నాభి
యుంజత ఇతి ప్రాచ్యోవాదః, ఇతి బాలోపక్రమాః.

24. తానింగితాకారానగ్రే వక్ష్యామః

ఇంతకు ముందు సూత్రంలో బాలోపక్రమణ విషయం చెప్పారు.
ఇక యువకుల విషయం చెపుతున్నారక్కడ

తనను పేమిస్తున్న యువతితో ఎక్కువ చనువుగల దాసీదాన్ని
ముందుగా పరిచయం చేసుకొని, తన పనికి సహాయపడుతుందో, లేదో
ముందుగానే తేల్చుకోవాలి యువకుడు. ఆ విధంగా దాసీదాని ద్వారా
యువతి మనస్సు ఎలా ఉందో గ్రహించి, తరువాత దాసీదానికి ధనమో,
వస్తువో ఏదో ఆశపెట్టి చిత్తశుద్ధితో ఆమె తన పని నెరవేర్చేట్లు చేసుకో
వాలి. అలా దాసీదాన్ని బాగా సంతోషపెడితే, ఆ యువతి ఆ యువకుడి
పొందు కోరుతున్న సంగతి అంతకుముందే తనకు తెలిసి ఉన్నప్పటికీ,
ఇతనివద్ద బాగా ధనం పుచ్చుకున్నది కాబట్టి, దాసీది మనస్ఫూర్తిగా పనిచేసి
పెడుతుంది. యువతికి తగిన మాటలు చెప్పి ఆమెలో గల భయాన్ని,
స్థిగ్ధాన్ని పోగొట్టి యువకుడితో కంపవానికి గట్టిగా ప్రయత్నిస్తుంది.
యువకుడిపై ఆ యువతికి ఎంతో ప్రేమ, అనురాగం కలిగేలా చేస్తుంది.

ఇలాంటి దాసీలు లేవా లావుడు కలెబు యువతి అభిరుచులు,
ఇష్టాఇష్టాలు కనిపెట్టుతూ ఆమెనే అనుసరించి ఉండాలి. అలాగే
యువకుడు కూడా దాని ద్వారా యువతి అభిరుచులను, కోరికలను తెలుసు
కుని, ఆమెకు ఇష్టమైన వస్తువులు ఆమెకు అసక్తి పుట్టించే రకరకాల వింత

వింత వస్తువులు, దాసి ద్వారా ఆమెకు అందజేస్తు ఉండాలి. ఇలా చేయడం వల్ల తన ప్రియుడు తన కోసం ఎలాంటి అసాధ్యమైన పనులైనా చేస్తాడని, ఎలాంటి అపురూపమైన వస్తువులైనా సంపాదించి పెడతాడని యువనికి బాగా నమ్మకం కలుగుతుంది. రకరకాల రంగుల్లో చిత్ర విచిత్రంగా తయారైన బంటులు, స్త్రీలకు ఇవ్వమైన దారపు ఆల్లకలు, దంతాలతో, కొయ్యలతో, కొమ్ములతో మైనంతో తయారైన రకరకాల బొమ్మలూ ఆట వస్తువులూ అలాగే కమ్మని పిండి పంటలు మొదలైన తినుపదార్థాలు యువకుడు దాసి ద్వారా యువనికి పంపాలి. దాసి వాడిని తీసుకునిపోయి యువనికి అందజేస్తూ, అతన్ని గూర్చి గొప్పగా పొగడ్తలతో ఆమెకు చెప్పతూ ఉండాలి. దాసికూడా లోకజ్ఞానం గలదై ప్రవర్తిస్తూ శృంగార సంబంధమైన విషయాలు యువనికి చెప్పతూ, మేకలు, పొద్దేళ్ళు, మున్నగు బంటువులు పిచ్చుకలు మొదలైన పక్షులు మైదున క్రియ సాగించడాన్ని సూచించే బొమ్మలు, మట్టితో, కొమ్ములతో, వెదురుతో చేసిన చిలుక పంజరాలు, కోయిలలు, మదన సారికిలు, లాపక పిట్టలు, మున్నగు పక్షుల గూళ్ళు, కోళ్ళ బుట్టలు, తిత్తిరి పక్షుల పంజరాలు, దాసిది తీసుకునివచ్చి యువనికి చూపిస్తూ ఉండాలి. అంతే కాకుండా, చిత్ర విచిత్రమైన శంఖాలు ముళ్ళపూచిపులు, మైనరతో, కొయ్యతో, వెదురుతో, చేసిన నీటి పాత్రలు, వేణువులు, లత్తుక, మణికిరి, అర్ధశము, హింగుళకం, శ్యామవర్ణకం మొదలయిన రంగులతో చిత్రించిన బొమ్మలు, సగలు భద్రపరచుకునే పెద్దలు, చందనం, కుంకుమపువ్వు పక్కలు, అపలు - ఇలాంటివన్నీ, దాసివి - తీసుకునివచ్చి యువనికి చూపిస్తూ ఉండాలి. ఇంకా ఇలాంటివే రహస్యంగా ఇచ్చే వస్తువులు సామాన్య యువనికి రహస్యంగానే అందజేయ్యాలి. బహిరంగంగా ఇచ్చే వస్తువులు బహిరంగంగానే అందజేయ్యాలి. దాసిదాని ద్వారా ఇలా రక రకాల వస్తువులు, తరచుగా అందజేస్తూ ఉంటే ఈ పురుషుడు నన్ను బాగా సుఖపెడతాడని యువనికి నమ్మకం ఏర్పడుతుందన్నమాట. మళ్ళీ మధ్య

యువతిని ఏదో నెవంపిద చూచే అవకాశం కల్పించుకోవారి యువకుడు - దాసి కూడా ఇలాంటి అవకాశం వీరిద్దరికీ కల్పించాలి. యువతియువకులు స్వేచ్ఛగా మనస్సులు విప్పి మాట్లాడుకోదానికి వీలు చిక్కించుకోవారి. "నాకు ఈ వస్తువులన్నీ ఎందుకు పంపుతున్నారు?" అని — యువతి అడిగితే, పెద్దలుంటే, తనకు గం భయ భర్తలను గురించి తెలియచెప్పాలి. లేదా ఈ వస్తువులు ఇతరులు ఆశ్చర్యపడ్డారు, అందుచేత రహస్యంగా ఇస్తున్నామని కూడా చెప్పవచ్చు ఈ విధంగా యువతికి తనపై అనురాగం అంతకంతకూ వృద్ధి పొందేలా ప్రవర్తిస్తూ ఆమెకు నచ్చేలా కడుపుబ్బ, మొదలైన ఉత్తమ వాయిద్యం కథనం వర్ణించి చెప్పుతూ ఉంటుంది. ఇంకా నాయిక ఇష్టాన్ని, అభిరుచిని కనిపెట్టి ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలు; కళా ప్రదర్శనలు, గానకచేరిలు, అష్టమీ చంద్రకాదులైన కౌముదీ ఉత్సవాలు, యాత్రలు, మొదలైన వాటితో యువతిని రంజింప జెయ్యాలి అలాగే గ్రహణ-సమయాల్లోనూ, ఇతర పర్వదినాల్లోనూ పూలు, బీరలు, రవికలు ఆవరణాలు, అంగుళీయకాలు మొదలైనవి ఇచ్చి సంతోష పెట్టాలి. అలాగే దాసి అనుభవజ్ఞురాలు, లోకంలో ఇతర పురుషులను గురించి తెలిపేది కాబట్టి వారి గుణగణాలు, ప్రవర్తనను గురించి, అరవై నాలుగు మోగాలను గురించి బోధించాలి ఆమె దోధం ద్వారానే యువకుడు యువతితో తనను గం రతిక్రీడా కౌశలాన్ని గురించి చెప్పించాలి. యువకుడు ఎల్లప్పుడూ గంభీరమైన, ఆకర్షకమైన వేషంలో ఉంటూ ఉంటుంది. తనకైలాసం ఎప్పుడూ యువతికి కనిపించకూడదు ఇలా ప్రవర్తిస్తూ యువతికి తనపై అనురాగం స్థిరమైనట్లు గ్రహించిన పిమ్మట తన మనోబావాన్ని మెల్లగా ఎరుక పరచాలి.

ఇక్కడ పురుషుడి వేషం ఆకర్షకంగా, గంభీరంగా వుండాలని చెప్పడానికి ముఖ్య కారణం ఉంది. యువతులు, పదును పిల్లలు శత యోసులుగా ఉన్నప్పుడు, తమతో కలిసిమెలిసి తిరుగుతూ తమకు

సంతోషాన్ని కలిగించే యువకులనే మొదట కోరుకుంటారు. కాని అలా కామించిన వెంటనే వారిని పొందడానికి ఒప్పుకోరు - లోకంలో ప్రతితిగా ఉన్న మాట ఇది

ఈ పైన పేర్కొన్నవన్నీ పెళ్ళికాసి బాలికలకు ఉపక్రమించే పద్ధతులు ఇక ఇప్పుడు ఇంగితా కాలం చెప్పబోతున్నారే వాళ్ళాయనలు.

25. సంముఖం న వీక్షతే తం తు వీక్షితా వ్రీడాం దర్శయతి.

26. రుచ్యమాత్మనోఽం గమ దేశేన ప్రకాశయతి.

27. ప్రమత్తం ప్రచున్నం నాయకం అవతిక్ష్ణాతం చ వీక్షతే.

28. పృష్టా చ కించిత్సస్మిత మవ్యక్తాక్షరం అనవసితార్థం చ మందం మందమథోమథీ కథయతి.

29. తత్సమీపే చిరం స్థానమభినందతి.

30. దూరే స్థితా పశ్యతు మామితి మస్యమానా పరిజనం నవదనవికారమాభావతే, తం దేశం న ముంచతి.

31. యత్కించిద్బ్రష్టా విహసితం కరోతి, తత్రకథా మవస్థానార్థమనుబధ్నాతి.

32. బాలస్యాంకగతస్యాలింగనం, చుంబనం చ కరోతి, పరిచారికాయా స్త్రీకం చ రచయతి.

33. పరిజనానపవృథ్య తాస్తాశ్చ లీలా దర్శయతి.

34. తన్మిత్రేషు విశ్వసితి వచనం చైషాం బహుమన్యతే కరోతి చ.
35. తత్పరిచారికైః సహ ప్రీతిం సంకథాం ద్యూతమితి చ కరోతి.
36. స్వకర్మసు చ ప్రభవిష్ణు రివై తాన్నియంతే.
37. తేషు చ నాయకసంక థామన్యస్య కథయత్స్వ వహితా తాం శృణోతి.
38. ధాత్రేయికయా చోదితా నాయకస్యోదవసితం వ్రవిశతి.
39. తామంతరాకృత్వా తేన సహ ద్యూతం క్రీడన మాలాపం వా యోజయితుమిచ్ఛతి.
40. అసలంకృతా దర్శనపథం పరిహరతి.
41. కర్ణ ప్రత మంగుళీయకం స్వయం వాతేన యాచితా సధీరమేవగాత్రాదవతార్య సఖ్యాః హస్తేదదాతి తేన చ దత్తం నిత్యం ధారయతి.
42. అన్యవరసంకథాసు వివణ్ణాభవతి, తత్పక్షైశ్చ సహస సంన్యజ్యత ఇతి.

సాధారణంగా ఒక యువకుడిపై మోహగరి యవతి, ఆ యువకుడికి తన అభిప్రాయాలను, మనోభావాలను ఆకాశాదులద్వారా తెలుపుతుంది. అంటే ముఖకవళిలు, వలపులు చిమ్మే క్రిగంటి చూపులు మొదలైన వేష్టలద్వారా తన ప్రేమానురాగాలను సూచిస్తుందన్నమాట.

అలాంటి యువశిశువు తన ప్రేయ్యుడు హఠాత్తుగా ఎదురైతే సిగ్గుతో? తం వాల్చుకుంటుంది. అంతేకాని తం ఎత్తి తడేకంగా చూపు, నిలిపి ఎన్నడూ చూడదు ఒకవేళ చూచినా తం వాల్చుకునే ఓరకంట చూస్తుంది అంతేకాదు తనకు ఎక్కడ ఉన్నాడో, అంతా ప్రేయ్యమైన ఆవయవాన్ని - అంటే చన్నులనో బావావులనో చూడకరంగా, వయ్యారంగా పమిట నర్దకనే నెఱంతో. తన సొగసుగాడికి కనిపించేలా చేస్తుంది. తన జరగాడు హఠాత్తుగా ఎదురైనప్పుడుగాని, ఏదైనా పనులలో. నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడుగాని, ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడుగాని, ఎంతో దూరంగా నిలచుని ఉన్నప్పుడుగాని, అతని దృష్టిని, మనస్సునూ తనవైపు మళ్ళించు

కునే తంపుతో ఆమె ఎదురుచూస్తూ నిలచుంటుంది. తన ప్రేయ్యుడు పంకరిస్తే, తన ప్రేమను తెలిపే విధంగా ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ. ముఖం వాల్చుకుని, చాలా నెమ్మదిగా వినిపించి వినిపించనట్లుగా, చెప్పి

చెప్పనట్లుగా, ఏదో చెప్పతూ ఉంటుంది. ఏదో వంక పెట్టుకుని తన ప్రయత్నం సమక్షంలోనే కొంతసేపు నిలుచుకుంటానికి తహతహలాడుతుంది. తాను చూరాన ఉండి కూడా తన మానసబోధకు తనను చూడకున్న అధిరాషతో, తన చెబులతోనో, పరిజలంతోనో కళ్ళూ, ముక్కు, ముఖ మూడి రకరకాలుగా త్రిప్పుకుంటూ చూట్టాడుతుంది కాని, ఎంతసేపటికీ ఆ ప్రదేశం విడిచిపెట్టి వెళ్ళదు అక్కడేవుండి దేన్నో చూచినప్పుడుంది. తనపరిజనులతో ఏవేవో కథలు, కబుర్లు చెప్పతూ కొంతసేపు కాలక్షేపం చేస్తుంది. ఎవరి దగ్గరైనా ఉన్న పరిబిద్ధలను అందుకొని తన తొడమీద కూచోబెట్టుకుంటుంది. ఆ బిద్ధులు పడే పడే ముద్దాడుతుంది పలుమార్లు పమిట సుపరిస్తుంది తన పరివారికను బిలకం దిద్దుతుంది తనచెబులను ఆను కుని, ఏవేవో చేష్టలు చేస్తుంది అంతేకాకుండా తనభర్తయొక్క పరిచారికపై ఎక్కువ నమ్మకం పెట్టుకుంటుంది ఆ పరిచారిక ఏమి చెప్పినా వింటుంది. దాన్ని ఎంతగానో ప్రేమిస్తూ, దానితో ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతూ వుంటుంది. తన స్వంత పక్షాన్నిటికీ ఆ దానినే పుష్పతూ ఉంటుంది. ఆమెకు తానే రాణి అన్నట్లు ప్రపరిస్తూ వుంటుంది తన ప్రయత్నం విషయాలు, పరిచారికలు ఎవరితోనైనా చెప్పతూ ఉంటే అమిత ఆనందంతో వింటూ ఉంటుంది తన చెలిప్రేమిస్తే ప్రయత్నం ఇంట్లోకి వెళ్ళడానికి కూడా వెనుకాడదు చెలికత్తెను ఆదం పెట్టుకుని ప్రయత్నంతో జూదం ఆడుతుంది కూడా. అతనితో మాట్లాడాలని ఉద్రాహింపడుతుంది. చక్కగా అంకారాలు చేసుకోకుండా ఎప్పడూ తన ప్రయత్నం కంట పడదు తన చెవి కమ్మనుగాని, కర్ణ పత్రాన్నిగాని, మెడలోని పుష్పహారాన్నిగాని, వ్రేలి ఉంగరాన్ని గాని, ప్రయత్నం అడిగితే వెంటనే తన ఒంటిమీదినుంచి తీసి చెలికత్తె ద్వారా ఆదనికి ఇస్తుంది అతడు ఏదైనా ఇస్తే దాన్ని ఎల్లప్పుడూ ధరిస్తూ వుంటుంది. పరపురుషణ్ణి గురించి ఎవరైనా ఏదైనా చెప్పతూ ఉంటే, వినడానికి అయిష్టతను సూచిస్తుంది తన ప్రయత్నం తప్ప.

తక్కిన పురుషులతో సహవాసం చేయడానికి ఎంత మాత్రం అంగీ
రించదు

43. దృష్ట్యేతాన్భావసంయక్తాన్ ఆకారానింగితాని చ,
కన్యాయాః సంప్రయోగార్థం తాంస్తాన్యోగా
న్విచింతయేత్.

44. బాలక్రీడనకైర్బాలా కళాభిర్యావనేస్థితా వత్సలా
చాపి సంగ్రహావ్య విశ్వాస్యజన సంగ్రహాత్.
ఇతి శ్రీ వాత్సల్యయనీయే కామసూత్రే కన్యాసంగ్రహ
య్యుక్తకే తృతీయోఽధ్యాయః బాలోఽక్షమా, ఇంగితా
కారసూచనం చ తృతీయోఽధ్యాయః.

ఇక పె రెండు అధ్యాయంలో సారాంశాన్ని చెపుతున్నారు ఈ
అధ్యాయంలో చెప్పిన బావయుక్తమైన ఆకారాలు ఇంగితాలు బాగా పరిశీలించు
కుని, యువతి తనపై ప్రేమానురాగాలు కలిగి ఉన్నట్లు ద్రువపడితే, ఆ
తరువాత ఆమెతో సంప్రయోగం జరపడానికి, అందుకు సంబంధించిన
ఆయా యోగాలు అనుసరించాలి. ఇక్కడ సంప్రయోగం అంటే గాంధర్వ
వివాహం అని బావం. సాధారణంగా కన్యలు బాల, తరుణి, ప్రౌఢ - అనే
భేదాలతో మూడు రకాలుగా ఉంటారు బాలను పైన పేర్కొన్న బాల
క్రీడనకాం ద్వారా వశపరచుకోవాలి తరుణిని లేదా యువతిని చతుష్టవి
కళం ద్వారా ఆకర్షించి, ఆకట్టుకోవాలి. ఇక ప్రౌఢను - సమ్యక్స్థురాలైన
దాసిదాని ద్వారా ఉపక్రమించాలి. ఇంగితాకారసూచన విధానం
అంటే ఇదే.

ఇది వాత్సల్యయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో కన్యా సంగ్రహయుక్త
కాధికరణంలో బాలోపక్రమం ఇంగితాకారసూచనం అనే మూడో
అధ్యాయం

ఏకపుర-షాబియోగం :

- 61

11. అపాశ్రయార్థం చ చరణేన చరణస్య వీధనం.

ఇంతకు ముందు అధ్యాయంలో తెలిపియున్నాగా ఇంగితాకారాలతో తన ప్రేమానురాగాలు వ్యక్తం చేసిన కన్యకను ఉపాయంగా సమకూర్చుకోవాలి. యువకుల్లో నాయకులు (బెండు) రకాలుగా ఉంటారు నిస్సహాయులు, సహాయులు - నిస్సహాయులందే ఎవరి సహాయం లేనివారు. అంటే ఎవరి సహాయంతో నిమిత్తం లేకుండా తమంతట తామే నాయకతో పరివరణం సంపాదించుకుని, ఆమెను వశం చేసుకోగలవారు. ఇక సహాయులందే ఎవరో ఒకరి సహాయం ద్వారా కన్యకను ఆకర్షించి కైవసం చేసుకోగలవారు. ఏక పురుషయోగం అనే ఈ అధ్యాయంలో ఎవరి సహాయం లేకుండా తమంతట తామే కన్యకను వశపరుచుకోగల వారిని గురించి చెప్పబడుతూ వుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు అసహాయులకు కూడా సంభవిస్తూ ఉండే ఈ అభియోగాలు బాహ్యాలనీ అభ్యంతరాలనీ రెండు విధాలు. మొదట బాహ్యాలియోగాలను గురించి చెప్పబడుతున్న వాక్యాలు. జూదం, క్రీడనకం మొదలైన వాటిలో కన్యకతో వివాదం పెట్టుకుని, సాధిప్రాయంగా ఆమె చెయ్యి పట్టుకోవాలి నాయకుడు ఇలా పాపి గ్రహణం చేయడంలో 'ఇతని చేత నేను వివాహం చేసుకోబడినాను' - అన్న భావం కన్యక హృదయంలో కలిగేలా ప్రవర్తించాలన్నమాట. ఇలాంటి సమయాల్లోనే స్పృహకం, విద్వేషం, ఉద్వేషకం, వీడితకం - మున్నగువాటిని ప్రయోగించి నాయకను పగవశంప జేయాలి. తన అభిప్రాయాలు తెలియదానికై ఇంకా హంసమిధునాలు - ఆడిగాగల బొమ్మలను అందజేయాలి. మరిన్ని ఇతర రకాల ద్విరాలు చూపించాలి. ఇలా చేయడం వల్ల నాయకుడు ఎంతో నాగరకుడని భావిస్తుంది నాయక. ఆతనందే ఎంతో కరుణల పడుతుంది. ఇక జలక్రీడలాడే సమయాల్లో నాయకుడు నాయకను నీళ్ళలో చాలాదూరం తీసుకుని పోగా, అక్కడ నీళ్ళలో మునిగి, ఈదులాడుకుంటూ వచ్చిన నాయకను చమత్కారంగా తాకాలి నాయకుడు. అప్పుడే ప్రత్యేకం

మున్నగు దేశీయమైన క్రిదంతో ఆ ఆమ్మాయిని రంజింప జేయాలి. తను అనుభవిస్తున్న మనోవ్యధను గురించి. ఆమెకు చెప్పకూ వుండాలి. కాని ఎంత మనోవ్యధ ఉన్నా తను దాన్ని-లక్ష్య పెట్టడం లేదని చెప్పాలి. ఏదో నెపం పెట్టుకుని తనకు కలలో వచ్చిన ప్రేమకథలను గురించి చెప్పకూ వుండాలి. నీలాంటి రూపం, అందచందాలు, నీ అంత వయస్సు గల ఆమ్మాయిని కలిసినట్లు నాకు కల వచ్చిందని ఆమెకు చెపితే, ఆమె నిజమనుకుని పొంగిపోతుంది బంధుజనులతో గాని, స్వజనంతోగాని కూర్చుని గోవులు జరుపుతున్నప్పుడు యువకుడు, కన్యకకు దగ్గరగా, కూచుని, ఏదో మిషమీద ఆమె అవయవాలు తనకు లాకేలా చూడాలి. తన కాలితో ఆమె కాలిని నొక్కిడం లాంటి చేష్టలు చెయ్యాలి.

12. తతశ్శనకై రేకై కాం అంగుళిమభిన్నశేత్.
13. పాదాంగుళీన చ సఖాగ్రణి ఘట్టయేత్.
14. తత్ర సిద్ధః పదాత్పదమధికమాకాంక్షేత్.
15. త్తాంత్యర్థం చ తదేవాభ్యసేత్.
16. పాదశౌచే పాదాంగుళినందంశేన తదంగుళిపీడనం.
17. ద్రవ్యస్య సమర్పణే ప్రతిగృహే వా తద్గతో వికారః.
18. ఆచమనాంతే చ ఉదకేన ఆసేకః.
19. విజనే తమసి చ ద్వంద్వమాసీనః త్తాంతిం కుర్వీత్ సమాసదేశశయ్యాయాం చ.
20. తత్ర యథార్థమనుద్వేజయతో భావనివేదనం.
21. వివిక్తే చ కించిదస్తి కథయితవ్యమిత్యుక్త్యా నిర్వచనం, భావం చ తత్రోపలక్షయేత్ యథా పారదారికే వత్క్వామః.

పైన చెప్పినట్లుగా పురిషడు మెల్లగా తన పాదంతో అమ్మాయి పాదం నొక్కినప్పుడు ఆమె కిమ్మనకుండా, ఇష్టంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తే మెల్లమెల్లగా, ఒక్కొక్క కాలిపీటే తన పాదంతో రుద్దాలి. అలా స్పృశించడంవల్ల ఆమెలో చలనం కలుగుతుంది తెలియని అనందం కలుగుతుంది అది గ్రహించి పురిషడు ఆమెకు నెమ్మదిగా చక్కరిగింత పెట్టాలి. ఆ రిడవారి తొడల నడుము, చన్నులు, మొదలైన అవయవాలు క్రమ క్రమంగా స్పృశించాలి ఇవన్నీ బాహ్యభియోగాలు. అంటే అసలు లోపలిపని లేకుండా, పై పై చేష్టలద్వారా అమ్మాయిని ఆకర్షించి లోబరుచుకునే విధం.

ఇక ఆంతరంగిక అభియోగం గురించి చెప్పుతున్నాడు నాయక తన కాళ్ళు కడుగుతున్నప్పుడు నాయకుడు తన కాలి వేళ్ళతో ఆమె కాలి వేళ్ళను నొక్కిపట్టాలి కాంచూం మొదలైన నస్తువులు గ్రహించే సమయాల్లో, లేదా ఇచ్చే తరణంలోనూ పురుషుడు, నాయకపట్ల మోహ వికారాలు ప్రదర్శించాలి ఏదైనా పానీయం కనక చేతిలోనుంచి తీసుకునేటప్పుడు, కొద్దిగా జలాన్ని విలాసంగా ఆమెపై చింకరిస్తూ ఉండాలి. జనం లేచిపోతే చీకట్లోనూ ఆమె ప్రక్కనే కయ్యపై చేరి, రకరకాల చేష్టలు చేస్తూ, వాటిని ఆమె నవించే ప్రవర్తించాలి. ఆ సమయంలో ఎలాంటి ఉద్రేకం తెచ్చుకోకూడదు. ఒంటరిగా ఉన్న సమయాల్లో 'నూదీ' అంటూ అమ్మాయిని పిలిచి, ఆమె తన దగ్గరికి వచ్చిన తరువాత, 'ఏమిటి, పిలిచాడు ?' అని ఆమె ఆడిగితే ఏమటా ఇదులు చెప్పకుండా కేవలం మౌనంగా తన బావాన్ని ప్రకటించాలి ఇంకా ఈ ఇంగిలీషాకార వేదన విధానాన్ని పారదాశికాధికరణంలో చెప్పనున్నాడు

22. విడితభావస్తు వ్యాధిమషద శైవ్యాం శార్తాగ్రహణార్థం
స్వముదవసితమాసయేత్.

23. ఆగతాయాశ్చ శిరఃపీడనే నియోగః, పాణి మవ
లంబ్య చాస్యాః సాకారం సయనయోః లలాటే చ
నిదధ్యాత్.
24. ఔషధాపదేశార్థం చాస్యాః కర్మవిసర్దిశేత్.
25. త్వయైవేదం కర్తవ్యం, సప్తైతాద్యశ్చే కన్యాయాః
అన్యేన కార్యమితి గచ్ఛంతీం పునరాగమనాను
బంధమేనాం విస్మయేత్.
26. అన్య చ యోగన్య త్రిరాత్రం త్రిసంధ్యం చ
ప్రయుక్తిః.
27. ఆభీక్షదర్శనార్థమాగతాయాశ్చ గోష్ఠీం వర్థయేత్.
28. అన్యాభిరిపి సహ విశ్వాసనార్థం అధికమధికం
చాభియుంజీత స తు వాచా నిర్వదేత్.
29. దూరగతభావోఽపి హి కన్యాసు స నిర్వదేన
సిద్ధ్యతీతి ఘోటకముఖః.
30. యథా తు బహుసిద్ధాం మన్యేత తదైవోపక్రమేత.
31. ప్రదోషే నిశి తమసి చ యోషితో మందసాధ్వసాః
సురతవ్యవసాయినో రాగవత్యశ్చ భవంతి స చ
పురుషం ప్రత్యాచక్షతే, తస్మాత్తత్కాలం ప్రయో
జయితవాన్ ఇతి ప్రాయోవాదః.

పైన పేర్కొన్నట్లుగా యువతి మనోహరాన్ని చక్కగా కవి
పెట్టి, తనకు కాస్త తలనొప్పిగా ఉన్నదని గాని, లేక మరేదో వంట
ఆరోగ్యంగా లేదనిగాని సాకు చెప్పి, ఆమెను తన ఇంటికి రప్పించు
కోవాలి. ఆమె తన ఇంటికి వచ్చే వేళకు తాను ముక్కుతూనో,

మూలుగుతున్నా - ఏదో బాధ పడుతున్నట్లు నడించాలి. అలా నడించి ఆమె రాగానే తన తండ్రిని కై ఆమె నియమించాలి, ఏదైనా మందు రాయమని నెమరపెట్టి, ఆ మందు ఏదో నీవే తెలుసుననీ, నీవు తెస్తే తప్ప, ఈ బాధ విచారణ వాడినీ, పురుషురూ, ఆమె పదే పదే తన దగ్గరికి వచ్చేలా చెయ్యాలి. ఆమె పసిమీద వెళ్ళబోతూ ఉండే, మళ్ళీ వస్తావుకదా? రాకపోతే నా అహస్య ఇంతే - అని దీనంగా చెప్పగూ,

ఆమెకు తనపై ఎక్కడలేన అభిమానం పుట్టేలా ప్రవర్తించాలి ఇలా మూడు రాత్రులు, మూడు సుద్యులు చేసి, ఆ విధంగా ప్రేయసి తనను చూడడానికై పడేపడే వచ్చి పోవడం మొదలు పెట్టిన తరువాత, క్రమేణా ఆమెకు ఈ గాస్ట్రోనిక్ సంబంధించిన కథలు, విషయాలు చెప్పడం ప్రారంభించాలి. తనకు పరిచితమైన ఇతర స్త్రీంచేత కూడా ఆమెకు

ఏవేవోమాటలు చెప్పిస్తూ, బాగా నమ్మకం కలిగేరా చెయ్యాలి. అయితే, ఈ అభియోగ విధానం తాను అనుసరిస్తున్నట్లుగానీ, - వీటి - భావం ఇదీ అని గానీ తాను నోటితో చెప్పకూడదు ఎప్పుడూ. ఈ విషయం మోక్షకములుడు ఎంతో చక్కగా చెప్పాడు - తన విషయంలో 'కన్య ఎంత నమ్మకం కుదుర్చుకున్నదే అయినా, ఆమె విషయంలో నాయకుడు ఎప్పుడూ తొందరపడి మాట్లాడకూడదు. కన్యలు ఎప్పుడూ కూడా అభియోగాం ద్వారా పశం చేసుకోదగినవాడుగా ఉంటారు. అంచేత తన విషయంలో యవతి అనేకసార్లు అనుకూలంగా ఉన్నట్లు తలిన విదప, అభియోగ క్రియలను ఎక్కువగా ప్రయోగించి, గాంధర్వవిధితో కార్యానుకూలరాలినిగా చేసుకోవాలి.

ఇక ఈ అభియోగాలకు ఆవరకమైన నమయం నిరూపిస్తున్నారు. సాధారణంగా రతిక్రితకు అనుకూలపడే అనురాగయుక్తరైన పడతులు ప్రబోధకారాలలోను, అర్థరాత్రి వేళలోను ఎవ్వరు చూడరు కాబట్టి, ఎలాంటి భయమూ లేకుండా ఆనందంతో పురుషులకు సుంభంగా లొంగిపోతారు. అంచేతనే సమయాన్ని కనిపెట్టి తమిలులు అధిగమింప తగినవాడుగా ఉంటారని అనేకులు చెప్పుకుంటూ ఉంటారు.

ఇప్పటివాకా ఏక పురుషాభియోగాలు చెప్పారు. అంటే పురుషుడు తనంతట తాను ఆంగనామణిని అధీనం చేసుకోడానికి జరపమిరిసిన అభియోగాలను గురించి చెప్పారన్నమాట.

32. ఏకపురుషాభియోగానాం తు అనంభవే గృహీ తార్థయ్యార్థాత్రేయికయా సఖ్యా వా తస్యామంత ర్భూతయా తమర్థమనిర్వదంత్యా ననైనానామంక మానాయయే త్రతో యథోక్తమభియుంజీత.

33. స్వాం వా పరిచారికామాదావేవ సభత్వేనాస్యాః
ప్రణదధ్యాత్.
34. యజ్ఞే వివాహేయాత్రాయాముత్సవే వ్యసనే ప్రేక్ష
ణకవ్యాప్యతే జనే తత్ర తత్ర చ దృష్టేంగి
తాశారాం పరీక్షితభావామేకాఙ్గీముపక్రమేత.
35. సహిదృష్టవచనా దృష్టభావా హి యోషితో దేశే
కారే చ ప్రయుజ్యమానా వ్యావర్తంత ఇతి
వాత్స్యాయనః - ఇత్యేక పురుషాభియోగాః.
36. మందాపదేశా గుణవత్యపి కన్యా ధనహీనా
కులీనాఽపి - సమానైరయాచ్యమానా మాతాపితృ
వియక్తా వా జ్ఞాతికులావర్తినీ వా ప్రాప్తయావనా
ప్రాణిగ్రహణం స్వయమభీషేత.
37. సా తు గుణవంతం శక్తం సుదర్శనం బాల
ప్రీత్యాఽభియోజయేత్.
38. యం వా మన్యేత మాతాపిత్రోరసమీక్షయా
స్వయమప్యయమింద్రియదౌర్బల్యాశ్మయి ప్రపత్తి
వ్యత ఇతి స్రియహితోపచారైః అభీష్ట సందర్శనేన
చ తమావర్జయేత్.
39. మాతా చైనాం సభభిర్భాత్రేయికాభిశ్చ సహ తదభి
ముఖేః కుర్యాత్.

ప్రేయసి ఎక్కడో దూరంగా ఉన్నదనకోండి. అప్పుడు పురుషుడికి ఇతరుల సహాయం అపేక్షించకుండా అభియోగాన్ని పొందటానికి అవకాశం ఉందదు అంతా అలాంటి సందర్భాలలో పురుషుడు, తన భావం, తన ప్రేయసరారి భావం బాగా తెలిసి ఉన్నదానివల్ల గానీ, లేదా అలాంటి చెలికత్తె వల్లగానీ, ఏ గొడవా లేకుండా ప్రేయసి ప్రేయసలను ప్రోత్సహించే మరెవరివల్లనైనా గానీ సందానం జరిపించి ప్రేయసిని తన దగ్గరికి పిలిపించుకోవాలి. ఆ తరువాత రోగద చెప్పినట్లుగానే ద్యూతక్రీడా వివాదం మొదలైన విధానాలతో అభియోగాలకు పూనుకోవాలి. లేదా మొట్టమొదటే తన పరిచారికను ప్రేయసికి చెలికత్తెగా సమకూర్చి, దాని ద్వారా తన కార్యం నెరవేర్చుకోవాలి. యజ్ఞయాగాది క్రతువులు, వివాహాలు, యాత్రలు, ఉత్సవాలు, విందులు, వినోదాలు, క్రీడలు మొదలైనవి జనుగుతున్న ప్రదేశాలలో జనులు గుంపులు గుంపులుగా కూడి ఉంటారు కాబట్టి అలాంటి జన సమూహాలలో అక్కడక్కడ హావ భావాంతో తన అర్థి ప్రాయాలు సూచిస్తూ, తన పైన మాత్రమే ఆమెకు ప్రేమ ఉన్నదని పరీక్షించి తలుసుకున్న తరువాతి, పురుషుడు ఆమెను గాంధర్వ విధితో పెళ్ళాడవచ్చు.

స్త్రీలు సాధారణంగా రాసు ఇవ్వపడిన పురుషుడి విషయంలో, అతని మాటలు చేష్టలు, మనస్సు గుర్తించిన తరువాత, అనుకూలములైన సమయాలు, సందర్భాలు దొరికినప్పుడు, ఆ పురుషుడితో కలియడానికి ఇష్టపడతారే కాని వ్యతిరేకించదు - ఇది వార్తాయన సూత్రం : ధాంతం. ఇవన్నీ ఏక పురుషాభియోగాలు. అంటే పురుషుడు మరెవరి సహాయం లేకుండా తనంతటానే ప్రేయసిని ప్రపరచుకునే ఉపాయాలన్నమాట. దారి ద్యంతో బాధపడే పురుషుడు ఎలా ఆయితే, ప్రేయసిని సంపాదించుకోడానికి పై

విధంగా అనుసరిస్తున్నాడో, అలాగే కన్యక కూడా పై కారణాంవల్ల, ఎవరిచేతా వరింపబడక ఉన్నప్పుడు, స్వయంగానే ప్రియుణ్ణి వెదుక్కుని సుముఖుణ్ణి చేసుకోవాలి. ఇలా శ్రీ తనకై తాను పురుషుణ్ణి ఆన్వేషించి, తనకు అనుకూలుడుగా చేసుకోవడాన్ని 'ప్రయోజ్ఞోపావర్తనం' అంటారు. శ్రీ తనంతట తానే యదేచ్ఛగా పురుషుణ్ణి వరించవచ్చునని ధర్మ శాస్త్రాలు కూడా ఉద్ఘోషిస్తున్నాయి.

వ్యక్తులైన కన్య తనకు తగిన భర్త కావాలని కోరుకోదంలో తప్పు లేదు. కాని అలా ఈడేరిన పిమ్మట మూడు సంవత్సరాల వరకూ వేచి ఉండి, అప్పటికి తన తల్లి దండ్రులు, లేదా సంరక్షకులు ఎవరూ తనకు పెళ్ళి చేయకుండా ఉపేక్షిస్తున్నా, తనను ఎవరూ వరించకుండా ఉన్నా, తనకు ఈడు - జోడైన భర్తను ప్రయత్నపూర్వకంగా ఆమె వరించవచ్చు. అలా కన్యకలు భర్తలను చేపట్టి సమయంలో, వారు గౌరవంతులు, రూప వంతులు, ప్రయోజనులు అవునో కాదో పరీక్షించితెలుసుకోవాలి. అట పాటల సమయాల్లోనూ, తదితర సందర్భాల్లోనూ ఈడు - జోడైన వారిని కలుసుకుంటూ, వారిలో ఎలాంటి ప్రేమ ఉందో తెలుసుకుని, వారిని తనకు అనుకూలంగా చేసుకొని వివాహమాడాలి. అలాగే పురుషుడు తన తల్లి దండ్రుల ఆపేక్షవల్లనో, ఇంద్రియలోపం వల్లనో, తన మీద మోజు పడుతున్నట్లు తెలుసుకుని కన్య, అతనికి హితోపదారాలు చేస్తూ, పదే పదే అతని కంట పడుతూ, అతన్ని వశం చేసుకోవచ్చు. అంతే కాకుండా కన్య తల్లి కూడా తన చెలుల ద్వారానో పరిచారికల లేదా దాడుల ద్వారానో పురుషుడి పరిచయం సంపాదించి కుమార్తె అంటే అతను ఇష్టపడేలా చెయ్యాలి..

40. పుష్పగంధతాంబూలహస్తాయా విజనే వికాలే చ తదుపస్థానం.

41. కథాకాశాప్రకాశనే వా సంవాహనే శిరసః వీచనే
చౌచిత్యదర్శనం.
42. ప్రయోజ్యస్య సాత్మ్యయక్తాః కథాయోగాః
బాలాయాముపక్రమేషు యథోక్తమాచరేత్.
43. స చైవాతురాఽపి పురుషం స్వయమభియంజేత,
స్వయమభియోగినీ హి యవతిః సాభాగ్యం జహా
తీత్యాచార్యాః
44. తత్ప్రియక్తానాం త్వభియోగానామానురోమ్యేన
గ్రహణం.
45. అంకపరివృక్తా చ స వికృతిం భజేత్.
46. శ్లక్షణమాకారమజానతీవ ప్రతిగృహ్ణీయాత్.
47. పదసగ్రహణే బలాత్కరః.
48. రతిభావనామభ్యర్థ్యమానాయాః కచ్చాద్దుహ్య
సంస్పర్శనం.
49. అభ్యర్థితాఽపి నాతివివృతా స్వయం స్యాదనిశ్చయ
కాలాత్.
50. యదా తు మన్యేతానురక్తో మయి స వ్యావర్తివ్యత
ఇతి తద్దైవైశమభియంజానం బాలభావమోక్షాయ
త్వరయేత్.
51. విముక్తకన్యాభావా చవిశ్వాస్యేషు ప్రకాశయేదితి
ప్రయోజ్యస్యోపాప ర్థం.

శ్రీ గంగా
జూలై 21 1959
శ్రీ 40 నంబూరి

కన్యక తనంతట తాను పురుషుణ్ణి అనుకూలంగా భావించనే పద్ధతి చెప్పకున్నారక్కడ కన్యక పువ్వులు, పరిమళ ద్రవ్యాలు, తాంబూలం మొదలైనవి తీసుకుని ప్రేమియుడు ఏకాంతంగా ఉన్న సమయం కనిపెట్టి అతన్ని సమీపించాలి. అలా దగ్గరికి వెళ్ళి తన కిశోరావస్థాన్ని ప్రదర్శించడం గానీ, పాదాలు ఒత్తడం, తల పట్టడం మున్నగు ఉపదాదాలు చేసిగానీ నేర్పుగా ప్రవర్తించాలి. అతనికి ఇష్టమైన కథలు, కబుర్లు, చెపుతూ అతనికి వినోదం కలిగించాలి. బాలోపక్రమ విధానాలలో చెప్పిన పద్ధతులన్నీ అనుసరించాలి. అయితే, ఆమె తొందరపడి పురుషుణ్ణి అభియోగించ కూడదు స్వయంగా పురుషుణ్ణి ఉపక్రమించే శ్రీ సౌభాగ్యాన్ని కోల్పోతుం

దని కామ శాస్త్రాధిపతులు రీతంగా హెచ్చరిస్తున్నారు. కాబట్టి ఆమె చేసే అభియోగాలను పురుషుడు ఇష్ట పూర్తిగా గ్రహించవలసి ఉంటుంది. ఒక వేళ ప్రేమియుడు తొడంతో కౌగిలించుకుంటే వికారం పొందకూడదు. అతని

భావగర్భితమైన ఆకారాన్ని అస్పష్టంగా ఎరిగనట్లుగా గ్రహించాలి. అతను తన పెదవులను ముద్దాడబోతే బలవంతం మీద అంగీకరించాలి. అతను తన మదన మండిగాన్ని లింగం కి రతి క్రిత సలపాని ప్రతిమాలితే, త్రి అతి ప్రయాస మీద అతని లింగాన్ని స్పృశించాలి ముందుగా ఉభయతా కలిపి నిర్ణయించుకున్న సమయానికి తప్ప, మరెప్పుడు కూడా పురుషుడు ఎంతగా ప్రారేయబడినా, బలవంత పెట్టినానరే, నాయకి తన అవయవాలను అంటే దాడుకోవలసిన అంగణము బహిరింగంగా కనబడేట్లు చేయరాదు. పురుషుడు తనను ఇక నిరాదరణ చేయడనీ, తనపట్ల అంతులేని అనురాగంతో ఉంటాడనీ ఎప్పుడైతే గట్టి సమ్మతం ఏర్పడుతుంటే అప్పుడు కన్యక తనను రంజింపజేస్తున్న ప్రయత్న కన్యత్వం నుంచి తనను తప్పించమని తొందరపెట్టాలి ఇలా గాండర్వ విధితో పరిని సంపాదించుకున్న వధువు, ఈ విషయంలో తనకు తోడ్పడిన ధాతృకలతోనూ ఆపులతోనూ ఈ సంగతి చెప్పాలి.

52. భవంతి చాత్ర శ్లోకా-కన్యాభి యుజ్యమానా తు యం మన్యేతాశ్రయం సుఖం, అనుకూలం చ వశ్యం చ తస్య కుర్యాత్పరిగ్రహం.

53. అన పీక్ష్య గుణాన్యత్ర యాపమాచిత్యమేవ చ, కుర్వీత ధనలోభేన పతిం సావత్సరేవ్యపి.

54. తత్ర యుక్తాగుణం వశ్యం బలవదర్థినం, ఉపాయైరభియుంజాసం కన్యా సప్రతిలోమయేత్.

ఎవడైతే తన బాహ్యంభ్యంతర సౌఖ్యాలకు అలంబనంగాను, అనుకూలంగాను, వశ్యుడగాను ఉంటాడో అతని అభియోగాన్ని కోరాలి కన్యక అంటే కామండా అతన్నే పరిగ్రహించాలి కూడా. గుణం, రూపం,

బొదిత్యం - ఇవేమీ చూడకుండా, కేవలం ధనానికి ఆశపడి పలువురు భార్యలు కలవాణ్ణి అయినా సరే ఎప్పుడూ పరిచయమే. అదే విధంగా గుణవంతుడు, యోగ్యుడు, తనను మిక్కిలి అనుకూలుడు, అన్ని పనులలోనూ దక్షత గలవాడు, ఏకాంతంగా తనను కోరేవాడు, ఉపాయంగా అభియోగాలు జరిపేవాడు లభ్యమైనప్పుడు కన్యక ఎప్పుడూ తిరస్కరించ కూడదని శాస్త్రకారులు చెప్పతున్నారు.

55. వరం వశ్యో దరిద్రోఽపి నిర్గుణోఽప్యాత్మధారణః,
గుణైర్యుక్తోఽపి స త్వేవం బహుసాధారణః పతిః.

56. ప్రాయేణ ధనినాం చారా బహువో నిరవగ్రహః,
బాహ్యే సత్కుపభోగేఽపి నిర్విసంభా బహి
స్సుభాః.

57. సీచో యస్త్యభియుంజీత పురుషః పతితోఽపి వా
విదేశగతిశీలశ్చ స స సంయోగమర్హతి.

58. యదృచ్ఛయాఽభియక్తో యా దంభద్యూతాధికోఽపి
వా, సపత్నీకశ్చ సాపత్యో స స సంయోగమర్హతి.

సాధారణంగా శ్రీమంతులు, పరువులు, ఒక్కో భార్యతో తృప్తి పడకుండా పలువురు భార్యలను పెండ్లాడతారు అలాంటి శ్రీలకు తిండి, బట్ట మున్నగు బాహ్య సుఖాలకు ఎలాంటి లోటూ ఉండదు. కాని ఏం లాభం ? ఆ రమణీయమైన రతి సుఖం చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. అందువల్లనే ధనవంతుల భార్యలు, ప్రభువుల భార్యలుకూడా పొంగుతున్న కామం అణచుకోలేక స్వేచ్ఛావిహారిణులై, అడ్డదారులు తొక్కి, అడ్డమైన వాళ్ళతో సంబోగం సాగిస్తూ, దురద తీర్చుకుంటూ ఉంటారు. ఇలా పలువురు భార్యలున్నారని గొప్పలు చెప్పుకుంటూ బుద్ధిమంతుడుగా

చలామణి అయ్యే భాగ్యవంతుణ్ణి పెండ్లాడదంకంటె, గుణహీనుడైనానరే, భార్యకు అనుకూలుడుగా ఉంటూ, ప్రయోజకత్వంతో కంటింటాన్ని పోషించుకునే పేదవాణ్ణి పెండ్లాడదం ఉత్తమం అన్నారు పెద్దలు. ఇంకా చెప్పాలంటే, అధమజాతికి చెందినవాడు, తంనెరసిన వృద్ధుడు, విదేశాల్లో తిరిగేవాడు, ఎన్నడూ తోగించడానికి తగదనే చెప్పాలి. ఆడది కనిపిస్తే చాలు, యుక్తాయుక్త విధారణ లేకుండా కనిపించగానే కామం దీప్యకోపదానికి సిద్ధపడేవాడు, అతి గర్విష్టి, తాగుడు, జూదం మున్నగు దుర్వ్యసనాలకు లోనైనవాడు, పలువురు భార్యలతో సంసారం సాగించేవాడు, కన్యతో రతి చేయడానికి అర్హుడు కాదని శాస్త్రజ్ఞుల సిద్ధాంతం.

59. గుణసామ్యే అభియోక్త్యాణాం ఏకో వరయతా వరః, తత్రాభియోక్తరి శ్రేష్ఠ్యం అనురాగాత్మ్యో హి సః.

సమాన గుణాలుగల వరులు పలువురు ఉన్నప్పుడు వారిలో కన్యక ఎవరిని వరించాంన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. అనురాగరూపమైన గుణం ఎవరిలో అధికంగా ఉంటుందో అతడే శ్రేష్ఠుడు. కాబట్టి అతణ్ణి కన్య వరించాలని వాత్స్యాయనుల సిద్ధాంతం

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే కన్య సంప్రయుక్తకే తృతీయేఽధికరణే ఏకపురుషాభియోగాః, ప్రయోజ్యోపావర్తనం, అభియోగతశ్చ కన్యాయాః ప్రతిపత్తిశ్చేతి చతుర్థోఽధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచిత కామసూత్రాల్లో కన్య సంప్రయుక్తకం అనే మూడో అధికరణంలో ఏకపురుషాభియోగం అనే నాలుగో అధ్యాయం

పంచమాధ్యాయం

వివాహయోగం :

1. ప్రాచుర్యేణ కన్యాయాః వివిక్తదర్శనస్వాల్లాభే
ధాత్రేయికాం ప్రియహితాభ్యాముపగృహ్యోప
సర్వేత్.

ఇంతకు ముందు అధ్యాయంలో చెప్పినట్లుగా పురుషుడిచేత రంజింప జేయబడిన కన్యక, స్వయంగా వచ్చి ఎన్నడున్న కన్యక - వీరిని పురుషుడు గాంధర్వవిధిని పెళ్ళాడి ఆమెను తర్హ సహవాసం కలదాన్నిగా చెయ్యాలి. ఇక వివాహయోగాలు చెపుతున్నాడు -

కొందరు కన్యలు అన్నివిధాల పురుషులకు అనుకూలరాంధ్రుగా ఉంటారు. వారు తరచుగా ఒంటరిపాటున తనకు అగుపిస్తూ ఉంటారు అలాంటి ఏ కన్యనైనాసరే పురుషుడు తన ఇష్టమైన చోటుకు తీసుకుపోయి గాంధర్వ విధానంతో పెళ్ళి చేసుకోవడం చాలా సులభంగా, సుఖంగా ఉంటుంది, కన్య తరచుగా తనకు ఒంటరిపాటున ఉనిపించకపోయినట్లయితే, అప్పుడు ఆమెను వశపరిచుకోవడం కష్టం అవుతుంది కనుక మరొకరి సహాయం అవసరం అవుతుంది. ఆ కన్యక ఒంటరిపాటున ఉనిపించే అవకాశం లేనప్పుడు, ఆమెను సన్నిహితంగా ఉండే దానిని తనాకపెట్టి దోచుకుపోవాలి. ఆ దానిని దూతకృత్యానికి నియోగించి కార్యం సాధించుకోవాలి.

2. సా చైవమవిదితా నాయకస్య భూత్వా తద్దుడైరసు
రంజయేత్.

3. తస్యాశ్చ రుచ్యాన్నాయకగుణాన్ భూయిష్ఠముపవర్ణయేత్.
4. అన్యేషాం పరయిత్యాణాం దోషానభిప్రాయవిరుద్ధాన్ ప్రతిపాదయేత్ మాతాపిత్రోశ్చ గుణానభిజ్ఞతాం, లుబ్ధతాం చ చపలతాం చ బాంధవానాం.
5. యాశ్చన్యా అపి సమాసజాతీయాః కన్యాః శకుంతలాద్యాః స్వబుద్ధ్యా భర్తారం ప్రాప్య సంప్రయుక్తా మోదంతే స్మ తాశ్చన్యా నిదర్శయేత్.
6. మహాకులేషు సాపత్నకైః బాధ్యమానాః, విద్విష్టాః, దుఃఖితాః, పరిత్యక్తాశ్చ దృశ్యంతరాయాతిం చాస్య వర్ణయేత్.
7. సుఖమునుపహతమేకచారితాయాం నాయకానురాగం చ వర్ణయేత్.
8. సమనోరథాయాశ్చన్యా అపాయం సాధ్వసం ప్రీడాం చ హేతుభిరవచ్ఛింద్యాత్.
9. దూతీకల్పం చ నకలమాచరేత్.
10. త్వమజానతీమివ నాయకో బలాద్వహీవ్యతీరి తథా సుపరిగృహీతం స్యాదితి యోజయేత్.

నైపుణ్యంగల దూతక అవసరం

ఈ విధంగా అలా నాయకుడిచేత నియోగింపబడిన దాది నాయక దగ్గరికి వెళ్ళి, నాయకుడి పేరు తనకు తెలియనట్లుగా, అతని గుణాలను గురించి మూతం పేర్కొని ఆమెకు ఉబలాటం కలిగించాలి. ఆమె నాయకుని మెచ్చుకునేలా అతని గుణగణాలను గురించి గొప్పగా వర్ణించి చెప్పాలి. అంతేకాకుండా నాయకుడి విషయంలో ఇతరులు చెప్పేదాన్ని ఐదొక నాయకలో ఏర్పడిన అభిప్రాయాలకు భిన్నంగా వివరిస్తూ ఆ అభిప్రాయాలు తప్పని, ఆమెకు నచ్చచెప్పాలి. ఇతరుల తల్లిదండ్రులు, చుట్టపక్కాలు - మున్నగువారు గణహినులనీ, లోభత్వం, చపలత్వం కలవారని పలు విధాల తార్కాణాలతో నిరూపించి తెలియజేయాలి.

“ఏవమ్మా ? ఏమిటిది? నీలాంటి కన్యకలు స్వతంత్ర బుద్ధితో ఆలోచించి భర్తలను ఎంపిక చేసుకోవాలి. కనుక మున్నగువారు చూడు ఎలా చేశారో - నీవు అలాగే చేయాలమ్మా ! అలా చేసినవారు సుఖపడినారు. నీవు అలా సుఖాలతో, ఆనందంతో, గడపాలమ్మా !” - అంటూ దాది కన్యకు చరిత్రలో జరిగిన సంఘటనలు తెలియజేప్పాలి.

“గొప్ప కులాలలో గల వురుషులపై తెలివి తక్కువగా మోటు పడతారు. సంపన్నులకు పరువు భార్యలుంటారు. నీకు సవతులపోరు తప్పదు. ఆ సవతులు నిన్ను ద్వేషిస్తారు వాధిస్తారు. అఖరుకు నీవు భర్తను విడిచి రావలసివస్తుంది. ఆ దుఃఖం నీవు భరించలేవు!” — అని నాయకకు బోధించి తాను చెప్పే నాయకుడు ఎంతటి గణవంతుడో, బుద్ధిమంతుడో వర్ణించి చెప్పి, అలాంటివాణ్ణి వరిస్తే ముందుముందు ఎంత బోగం అనుభవించేదీ తెలుపాలి. అలాగే ముందు ముందు అతనికి పట్టునున్న అదృష్టాన్ని గురించి కూడా వెల్లడించాలి. అతన్ని పెళ్ళాడితే నవత్తులెవరూ ఉండరనీ, ఏక పత్నిగా అంతులేని సుఖం అనుభవించవచ్చునని, అతడు నిన్నే కోరుతున్నాడని

అనారి. అలా నాయకకు సచ్చచెప్పితే, ఆమె అతన్నే వాంచిస్తున్నదని తెలుసుకున్న తరువాత ఆ దూతిక, ఇలా చేస్తే ఏదో ప్రమాదం వస్తుందని ఆమె ఊహించుకుంటూ ఉండే అలాంటి భయం, అపాయం ఎంత మాత్రం లేదని, సహేతుకంగా వివరించి, అమెతోగల సంగతులు పోగొట్టాలి. ఈ విధంగా దౌత్యం నెరవేరానికి వచ్చినదాది, దూతిక చేయవలసిన సమస్త పనులు చేస్తూ, దూతికగా, సకల వ్యవహారాలు నడపాలి.

“అమ్మయీ ! నీ ఏంకా ఇలాగే అమాయకంగా, వెర్రిబాగుల దానిలా ఉండే, నాయకుడు ఎప్పుడోవచ్చి బలాత్కారంగా నిన్ను ఎగడేసుకుపోతాడు ! అప్పుడింకేం చేస్తావు ? హాయిగా పెళ్ళి చేసుకుంటాడు !” – అని చెప్పి, అతని మీద ప్రేమానురాగాలు, కుతుహలం కన్యకు కలిగేలా చెయ్యాలి దూతిక.

11. ప్రతిపన్నామభిప్రతావకాశవర్తీం నాయకః
శ్రోత్రియాగారాదగ్నిమానాయ్య, కుశానాస్తీర్య,
యుథాస్మృతి హుత్వా చ, త్రిః పరిక్రమేత్.
12. తతోమాతరి పితరి చ ప్రకాశయేత్.
13. అగ్నిసాక్షికా హి వివాహో న నిర్వర్తంత ఇత్యాచా
ర్యసమయః.

ఇక ఇలా ఆ నాయకుణ్ణి చేడకదానికి ఇష్టపడి, ఏకాంత ప్రదేశానికి వచ్చిన కన్యకు, నాయకుడు శ్రోత్రియడి గృహం నుండి అగ్ని హోత్రం తెచ్చినట్లుగా తెచ్చి, దర్బలు పరిచి స్మృతులలో చెప్పినట్లుగా హోమం చేసి, మూడు మార్లు ఆ అగ్నికి ప్రదక్షిణం చెయ్యాలి, అలాగే అమ్మయి చేత కూడా ప్రదక్షిణం చేయించాలి ఆ తరువాత ఆ పిల్ల తల్లి దండ్రులకు జరిగిన విషయం తెలియపరచాలి.

ఓకసారి ఇలా అగ్నిసాక్షిగా వివాహితరైన శ్రీంసు, మరొకరు
మరల వివాహం ఆడరాదని కామకాస్త్రాచార్యులు స్పష్టంగా చెపుతున్నారు.

14. దూషయిత్వా చై నాం శనైః స్వబనే ప్రకాశయేత్.
15. తద్బాంధవాశ్చ యథా కులస్యాఘం పరిహరంతో
దండధయాచ్చ తస్మావై నాం దద్యుస్తథా యోజ
యేత్.

16. అనంతరం చ ప్రీత్యుపగ్రహేణ రాగేణ, తద్బాంధవా
స్త్రి.యేదితి.
17. గాంధర్వేణ వివాహేన వా చేష్టేత.

పైన చెప్పినట్లుగా పురుషుడు తన ప్రయత్నాలిని పెండ్లాడి, తానామెను వివాహమాడినట్లు ఆమె బంధుజనానికి నెమ్మది నెమ్మదిగా తెలియజేయ్యాలి. అప్పుడా అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు కుల బోధాన్ని పోగొట్టుకోదానికి, ప్రభువు వల్ల భయం వల్లనూ, ఆ వయడికే ఆ పిల్ల నిచ్చి పెళ్ళి చేస్తారు. లేదా నాయకుడు అత్త మమలను, వారి వక్షం వారిని ప్రేమ పూర్వకమైన, స్నేహపూర్వకమైన మాటలతోను, వస్తువులతోను సంతోషపెట్టి, గాంధర్వ వివాహంతోనైనా వివాహం చేసుకోవచ్చు.

18. అప్రతిపద్యమానాయామంతశ్చార్చీణీమన్యాం కుల ప్రమదాం పూర్వాసంస్పృహ్యం ప్రీయమాణాం చోపగృహ్య తయా సహ విషహ్యమవకాశమే నామన్యకార్యాపదేశేన ఆనయేత్.

19. తతశ్శోక్రియాగారాదగ్నిమితి సమాసం పూర్వేణ.

ఇప్పుడిక అంతరస్థ విషయం గురించి చెబుతున్నారు. పైన చెప్పినట్లుగా నాయకుడు దూత ముఖంగా బోధించిన పిమ్మట కూడా ఆమె వివాహానికి ఒప్పుకోకపోతే, అప్పుడు తనకు అంతరంగిక ఆయన కుల కాలతను గానీ, పూర్వం పరిచయం గల మరో మగువను గానీ, తల్లిదండ్రుల మంచిరవాన్ని బట్టి ప్రేమించబడే మరో స్త్రీని గానీ, ఉపాయంగా తోబుడచుని, ఏదో ఒక నెహం మీద ఆమెను తన ఇంటికి రప్పించుకోవాలి. నాయకుడు, అలా రప్పించుకున్న పిమ్మట ఆ కన్యను శ్రోత్రియ గృహం నుండి అగ్నిని తెచ్చినట్లుగా తెచ్చి పూర్వం చెప్పినట్లు చెయ్యాలి. ఇలాంటి పెళ్ళి కూడా గాంధర్వ వివాహంతో సమానమేనని కొందరు ఆచార్యులు అంటారు.

20. ఆనన్నే చ వివాహే మాతరమస్యాః తదభిమతాన్య వరదోమైః అనుశయం గ్రాహయేత్.

21. తతస్తదనుమతేన ప్రాతివేశ్యాభవనే నిశి నాయక
మానాయ్య శ్రోత్రియాగారాదస్మిమితి సమాసం
పూర్వేణ.

వివాహ సమయం అసన్నమైనప్పుడు, పిల్ల నిర్దామనుకుంటున్న
పర పురుషునిలో గల దోషాలను గురించి కన్యకా మణి తల్లికి తెలియజెప్పి,
ఆమెకు హ్యూర్తాపం కలిగేలా చెయ్యాలి అటు పిమ్మట ఆమె ఇష్టాను
సారంగా రాత్రివేళ నాయకుణ్ణి కన్యా గృహంలోకి రప్పించి శ్రోత్రియుడి
గృహం నుండి అగ్నిని తెప్పించి, ఇంతకు ముందులాగా చెయ్యాలి. ఈ
పెళ్ళిలో ద్రవ్యం ఇచ్చి కన్యను గ్రహించడం జరుగుతుంది, అందార
దీన్ని రెండో రకం వివాహంగా పేర్కొంటున్నారు పెద్దలు.

22. ప్రభాతరమస్యా వా సమాసవయసం వేశ్యాసు పరశ్రీ
షు వా ప్రసన్న క్తమసుకరేణ సాహాయ్యగానేనప్రియో
పగ్రహైశ్చ సుదీర్ఘకాలమనురంజయేదంతే చ స్వాభి
ప్రచాయం గ్రాహయేత్.

23. ప్రాయేణ హి యువానః సమాసశీలవ్యసనవయసాం
వయస్యానామర్థే జీవితమపి త్యజంతి తతస్తే
నైవాన్యకార్యాత్తామానాయయేద్విషమ్యాం సావ
కాశమితి సమాసం పూర్వేణ.

ఇంకా ఏమిటి అంటే, తనతో సమాన వయస్సు గలవాడుగా
ఉన్న, నాయకు సోదరుణ్ణి ఒకణ్ణి, దగ్గరికి చేర్చుకుని వేశ్య విషయంలో
గాని, పరశ్రీ విషయంలో గాని, కష్ట సాధ్యంగా ఉన్న అతని కోర్కెను
తాను సహాయంగా ఉండి నెరవేర్చాలి. లేదా అతనికి ఇష్టమైన వస్తువును
తెచ్చి ఇచ్చి తన స్నేహాన్ని అతడు అభిలషించేలా చూచుకోవాలి అతడు

తనకు ప్రాణ స్నేహితుడనే నమ్మకం ఏర్పడిన పిమ్మట, తన మనస్సులో అభిప్రాయం అతనికి సూచించాలి. యువకులు సాధారణంగా తమ ఆప్త మిత్రుల కోసం ప్రాణాలైనా ఇవ్వడానికి వెనుదీయరు కాబట్టి, తమ సోదరిని మిత్రునికి అప్పజెప్పే విషయంలో వెనుకాడతారా? అందాత, అలా అతన్ని అనుకూలుడుగా చేసుకున్న తరువాత, అతని ద్వారానే ఆ నాయికను ఏదో పనిమీద తన ఇంటికి రప్పించుకుని, పైన చెప్పిన రీతిలోనే పరిణయమాచాలి. ఇదొక పద్ధతి.

24. అష్టమీచంద్రికాదిషు చ ధాత్రేయికా మదనీయ మేనాం పాయయిత్వా కిం చిదాత్మనః కార్యముద్దిశ్య నాయకస్య విషహ్యం దేశం ఆసయేత్ .

25. తత్రైనాం మదాత్సంజ్ఞామప్రతిపద్యమానాందూష యిత్యేతి సమాసం పూర్వేణ.

పైన చెప్పిన పద్ధతిలో కన్యకను పొందడం సాధ్యం కాకపోతే, అష్టమీ చంద్రికాది ఉత్సవాల్లో [ఆ రోజుల్లో ఆనందంగా సాగించే ఉత్సవాలు ఇవి పగటిపూట ఉపవాసంచేసి, రాత్రులు చంద్రోదయం అయ్యేదాకా జాగరణ చేస్తూ పూజా పురస్కారాలు నిర్వహిస్తారు ఈ ఉత్సవదినంనాకు.] అలాంటి సమయాల్లో, అమ్మాయికి ఆప్తురాలుగా ఉండే దాది ద్వారా ఏదో పనిమీద ఆమెను తన వద్దకు పిలిపించుకోవాలి. మద్యం, కల్లు మున్నగు మత్తు పానీయాలు ఆమె సేవించేలా చేయాలి. అలాంటి పానీయాలు, మత్తుపదార్థాలు సేవించడంవల్ల నాయిక స్పృహతీర్చి ఉంటుంది. అప్పుడు ఐరవంతంగా ఆమెతో కామక్రిడ సాగించి, ఆ తరువాత ఇంతకు ముందు చెప్పిన పద్ధతిలో పెళ్ళాడాలి. అయితే, ఇది ఎంతో నీచమైన వివాహం అంటారు. ఇలాంటి వివాహంను ధర్మకాస్త్రాలు ఎంతమాత్రం అంగీకరించవు. అందాతనే దీన్ని ప్రైవేట్ వివాహం

అన్నారు పెద్దలు భర్తనిరతి, దయ, దాక్షిణ్యం గల పురుషులెవరూ ఇలాంటి వివాహ పద్ధతికి పాల్పడరు.

28. సుప్తాం చైకచారిణీం ధాత్రేయికాం వారయిత్వా సంజ్ఞాప్రతిపద్యమానాంమావయిత్వేతి సమానం పూర్వేణ.

శ్రీ నిద్రపోతూ ఉండేనో, లేక ఏకాంతంగా ఉండగానో కనిపెట్టి, ఆమె ప్రక్కన చెరిక తైగాని, దాసిగాని, ఉండే వాళ్ళను భయపెట్టి వెళ్ళ గొట్టి ఆమెను ఎత్తుకునిపోయి, మాదకద్రవ్యాలు సేవింపజేసి, పై విధంగా పెళ్ళిచేసుకోడం ఒక పద్ధతి - ఇదీ తుచ్ఛమైనదీ, నిషిద్ధమైనదీను.

97 గ్రామాంతరముద్యానం వా గచ్ఛంతీం విదిత్వా
సుసంభృతసహాయో నాయకస్తదా రక్షిణో
విత్రాన్య హత్వా వా కన్యామపహరేదితి
వివాహయోగాః.

మొరమైన మరో రకం వివాహం కూడా ఉంది. తాను అభిలషించిన కన్య ఏదైనా ఊరికిగానీ, ఉద్యానవనానికిగానీ (ఇప్పటి పార్కులకు) వెళుతూ ఉంటే, పురుషుడు అది కనిపెట్టి, ఆమె వెంట ఉన్న సహాయ కులను లేచి రక్షకులను, తగిన మంది - మార్బంబుతో వెళ్ళి బెదరగొట్టిగాని అవసరమైతే చంపిగాని, ఆ స్త్రీని ఎత్తుకునిపోయి, పెళ్ళాడటం మరో రకమైన వివాహం ఇలాంటి వాటిని రాక్షసవివాహంన్నారు పెద్దలు.

[త్రొక్కష్టుకు, రుక్మిణీదేవిని, ఆమె పూజార్థం ఆలయానికి వెడతూ ఉండగా ఇలాగే, ఆమె చుట్టూ ఉన్న జనాన్ని బెదరగొట్టి, అడ్డం వచ్చిన రుక్మి మున్నగు రాజులను కొందరిని ఓడించి, కొందరిని సంహరించి రుక్మిణిని ఎత్తుకునిపోయి వివాహం చేసుకున్నాడు. ఇది రాక్షస వివాహమే. అయితే. ఆ రోజుల్లో ప్రతియులకు ఇది చెల్లింది]

కాత్రం అన్ని విషయాలు సమగ్రంగా బోధించాలి కాబట్టి ఇవన్నీ చెప్పడం జరిగింది.

28. పూర్వః పూర్వః ప్రథానం స్యాత్ వివాహో
ధర్మసంస్థితేః, పూర్వాభావే తతః కార్యోయో య
ఉత్తర ఉత్తరః.

[అసలు వివాహంనేవి ఎనిమిది -

1) బ్రాహ్మం, సదాచారంగం ముట్టి వస్త్రాదులతో అలంకరించి, పూజించి కన్యాదానం చేయడం.

బ) దైవం-జ్యోతిష్తోమాది యజ్ఞ ప్రారంభంలో యథావిధిగా యజ్ఞ కర్మ నడిపిన ఋత్విజుని అలంకరించి చేసే వివాహం.

8) ఆర్షం - ధర్మార్షం, పరుడినుండి గోమిధునం తీసుకొని. అతనికి కన్యను ఇచ్చి శాస్త్రోక్తంగా చేసే వివాహం.

4) ప్రాజాపత్యం - వరుడిచేత 'నేను అన్య శ్రమస్థుడను కాక, గృహస్థాశ్రమంలో ఉండి ధర్మం ఆచరిస్తాను' అని చెప్పించి కన్యాదానం చేయడం.

5) రాక్షసం - కుయ్యో, మొర్రో అని మొర పెట్టుకునే కన్యను బలాత్కారంగా తీసుకొచ్చి పెళ్ళాడడం.

6) ఆసురం - కన్య తల్లిదండ్రులకూ, కన్యకూ శక్త్యామసారం ధనం ఇచ్చి యదేచ్ఛగా వివాహం చేసుకోడం.

7) గాంధర్వం - వరువపలు ఒకరువొకరు ఇష్టపడి, అన్యోన్య ప్రేమానురాగాలతో చేసుకునే వివాహం.

8) ప్రైశావం - నిద్రపోతున్న లేదా తాగి మైమరచి ఉన్న లేదా తన మానం కాపాడుకోవడంలో పరాకుగా ఉన్న స్త్రీని సంతోగాభిరాషతో రహస్యంగా చేసుకునే పెళ్ళి.

మొదటి గాలుగు బ్రాహ్మణులకు శ్రేష్ఠమని, గాంధర్వ, రాక్షస వివాహాలు క్షత్రియులకు, ఆసురం వైశ్య కుద్రులకు ప్రశస్తమని పెద్దలు చెప్పారు ఇక ప్రైశావం అనేది అందరికీమీదా నింద్యమైనదే!

అంటే, ఈ ఎనిమిది రకాల పెళ్ళిళ్ళలో తరువార, తరువార చెప్పిన వాటికన్నా, మొదటి మొదటి వివాహాలు ధర్మబద్ధమైనవి కావడం చేత, ఉత్తమమైనవని అన్నారు. పూర్వం చెప్పిన వివాహాలు సాధ్యం కానప్పుడు తరువార వాటిని అనుసరించడంతో తప్పలేదన్నారు.

29. వ్యూధానాం హి వివాహానాం అనురాగః ఫలం యతః మధ్యమోఽపి హి సద్యోగో గాంధర్వస్తేన పూజితః.

అయితే, ఇక్కడ ఒక సూక్ష్మం ఉంది - గమనించాలి. తరువాత తరువాత చెప్పిన వాటికన్నా పూర్వం, పూర్వం చెప్పిన వివాహాలు ఉత్తమ మైనవనిచెప్పారు; బాగానే ఉంది. కాని వివాహం ఏదైనా ఫలం అనురాగమే కదా? అంచేత ఏ రకం పెళ్ళికైతే ప్రేమానురాగాలు ప్రధానం అవిలేని ఏ రకం వివాహమైనా వ్యర్థమే. దీన్నిబట్టి చూస్తే, ఎనిమిదిరకాల వివాహాలో లెక్కను బట్టి గాంధర్వం ఏదోడిగా ఉన్నప్పటికీ, (అంటే సాధారణ మైనదిగా పరిగణించినప్పటికీ) అన్యోన్య ప్రేమానురాగాలే ప్రధానమైన ఈ గాంధర్వ వివాహమే అన్నిటికన్నా మిన్న అయినదని పెద్దం అర్థి ప్రాయం.

(దీన్నిబట్టి ఆలోచిస్తే ఇప్పటి యువతీయువకుల ప్రేమ వివాహాలు ఏమాత్రం విండ్యమైనవి కావని స్పష్టపడుతున్నది. లోకోత్తరమైన అనురాగ యోగం ఉండడంవల్ల ప్రేమికులు పెళ్ళారకమే. అన్నిటికన్నా శ్రేష్ఠమైనదని వాక్యాయనం ఈ కథాబ్ధం క్రితమే చెప్పినట్లు స్పష్టమవుతున్నది.)

80. సుఖత్వాదబహుశ్లేశాదపి చావరణాదికం, అనురాగాత్మకత్వాచ్చ గాంధర్వః ప్రపరో మతః. ఇతి వాత్సయసీయే కామసూత్రే కన్యాసంప్రయుక్తకే తృతీయేఽధికరణే వివాహయోగాః పంచమోఽధ్యాయః.

ఇంకా చెప్పాలంటే గాంధర్వ వివాహం అనేది సుఖ సంతోషాలకు కారణం అయినదీ, కష్టం లేకుండా పరూపరం ఇష్టంతో లభ్యమయ్యేదీ, పరణ సంవిధానం మొదలైనవేమీ ఇందులో ఉండవుకావట్టి ఈ గాంధర్వ వివాహమే సర్వోత్కృష్టమైనదని కామశాస్త్ర వేత్తలందరూ అంగీకరించిన విషయం.

ఇది వాక్యాయన మునివరచిరమైన కామసూత్రాల్లో, కన్యసంప్రయుక్తకం అనే మూడో అధికరణంలో, వివాహయోగాలు అనే అయిదో అధ్యాయం.

నా లు గు :

భార్యాధికారికాధికరణం

ప్రథమాద్యాయః- ఏకచారిణీవృత్తం - ప్రవాసచర్య

1. భార్యా ఏకచారిణీ గూఢవిశ్రంభా దేవవత్సరి
మానుకూల్యేన వర్తతే.

భార్య అంటే ఎవరో, భార్య అనే అర్థత ఎవరికి లభిస్తుందో చెప్ప
బున్నారిక్కడ. పెళ్ళికాకుండా ఉన్న అమ్మయిన, ఒక అబ్బాయి, పెళ్ళాడ
గానే ఆ అమ్మయిన భార్య అని పిలుస్తారు ఆలా భార్యత్వాన్ని పొందిన
శ్రీ తన పురుషుడితో ఎలా ప్రవర్తించాలో, అదంతా వివరంగా చెప్పేదే
ఈ భార్యాధికరణం

భార్యలు రెండు విధాలుగా ఉంటారు. ఒకటి ఏకచారిణీ, రెండు
సహజీవిక. భర్త హృదయంలో వరో శ్రీకి స్థానం ఇవ్వకుండా తాను
ఒక్కడే సుఖ, బోగాలు అనుభవించే భార్య ఏకచారిణి పలువురు పరువులు
ఒక పురుషుడికి భార్యలుగా ఉంటే, వారిలో ప్రతి ఒకరే, మరొకరెవరు
సహజీవి అవుతుంది. భార్య అనే అర్థతను పొందిన వనితారత్నం
తక్కిన వారివలె కపటంతో ప్రవర్తించదు. పైగా ఎల్లప్పుడూ తన భర్తపైనే
రహస్యంగా ఎంతో విశ్వాసం కలిగి ఉంటుంది. అంతేకాకుండా, తాను
చేపట్టిన భర్తను దైవంలాగా చూస్తూ, పూజిస్తూ, గౌరవిస్తూ, అతనికి మన
సిచ్చినట్లుగానే అతన్ని అహర్నిశలూ అనుసరిస్తూ ఉంటుంది, ఉండాలి.

2. తస్యతేన కుటుంబచింతామాత్మని సంనివేశయేత్.

‘పడతుండు పతియే దైవం’ - అన్న ధర్మం ఉంది. ఈ ధర్మాన్ని అనుసరించి, భర్త మనసు ‘తెలుసు’ని ఆ ప్రకారం అనుకూలంగా ప్రవర్తించవలసి ఉంది శ్రీ ఆర్థాశ్రమ విషయమై చెప్పిన మాట ఇది. అలాగే ఏకచారిణిగా ఉన్న భార్య, ఇంటి విషయాన్నిదిలోనూ భర్త ఇష్టాన్ని మనస్సులో పెట్టుకుని ప్రవర్తించాలి.

3. వేశ్య చ శుచి సుసంమృతస్థానం, విరచితవివిధ కుసుమం సంశ్లేష్టభూమితలం, హృద్యదర్శనం, త్రివచనాచరితబలికర్మ, పూజితదేవాయతనం కుర్యాత్.

ఏకదాదిజిగా ఉన్న ఇల్లాలు తన వివాస గృహాన్ని ఎల్లప్పుడూ పరిశుభ్రంగా ఉంచుకోవాలి కనపూ ఊర్చి, అలిసి, ముగ్గులు పెట్టి, దేశజాలానుసారం పువ్వులు చల్లి, అలంకరించాలి ఇల్లు సమశలంగా, నవ్వుగా, చూడడానికి ముచ్చటగా ఉండేలా చూసుకోవాలి. అలాగే ఉభయ పంధ్యల్లోనూ దేవతా పూజచేసుకుంటూ, అందుకు విలుగా దేవతాగృహాన్ని శుచిగా, అలంకార యుక్తంగా, శోభాయమానంగా ఉండేలా చూసుకోవాలి.

[అనాది గృహస్థుల కర్తవ్యం ఇది. మరి, ఈ రోజుల్లో ఎందరి ఇళ్ళల్లో దేవతాగృహాలున్నాయో, ఎందరు పూజా పురస్కారాలు నిర్వహిస్తున్నారో చెప్పలేము]

[ఇల్లు బాదినతోడు ఇల్లాలి శుభవృత్తి, కల విద్యలగుపడు పలుకబడిన - అన్నారు పెద్దలు ఊరి మఠం గోడలే చెపుతాయి అన్నట్లు, ఇల్లాలు ఎంత లక్షణంగా ఉంటుంటే ఇల్లు చూచి చెప్పవచ్చు. అయితే, ఆధునిక కాలంలో అలాంటి గృహిణులు పెందరైనారో మరి!]

4. స హ్యతోన్యద్గృహస్థానాం చిత్రగాహకమస్తీతి గోసర్థీయుః.

పై విధంగా వివాస గృహాలు తియ్యరై ఉంటే, ఆ గృహస్థుకు ఇంతకన్నా అనందం, ఆకర్షణీయం మరొకటి ఉండదని గోసర్థీయుంటున్నారు.

5. గురుషు మంత్రివశ్యేషు భృత్యవర్గేషు నాయకభగినీషు తత్పతిషు చ యథార్హం ప్రతిపత్తిః.

పైక చెప్పినట్లుగా వివాసగృహాన్ని ఆకర్షకంగా రూపొందించుకుని, అటుపిమ్మట తన గృహకృత్కారంలో లోటుపాట్లను సవరించుకోడానికై ఇంట్లో పెద్ద వాళ్ళుగా ఉంటున్న ఆత్మమామల సంహాలు స్వీకరించాలి.

బలాగే తన క్రింద పనిపాటులు చేస్తూ ఉండే సేవకుం విషయంలోనూ, వదిల మరదళ్ళ విషయంలోనూ, వారి భర్తల విషయంలోనూ, ఎవరిపట్ల చూవలనివ గౌరవ మర్మాదను వారిపట్ల చూపుతూ జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి.

6. పరిపూతేషు చ హరితశాకవప్రసాన్ ఇక్షుస్తం భాన్ జీంకస్సర్వ సాజామోదశతపుష్పాతమాలగుల్మాంశ్చ శారయేత్.

వింక్షణంగా ఉండే గృహపరణంలో, పెరట్లోగాని, ఇతర భాగ ప్రదేశాలలోగాని చెట్ల పాదులు పెట్టుకోవాలి. అల్లం, కొరిమేర, పాంకి మున్నగు పచ్చని కూరగాయలు వేసి పెంచుకోవాలి. చెరకు గడలు నాడించ వచ్చు. కీంకిర, ఆవాలు, అజామోదం ? శతపుష్పం ? తమలం ? - మున్నగువాటినికూడా నారు పోయించి పెంచుకోవాలి.

7. కుబ్జకామలక మల్లికా జాతీ కురంటక సవమాలికా తగరఫంద్యావర్తకజపాగుల్మాన్, అన్యాంశ్చ బహు పుష్పాన్ బాలకోశీరకసాలాళికాంశ్చ వృక్షవాటి కాయాం చ స్థండిలాని మనోజ్ఞాని కారయేత్.

అంతేకాకుండా కుబ్జకాలు ? ఉసిరికలు, మల్లెలు జాబాలు, గోరంటలు, గ్రంధిగణం ?, సువర్తం, జపాసునుమం ?, మున్నగు పుష్ప జాతులు, వడ్డివేళ్ళు, పాతాళికవృక్షాలు ? మున్నగు పుష్పజాతులతోను, వృక్ష రాజములతోను, మనోహరమైన ఉద్యానవనాలు వేయించుకోవాలి. ఆ వృక్షాల క్రింద తరుంత గుల్మములక్రింద హాయిగా విశ్రమించ దానికి, చిన్న చిన్న ఆడుగులు కూడా అందంగా కట్టించుకోవాలి.

[బాగానే ఉంది - ఆధునిక కాలంలో మనుషులెలానెడు - బెత్తడు ఇళ్ళలో కౌంషేపం చేస్తున్నారో పట్టడాల్లో, ఆ మూత్రం ఒకగది దొరికితే

దాని, అందరూ అక్కడే ! అంటా అక్కడే - అలాంటప్పుడు పెరళ్ళు, కూరగాయల పెంపకం, ఉద్యానవనాలు ఎలా సాధ్యం? ఇక ఈ కాలంలో ఈ పుష్పకాతులపేర్లు, వృక్షాల పేర్లు మాత్రా తెలియవు దాంతుందికి వాటిని జన్మలో చూచికూడా ఎరుగవు. ప్రాచీన నాగకంకర ఏనాడో అడుగంటింది. ఇప్పుడు అంటా నవనాగరకతి !]

8. మధ్యే కూపుం నావీం దీర్ఘికాం వా కారయేత్ .

ఉద్యానవనాలు ఏర్పాటు చేసిప్పుడు ఆ తోటల మధ్య నూయిగాని, దిగుడు బావిగాని, కోనేరుగాని త్రవ్వించాలి

9. భిక్షుకీ శ్రమగాక్షపగామలటాకుహకేక్షణికామూలకారి కాభిర్న సంస్పృజ్యేత.

ఏకదాశిగా ఉన్న కార్యములను, ఏకదాశిగా చేసి జరిపించుకొనుటకు, ఏకదాశిగా చేసి, గురువులు కుటుంబమునందు చేసి, దానితోను, వానితోను, పలుకుతూ తిరిగి దానితోను, సోది చెప్పుతూ చేసి, ఎరుకల సానితోను, పరిశుభ మూర్తికలు, బాధలు అమ్మదానితోను, ఎప్పుడూ కూడా సేవించు చెప్పుకూడదు. వానితో మాట్లాడుకూడదు. వానితో పాటుపెట్టుకొనరాదు.

10. భోజనము చ రుచిరమిదమున్నె ద్వేష్యమిదం పశ్య
మిదముపశ్యమిదమితి చ విద్యాత్ త్యాగోపాదానార్థం.

తన భర్త ఏమచిర పదార్థాంధే ఎక్కువ ఇష్టపడరాదు కనిపెట్టి ఆ ఆహార పదార్థాలే తయారుచేసి, తన సమయాల్లో వ్రేలాది భార్య.

11. స్వరం బహిరుపశ్యత్య భవనమాగచ్ఛతః కిం కృత్య
మితి బ్రువతి సజ్జా భవనమధ్యే తిష్ఠేత్.

భర్త ఇంటికి వచ్చేవేళ భార్య కనిపెట్టి, అతనికి అత్యవసరంగా కావలసినవేవో అడిగి తెలుసుకుని, ఆ పనులు చేయడానికి సంసిద్ధురాలై ఉండాలి. తన ఇల్లువేరగానే ఎదురుగా భార్య కిరకలాడుతూ కనిపించి, అతనికి ఏం కావాలో అడిగి తెలుసుకుని ఆ పనులుచేస్తూ ఉండే భర్తకు ఎంతో తృప్తి, ఆనందం కలుగుతాయి.

[ఇప్పుట్లా భర్త ఇంటికి వచ్చేసరికి భార్యలు సునిమానము, విశిష్టము, క్లబ్బంకు తిరగడం ఆ రోజుల్లో లేదు]

12. పరిచారికామపనుద్య స్వయం పాదా ప్రక్షాళయేత్.

అలా ఇంటికి వచ్చిన భర్తకు, ఇంట్లో పనివాళ్ళు, దాసిలు ఉన్నా కూడా, భార్య స్వయంగా అతనికి కాళ్ళు కడగలిగి, పనివాళ్ళవేర, లేక దాసి చేత ఆ పని చేయించకూడదు.

13. నాయకస్య చ స విముక్తభూషణం విజనే సందర్శనే
త్తిషేత్.

పతి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు, భార్య నగలు లేకుండా గానీ, అంశాలు లేకుండాగానీ అతని దగ్గరికి వెళ్ళకూడదు. అసలు అలాంటి స్థితిలో అతనికి కనిపించనే కూడదు.

14. అతివ్యయం, అనద్యయం వా కుర్వాణం రహసి
బోధయేత్.

కొందరు భర్తలు ఆదాయాన్ని మించి అతిగా ఖర్చు చేస్తుంటారు. లేదా దుర్వ్యసనాలకు లోనై ధన వ్యయం చేస్తారు. ఇంకా కొందరు దుష్కార్యాలకు ధనం వెచ్చిస్తూ ఉంటారు. అలాంటి సందర్భాల్లో ఏకచారిణి అయిన భార్య, ఆ విషయం గ్రహించి, అతను ఏకాంతంగా ఉన్న తరుణంలో చెంతకు చేరి, మంచిచెడ్డలు వివరించి చెప్పాలి. ఇలా అయితే, సంసారం గుల్ల అవుతుందని శాంత పదనాలతో బోధ చేయాలి.

15. ఆవాహే, వివాహే, యజ్ఞే గమనే సఖభిస్సహ
గోష్ఠీం దేవతాభిగమనమిత్యనుజ్ఞాతా కుర్యాత్.

పెళ్ళిళ్ళు, యజ్ఞ యాగాదులు, విందులు, ఉత్సవాలు మొదలైనవి ఎక్కడైనా జరుగుతూ ఉంటే, భార్య వాటిని చూడాలనుకున్నప్పుడు ముందుగా భర్త అనుమతిని పొందాలి. అలా అనుమతి పొంది తనకు సమ్యక్స్థుడైన చెలికత్తెనో, స్నేహితురాలినో వెంటపెట్టుకుని ఆ ప్రదేశాలకు వెళ్ళాలి. అలా చేయకపోతే ఈమె 'స్వేచ్ఛా విహారిణి' అని భర్త అనుమానిస్తాడు. లోకులు నిందిస్తాడు.

16. సర్వక్రీడాసు చ తదానులోమ్యేన ప్రవృత్తిః.

యక్షరాత్రి మున్నగు ఉత్పవాలు, క్రిడలు జరిగేటప్పుడు కూడా భర్త అధిప్తాయానుసారం ప్రవర్తించాలి భార్య.

17. పశ్చాత్సంవేశనం పూర్వముత్థానమనవబోధనం చ సుప్తస్య.

భర్త కయనించిన తరువాతనే భార్య పడుకోవాలి. అతను లేచక ముందే నిద్రలేవాలి. పనిభారంవల్ల భర్త అరిసిపోయి నిద్రపోతూ ఉంటే, అతన్ని లేపకూడదు

18. మహానసం చ సుగుప్తం స్యాద్దర్శనీయం చ.

మహానసం అంటే ఎంతకాలం. ఈ వంట ఇంటిని ఎల్లప్పుడూ చాలా రహస్యంగాను, పరిశుభ్రంగాను, ఆకర్షణీయంగాను ఉంచుకోవాలి.

[క్రాందరి వండిళ్ళు చూస్తే, ఆలి అవుతున్నా ఆస్నం తినబుద్ధి పుట్టదు. అంత అనవ్యంగా, మురికిగా ఉంటాయి !]

19. నాయకాపచారేషు కిం చిత్కలుషితా నాత్యర్థం నిర్వచేత.

భర్త ఎప్పుడైనా ఏదైనా తప్పు చేయవచ్చు. పొరపాటు చేయవచ్చు. అయినా భార్య ఆయా సందర్భానందీ, అవసరాలను బట్టి ఓర్పుతో, గౌరవంగా ఉండవచ్చు. లేక అవసరమనుకుంటే ఇంచక కోపించనూ వచ్చు. కోపం తెచ్చుకున్నా కూడా నెమ్మదిగా మందలించారే కాని, పోట్లాట పెట్టుకోకూడదు. రాక్షసిలా గొంతు చించుకుంటూ అనవ్యం పుట్టేలా తిట్లకు దిగకూడదు.

[అలా ప్రవర్తించేవాడు అనేకులున్నారు ఈ కాలంలో. వారిని భరించలేం]

20. సాధిక్షేపవచనం త్వేనం మిత్రజనమధ్యస్థం ఏకాకినం
వాఽప్యూపాలభేత స చ మూలకారికా స్యాత్.

ఒకవేళ భర్తను మందలించాల్సివస్తే, ఏకాంతంగా మందలించా-
రిగాని నలుగురి సమక్షంలో కాదు. ఆతను స్నేహితులు మున్నగువారి
మధ్య ఉన్నప్పుడు మృదువైన అధిషేపవచనాలతో నెమ్మదిగా మంద-
లించాలేకాని వెల్లెత్తినట్లు విరుచుకుపడరాదు. విరక్తి పుట్టేలా మాట్లాడ-
కూడదు. అలా చేస్తే మొదటికే మోసం వస్తుంది.

21. స హ్యతోఽన్యద్రవ్యయకారణమస్తీతి గోస
ర్దీయః.

నలుగరి ఎదుటా దడనుచునతో భర్తను దూషించడంకన్నా
అవిశ్వాస కారణం మరొకటి ఉందవన్నాడు గోసర్థియుడు. అంటే,
అలా మాట్లాడితే భర్త తన భార్యపై పూర్తిగా విశ్వాసం కోల్పోతాడన్న
మాట.

22. దుర్వాప్యహృతం దుర్నిరీక్షితమస్యతో మంత్రణం
ద్వారదేశావస్థానం నిరీక్షణం వా నిష్కులేషు
మంత్రణం వివిక్తేషు చిరమవస్థానమితి వర్జయేత్.

ఏకదానికిగా ఉన్న శ్రీ. ఎప్పుడూ కూడా భర్తతో దురాలోచన
చెయ్యకూడదు. దుర్వాచలాడకూడదు. దోషబుద్ధితో చూడకూడదు.
ఎప్పుడూ వాకిట్లో బెదిరిం లెకుండా నిలబడకూడదు. భర్త పంక
రిండినప్పుడు పెదమనం పెట్టరాదు పీడిలోకి లొంగి చూస్తూ ఉండ
కూడదు. పూంతోటలో ఒంటరిగా ఎంతోసేపు నిలబడి ఉండకూడదు.

23. స్వేదదంతపంకదుర్గంధాశ్చ బుధ్యేతేతి విరాగ
కారణం.

శరీరానికి చెమట పట్టి ఉన్నప్పుడు. పళ్ళు తోమకొమండాను,
కళ్ళు పుసులుకట్టి ఉండగాను, దుర్గంధంతోను ఎప్పుడూ భర్త ఎడదికి
రాకూడదు. అలా వస్తే భర్త విరక్తుడవుతాడు.

24. బహుభూషణం, వివిధ కుసుమానులేపనం వివిధాంగ
రాగనమిజ్వలం, నానావర్ణం వాన ఇత్యాభిగామికో
వేషః.

25. ప్రతనుశ్లేష్టాల్పదుకూలతా కరిమితమాభరణం,
సుగంధితా నాత్యున్యమా లేపనం లేథా శుక్లాన్య
న్యాని పుష్పాణితి వైహారికో వేషః.

స్త్రీల వేషం ఎప్పుడు, ఎలా ఉండాలి ?

స్త్రీలు ధరించే వేషాలు రెండు రకాలు. ఒకటి ఆగామికం, రెండు వైహారికం. ఆగామికం అంటే భర్తతో కూడడానికి చేసుకునే అలంకారం. రకరకాల సొమ్ములు పెట్టుకుని పరిమళ ద్రవ్యాలు, అంగరంగాలు పూసు కుని, దేశకాలాదులను అనుసరించి చీరలు, రవికలు ధరించడం - ఇది భర్తను కలియదానికై చేసుకునే వేషం. ఇక వైహారికమంటే ఏదైనా ప్రయాణం చేసేటప్పుడు చేసుకునే వేషం. అలాంటి సమయాల్లో వండిమీద ఐదుపు కాకుండా, మరీ పెద్దది కాకుండా ఉండే చీర కట్టుకుని, తెల్లదివి లేదా మరో రంగు గలవి అయిన పూలు తంబో పెట్టు కుని వెళ్ళాలి.

26. నాయకస్య ప్రతముఖవాసం చ స్వయమపి కరణే
నానువర్తేత వారితాయాం చ నాహమత్ర నిర్బంధనీ
'యేతి తద్వచసో నివర్తనం.

భర్త ఎదైనా ప్రత దీక్షలు, ఉపవాసాలు చేస్తుంటే అప్పుడు భార్య కూడా అతన్ని అనుసరిస్తూ తాను కూడా ఆ ప్రతాల్లో, ఉపవాసాల్లో పాటొంటూ ఉండాలి ఒకవేళ భర్త వద్దని చెప్పినా, 'ఈ విషయంలో నన్ను నిర్బంధించకండి' - అని నెమ్మదిగా నచ్చజెప్పి, మాట తప్పించాలి.

27. మృద్విదళకావ్య, చర్మ, లోహ భాండానాం చ
కాలే సమక్రమహణం.

మృత్కాయ పాత్రలు, వెదురు బుట్టలు, పీటలు, మంచాలు, ముంతలు, మూకుక్కు, ఇత్తడిపాత్రలు, తోటలితులు, రాగిపాత్రలు - ఇలాంటి వస్తువులన్నీ సకాలంలో తెచ్చి ఇంట్లో అద్దిపెట్టుకోవాలి.

[ఇప్పుడన్నీ స్త్రీలు పాత్రలే !]

28. తథా లవణస్నేహయోశ్చ గంధద్రవ్యకటుక
భాండౌషధానాం చ దుర్లభానాం భవనేషు ప్రచ్ఛ
న్నం నిధానం.

కులికాంత బాధ్యతలు

అదే విధంగా సైంధవలవణం మున్నగు లవణాలు, నెయ్యి, నూనె
మొదలైన బాధ్యతలైనవి, సుగంధద్రవ్యాలు, ఔషధాలు - ఇలాంటివి
అనుకున్నప్పుడల్లా దొరకవు కంటి వాటిని ముందుగానే సంపాదించుకుని
రహస్యంగా ఇంట్లో భద్రపరుచుకోవాలి.

[ఈ రోజుల్లో ఎప్పుడుబడితే అప్పుడు, ఏ వస్తువైనా లభ్యమవు
తుంది]

29. మూలకాలుకపాంకి దమసకామ్రూతకై ర్వారు
కత్రపునవార్తాక కూష్మాండాలాబుసూరణ శుకనాసా
స్వయంగుస్తాతిలపల్లికాఽగ్నిమంథలశుపపర్వా లాండు
ప్రభృతీనాం సర్వాషధీనాం చ బీజగ్రహణం కాలే
వాపశ్చ.

ముల్లంగి, పాంకి, అందుగు, దమకం ?, ఆమ్రతకం ?,
అంబాకం ?, ఏర్వాచకం ?, హాతుకం ?, దోస, వంగ, గుమ్మడి, ఆనప,
కంద, అనిసె, నీపర్లి, వెల్లర్లి, మొదలైన కాయు విత్తనాలు, దుంపలు
జాగ్రత్తగా అట్టి పెట్టుకుని, అవసరమై అనుసరించి పావులు పెట్టి
పండించుకోవాలి.

30. స్వయం చ సారస్య పరేభ్యో నాభ్యామం భర్తృ
మంత్రి తస్య చ.

తమకు గల ధన దాన్య సంపదను గురించి ఎవరికీ చెప్పవద్దని, భర్త, భార్యకు రహస్యంగా చెప్పడాడు ఇల్లాలు అలాగే ఆ విషయం ఇతరులకు వెల్లడి చేయకుండా వుండాలి. అసలు కులకాంతలు బయట పెట్టకూడని విషయాలు సంసారిలో చాలా ఉన్నాయి వాటిల్లో ఆయుష్షు ధనం, గృహచ్ఛిద్రం, రహస్య ఆలోచనలు, ఓషధులు, దానం, మానం, అవమానం మున్నగునవి చాలా ముఖ్యమైనవి.

31. సమానాశ్చ స్త్రీయః కాశలేన ఉజ్వలతయా
పాశేన మానేన తథోపచార్తై రతిశయీత.

ఏదారిడి అయిన స్త్రీ తన ఈడు, జోడు అయిన వారిలో యోగ్యురాలు నేర్పరి, శుచిమతి, బుద్ధిమతి, పం... చేయడంలో సిద్ధ వాస్తూరాలు అనే పేరు తెప్పకోవాలి.

32. సాంపత్సరికమాయం సంఖ్యాయ తదనురూపం
వ్యయం కుర్యాత్.

తమకు ఏదాదికి ఎంత ఆదాయం వస్తుందో లెక్క వేసుకుని, దానికి తగినట్లుగానే ఖర్చు చెయ్యాలి. అంతేకాని ఆదాయాన్ని మించి వ్యయం చేయకూడదు.

33. భోజనావశిష్టాద్గోరసాత్ సారగ్రహణంతథా తైలగుడయోః, కర్పానన్య చ సూత్రకర్తనం, సూత్రన్యవాసం, శిశ్యరజ్జుపాశవల్కలసంగ్రహణం, కుట్టనకండనావేక్షణం, ఆచామమండతుషకణకుట్యంగా, రాణాముపయోజనం, భృత్యవేతనభరణజ్ఞానం, కృషి, పశుపాలనచింతా, వాహనవిధానయోగాః, మేష కుక్కుట లావక శారీకా పరభృత మయూర వాసరమృగాణామవేక్షణం, దైవసీకాయవ్యయపిండి కరణమితి చ విద్యాత్.

యజ్ఞయాగాది క్రతువులు జరిగేప్పుడు బ్రాహ్మణ సమారాధనాదలు చేసి, వారు భుజించగా మిగిలిన పాలు తోడు పెట్టుకుని పెరుగు చెయ్యాలి. నువ్వులు మున్నగువాటిలోనుండి నూనెతీసి అద్దిపెట్టుకోవాలి. చెరకురసం తీయించి, బెల్లం తయారు చేయించుకోవాలి. ప్రత్తి వడికి నూలు తయారుచేసుకోవాలి. ఆ నూలుతో వస్త్రాలు నేయించుకోవాలి. ఉట్లు, టేరాళ్ళు, నార చీరలు, మొదలైనవి నారతో తయారు చేసుకోవాలి. దాసీలు, పరిచారకులు దాన్యం దంచుతూ ఉన్నప్పుడు దగ్గరుండి పర్యవేక్షించాలి. ఊక, రంపపుపొద్దు, బొగ్గు, మొదలైనవి జాగ్రత్త చేసుకోవాలి. దాసీలకు, పరిచారకులకు జీతభత్యాలు చెల్లించడానికి అవసరమైన కొంతరు, కొంతప్రతులు, అద్దిపెట్టుకొని లెక్కలు జాగ్రత్తగా చూసు

కోవారి. వ్యవసాయ పనులు, పశుపోషణ, పశుపాలన, ఇంట్లో పెంచుకునే మేకలు, గొర్రెలు, కోళ్ళు, పావురాళ్ళు, గోరువంటిలు, కోయిలలు, నెమళ్ళు, కోతులు, లేళ్ళు మొదలగు పెంపుడు జంతువుల ఆహారాదుల విషయంలో శ్రద్ధపహించాలి. జమాఖర్చులను లెక్క లేల్చుకోదం కూడా గృహిణి బాధ్యత

[ఇవన్నీ ఆచాది గ్రామీణ జీవితం ఎంత కట్టుదిట్టంగా, వింతజంంగా ఉండేదో సూచిస్తాయి. అలాగే ఇల్లాలు ఎంతగా బావ్యతలు నిర్వహిస్తుందో తెలుపుతాయి అయితే, ఆధునిక కాలంలో జీవితం పూర్తిగా మారిపోవడం మనం చూస్తూనే ఉన్నాం]

34. తజ్జఘన్యానాం చ జీర్ణవాససాం సంఘయః తైర్వివి విధరాగైః శుభైర్వా కృతకర్మణాం పరిచారకాణాం అనుగ్రహో మానార్థేషు చ దానమన్యత్ర వా ఉపయోగః.

తన భర్త కట్టి విడిచిన ఐట్టలు, ఇంట్లో దాసిలు లేదా పరిచారికలు ఉనికి శుభ్రం చేయడానికిగాను పోగుచేసి ఉంచాలి. అప్పుడప్పుడు పని వాళ్ళకు మంచిఐట్టలు ఇచ్చి వాళ్ళను సంతోషపరుస్తూ ఉండాలి. లేదా కొన్ని పాతఐట్టలు ఇంట్లో ఇతర పనులకోసం కూడా ఉపయోగించు కోవచ్చు.

35. సురాకుంభీనామాసవకుంభీనాం చ స్థాపనం, తమ పయోగః క్రయవిక్రయాయవ్యయావేక్షణమ్.

మద్యం, ఆసవాలు మున్నగు పానీయాలను జాగ్రత్తగా ఇంట్లో భద్రపరచుకుని, అవసరం వచ్చినప్పుడు ఉపయోగించుకునే నేర్పు ఉండాలి.

లేదా వాడిని విక్రయించి, అందువల్ల వచ్చిన ఆదాయం, లెక్క చూచుకోదం కూడా ఏకచారిణి బాధ్యత.

36. నాయకమ్మితాణాం చ స్రగసులేపనతాంబూలదానైః
పూజనం న్యాయతః.

37. శ్వశ్రూశ్వశురపరిచర్యా తత్పారతంత్ర్యమనుత్తర
వాదితా, పరిమితప్రచండాలాపకరణమనుచ్యై
ర్హానః.

38. తత్ప్రియాప్రియేషు స్వప్రియాప్రియేష్వివ వృత్తిః.

39. భోగేష్వనుత్సేకః.

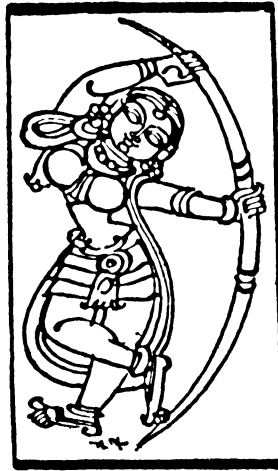
40. పరిజనే దాక్షిణ్యం.

41. నాయకస్యానివేద్య న కస్మై చిద్దానమ్.

42. స్వకర్మసు భృత్యజననియమనముత్సవేషు చ అన్య
పూజనమిత్యేకచారిణీవృత్తం.

ఏకచారిణి చేయవలసిన పనులు ఇంకా చెపుతున్నారు. భర్త స్నేహితులు, మున్నగువాడు ఇండివిడ్యువల్, న్యాయాన్ని అనుసరించి వారిని పుష్ప, గంధ, తాంబూలాదులతో గౌరవిస్తూ వుండాలి. అత్తమామలకు పెద్దలకు పరిచర్యలు చేస్తూ ఉండాలి తాను ఏ పని చేయబోతున్నా విధిగా వారి అనుమతి పొందాలి. అంతేకాని వాటికి ఎదురు చెప్పరాదు. వారి ఎదుట చాలా క్లుప్తంగా, ముక్తసరిగా, మృదువుగా మాట్లాడాలి ముఖం ముడుచుకోకుండా, భర్త ఇష్టాఇష్టాలను అనుసరించి తాను ప్రవర్తిస్తూ ఉండాలి. అంతేకాని తాను ఏవో భోగాలలో, సుఖాలలో మునిగిపోయి, మైమరచి ఉండరాదు. సేవకులపట్ల ఎంతో కనికరం

చూపాలి. భర్తకు తెలియకుండా ఎవరికి ఏమీ ఇవ్వకూడదు. పనివాళ్ళ పరిస్థితిని ఎప్పటికప్పుడు విచారణ చేస్తూ, అర్హతను బట్టి వారికి పనులు అప్పగిస్తూ, పండుగలు మొదలైనవి వచ్చినప్పుడు వాటికి భోజనం పెట్టి సంతృప్తి పడస్తూ ఉండాలి.

43. ప్రవాసే చ మంగళసూత్రాభరణా దేవతోప
వాసపరా వార్తాయాం స్థితా గృహానవేక్షేత్.

ఇంతవరకూ చెప్పినవన్నీ భర్త దగ్గర ఉన్నప్పుడు ఏకదానిటి చేయ వలసిన పనులు, నిర్వహించ వలసిన బాధ్యతలు. ఇక భర్త దూరదేశంలో ఉన్నప్పుడు ఎలా నడుచుకోవాలో చెపుతున్నారు. భర్త దూరదేశం గాని గామాంతరం గాని వెళ్ళినప్పుడు మంగళ పదమైన మంగళసూత్రం ముక్కుపుడక, కర్ణాభరణాలు, గాజులు మూత్రం ధరించాలి. భర్త కేమన్సి, ఆరోగ్యాన్ని అధిగమిస్తూ దేవతా పూజలు, వ్రతాలు, ఉపవాసాలు చేస్తూ ఉండాలి. భర్త ఎప్పుడు వస్తాడా, ఆయన కేమ సమాచారం ఎప్పుడు తెలుస్తుందా అని ఎదురుచూస్తూ, పనులు చేసుకోవాలి.

44. శయ్యా చ గురుజనమూలే.

45. తదభిమతా కార్యనిష్పత్తిః.

46. నాయకాభిమతానాం చ అర్థానామార్జనే ప్రతి సంస్కారే చ యత్నః.

అర్తగామ మొదలైన గృహజనవద్ద, వృద్ధులవద్ద శయనించాలి. వారి అనుమతితోనే గృహ కార్యాలలో పాల్గొనాలి. తన పనికి ఇష్టమైన పనులు మూలమే పూర్తిచేస్తూ, అతనికి ఇష్టంలేని పనులు వదిలేస్తూ ఉండాలి.

47. నిత్యనైమిత్తికేషు కర్మసు ఉచితో వ్యయః.

48. తదారబ్ధానాం చ కర్మణాం సమాపనే మతిః

నిత్యం అంటే రోజూ వచ్చేవి. నైమిత్తికాలంటే అప్పుడప్పుడు వచ్చేవి. ఈ రెండు రకాలైన పనులకూ ఉచితమైన వ్యయంచేస్తూ ఉండాలి. భర్త ప్రారంభించి, పూర్తిచేయకుండా ఉన్న కార్యాలు క్రద్దగా, జాగ్రత్తగా పూర్తిచేయాలి

49. జ్ఞాతికులస్యానభిగమనమన్యత్ర వ్యసనోత్సవాభ్యాం.

50. తత్రాపి నాయకపరిజనాధిష్ఠితాయా నాతికాలమవస్థామపరివర్తితప్రవాసవేషతా చ.

తన పుట్టింట్లో అత్యవసరమైన కార్యం ఉంటే తప్ప, ప్రవాస దీక్షలో, అనగా భర్త ఊళ్ళో లేరప్పుడు ఏకదాణి అక్కడకు వెళ్ళ కూడదు ఒకవేళ వివిగా వెళ్ళవలసి వస్తే, భర్త పరిజనులను వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళాలి. వెళ్ళినా ఎక్కువ రోజులు అక్కడ ఉండరాదు. ఉన్నా కూడా తన ప్రవాసదీక్ష కొనసాగిస్తున్నాడే ఉండాలి.

51. గురుజనానుజ్ఞాతానాం కరణముపవాసానాం.

52. పరిచారకై: శుచిభిరాజ్ఞాఽధిష్ఠితైరనుమతేన క్రయ
విక్రయకర్మణా సారస్యాపూరణం, తనూకరణం,
చ శక్త్యా వ్యయానాం.

నాయకుడు ఊళ్ళో లేవప్పుడు ఏకదారిణి అర్తమామం అన్నట్లతో
ప్రతోపవాసాదులు చేసుకోవాలి విశ్వాసపాత్రులైన పరిచారకుల ద్వారా
ఆదాయానికి భంగం లేకుండా, క్రయవిక్రయ కార్యాలను పెద్దం అన్నట్లతో
చేయించాలి. ఒక్కొక్కప్పుడు వ్యయం ఎక్కువగా ఉంటే, ఉపాయంగా
అర్హుల గొంతవడానికి ప్రయత్నించాలి

53. అగతే చ ప్రకృతిస్థాయా ఏవ ప్రభుమతో దర్శనం,
దైవతపూజనముపవాదాణాం చాహరణమితి ప్రవాస
చర్యా.

భర్త దేశాంతరంనంచి తిరిగి రాగానే, అప్పటిదాకా ఉన్న వేషం
తోనే ఆయనను కనిపించి, తరువాత దేవతా పూజలు, మొక్కులు చెల్లించు
కోవాలి. ఇది భర్త దేశాంతర గతుడైన సమయంలో ఏకదారిణి అనుసరించ
వలసిన విధానం

54. భవతశ్చాత్ర శ్లోకా— సద్వృత్తమనువర్తేత నాయ
కస్య హితైషిణీ, కులయోషా పునర్యూర్వా వేశ్యా
నా ౭ వ్యేకచారిణీ.

పైన పేర్కొన్న ఏకదారిణి ప్రవర్తించ వలసిన విధానం గూరించి
పెద్దలు చెప్పిన శ్లోకాలు రెండు ఉన్నాయి. ఏకదారిణి కులకాంత అయినా,
లేక మారుమనువు కట్టుకన్నదైనా, అఖయకు వేశ్య అయినా సత్వవర్తనతో
ఉండాలి.

55. ధర్మమర్థం తథా కామం లభంతే స్థానమేవ చ, నిః
సకుత్సం చ భర్తారం నార్యః సద్వృత్తమాశ్రితాః.

ఇతి శ్రీ వాల్మీయనీయే కామసూత్రే భార్యా
ఽధికారికే చతుర్థేధికరణే ఏకచారిణీవృత్తం
ప్రవాసచర్యా చ ప్రథమోధ్యాయః.

ఈ విధంగా నడుచుచునే స్త్రీలు ధర్మార్థకామాలను పొందడమే కాక
గొప్ప పరివ్రతలుగా పేరు ప్రతిష్ఠలు పొందుతారు.

ఇది వాల్మీయనముని విరచిత కామసూత్రాల్లో భార్యాధికారికాధి
కరణం అనే నాలుగో అధికరణంలోని ఏకచారిణీ వృత్తం - ప్రవాసచర,
అనే ప్రథమోధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం

జ్యేష్ఠా వృత్తం :

1. జాష్యదాశ్శీల్యదార్శ్యాశ్యభ్యః ప్రజాఽనుత్పత్తేరా
భీక్ష్వేస దారిశోత్పత్తేర్నాయకచాపలాద్వాసపత్న్య
ధివేదసమ్.

ఇంతకు ముందు ఆధ్యాయంలో శ్రీ, ఏకదారిజీగా అంటే తన
భర్తకు తానొక్కతే భార్యగా ఉన్నప్పుడు ఆమె నడుచుకోవలసిన విధానం
గూరించి చెప్పారు. ఇది సవరులతో కలిసి కాపురం చేయవలసినప్పుడు,
సాధ్వి ఎలా ప్రవర్తించాలో చెపుతున్నారు. అంటే ఇది పెద్ద భార్య -
లేక మొదటి భార్య అనుసరించవలసిన విధానం. మొదట, సవతి అనేది
ఎందులకు ఏర్పడుతుందో ఆ కారణాలు పేర్కొంటున్నారు. కట్టుకున్న
కాంత పరమ మూర్ఛురాలుగా ఉన్నా, పరమ కోపిష్ఠిదైవా, శీలవతి కాక
పోయినా, పిల్లలులేని గొడ్డుమోతుదైనా, అదేపనిగా ఆడపిల్లలనే కంటున్నా
ఆ పురుషుడు మరో పెళ్ళాన్ని కట్టుకోదానికి ఏలున్నది అంచాత శ్రీలలో
ఉండే దోషాలవల్ల ఏర్పడిన కారణాలు ఇవి. పురుషుడు చపలబుద్ధి కలవా
డైతే సవతి ఏర్పడే అవకాశం ఉంది ఇది పురుషులలో ఉండే దోషంవల్ల
ఏర్పడిన కారణం.

2. తదాదిత ఏవ భక్తిశీలవైదగ్ధ్యభ్యాపనేన పరిజహీ
షేత్.

3. ప్రజామిత్రత్వం చ స్వయమేవ సాపక్ష్యే చోదయేత్.

అందరూ మొదటినుంచి భార్య భర్త యెడల భక్తి విశ్వాసాలు ప్రదర్శిస్తూ, శిశువు జ్ఞాగర్తగా కాపాడుకుంటూ, పని-పాటల్లో చక్కని నేర్పు సంపాదించుకుని - మొదటి మూడు దోషాలూ లేకుండా చేసుకోవాలి. చివరి రెండు దోషాలకు కారణం ఆమె కాదు, అది ప్రాకర్షిక. అలాంటప్పుడు మరో పెళ్ళి చేసుకోమని రానే భర్తను ప్రోత్సహించాలి భార్య. అలాగే పురుషుడిలో గల చరణత్వాన్ని కూడా తెలివి తెలిపేన, నేర్పుచేత పోగొట్టాలి.

4. అధివిద్యమానా చ యావచ్ఛక్తియోగదాత్మనోఽధికత్వేన స్థితిం కారయేత్.

ఆ ప్రకారం భర్త రెండో పెళ్ళి చేసుకోవలసి వస్తే ఆ రెండో భార్య కూడా పెద్దదైన తన సవతికి తనకన్న ఉన్నత స్థితి, గౌరవ మర్యాదలు లభించేట్లు చూడడానికి శక్తి వంతున లేకుండా ప్రయత్నించాలి.

5. ఆగతాం చైనాం భగినికావదీక్షేత.

6. నాయకవిదితం చ ప్రాచోషికం విధిమతీవ యత్నాదస్యాః కారయేత్.

7. సౌభాగ్యజం వైకృతముత్సేకం వా అస్యా నాద్రియేత్.

చిన్నదైన సవతి పట్ల ఎలా ఉండాలి ?

పెద్ద భార్య సముచిత చిన్నదైన తన సవతిని చెల్లితో సమానంగా చూడాలి. సవతిని సాయుధాలాలో చక్కగా అలంకరించి, భర్తకు

సంతోషం కలిగేలా చెయ్యాలి. ఒకవేళ ఆ సవరి సహజంగానే తనకంటే అందగత్తెగా ఉండి, గర్వపడుతున్నా తాను ఈర్ష్యపడకూడదు. ఇద్దరించుకో కుండా ఉండాలి

8. భర్తరి ప్రమాద్యంతీముపేక్షేత.
9. యత్ర మన్యేతార్థమియం స్వయమపి ప్రతిపత్స్యత ఇతి తత్రైనామాదరతపవానుశిష్యాత్.
10. నాయకస్రంశపే చ రహసి విశేషానధికాస్తర్షయేత్.
11. తదపత్యేవ్యవిశేషః.
12. పరిజనవర్గేఽధికానుకంపః.
13. మిత్రవర్గే ప్రీతిః.
14. ఆత్మజ్ఞాతిషు నాత్యాదరః.
15. తజ్ఞాతిషు చాతినంభ్రమః.

పైన చెప్పినట్లుగా చిన్న సవరి తాను అందగత్తెనని గర్వంతో విర్రవీగుతూ పతి విషయంలో ప్రమాదం పొందుతూ ఉన్నా పెద్ద భార్య ఏమీ మాట్లాడకూడదు. ఎవరి దోషం వారికే తగులుతుంది చెప్పని కిమ్మన కుండా వూరుకోవాలి. తన భర్త రతి సుఖాకోసం తానే ఈ సవరిని సమకూర్చి ఉంటే, తన ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి ఎంతో ఆదరంతో, పొరపాటు పడవలదని మందలించాలి. భర్త సమక్షంలోనే ఆ సవరికి ఎల్లప్పుడూ మంచి విషయాలు బోధిస్తూ ఉండాలి. అనేక విషయాలను గురించి ఆమెకు చెప్పతూ ఉండాలి ఆమె ఓర్థలను తన ఓర్థల్లా చూడాలి. ఆమె పరిచారికలను, తన పరిచారి కన్న మిన్నగా, గౌరవ మర్యాదలతో, ప్రేమాదరములతో చూడాలి అలాగే ఆమె చెబులను ఎంతో ప్రేమగా చూడాలి ఆమె బంధువులను ఎంతగానో గౌరవిస్తూ ఉండాలి.

16. బహ్వభివ్యధివిన్నా అవ్యవహితయా సంస్యజ్యేత.

సవతు పువ్వితి కాపురం చేయవంసి వస్తే, తన తరువాత సవతితో మాత్రమే ఆచరించునా, స్నేహం ప్రకటిస్తూ ఉండాలి.

17. యాం తు నాయకోఽధికాం చిక్రేత్తాం భూతపూర్వ సుభగయా ప్రోత్సాహ్యా కలహయేత్.

సవతుల్లో ఏ సవతిని భర్త ఎక్కువగా ప్రేమిస్తూ, ఆదరిస్తున్నాడో దానితో అంతకుముందు భర్త ప్రేమించినానాకు పోతులైన సవతికి పొగడంతో పోట్లాట పెట్టాలి తెలివిగా. ఆలా చేయడంతో ఆమె అధికార కొంత సన్నగిలుతుంది

18. తతశ్చానుకంపేత.

ఇలా కంపం సాగేటప్పుడు, ఒక్కొక్కరిని రహస్యంగా ఇవరికి పిలిచి ఓదార్చి, తువకు తగువు మానుకునేలా చేయాలి.

19. తాభిరేకత్యేనాధికాం చిక్రీతాం న్వయమవివద మానా దుర్జనీకుర్యాత్.

సవతులందరూ సమైక్యంగా మెలిగేటప్పుడు కూడా, పురుషుడు దేన్ని అయితే, అధికురాలుగా పరిగణిస్తూ ఉంటాడో, అవిధంతో మాత్రం తాను ఎప్పుడూ తగివు పెట్టుకోకూడదు. ఇతరులతో కలిసి కుట్రపన్ని ఆమెలో గంభీరపంపిణీ చేయటంపెట్టాలి.

20. నాయకేన తు కలహితామేనాం పక్షపాతావలంబనోప బృంహితా మాశ్వాసయేత్.

ఒకవేళ పురుషుడితో ఆమెకే తగవు వస్తే, అప్పుడు తానే ఆమె పక్షం వహించి ఆమెకు ఐదులుగా తానే సమాధానాలు చెప్పుతూ ఆమెకు పురటకరిగించాలి.

21. కలహం చ వర్ధయేత్.

ఈ విధంగా సవతి పక్షం వహించి భర్తమీదనే దోషం ఆరోపిస్తూ, అతనితో ఆమె తగవును మరింతగా పెంచాలి.

22. మందం వా కలహముపలభ్య స్వయమేవ సంధుక్షయేత్.

ఇలా కలహం పెద్దగా ప్రజ్వలిల్లిన పిమ్మట, అది కొద్ది కొద్దిగా చల్లారుతున్నట్లు కనిపిస్తే, అప్పుడు తానే స్వయంగా పూనకొని అది మళ్ళీ పెద్దదిగా రగిల్కొనేలా చెయ్యాలి

23. యది నాయకోస్యామద్యాపి సాన సయ ఇతి మన్యేత తదాస్వయమేవ సంధౌ ప్రయతేత, ఇతి జ్యేష్ఠా వృత్తమ్.

ఈ విధంగా కలహం పెంచినా కూడా పురుషుడు ఆమె పైనే ప్రేమనురాగాలు కలిగి ఉన్నట్లయితే, అప్పుడు తానే స్వయంగా పురుషుణ్ణి సమదాయస్తూ, సంది ప్రయత్నం సాగించాలి. అంటే పెద్ద భార్య కాపురం చెడిపోతుండా సర్దుబాటు చెయ్యాలన్నమాట ఇప్పటిదాకా చెప్పిందంతా పెద్ద భార్య నడిచుకోవలసిన విధానం.

24. కనిష్ఠా తు మాతృసత్సవత్నీం పశ్యేత్.

ఇక ఇప్పుడు సవతులలోకెల్ల చిట్టచివరిది ప్రవర్తించవలసిన తీరును గురించి చెబుతున్నారు కనిష్ఠ అంటే చిట్టచివరి భార్య. ఈమె తన పెద్ద సవతిని కన్నతల్లిలా గౌరవంగా చూడవలసి ఉంటుంది

25. జ్ఞాతి దాయమపి తస్యా అవిదితం నోపయంతేత.

ఈ చిట్ట చివరి భార్య, తన పుట్టింట్నుండి ఏది లభించిరాసరే, దాన్ని తన పెద్ద సవతికి చెప్పకుండా ఉపయోగించుకోరాదు. అలాంటి

టప్పుడు భర్త ఇచ్చిందేదైనా సరే ఆమెకు తెలియకుండా వాడుకోకూడదని వేరే చెప్పక్కర్లేదు.

26. ఆత్మవృత్తాంతాన్ తదధిష్ఠితాన్ కుర్యాత్.

తనకు సంబంధించిన విషయాన్ని పెద్ద సవతి ఆధీనంలోనే ఉండేలా చూడకోవాలి.

27. అనుజ్ఞాతా పతిమధిశయీత.

ఆమె అనుమతితోనే, ఆప్తుతోనే, పరస్పరమాన్ని అనుసరించి భర్తతో పడకోవలసి ఉంటుంది.

28. స వా తస్యా వచనమప్యస్యాః కథయేత్.

పెద్ద సవతి చెప్పిన మాటలు మంచివి కావచ్చు, చెడ్డవి కావచ్చు. అవి ఎలాంటివైనా సరే వాటిని ఇతరులతో చెప్పకూడదు, చిట్ట చివరి భార్య. అలా చెపితే తగవులు వస్తాయి.

29. తదపత్యాని స్వేభ్యోధికాని పశ్యేత్.

అంతేకాదు పెద్ద సవతి సంతానాన్ని తన దిడ్డంకన్నా ఎక్కువ ప్రేమగా చూచుకోవాలి.

30. రహసి పతిమధికముపచరేత్.

భర్తతో ఏకాంతంగా శయనించినప్పుడు సవతులందరికన్నా ఎక్కువగా పతిని రంజింపచెయ్యాలి.

31. ఆత్మసశ్చ సపత్నీవిప్రకారజం దుఃఖం నాచ క్షీరం.

ఎప్పుడైనా సవతులందరినీ తనకు అవమానం జరిగితే, తనంతట తాను ఆ విషయం భర్తతో చెప్పినిప్పుడు, అతను అది నమ్మడం కష్టం. అంతా ఆ సంగతి ఇతరులెవరి చేతనైనా చెప్పించడం మంచిది.

32. పత్యుశ్చ సవిశేషకం గూఢం మానం లిప్సేత.

తన సవతులకన్నా తననే భర్త ఎక్కువగా రహస్యంగా గౌరవించి, తనకు అనుకూలంగా ఉండాలని ఆమె కోరుకోవచ్చు.

33. అనేన ఖలు పథ్యదానేన జీవామీతి బ్రాయాత్.

ఇలా నన్ను అనుగ్రహిస్తే, నేను సవతుల పోరు లేకుండా బ్రతుకురాను - అని పరికి జారి పుట్టేలా మాట్లాడాలి.

34. తత్తు శ్లాఘయా రాగేణ వా బహిర్నా చ క్షీత.

భర్తకు తనపై ఏర్పడిన కటాక్షం గురించి అతని పొగడ్తల సమయంలో కాని సవతిపై అతను కోపంతో ఉన్నప్పుడు గానీ, సామాన్య జనుల సమక్షంలో గానీ ఐయటపెట్టకూడదు ఆ విషయాన్ని రహస్యంగా దాచి ఉండాలని దీని భావం.

35. భిన్నరహస్యా హి భర్తరవజ్ఞాం లభతే.

రహస్యమైన విషయాలు ఐయటపెట్టే ఇల్లాలు, భర్త వల్ల అందు

లేని అవమానాలు పొందవలసి వస్తుంది. దీన్ని బట్టి, భర్త తనపట్ల దూషే ప్రేమ, గౌరవమర్పాదలను బయటపరిచేయకుండా గుండెల్లోనే దాచుకుని ఉండాలని విశదమవుతున్నది.

36. జ్యేష్ఠాభయాచ్చ నిగూఢసమ్మానాగ్నినీ స్యాదితి గోసర్గీయః.

అలా చేయకపోతే 'నా కంటే ఈమె ఎక్కువగా పతి అభిమానాన్ని పొందుతూ ఉంది -' అనే కోపంతో జ్యేష్ఠురాలు, అనర్థం తెచ్చి పెట్టి చూస్తుందని గోసర్గీయులంటున్నారు.

37. దుర్భగామసపత్యాం చ జ్యేష్ఠా మనుకంపేత నాయ శేన చానుకంపయేత్.

జ్యేష్ఠ భార్య రోగిష్టి మరిదై ఉన్నా, గొడ్డుమోతుడిగా ఉన్నా, ఆమె పట్ల కనికరం చూపించాలి. భర్తకు కూడా ఆమెపై దయ, జాలి కలిగేలా చేయాలి. అంతేకాని రహస్యంగా ఆమెను అవమానించడానికి ఎన్నడూ ప్రయత్నించరాదు. ఇలా చేయడంవల్ల తనకే కాస్త మంచిపేరు వస్తుంది.

38. ప్రసహ్య త్వేనామేకచారిణీవృత్తమనుత్థిషేదితి కనిష్ఠావృత్తమ్.

పైన చెప్పినట్లుగా రోగగ్రస్తురాలుగానో, గొడ్రాలుగానో ఉన్న పెద్ద సవతితో సంప్రదించి, జ్యేష్ఠ కనిష్ఠ భార్యల మధ్య ఉండే భార్యల్లో పౌర్యాపర్యాలు నిర్ణయించి, వారు కూడా జ్యేష్ఠా, కనిష్ఠా వృత్తాలు అనుసరించేలాగా చూడవలసి ఉంటుంది. ఇది చిట్ట చివరి భార్య సదచుకోవలసిన విధానం.

89. విధవా త్వింద్రియదౌర్బల్యాదాతురా భోగినం
గుణసంపన్నం చ యా పునర్విందేతీ సా పునర్భూః.

కన్యక ఒక పురుషుణ్ణి పెళ్ళాడి భార్యగా పరిగణించబడుతూ ఉంది. ఆలాగే పునర్భూ అనే మరో రకం భార్య కూడా వుంది. ఆమె వృత్తాంతం చెపుతున్నారీక్కడ. పునర్భూ అనబడే భార్యలు రెండు రకాలు. ఒకటి శత్రుయోనులు, రెండు అశత్రుయోనులు. వీరిలో రెండో రకమైన అశత్రుయోనులు సంస్కారార్హి కలవారు. అంచాత వారు కన్యక క్రిందనే లెక్క. అంటే పవాహానికి యోగ్యులన్నమాట. మరి శత్రుయోనులు మాత్రం సంస్కారానికి యోగ్యులు కావు. వారు కేవలం స్వీకరించదగినవారు మాత్రమే. అంచాతనే విధవలను గురించి వసిష్ఠుడు ఇలా పేర్కొన్నాడు. “షణ్దత్రా వచోదత్రా యాచ మంగళ వాదితా, ఉదక స్పర్శికా చైవ యాచపాణి గృహేతి, అగ్నిం పరిగతా చైవ పునర్భూః ప్రసవాదయా.”

అంటే ఒకరికి ఇవ్వడానికై మనస్సులో సంకల్పించబడినదీ, ఇస్తామని నోటితో చెప్పబడినదీ, పాణిగ్రహణం చేసుకోబడినదీ, పునర్భూనూ, ప్రసవించినదీ, - వీరందరూ భార్య అనే పదంతో పిలువబడతారు వీరు అశత్రుయోనులు. అంటే పురుష స్పర్శ లేకుండానే వైదవ్యాన్ని పొందినవారు, పురుషుల మాత్రం శత్రుయోని. ఆమె విషయమే అనగా విధవ విషయమే ఇక్కడ వివరించబడుతోంది.

పునర్భువు అంటే ఎవరు ?

కొందరు స్త్రీలు వర్త చనిపోయిన పిమ్మట, కామోదేకం అణచుకోలేక, తొందరపడి గుణవంతుడు, బోగి అయిన మరో పురుషుణ్ణి మళ్ళి పొందవచ్చు. అలాంటి మగువలు పునర్భువు అని పిలువబడతారు. అంటే మొదట ఒక పురుషుడికి బాధ్యంగా ఉండి, అతడు చనిపోగా మళ్ళి మరొకరికి బాధ్య అయిందన్నమాట. ఇది గోనర్తముని సిద్ధాంతం.

40. యతస్త్ర స్వేచ్ఛాయా పునరపి నిష్క్రమణం
నిర్గుణోఽయమితి తదాఽన్యంకాంక్షేతేతి బ్రాహ్మ
వీర్యాః.

అయితే బ్రాహ్మీయుల మతం మరో రకంగా ఉంది. కష్టుకున్న భర్త బ్రతికి ఉండగానే, అతను దుర్మార్గుడనో, మరో కారణం చేతనో, అతన్ని వదిలేసి స్వేచ్ఛగా మరొకరితో లేచిపోతుంది. తరువాత అతడు కూడా మంచివాడుకాదని, అతన్ని కూడా విడిచేసి, మరో బోగవంతుణ్ణి, ధనవంతుణ్ణి తగుల్కొంటుంది. అలాంటి ఆమెను పునర్భువు అంటారు బ్రాహ్మీయులు.

41. సౌఖ్యార్థినీ సా కిలాన్యం పునర్విందేత.

ఒక పురుషుణ్ణి విడిచి, మరో పురుషుణ్ణి మరగడా దేనికోసం? సౌఖ్యం కోసమేకదా ! అంచాత అలాంటివాణ్ణి పునర్భువు అంటారు.

42. గుణేషు సోపభోగేషు సుఖసాకల్యం తస్మాత్తతో
విశేష ఇతి గోనర్తయః.

గుణవంతుడుగా, ఉపబోగయుక్తుడుగా పురుషుడు ఉన్నప్పుడు అతనివల్ల పూర్తిగా సుఖం కలుగుతూనే ఉంది. అందువల్ల గుణవంతుడు

కాని భోగికన్నా గృహవంతుడైన భోగి గొప్పవాడు. కాబట్టి కాంతలు సుఖపేక్షవల్ల మరో పురుషుణ్ణి కోరుతూ ఉంటారు. ఇది గోసర్థియుల సిద్ధాంతం. ఇక మాదిమాదికి ఒకణ్ణి విడిచి మరి ఒకడితో లేచిపోయే స్త్రీ వేళ్ళం జాబితాలోనే చేరుతుంది.

43. ఆత్మసశ్చిత్తానుకూల్యాదితి వాత్స్యాయనః.

ఇక వాత్స్యాయనులు తన సిద్ధాంతం స్పష్టం చేస్తున్నారు - పురుషుడు గృహవంతుడు, భోగవంతుడు అయినప్పటికీ మనస్సుకు నచ్చక పోతే అతని వల్ల-స్త్రీకి సౌఖ్యం అంతగా ఉండదు. అంచాత ఎవడిపై మనస్సు బాగా పుడుతుందో వాడి పొందు కోరుతూ ఉంటుంది పదరి. అలాంటి స్త్రీనే పునరుపు అంటారని చెపుతాను వాత్స్యాయనులు..

44. స్యా బాంధవైర్నాయకాదాపానకేద్యానశ్రద్ధాదాన మిత్రపూజనాది వ్యయనహిష్ణు కర్మ లిప్సేత.

ఈ సిద్ధాంతాలను బట్టి చూస్తే, మొత్తం మీద విధవ, చిత్త దాంబర్యం గల స్త్రీ పునరుపు అని స్పష్టమైంది అలాంటి పునరుపు తన బంధువులతో కలిసి ఉంటూ, మధ్యపాన గోపులు ఉత్థానవన విహారాలు, శ్రద్ధాదానాలు, మిత్రపూజలు మున్నగు ధన వ్యయంతో కూడిన పనులు పురుషుడిచేత చేయిస్తూ అతన్ని కలుసుకోవారి ఉత్తమ నాయకుల వల్ల ఉత్తమ నాయకులు మిత్రమే కోరి వివాహం ఇది.

45. ఆత్మసస్సారేణ వా అలంకారా తదీయమాత్మీయం వా బిభృయాత్.

తన కున్న నగలు, తనకు ఉన్నవైనా లేక పూర్వపు పురుషుడు ఇచ్చినవే అయినా - వాటిని ఆమె ధరించవచ్చు మధ్యరకం, అధమరకం స్త్రీలు కోరి కోరికలు ఇవి.

46. ప్రీతిదాయేష్వనియమః

ప్రేమ సందర్భంగా లభ్యమైన నగలు, ఆభరణాలు ధరించడంలో నియమ నిబంధనలు లేవు.

47. స్వేచ్ఛయా చ గృహాన్నిర్గచ్ఛంతీ ప్రీతిదాయాదస్య న్నాయకద తం దీయేత నిష్కాస్యమా నా తు స కించిద్దద్యాత్.

ఒక స్త్రీ, ఒక పురుషుణ్ణి విడిచిపెట్టి వెళ్ళే సమయాల్లో, ప్రేమించు కున్న సందర్భంగా ఆంతర్యముందు లభించిన నగలు తప్ప, పురుషుడి వల్ల లభించిన తక్కిన ధన ద్రవ్యాలేమీ లాభం కలిగించవు. అతనినే వదిలి వెళ్ళాలి, అలా కాకుండా స్త్రీ, పురుషుడి వల్ల లభించేలాగా ఇంట్లో నుంచి గొట్టివేయబడినట్లయితే, ఆలాంటప్పుడు తన ఆదీనంలో ఉన్న ద్రవ్యాలేమీ స్త్రీ కలిగి అతనికి వ్యవహరించిన అవసరమే లేదు.

48. సా ప్రభవిష్టురివ తస్య భవసమాప్నయాత్.

ఒక పురుషుణ్ణి విడిచి వస్తే పురుషుణ్ణి చేరిన స్త్రీ, ఆ రెండో పురుషుడి ఇంట్లో ఎంతో స్వతంత్రంగా ప్రవర్తించాలి. ఏ మాత్రం సందేహించవలసిన పనిలేదు.

49. కులజాను తు ప్రీత్యా వర్తేత.

అలా ఆ ఇంట్లో సర్వ స్వతంత్రంగా సంచరించ గలిగేటంత వరకూ స్త్రీ, ఆ పురుషుడి తక్కిన భార్యల విషయంలో ప్రేమ కలిగి ఉండాలి.

50. దాక్షిణ్యేన పరిజనే సర్వత్ర సపరిహాసా మిత్రేషు ప్రతిపత్తిః.

51. కళాసు కౌశలమధిక్య చ జ్ఞానమ్.

అలాగే తన కౌశల ప్రయోగి పరిజనుల విషయంలో కూడా ఎంతో సద్భావం కలిగి ఉండాలి. అతని స్నేహితుల ఎదుట తన నేర్పు, కాకాళం చూపుతూ నవ్వుతూ, పేలతూ పురుషుడికి ఆస్పర్యం కలిగేలా తన ప్రతిభ ప్రదర్శిస్తూ ఉండాలి.

52. కలహస్థానేషు చ నాయకం స్వయముపాలభేత.

తగవులు సంభవించినప్పుడు, తాన స్వయంగా పురుషుణ్ణి నిండించి పునరుత్పన్నులకు వారి భర్తలతో కలహం ప్రాప్తించే స్థానాలు ఇవి : ఒకటి ఉచిత పెచ్చెదం అంటే బాటాన్ని పాదించి పోవడం రెండు స్వైరీణి నడకదం. అంటే 'యదేచ్చగా తిరిగే రంజమండలం' లిసి తిరగడం మూడు అచిరాత్తతగవనం - అంటే చాలా నేపు అక్కడికి ఇక్కడికి తిరుగుతూ ఉండడం, ఇంటి నుంచి వదలలేదే లేదే పోతూ ఉండడం మొదలైనవి.

53. రహసి, చ కళయా చతుష్ట్యా అనువర్తేత.

54. నపత్నీనాం చ స్వయముపకుర్యాత్.

55. తాసామపత్యేష్వాభరణదానం.

56. తేషు స్వామిపదుపచారః.

57. మండనకాని వేషానాదరేణ కుర్వీత.

58. పరిజనే మ్నిగవర్గే చ అధికం విశ్రాణనం.

59. నమాజాపానకోద్యానయాత్రా విహారశీలతాచేతి పునర్యావృత్తమ్.

పురుషుడు కయ్యపై చేరిన తరువాత, అతన్ని చతుష్పత్తి కళంతో రంజింపజేయ్యాలి శ్రీ. కులసతులైన వారి వారి అవసరాలను బట్టి పనులు

చేసిపెడతూ ఉండాలి. అలాగే నవతి బిడ్డలకు సొమ్ములు సమర్పిస్తూ ఉండాలి. తన భర్తకు చేసినట్లే వారికి సేవలు చెయ్యాలి. ఆదరంతో చక్కగా అలంకార యుక్తమైన వేషం ధరించాలి. పరిజనలు, మిరివర్గం విషయంలో ఎక్కువ ఉదాఃబుద్ధితో వ్యవహరిస్తూ ఉండాలి. సమాజంతో కలిసి పానగోష్ఠులు, వన విహారాలు మొదలైన వాటిలో ఆసక్తి కలిగి ఉండాలి. ఇవంతా పునపువు వృత్తం.

60. దుర్భగా తు సాపత్న్యపీడితా యా తా సామధికమివ పత్యాపుపచరేత్తా మాశ్రయేత్.

61. ప్రకాశ్యాని చ కళావిజ్ఞానాని దర్శయేత్.

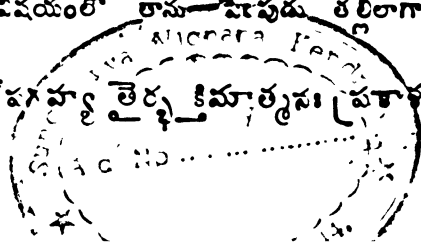
62. దౌర్భాగ్యాద్రహస్యానామభాషా.

పైన చెప్పిన ఏక దారిజులగా ఉండే భార్యలలో దుర్భగనయితం ఉండడం సంతోషం అని ఆ దుర్భగతో ఎలా మెలగాలో ఇక్కడ చెప్ప తున్నాడు. దుర్భగ అయిన నవతి వల్ల బిడ్డం కలిగితే, ఆమె పురుషుడికి ఎంతో ప్రీతి పాత్రులైనప్పటికీ, నవతిని ఆశ్రయించక బిడ్డం. ఆమె పట్ల తన కళావిజ్ఞానాన్ని చూపించాలి. ఆమె దుర్భగ కాబట్టి ఆమె దగ్గర దాచవలసిన రహస్యాలు ఉండవు. పైన చెప్పిన కళావిజ్ఞానాన్ని సంపాదించితే దుర్భగత్వం, లేదా మూఢత్వం కొంతైనా పోగొట్టడం వీలవుతుంది.

63. నాయకాపత్యానాం ధాత్రీకర్మాణి కుర్యాత్.

పురుషుడి బిడ్డం విషయంలో రాను-హిపుడు తల్లిలాగా ప్రవర్తించాలి

64. తన్నిత్యాణి చోషగవ్యా తైర్భక్తిమాత్మనః ప్రకాశయేత్.

అతని స్నేహితలను మంచి మూలలతో మంచి చేసుకుని వారిపట్ల
రక్తి విశ్వాసాలు ప్రదర్శిస్తూ ఉంటాని

65. ధర్మకృత్యేషు చ పురశ్చారిణి స్వాద్వితోపవాస
యోశ్చ.

ధర్మ కార్యాలలోనూ, ప్రలాలు, ఉపవాసాలలోనూ తానే చొరవ తీసు
కుని ఎప్పుడూ ముందుంటాని.

66. పరిజనే దాక్షిణ్యం, శ చాధికిమాత్మానం పశ్యేత్.

పురషుడి పరిజనుల విషయంలో ఎంతో సౌమ్యంగా ప్రవర్తించాలి.
సవతులకన్నా, పరిజనులకన్నా తాను అధికరాజునని భావించరాదు.

67. శయనే తత్పాత్యేన ఆత్మనో ౭ గమరాగ ప్రత్యా
యనమ్.

ఇక శయనం విషయంలో పురషుడికి ఎలా ఉంటే ఇష్టమో, తనకు
ఇష్టం లేకపోయినా, అదే తనకూ ఇష్టం అనేలా ప్రవర్తించాలి అతనికి
సంతుష్టి కలిగేదాకా తన ప్రేమానురాగాలు ప్రకటిస్తూ ప్రవర్తించాలి.

68. స చోపాలభేత వామతాం చ స దర్శయేత్ .

పురుషుణ్ణి ఎప్పుడూ కూడా శ్రీ 'నా' పేరునకు ప్రేమ లేదు - అని నిమిషాలు పలుకరాదు. అలాగే ఆతడు ప్రేమతో చెంతకు చేరి నప్పుడు ఆమెకుంగా ఉండాలే కాని ప్రతిహితను చూపకూడదు.

69. యయా చ కలహితస్సౌత్ . కామం తామావర్తయేత్ .

తన సవతులలో ఎవరెక్కినా సరే, భర్తతో తగవు వస్తే, ఆమెను తాను ఊరదీసి, మరల ఆమెకు భర్త అవుతాగాం అనించేలా చెయ్యాలి

70. యాం చ ప్రచ్ఛన్నాం కామయేత్తామనేన సహ సంఘమయేద్దోషయేచ్ఛ .

భర్త కనుక రహస్యంగా పరశ్రీని కామించి ఆమెతో సంబంధం పెట్టుకోవలెనుమనచే, తాను స్వయంగా రాయబారం నడిపి ఆమె ఆతనికి అభ్యుపయేలా చెయ్యాలి వారిద్దరికి అలా జర కుదిర్చి, ఆ విషయం రహస్యంగా అట్టి పెట్టి ఉంచాలిని, ఎవరిదగ్గర దురుప్రకటనకూడదు.

71. యథా చ పతిప్రతాప్సమశాత్యం నాయకో మన్యేత తథా ప్రతివిదధ్యాత్ , ఇతి దుర్భగావృత్తమ్ .

ఇక ఇప్పుడు దుర్భగ విషయం చెప్పుతున్నాను. అసలు దుర్భగత్వా ఎందువల్ల సంభవిస్తుందని ప్రశ్న. సావారణంగా ముకుతనం వల్లగానీ, దుస్వభావం వల్లగానీ ఇవి సంభవిస్తూ ఉంటుందని సమాచారం చెప్పుతారు. అలాంటిది ఒక శ్రీకి సంభవించినప్పుడు, నాయక తన పతికి కలిగిన సంకోచాన్ని తొలగించడానికి ప్రయత్నించాలి, దీన్నే దుర్భగావృత్తమ్ అని అన్నారు.

72. అంతఃపురాణం చ వృత్తమేతేష్వేవ ప్రకరణేషు
లక్షయేత్.

భార్యయొక్క అధికారం భార్యాధికారం అని అన్నట్లుగానే, భార్యపై నాయకుని అధికారం అని సప్తమి సమాధానం చెప్పవలసి ఉంటుంది. అంటే భర్తపట్ల భార్య ఎలా ప్రవర్తిస్తాలో చెప్పే అధికారం భార్యాధికారం అన్న మాట. అదేవిధంగా భార్యపట్ల భర్త ఎలా ప్రవర్తిస్తాలో వివరించే అధికారం భర్తాధికారం లేక నాయకాధికారం అన్నాడు. ఇలా చెప్పనట్లయితే, నాయకుడితో సంగమించే నాయిక ఆశువర్తన కలిగి ఉన్నట్లు చెప్పడానికి వీరుండదు, నాయకులు రెండుకాలు, ఒకటి రాజులు రెండు జానపదులు.

ఇక్కడ రాజు పురుషులను గురించి వర్ణించి చెప్పేదాన్ని అంతః పురిక వృత్తానికి అంటారు. ఇందులో రాజులు, రాజు పురుషుల విషయాలు వర్ణించినట్లుగానే, అంతఃపుర సంగతులు కూడా వర్ణించవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి, అంతఃపుర కాలం ప్రవర్తనను గురించి కూడా ఈ ప్రకరణంలో వివరించవలసి ఉంటుంది. అంతఃపుర కాలంలో కూడా ఏకదారిజీ అనీ, జ్యేష్ఠ అనీ భేదాలున్నాయి. అంతా వారిని గురించి వేరే చెప్పడం జరగదు.

73. మాల్వానులేపనవాసాంసి చాసాం కాంచుకీయా
మహత్తరకా వా రాజ్ఞోనివేదయేయద్దేవీభిః ప్రహిత
మితి.

74. తదాదాయ రాజా నిర్మాణ్యమాసాం ప్రతిప్రాధ్యత
కం దద్యాత్.

75. అలంకృతశ్చ స్వలంకృతాని చాపరాష్ట్రే సర్వా
ణ్యంతః పులాస్త్యేకధ్యేనవశ్యేత్.

అంతఃపుర స్త్రీలకు అవసరమైన పూలములు, అంగరంగాది
లేపనాలు, వస్త్రాలు మొదలైనవి కంచుకీగాని మహత్తరకీగాని తీసుకుని
వెళ్ళి, రాణులు పంపించినారు చెప్పి రాజును అందజేయ్యూరి అప్పుడు
ప్రభువు వాటిని పరిగ్రహించి, అంతకు మునుపే తన వంటి మీద ధరించి
ఉన్న నిర్మాణ్యములను తీసి ఇచ్చి, ఆ విధంగా తన ప్రేమాపూరితముగా
దీర్చుటగా పంపాలి. పిమ్మట రాను చక్కగా అలంకారం చేసుకుని
సాయం సమయాల్లో అంతఃపురానికి వెళ్ళి అక్కడ అందరినీ ఒకమాటు
చూచివాలి.

76. తాసాం యథాకాలం యథాత్వం చ స్థానమానాయ
వృత్తిస్సపరిహాసాశ్చ కథాః కుర్యాత్.

అలా అంతఃపురానికి వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ ఉన్న వారి కు
గోత్రము, వయస్సు విధించి ఎవరికి తగినట్లు వారి గౌరవించి,
మగ్గిదలు చెయ్యూరి ఇంకావినోద గోష్ఠము, సరసశాపాలు సాగించవచ్చు.

77. తదనంతరం పునర్భవస్తథైవ పశ్యేత్.

ఆ రమవత పుత్రువులను చూచి, మామర్పించి, వారి వారి అర్హతలను బట్టి గౌరవ ముక్కాడలు చెయ్యాలి.

78. తతో వేశ్యా అధ్యంతరికా నాటకీయాశ్చ.

అటు పైన అంతఃపురంలో ఉండే వేశ్యలనూ, నర్తకిమణులనూ యదావిధిగా చూచి, ఆ ర్థతన బట్టి వారిని గౌరవించాలి.

79. తాసాం యథోక్తకక్షాణి స్థానాని.

ఇక, అంతఃపుర జనానికి ఎవరిని ఏ స్థానంలో నియమించాలో చెప్పుకున్నారు - కుల స్త్రీలకు అంతఃపురంలో మధ్య భాగం, దాని వెలుపట ప్రదేశం పుత్రువుల నివాసానికి, దాని బయట ప్రదేశం వేశ్యలు నివసించడానికి, దానికి కూడా బయటి ఉన్న స్థలం నాటకీయుల నివాసానికి ఏర్పాటు చేయాలి.

80. వానకపాల్యస్తు యస్యా వానకః యస్యాశ్చ తీతః
యస్యాశ్చ ఋతు స్తత్పరిచారికాఽనుగతాదివాశయ్యో
త్థితస్య రాజ్ఞస్తాభిః ప్రహితమంకురీయక మనులేపన
మృతుం వానకం చ నివేదయేయః.

రాజులు అంతఃపుర జనంతో వంతు ప్రభావం, రోజూ నివసేస్తూ ఉండాలి. దీన్నే 'వానకం' అంటారు. ఈ వంతు క్రమం తప్పకుండా తెలియపరచడానికి ప్రత్యేకంగా కొందరు పరిచారికలు ఉంటారు. వారి పేరు 'వానకపారికలు' వీరినే 'మూర్తికలు' అని కూడా పిలుస్తారు. రాజు అంతఃపురజనాన్ని దర్శించిన తరువాత ఈ వానకపారికలు లేచి మూర్తికలు రాజు చెంతకు వచ్చి, ఆ రోజు ఎవరి దగ్గర ఉంటానికి వంతు అయినదో, వ్యసనోత్పచారవల్ల ఎవరి దగ్గర గడుపు మించి ఉండడం జరగదో, ఎవరికి బహిష్ట రోజులు సమీపించినవో మొదలైన వివరాలన్నీ తెలియజేస్తారు. ఆ విధంగా పరిజను ద్వారా నిషయాన్ని

తెలుసుకవి రాజు భోజనం చేసి, వడ్డాహ్నుం నిద్రపోతాడు. నిద్రలేచిన పిదప రాజును పరిశీలులు ఇంకా ఇంకా విషయాలన్నీ నివేదిస్తారు. అంతఃపురజనం పంపించిన అంగుళీయం, అను లేపనం ఆయనకు సమర్పిస్తారు ఆ రోజున ఎవరికి ఎప్పుడు ఋతు సవయమో, ఎవరికి గడువు దినమో తెలియజేస్తారు.

81. త్రై రాజా యద్ధృష్టియా త్రస్యా వాసకమాజ్ఞాపయేత్.

ఇలా వాసకపాత్రలు వివరాలన్నీ తెలియ జెప్పిన పిమ్మట రాజు, ఏ రోజు వచ్చిన మద్దుటంగరాన్ని, పరిమళద్రవ్యాన్ని గ్రహిస్తాడో, ఆ రోజు ఆమెతో గడపవలసిన దినం పరిధిగత ద్వారా ఆమెకు ఈ విషయం తెలియజేయాలి.

82. ఉత్పదేషు చ సర్వాసామనరూపేణ పూజా, ఆపానకం చ సంగీతదర్శనేషు చ.

ఏవైనా ఉత్పవాలు సందలిస్తే, ఆ సమయంలో పైన చెప్పిన వాసకపాత్రలు నియమనిబంధనలతో విచిత్రం లేకుండా, అంతఃపురజనం అందరినీ యథార్థంగా గౌరవించవచ్చు. వాళ్ళందరితో కలిసి పానగోష్ఠాలు సాగించవచ్చు. సంగీతాది వినోదకార్యక్రమాలలో పాల్గొనవచ్చు.

83. అంతఃపురపరచారిణినాం బహిరవిష్క్రమో బాహ్యనాం చ ప్రవేశః అస్యత్ర విదితశౌచాభ్యః.

84. అపరిక్లిష్టశ్చ కర్మయోగః క్షత్వాంతఃపురికిమ్.

ఇలాంటి వినోద కార్యక్రమాలు జరిగేప్పుడు కొంత విషయం దాగా తెలిసి పెద్దలను తప్ప. సగరంలో నంది తక్కిన వాడెవరినీ ఆ ప్రదేశంలోకి రాననకుదదు. అలాగే ఇంట్లో జనాన్ని కూడా రోజుకి అనువదించరాదు. వాయిదాతో తిరిగివచ్చి పాగించే సమయంలో ఎలాంటి

ఆత్మాధారానైనా సరే, పరివృత్తిచలనసిద్ధిపై ఎలాంటి క్షేపణిని చూప కూడదు. ఆలా చూపితే షరం ఆలాంటి పనే చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

85. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః— పురుషస్తు బహుాన్దారాన్
సమాహృత్య సమోభవేత్, స చా సజ్ఞాం చ రే
దాసువ్యభీకాన్న సహేత చ.

ఒక్క రాజులు, ప్రభువులే కాదు. సామాన్య జనులు కూడా అనేక మంది భార్యలు కలిగి ఉండడం కద్దు. అలా ఎవరి భార్యలు గల వుండవచ్చు. అందరి భార్యల యడం సమానంగానే ప్రేమానరాగాలు చూపాలి కాని ఒకరిని ఎక్కువగాను, ఒకరిని తక్కువగాను చూడకూడదు. వాళ్ళ గుణ హీనంనీ, అందవికారంనీ హేళన చేయరాదు వారు ఏదైనా అపరాధం చేస్తే మాత్రం నిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షించవలసిందే

86. ఏకస్యాం వా రతిక్రీడా, వైకృతం వా శరీరజం,
విసంభాద్యా వ్యుపాలంభః తమన్యాసుపకీర్తయేత్,

87. స దద్యాత్ప్రసరం స్త్రీణాం సపత్న్యః కారణే క్వ
చిత్, తథోపాల భమానాం చ దోషేస్త్రామేవ
యోజయేత్.

88. అన్యాం రహసి విసంభైరన్యాం ప్రత్యక్ష పూజనైః.
బహుమానైస్తథా చా స్య మిత్యేవం రంజయే
స్త్రీయః.

89. ఉద్యానగమనైర్భోగైర్దానైస్త జ్ఞాతిపూజనైః, రహ
స్యైః ప్రీతియాగైశ్చేత్యేకై కామసురంజయేత్.

90. యవతిశ్చ జిత్రకోఢాయథా శాస్త్రప్రపత్తినీ, కరోతి వశ్యం భర్తారం సపత్నీ శ్చాధితివ్యతి.

ఒక భార్యతో సాగించిన కలిక్రిడాది సుఖాలను గురించి, తనకు ఎంత ఇష్టమైన, నమ్మకమైనదైనా సరే, మరో భార్యతో చెప్పకూడదు పురుషుడు. అలాగే ఒక భార అందవితారాలను గురించిగాని, మర్యాద యవాల్లో గం బోషాలు, వికారాలను గురించిగాని మరో భార్యతో చెప్ప కూడదు అసలు స్త్రీతో ఆమెకు పోటీగా ఉండే మరో స్త్రీ ఇలాంటి విష యాలు అడిగే అవకాశం ఇవ్వనేకూడదు. ఎవరైనా ఒక భార్య, మరో భార్య అందవందాలో లేదా అవయవాలో వలానా లోపం ఉన్నదని విమర్శిస్తే, పురుషుడు వెంటనే ఆమెను నిందించి, నీలోనూ ఆ లోపం ఉన్నదని అచారి. ఒకరి రహస్యాలు మరొకరికి వెల్లడించకూడదు, ఒకరితో గడిపిన మధురక్షణాలను గురించి మరొకరికి చెప్పకూడదు. అలా చెప్పే పురుషుడి విషయంలో మగవలు విరక్తి చెందుతారు, విముఖులౌదు అవుతారు. అనేక మంది భార్యలన్నప్పుడు, ఎవరితో ఎప్పుడు ఎలా మెల గాలో అలా మెలగానూ, ఎవరిని ఎప్పుడు ఎలా గౌరవించాలో, సంతోష పెట్టాలో అలా గౌరవించి సంతోషపెట్టే పురుషుడు స్త్రీలందరి అభిమానం చూగొన గలుగుతాడు. సత్ప్రవర్తనతో వర్మశాస్త్రాల్లో చెప్పిన రీతిగా నడుమకోగల తరుణి ఎంతమందిలో నైనా భర్త అచూరాన్ని, అభిమా నాన్ని పొంది అందరిలోనూ అవీక్షరాడుగా ఉంటుంది.

ఇతి అ వార్షాయనీయే కామసూత్రే భార్యాధి కారికే చతుర్థేఽధికంజే జ్యేష్ఠావృత్తం కనిష్ఠావృత్తం ద్వితీయోఽధ్యాయః.

ఇది వార్షాయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో భార్యాధికారికం అనే నాలుగో అధికరణంలో జ్యేష్ఠావృత్తం అనే రెండో అధ్యాయం.

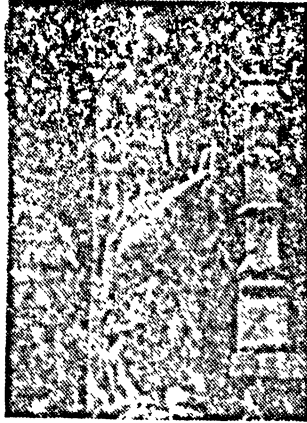
అయిదు :

పారదారికాధికరణం

ప్రథమాధ్యాయం : స్త్రీ పురుష శీలావస్థాపనం

1: వ్యాఖ్యాతకారణాః పరపరిగ్రహోపగమాః.

కన్యక, పునన్యపు - అనే ఇరువురు స్త్రీలను పొందడానికి కావలసిన ఉపాయాలను గురించి ఇంతకుముందే వివరంగా చెప్పడం జరిగింది. ఈ ఇద్దరు నాయికలూ కాక వేళ్ళ అనేది ఒకటే ఉంది. ఆమెవల్ల రంగింపేది కేవలం కామం మాత్రమే. పరభార్య విషయంలో అలాకాదు. ఆమె

మూలంగా కామమేకాక అర్థం కూడా వ్రాప్తుంది అంచాతనే వైశికాధి కరణం కన్నా ముందుగానే పారదారికాధికరణాన్ని గురించి చెప్పడం జరగుతూ ఉంది. మొదట స్త్రీ పురుషుల స్వభావాలు నిరూపించి చెప్పాలి.

ఆ తరువాతనే తక్కిన విషయాలు చెప్పడం యుక్తం. కాబట్టి ముందుగా శ్రీ, పురుషుని స్వభావాన్ని నిరూపన చేస్తున్నారు. పరదార అంటే ఇతరుల భార్య, పరశ్రీ. ఈ పరశ్రీలతో సంభోగించడానికి కామసుఖం గాని, పుత్రసుఖంగాని కారణం కాదు వేరే కారణాలుంటాయి. ఇంతకు మునుపు నాయికా విమర్శ చేసే చోట ఆ సంగతి చెప్పనే చెప్పారు.

2. తేషు సాధ్యత్వమనత్యయం గమ్యత్వమాయతిం వృత్తిం చా దిత ఏవ పరీక్షేత.

పరశ్రీని పొందేముందు, ఆమె అసలు చకపరచుకోగండి అవునా కాదా అని ఆలోచించాలి. సాధ్యపడేది అయితే, ఎలాంటి అపాయం లేకుండా సాధ్యపడుతుందా అని కూడా యోచించాలి. ఒకవేళ సాధ్య పడినా ఆమెతో సంభోగమే కుష్టు, ఉచ్చాదం లాంటి రోగాలు ఏమీ తగ్గులు కోవు కదా అనే విషయం కూడా ఆలోచించాలి. సరి, రోగాలేమీ లేకుండా సంభోగించడానికి అర్హులైనప్పుడే, ఆమెను పొందినందువల్ల ఏదైనా ప్రయోజనం ఉందా అని కూడా చక్కగా విచారించాలి.

3. యదా తు స్థానాత్ స్థానాంతరం కామం ప్రతిపద్య మానం పశ్యేత్తదా ఆత్మశరీరోపఘతత్రాణార్థం పరపరిగ్రహానభ్యుపగచ్ఛేత్ .

ఒక పురుషుడు ఎవరైనా ఒక శ్రీని చూచినప్పుడు ఆమెతో సంభోగించాలనే కోరిక పుట్టుకొస్తుంది. కామితం అనబడే కామం ఇది. ఆ కామం ఒక దశనుండి మరో దశకు మారుతూ ఉంటుంది అలా మారు తున్నట్లు గ్రహించగానే ఆ పురుషుడు తన శారీరక బాధనుండి తప్పించుకో దానికై ఆ శ్రీతో సంభోగించాలి.

4. దశ తు కామస్య స్థానాని.

కామం అనేది మహాచెడ్డది. అది మనిషిలో పుట్టకుండానే ఉండాలి.

పుట్టిన తరువాత, ఆ క్షణంనుంచి అది అంతకంతకూ పెరిగి పెద్దదై తుదకు ప్రాణం పొయ్యేదాకా మనిషిని విడిచిపెట్టదు. అంతేకాదు ఈ కామం అనేది మనిషిచేత రకరకాల చేష్టలు చేయిస్తుంది. అందుకే ఈ కామానికి పది స్థానాలున్నాయని ప్రాచీన ఆచార్యులు చెప్పారు. ఈస్థానాలనే మన్మథావస్థలంటారు.

౧. చక్షుః ప్రీతిర్మనః స్సంగః సంకల్పోత్పత్తిః నిద్రా
చ్ఛేదః తనుతా విషయేభ్యోవ్యావృత్తిః లజ్జా
ప్రణాశః ఉన్మాదః మూర్ఛా మరణమితి తేషాం
లింగాని.

ఈ మన్మథావస్థలు చక్షుఃప్రీతి, మనస్సంగం, సంకల్పోత్పత్తి, నిద్రాచ్ఛేదం, తనుతా, విషయేభ్యోవ్యావృత్తి, లజ్జాప్రణాశం, ఉన్మాదం, మూర్ఛా, మరణం—అనేవి.

ఒక కాలరామణి కంటపడినప్పుడు ఆమెతో సంభోగిద్దామని కోరిక కలిగిన తరువాత, ఆతని చూపులన్నీ ఆ ఇంటిపైనే రిగ్గుమవుతాయి. దీన్నే చక్షుఃప్రీతి అంటారు. ఆ తరువాత ఆ మగువపై మనస్సు పూర్తిగా రిగ్గు

మృతునిది. దాన్నే మరచిపోయి అంటారు. అటుపైన ఆమెను ఎలా పొందాలి? ఒకవేళ పొందగలిగితే ఇలా చేస్తాను, అలా చేస్తాను? — అని రకరకాలుగా దివిడుపుకుంటారు. దీన్నే సంకల్పవృత్తి అంటారు. ఇలాంటి ఆలోచనల మూలంగా మనిషికి నిద్రపట్టదు. ఎప్పుడైతే నిద్రలేక పోతుంటే అప్పుడే ఆరోగ్యం చెడుతుంది. మనిషి చికిత్స శయ్యమవుతాడు. దానికే రుచిత అని పేరు. ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో ఇదే ఆలోచనలు మునుపకుండం వల్ల రక్తిని పరులేచి చేయడానికి బుద్ధివృద్ధి. దాన్నే విషయభ్రాంతి వృత్తి అంటారు. అటుపిమ్మట సిగ్గు, లజ్జ విడిచిపెడతాడు మనిషి. దాన్నే లజ్జాప్రదాళం అంటారు. ఎప్పుడైతే సిగ్గు విడిచిపెడతాడో అప్పుడే మనిషికి పిచ్చిపడుతుంది అదే ఉన్మాదం లేక పిచ్చి. ఈ పిచ్చి మూర్ఖుడు కారణం అవుతుంది. మూర్ఖుల వల్ల తుదకు మృత్యువు సంభవిస్తుంది. కాబట్టి అలా మరణంతో కామం కూడా, అగ్ని కడైను కార్మి పనిచేసి తాను కూడా మని అయి మాయమైపోయిపట్టు, తాను కూడా మాయమైపోతుంది !

6. తత్రాకృతితో లక్షణతత్త్వయువత్యాః శీలం, సత్యం, శౌచం, సాధ్యతాం, చండవేగతాం చ లక్షయేదిత్యాచార్యాః.

పేమపూర్వకంగా సాగించే శ్రీ సంభోగంలో ఆ శ్రీ రూపురేఖలను బట్టి లక్షణాలనుబట్టి సత్త్వభావం కలిగి అవునా కాదా? సత్యం మాట్లాడేవా. అబద్ధాలు పలికేవా? ఆమె చరిత్ర పరిశ్రమైనది అవునా కాదా? ఆమెను వశపరుచుకోగలమా, లేదా? - మొదలైన విషయాలన్నీ బాగా పరిశీలించి చూచుకోవాలి. ప్రాచీనాచార్యులు చెప్పిన మాట ఇది.

7. వ్యభిచారాదాకృతి లక్షణయోగానామింగితాకారా
భ్యామేవ ప్రవృత్తిరోద్ధవ్యా యోషిత ఇతి
వాత్స్యాయనః.

మంచి రూపం, మంచి లక్షణాలు ఉన్నంత మాత్రంచేత, ఆ
మగవరో విధిగా మంచి కీలం, సత్యం, శౌచం మున్నగు మంచి లక్షణా
లన్నీ కూడా ఉంటాయని చెప్పడానికి విచిత్రం. మరి, ఆమె వశపరచుకో
దగినదా, కాదా? చందవేగురాలా లేక మందవేగురాలా? అనే విషయాలు
తెలుసుకోడం ఎలా అని ప్రశ్న. అందే తన అభిప్రాయాలను సూచించే
శ్రీ దేవదంబం, ఆకారాదులవల్ల ఆ విషయాలు తెలుసుకోవాలని సమా
ధానం చెప్పారు, వాత్స్యాయనులు.

8. యం కంచిదుష్టజ్వలం పురుషం దృష్ట్వా శ్రీ కామ
యతే తిథా పురుషోఽపి యోషితం, అపేక్షయా
తు స ప్రవర్తతే, ఇతి గోణికాపుత్రః.

సాధారణంగా శ్రీలు అందగాకైన పురుషుడు ఎవణ్ణి చూచినా
అతనిపై మనసు పడరాదు. అలాగే పురుషులు కూడా అందగత్తె అయిన
శ్రీ ఎవరు కంటపడినా ఆమె పొందుకోసం ఉంటారువడరాదు. ఇది
సృష్టిలో సహజం. సరే, ఇలా ఒకరినొకరు కోరుకోనివ్వండి. కాని ఇది
ఏదో ఒక వరితాన్ని ఆశించి వారిద్దరికీ సంయోగాన్ని మార్చడంలేదు.
ఆ శ్రీ పురుషులు కలుసుకుంటారని గట్టిగా చెప్పలేము. ఇది గోణికా
పుత్రుల అభిప్రాయం.

9. తత్ర శ్రీయం ప్రతి విశేషః.

శ్రీ పురుషులయిపురూ సమానమైన కీలం కలివారైనప్పటికీ శ్రీం
విషయంలో మాత్రం ప్రత్యేకంగా ఒక విశేషం ఉంది.

10. స శ్రీ ధర్మమధర్మం చాపేక్షతే, కావయత
ఏన కార్యాపేక్షాయా తు నాభియంతే.
11. స్వభావాచ్చ పురుషేణాభియజ్యమానాచీర్నంత్యపి
వ్యావర్తతే
12. పునః పునరభియక్తా సిద్ధ్యతి.
13. పురుషస్తు ధర్మస్థితిమార్యసమయం చ అపేక్ష్య
కామయమానోఽపి వ్యావర్తతే.
14. తథాబుద్ధిశ్చాభియజ్యమానోఽపి స సిద్ధ్యతి.
15. నిష్కారణమభియంతే, అభియ జ్యాపి పునర్నాభి
యంతే సిద్ధాయాం చ మాధ్యస్థ్యం గచ్ఛతి.
16. సులభామనమస్యతే, దుర్లభామాకాంక్షతే ఇతి
ప్రాయో వాదః.

ధర్మంకాని, అధర్మంకాని అపేక్షించకుండానే శ్రీ, అజ్ఞానంవల్ల
ఏకాంతంగా పొందదగిన పురుషుడు సందర్భ పడితే సంగమించాని
కోరుతుంది. అయితే, అందుకోసం వేగిరిపాటును సూచిస్తే తనపై నింద
వస్తుందేమోనన్న భయంతో అలా సంగమించడానికి సాహసించదు.
సహజంగా శ్రీంలో ఇలాంటి మానసిక దోషం ఉన్నప్పటికీ కొందరు శ్రీలు
శివమయగానే ఉంటున్నారు. పురుషుడితో సంగమించాలని మనస్సులో
ఉన్నప్పటికీ, పురుషుడు తన దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు మొదట నిమిశత్వం
చూపుతుంది శ్రీ. ఆ తరువాత పురుషుడు పడేపడే ప్రవేశించి ఐంవంత
పెడితే, హాయిగా అతనితో సంభోగం సాగిస్తుంది. ఇది శ్రీకి స్వభావ
సిద్ధమే. ఇలా అనేకసార్లు పురుషుడు కోరడంవల్ల సంగమించడానికి
ఒప్పుకుంటుంది శ్రీ, ఒక్కొక్కప్పుడు. కాని పురుషుడు అలాకాదు. ఒక

శ్రీతో సంభోగించాలని మనస్సులో ఉన్నా ధర్మమార్గాన్ని పెద్దది అదా
రాన్ని గమనించి, శ్రీ కావాలంటున్నప్పటికీ సంభోగానికి సిద్ధపడడు
పురుషుడు, సాధారణంగా. దీన్నే కనిపించి కనిపించని దోషంగల శీలం
అంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు పురుషుడు ఎలాంటి కారణం అభిలాష
లేకుండానే శ్రీతో సంగమిస్తాడు. మరొకప్పుడు మళ్ళీ సంగమించడానికి
ఇష్టపడడు. ఒకప్పుడు మగవ తనంతట తాను సంభోగానికి సిద్ధపడితే,
అంతగా అపేక్ష లేకుండా ఏదో మధ్యస్థంగా ఆమెతో సంగమిస్తాడు
పురుషుడు. సులువుగా, తనంతట తాను సంగమానికి సిద్ధపడే కాంతను
అవమానిస్తాడు. తనకు లభించని లంనామణికోసం ఆరాటపడతాడు
ఇదంతా లోకంలో సాధారణంగా ప్రచారమందున్న అభిప్రాయం.

17. తత్ర వ్యావర్తనకారణాని.

18. పత్యావసురాగాః.

19. అపత్యాపేక్షా.

20. అతిక్రాంతవయస్త్వం.

21. దుఃఖాభిభవః.

22. విరహానుపలంఘః.

23. అనష్టయోపమంత్రయత ఇతి శ్రోధః.

24. అప్రతర్క్య ఇతి సంకల్పవర్జనం.

25. గమిష్యతీ, త్యనాయతి రస్యత్ర ప్రసక్తమితి చ.

26. అసంవృతాకార ఇత్యుద్దేగః.

27. మిత్రేషు నిస్పృహావ ఇతి తేవ్యపేక్షా.

28. శుష్కాభియోగీత్యాశంకా.

29. తేజస్వీతి సాధ్వనం.

30. చండవేగః సమర్థోవేతి భయం మృగ్యాః.
31. నాగరకః కలాసు విచక్షణ ఇతి వ్రీడా.
32. సఖిత్యేనోపచరిత ఇతి చ.
33. అదేశకాలంజ ఇత్యసూయా.
34. పరిభవస్థామిత్వ ఒహమానః.
35. ఆకారితోఽపి నావబుద్ధ్యత ఇత్యవజ్ఞా.
36. శశో మండవేగ ఇతి చ హస్తిన్యాః.
37. మత్తోఽన్య మా భూదనిష్టమిత్వసకంపా.
38. ఆత్మని దోషదర్శనాన్ని ర్వేదః.
39. విదితా సతీ స్వజన బహిష్కృతా భవిష్యామితి భయమ్.
40. పలిత ఇత్యనాదరః.
41. పత్య ప్రయుక్తః పరీక్షత ఇతి విమర్శః.
42. ధర్మాపేక్షా చేతి.

పైన పేర్కొన్న సూత్రాలలో శ్రీ పురషుని కీలాలు నిరూపించారు కాస్త్రకారులు. శ్రీనికు పురషుని మీద వాంఛ ఉంటుంది. అయినా కూడా పరపురుషునితో సంబోధింపక ఉప్పుకోరు. అందుకు కొన్ని ముఖ్య కారణాలు చెప్పుతున్నారక్కడ

1) తన భర్తపైన అమితమైన ప్రేమానురాగాలు.

2) తన పవిత్ర సంతానం కేమంగా ఉండాలన్న, నిష్కళంకంగా ఉండాలన్న ఆరాటం.

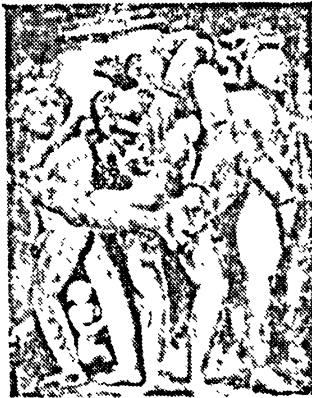
3) అయినా ఏళ్ళు గడిచిన దాన్ని. ఇంకా నాకెందుకు ఈ పాడు పనులపై ఆసక్తి అనే విరక్తి.

4) తన ఆప్తులు మరణించడంవల్ల కలిగిన ఆమిత దుఃఖం.

5) తన భర్తతో ఏనాడుకూడా ఎదిబాటు లేకపోవడం.

6) ఈ మగాడు నిన్ను అవమానపరచాలని అనుకుంటున్నాడనే ఆగ్రహం.

7) ఈ పురుషుడి మనస్సు అర్థంకాదు ఇతనితో భోగించడం దేనికి అన్న వైమోక్షం.

8) ఇతను ఎక్కువకాలం నా దిగ్గర్లో ఉండడు, ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయాడు, ఈ పని కాజేసుకుని పోదామనుకుంటున్నాడు, అన్న అభిప్రాయం.

9) ఇతగాడు మరో మగువను మరిగాడన్న అనుమానం.

10) ఇతనితో కలిస్తే, ఆ సంభోగ లక్షణాలు దాచకుండా నా గుట్టు బయటపెడతాడనే భయం.

11) స్నేహితుల చెప్పకేతల్లో ఉండేవాడు ఇతను, కొద్ది వారి మాటలు విని నన్ను అవమానిస్తాడేమోనని అనుమానం

12) ఈ మగాడు అకారణంగా డేంతో బిడితే, దాంతో పోరాడన్న సందేహం.

13) ఇతను పొరువూరి కాబట్టి ఏ మాత్రం పొరపాటు జరిగినా క్షమించడు. అసర్థం తెచ్చిపెకరాడని భయం.

14) నేను మృగీ నాయకను, ఇతనేమో చంకవేగడు అని గాని, లేక చాల సమర్థుడని గాని భయపడడం.

15) ఇతగాడు నాగిరపులలో ఉత్తముడు. సమస్త ఈల్లో ఆరితేరిన వాడు. ఇలాంటి వాడికి నేను తగను - అనే సిగ్గు.

16) నన్ను చెల్లెలులా చూస్తున్నాడనే అభిప్రాయం.

17) ఇతను దేశకాల పరిస్థితులను బట్టి ప్రవర్తించేవాడు కాదని అసూయ.

18) ఇతగాడు నాకు విరోధి పర్లంలోనివాడన్న నిరసన బాపం.

19) తన మనోభిప్రాయాన్ని ఎదుకపరిచినా గ్రహించలేని మంద మతి అనే తికస్కార బాపం.

20) నేను హస్తినీ నాయకను, ఇతనేమో మందవేగడైన కళజాతి పురుషుడు అంచాత నాకేమాత్రం పనికిరాడన్న అభిప్రాయం.

21) ఇతను ఎంతోమడించి ఉన్నాడు. ఇతనికి ఎలాంటి అనర్థం కలుగకుండా ఉండాలని దయ.

22) తనలోనే చాలా తప్పులున్నాయనే విరక్తి.

23) ఒకవేళ ఈ గుట్టు బయటపడితే బంధువులు వెలివేస్తారేమో నన్ను భయం.

24) ముసలివాడని అనాదరం.

25) నా శివాన్ని పరీక్షించడానికై నా భర్త ఇతన్ని నా దగ్గరికి పంపాడేమోనన్న అనుమానం.

28) అయ్యయ్యా! ఇన్నాళ్ళూ మంచి పేరు తెచ్చుకున్నానే, ఇప్పుడితనితో సంబంధం పెట్టుకుని నా సత్ప్రవర్తన యావత్తూ మంటకలుపుకోడమా అన్న ధర్మబుద్ధి.

ఇవన్నీ పరపురుషులతో సంబంధమానికి లోపల కోరిక ఉన్నా కులస్త్రీలు వైముఖ్యం చూపడానికి ప్రధాన కారణాలు.

43. తేషు యదాత్మని లక్షయే త్తదాదిత ఏవ పరిచ్ఛిం ద్యాత్.

అలాగే పరాంగనను కామింపే పురుషుడు కూడా ఆమె తనపట్ల వైముఖ్యం చూపడానికి ఏవైనా కారణాలున్నాయా అని ఆలోచించుకుని, అలాంటివి ఉన్నట్లయితే, వాటిని తొలగించుకోవాలి.

44. ఆర్యత్వయుక్తాని రాగవర్ధనాత్.
45. అశక్తిజాన్యుపాయప్రదర్శనాత్.
46. బహుమానకృతాస్యతిపరిచయాత్.
47. పరిభవకృతాస్యతిశౌండిర్యాద్వైచక్షణ్యాచ్చ.
48. తత్పరిభవజాని ప్రణత్యా.
49. భయయుక్తాని ఆశ్వాసనాదితి.

ఇంతేకాకుండా ధర్మబద్ధమైన ఆలోచనలు అనేకం శ్రీంకు అర్థం కలుగగా ఉంటున్నాయి. అవి భర్తమీద విపరీతమైన అనురాగం, తన సంతానం చెడిపోకుండాదన్న ఆపేషి, వయస్సు పైన పడిందనే విచారం, ఆవులు పలువురు చనిపోయారనే దుఃఖం, ధర్మచింతన మొదలైన వాటివల్ల శ్రీలో ఏర్పడిన వైముఢ్యాన్ని పునఃపునః తన ప్రేమానురాగాలు అధికంగా ప్రదర్శించి ఆ ఆవరోధాలను తొలగించుకోవాలి. పైన చెప్పిన వైముఢ్యానికి గల కారణాలు సమృద్ధి గల కులశ్రీంలో విధిగా ఉంటాయి.

50. పురుషాస్త్యమి ప్రాయేణ సిద్ధాః! కామసూత్రజ్ఞః, కథామ్యానకుశలః, బాల్యాత్పభృతి సంస్పృష్టః, ప్రవృద్ధయావనః, క్షీణకర్మాదినా ఆగతవిశ్వాసః, ప్రేషణస్వకర్తా, ఉచితసంభాషణః, ప్రియస్యకర్తా, అస్యస్య భూతపూర్వో దూతో మర్యజ్ఞః, ఉత్తమయా ప్రాథితః, సఖ్యాపచ్ఛన్నం సంస్పృష్టః, సుభగాభిఖ్యాతః, సహ సంవృద్ధః, ప్రాతివేశ్యః కామశీలః, తథా భూతశ్చ పరిచారకాః, ధాత్రేయికాపరిగ్రహః, సవ. వరకః, ప్రేక్షోద్యానత్యాగశీలః, వృష ఇతి సిద్ధ ప్రతాపః, సాహసికః, శూరః, విద్యాపూర్వగుణోపభోగైః పత్యురతిశయితా, మహర్హవేషోపచారశ్చేతి.

పైన చెప్పినట్లుగా శ్రీం స్వభావాన్ని, గుణగణాలను మొదట గుర్తించి, ఆ తరువాత తన సామర్థ్యాన్ని గురించి యోచించుకోవాలి. అలా

చేయకపోతే సంభోగం ప్రాప్తించదు. అంచాత శ్రీం విషయంలో సిద్ధులయ్యే పురుషులను గురించి ఇక్కడ చెపుతున్నారు ఇక్కడ చెప్పబోయే వారు సామాన్యంగా సిద్ధులవుతూ ఉంటారు.

ఈ క్రింద చెప్పబోతున్న పురుషులు సాధారణంగా శ్రీంను వశపరచుకో గలుగుతారు

1) కామసూత్రాలు గురించి బాగా తెలుసుకున్నవారు

2) రకరకాల కథలు, గాథలు చెప్పే నేర్పు గలవారు

3) ఇరుగు - పొరుగు ఇళ్ళలో ఉంటూ చిన్నతనం నుంచి ఆ శ్రీ ఇంటికి వచ్చిపోతూ ఉండేవారు

4) బాల్యంనుంచి ఆ శ్రీతో బాగా పరిచయం, స్నేహం చేస్తూ ఆమెతో కలిసి మెలిసి తిరిగినవారు.

5) అప్పుడప్పుడే యౌవనం అందుకున్నవారు.

6) అబద్ధవాడల్లో సిద్ధపాస్తున్న ఆడవారి మనస్సును ఇద్దే దోచుకోగలవారు.

7) శ్రీంకు అన్నివేళలా అడుక్కుంటూ ఉంటూ వారికి కావలసిన పనులన్నీ చక్కగా చేసిపెడతూ ఉండేవారు

8) బెచిర్యాన్ని పొడస్తూ మాట్లాడేవారు

9) శ్రీం ఇష్టాన్ని, కోరికలను వెంటనే తీర్చగలవారు.

10) ఇంతకు మునుపు శ్రీని మరో పురుషుడితో జతకూర్చడంలో దొత్యం నెరపి, ఆమె పని సభ్యం చేసి సంతోషపెట్టినవారు.

11) శ్రీ రహస్యాలు, ఆమె గుట్టమట్టాలు బాగా తెలిసి ఉన్నవారు

12) ఉత్తమరాలైన శ్రీకి ఎంతో ఇష్టమైన ఉత్తమ పురుషులు.

13) శ్రీం చెరికలైతే సభోగించిన పురుషులు, ఆ శ్రీంను కూడా సుఖంగా వశంచేసుకోగలరు.

- 14) చాలా అందమైన పురుషులు.
 15) సహజంగానే ఎక్కువ కామకర్తవ్యం గల పురుషులు.
 16) శ్రీం దాచిని పెళ్ళాడిన పురుషులు.
 17) ఇంది కొత్త అల్లుడు ఆ ఇంట్లో శ్రీంను చళం చేసుకోగలడు.
 18) నాటక ప్రదర్శనలు, నాట్యప్రదర్శనలు అతిగా చూడడానికి వెళ్ళేవాడు.

- 19) ఉద్యాన క్రింది, వనవిహారాలు ఎక్కువగా సలిపే పురుషులు.
 20) ధనం వివరీతంగా దుర్వ్యయం చేసే పురుషులు.
 21) పౌరుషశాలి అని పేరు పొందిన మగవారు.
 22) అశ్శంత దైర్ఘ్యసాహసాలు గల వీరపురుషులు.
 23) భయం అనేది ఎరుగని కూర్మగ్రేసరులు.
 24) శ్రీం భర్తల కిన్నా విద్య, ధనం, హోదా మున్నగు వాటిలో అధికులుగా ఉన్న పురుషులు.

- 25) పేషల వల్లనూ, దాంబికంలోనూ గొప్పగా కనిపించే మగ వారు.

ఈ పురుషులందరూ శ్రీంను సులువుగా లోబరచుకోగలుగుతారు. వీరికి స్త్రీలమీద, స్త్రీలకు వీరిమీద ఎక్కువ మోటు ఉంటుంది.

51. యథాత్మనఃసిద్ధతాం పశ్యేదేవం యోషితోఽప్య యత్నసాధ్యతా మిత్యయత్నసాధ్యా యోషిత ఉచ్యంతే.

52. యోషిత స్త్విమా అభియోగమాత్రసాధ్యాః — ద్వారదేశావస్థాయినీ, ప్రాసాదాదాజమార్గావ లోకినీ, తరుణ ప్రాతివేశ్యకృపే గోష్ఠీ యోజినీ,

సతతప్రేక్షిణిప్రేక్షితా పార్శ్వవిలోకినీ, నిష్కారణం
 సపత్న్యైఽధివిన్నా, భర్తృద్వేషీణీ, విద్విష్టా చ,
 పరిహరిహీనా, నిరపత్యా, జ్ఞాతికులనిత్యా, విపన్నా
 పత్యా, గోష్ఠీయోజనీ. ప్రీతియోజనీ, కుశీలప
 భార్యా, మృతపతికాబాలా, దరిద్రా, బహుప
 భోగా, జ్యేష్ఠభార్యా, ఽహుదేవరికా, బహుమానీనీ
 న్యూనభర్తృకా, కాశలాభిమానీనీ, భర్తృమాఘ్నే
 ణోద్విగ్నా, అవిశేషజ్ఞతయా లోభేన కన్యా
 కారే యత్నేన హరితా, కథం చిదలబ్ధాభి యుక్తా
 చ, సా తదానీం సమానబుద్ధిశీలమేధాప్రతిపత్తి
 సాత్త్వ్య, క్షకృత్యా పక్షపాతినీ, అనవరాధేఽవ
 మానితా, తుల్యరూపాభిశ్చాధః కృతా, పోషిత
 పతికా, ఈర్ష్యాగుహూతిచోక్షిక్షీబ దీర్ఘ సూత్ర
 కాపురుష కుబ్జ వామన విరూప మణికార గ్రామ్య
 దుర్గంధి రోగి వృద్ధభార్యా క్షేతి.

ఇంకనుమందు శ్రీంను సుంభంగా వశం చేసుకోగల పురుషులను
 గురించి చెప్పారు. అలాగే ఇప్పుడు సుంభంగా పురుషులను లోనిదే
 స్త్రీలను గురించి చెప్పరున్నారు ఏ స్త్రీ లయితే సూచనామాత్రం
 చేతనే అపేక్షిస్తారో, ఆ స్త్రీలు ప్రయత్నం లేకుండానే పురుషులను లభ్య
 పడతారు.

1) వీరుల్లో వచ్చేసోయే పురుషులను చూడాలనే అభిలాషతో తం
 వాకిట నిలువనిది ఉండే తరుణులు.

2) మిథైలు, వేదలు ఎక్కి ఎల్లప్పుడూ రాజసిదులను పరిశీలించి చూస్తుండే సుందరాంగులు.

8) యువకులు ఎక్కడ ఉంటే, అక్కడే వెరిగా చూస్తుండే మగువలు.

4) ఇరుగు - పొరుగు ఇళ్ళకు చీటికి మాటికి పోతూ, అక్కడ అమ్మలక్కలతో నానా కబల్లూ చెపుతూ ఉండే స్త్రీలు.

5) తాము వీరుల్లో వెతుక్తూ తమకు ఎవరైనా చూస్తున్నారా లేదా అన్న ఆసక్తితో వెతుక్కు, ప్రక్కలకు మళ్ళి పడేపడే చూస్తూ ఉండే లతాంగులు.

6) బుద్ధిమాంద్యం, దుస్వభావం లేకపోయినా సవతి పెత్తనం సాగించే సారసాములు.

7) భర్త బుద్ధిమంతుడైనా అతన్ని ద్వేషించే భార్యలు.

8) అలాగే భర్త చేత ద్వేషించబడే రిరుడిమణులు.

9) శుచి - శుభ్రం, అంటు - సొంటు లేని ఆడవాడు.

10) పిల్లలులేని గొడ్డుమోతురాండ్లు

11) ఎల్లప్పుడూ పుట్టించోనే ఉండే స్త్రీలు.

12) భర్త వల్ల అల్పాయుష్కులైన సంతానం పొందే రమణులు.

13) సభలు, సమావేశాలు, గోష్ఠాలు ఏర్పాటు చేస్తుండే మహిళలు.

14) పర పురుషులతో ప్రేమను గూరించి మాట్లాడుతూ ఉండే స్త్రీలు

15) నదీమణులు, సర్పకురాండ్లు, నటులు, సర్పకులకు సంబంధించిన స్త్రీలు.

16) బాల్కనీలోనే భర్తకు దూరమైపోయిన పడతులు.

- 17) దరిద్రురాలడు.
- 18) అమితంగా భోగలాలసత్వం కల స్త్రీలు.
- 19) పలువురు చార్యులుంటే, వాటిలో పెద్దభార్య.
- 20) ఎక్కువమంది మరుదులు గల స్త్రీలు.
- 21) భర్త, తమకు తగనివాడని భావించే భార్యావలులు.
- 22) కళలో ఎక్కువ పరిజ్ఞానం, అభిలాష కల స్త్రీలు.
- 23) మూర్ఖుడైన మొగజ్జీ కట్టుకున్న మగవ.

వీరంలా ఎక్కువ ప్రయత్నం లేకుండానే పురుషులకు లభ్యపడి
తారు. అలాగే కన్యగా ఉన్నప్పుడు ఒక యువకుడు వరించగా,
దైవయోగంవల్ల పురోకరి భార్య అయిన అమ్మాయి, మొదటి యువకుడికి
సులభంగా సాధ్యపడుతుంది. బుద్ధిలో, శీలంలో, తెలివితేటల్లో, కార్య
దీక్షలో, దేశాచారాల్లో, మనోభిలాషల్లో, స్త్రీ, ఏ పురుషుడితో సమానరా
లుగా ఉంటుందో ఆ స్త్రీ, ఆ పురుషుడికి సులువుగా వశం అవుతుంది.
ఏ స్త్రీ స్వతస్సిద్ధంగా ఎవడిపై పక్షపాతబుద్ధి కలిగి ఉంటుందో, ఆ స్త్రీ
ఆతనికి వశం అవుతుంది అకారణంగా, ఏ తప్పు లేకుండా భర్తచేత

అవమానింపబడిన స్త్రీ పరిపురుషుడికి ప్రయత్నం లేకుండానే లొంగి పోతుంది. సవతులలో చిన్నచూపు చూడబడేది, భర్త దేశాంతరాంతలో ఉండగా ప్రతదీక్షను అతిక్రమించేది, పరపురుషుడికి లొంగిపోతుంది. ఎవడైతే నిష్కారణంగా ఈర్ష్య - ఆసూయ కలిగి ఉంటాడో, అతని భార్య కూడా సాధ్యురాలే. తం, శరీరం, కట్టు గుడ్డలు మాసి, కంపు కొడుతూ, శుచి - శుభ్రం లేకుండా ఆసహ్యంగా ఉండేవాడి భార్య అతన్ని ఆసహ్యించుకుని పరపురుషుడి సంగమం కోరుతూ ఉంటుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే 'చోక్ష' అనే జాతి వాని భార్య, నపుంసకుడి భార్య, బద్ధకస్థుడు, సోమరిపోతు అయిన వాడి పెళ్ళాం, కపటవర్తనుడి భార్య, మరుగుళ్ళవాడి భార్య, గూనివాడి పెళ్ళాం, కుమాపి భార్య, రత్నాలు, మణులు తయారుకేసేవాడి భార్య, విద్యా - విజ్ఞానం లేనివాడి భార్య, ఒడలు కంపుకొట్టేవాడి భార్య, రోగిష్టిమారీవాడి భార్య, ముసలివాడి పసుచు పెళ్ళాం వీరంతా పరపురుషులకు ఆప్రయత్నంగా లభిస్తారు.

53. శ్లోకావత్ర భవతః — ఇచ్ఛా స్వభావతో జాతా క్రియయా పరిబృంహితా, బుద్ధ్యా సంశోధితోద్వేగా స్థిరా స్యాదనపాయినీ.

54. సిద్ధరామాత్మనో జ్ఞాత్వా లింగాన్యన్నీయ యోషితాం, వ్యా వృత్తికారణోచ్ఛేదీ సరో యోషిత్సు సిద్ధ్యతి.

అందగాణ్ణి ఎవణ్ణి అయినా చూచినప్పుడు స్త్రీలకు సహజంగానే కామం పుట్టుకొస్తుంది. అది పరిచయంవల్ల, స్నేహంవల్ల వృద్ధి పొందుతుంది. బుద్ధి బలంతో శోధించబడి ఉద్యేగం కలిగిస్తుంది. తుదకు అపాయం లేకుండా కార్యసిద్ధిని సమకూరుస్తుంది. అంతాత పురుషుడు తన సహజ గుణాలను, సామర్థ్యాన్ని పరిశీలించుకుని, స్త్రీ అనుకూల,

అననుకూల లక్షణాలను, పరిస్థితులను పరీక్షించుకుని వారు పురుషుల నుండి ఎందుకు విరక్తులు, విముఖులు అవుతారో తెలుసుకుని, ఆ కారణాలు నివారించడం తెలివిగా ప్రవర్తించే ఆతనికి స్త్రీలు సులువుగా వశం అవుతాడు.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే పారదారికే
పంచమోఽధికరణే శ్రీపురుషశీలావస్థాపనం, వ్యా
వర్తనకారణాని, శ్రీమ సద్భావ పురుషాః, అయత్న
సాధ్యా యోషితః ఇతి ప్రథమోఽధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయనము విరచిత కామ సూత్రాల్లో పారదారికం అనే అయిదో అధికరణంలో స్త్రీ, పురుష శీలావస్థాపనం అనే ప్రథమ అధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం

పరిచయ కారణం :

1. యథా కన్యా స్వయమభియోగసాధ్యా స తథా
దూత్యా, పరస్మియస్తు సూక్ష్మభావాః దూతీ
సాధ్యాః, స తథాత్మనేత్యాచార్యాః.

మనషిలో పుట్టిన కామేచ్ఛ పరిచయం వల్ల వృద్ధి పొందుతుందని
ఇంతకు ముందు ఆధ్యాయంలో చెప్పడం జరిగింది ఆ పరిచయం విషయం
ఈ ఆధ్యాయంలో వివరిస్తున్నారు

పెళ్ళికాని పిల్ల కాని, ఇతరుల భార్యకాని - ఈ రెండు రకాల
స్త్రీలు కూడా పరిచయం ద్వారానే పొందదగినవాళ్ళు అయితే, ఈ పరి
చయం అనేది రెండు రకాలు స్వయంగా కల్పించుకునే పరిచయం ఒకటి.
దూరిక ద్వారా సంపాదించుకునేది మరొకటి.

పెళ్ళికాని పిల్లలు - అంటే కన్యలు సంయోగం అంటే ఏమిటో
అంతకుముందు ఎరుగరు. కాబట్టి సాధారణంగా యుక్తితోను, బుద్ధిబలం
తోను వారితో పరిచయం సంపాదించవలసి ఉంటుంది. అలాంటి యుక్తులు
బుద్ధిబలం పురుషుడికి స్వయంగానే ఉండాలి. అలాంటి పురుషుడు దూరి
కను ఉపయోగించుకోకూడదు - అంటే ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళాడారను
కున్న యువకుడు తనంతటనే ఆమె పరిచయం సంపాదించుకోవాల్సి
మాట. ఇక భర్త అధీనంలో ఉన్న స్త్రీ విషయంలో, అప్పటికే ఆమె పురుష
సంపర్కం అనుభవించి ఉన్న ఆడది కాబట్టి, మరో పురుషుడి దర్శనం

కంగడమే కష్టం. అలాంటప్పుడు పరిచయం సంపాదించడం ఎలా సాధ్యం? కాబట్టి అలాంటి స్త్రీకి పరపురుషుడు తన మనోభావాలు తెలియజేయడం ఎలా అని ప్రశ్న? అందుకే ఈ సందర్భంలో దూతిక ఆవసరం అవుతుంది. మరో స్త్రీ దూతిక ద్వారా ఆ స్త్రీతో పరిచయం సంపాదించాలని ప్రాచీనాచార్యులు నిర్దేశించారు.

స్త్రీ పరిచయం ఎలా సంపాదించాలి ?

2. సర్వత్ర శక్తివిషయే స్వయం సాధనముపపన్నతరం
దురుపపాదత్వాత్తస్య దూతీప్రయోగ ఇతి
వాత్స్యాయనః.

ఇక వాత్స్యాయనుల అభిప్రాయం - పురుషుడు స్వయంగా పరిచయాన్ని సంపాదించుకోగల సమర్థుడైతే కన్యతోను, పరస్త్రీతోను కూడా అలా సంపాదించుకోవడమే ఉత్తమం. అలా పరిచయం సంపాదించడానికి ఆవకాశం లేదని అనిపించినప్పుడు దూతిక ద్వారా అది సంపాదించాలని వాత్స్యాయనులు స్పష్టం చేస్తున్నారు.

3. ప్రథమసాహసా అనియంత్రణసంభాషాశ్చ స్వయం
ప్రతారాభ్యాః, తద్విపరీతాశ్చ దూత్యేతి ప్రాయో
వాదః.

పరపురుషుడితో సంభోగించాలనుకునే స్త్రీ విషయంలో పురుషుడు స్వయంగానే ప్రయత్నించాలే తప్ప, దూతికను ప్రయోగించకూడదు. ఆ స్త్రీ అలా లభ్యంకాదు. ఏ ఆటంకం లేకుండా స్వయంగానే పురుషుడు ఆమెతో మాట్లాడగలిగితే, ఇక దూతికతో వసేముంది? పరపురుష స్వర్గ సుఖానికి అలవాటుపడిన పడతులను దూతికల ద్వారా వశం చేసుకోవాలనే మాట సాధారణంగా చెప్పేమాట.

4. స్వయమభియోక్త్యమాణస్తు ఆదావేవ పరిచయం కుర్యాత్.

పరస్మి సంభోగం అనేది అపరిశుద్ధమైన విషయం కాబట్టి, పురుషుడితో సంగమించగోరే స్త్రీతో రమించడం కచ్చితంగా విషేధించబడింది. అయినప్పటికీ ప్రాణాపాయ సమయంలో దేహ రక్షణార్థం చెప్పారు ఇది. తనంతటనే స్త్రీని పొందగోరేవాడు ఆమెతో మొదట బాగా పరిచయం సంపాదించుకోవాలి.

5. తస్యాః స్వాభావికం దర్శనం ప్రాయత్నికం చ.

6. స్వాభావికమాత్మనో భవనసన్నికర్తే, ప్రాయత్నికం మిత్రజ్ఞాతి మహామాత్రవైద్యభవన సన్నికర్తే వివాహయజ్ఞోత్సవ వ్యసనోద్యాన గమనాదిషు.

ఇలాంటి పరిచయం కూడా స్త్రీ, పురుషులు ఒకరినొకరు బాగా చూచుకున్న పిమ్మటగాని కలుగదు. ఇలా చూచుకోదాన్నే దర్శనం అంటారు. ఈ దర్శనం రెండు విధాలు. స్త్రీ తన ఇంటి సమీపంలో తిరుగాడుతున్నప్పుడు చూడడం సామాన్య దర్శనం. ఇది ఒక విధం. ఇక రెండో రకం - ప్రయత్న పూర్వకంగా సందర్శించే స్త్రీ దర్శనం. తన స్నేహితుడి ఇంటిదగ్గర, లేదా జ్ఞాతులు మొదలైన బంధువుల ఇళ్ళదగ్గర, లేదా వైద్యుల ఇళ్ళదగ్గర, ఇంకా పెళ్ళిళ్ళు, యజ్ఞయాగాది ఉత్సవాలు, నాటాలు మున్నగు ప్రదర్శనలు జరిగేటట్ల లేదా వనవిహారాలకు వెళ్ళేటప్పుడు మనస్సుపట్ల స్త్రీని పురుషుడు చూడడాన్ని ప్రయత్నపూర్వకమైన దర్శనం అంటారు.

7. దర్శనే చాస్యాః సతతం సాకారం ప్రేక్షణం కేశ సంయమనం, శఖాచ్ఛరణమాభరణప్రహ్లాదన మథ రాష్ట్రవిమర్దనం తాస్తాశ్చ లీలా వయస్యైః సహ

ప్రేక్షమాణాయాః తత్సంబద్ధాః పరాపదేశిన్యశ్చ
కథాః, త్యాగోపభోగప్రకాశనం, సఖ్యురుత్సుంగ
నివర్ణన్య సాంగభంగం జృంభణం, ఏకభూ
ప్రేక్షణం, మందవాచ్యతా, తద్వాక్యశ్రవణం
తాముద్దిశ్య బాలేనాన్యజనేన వా సహాన్యోపదిష్టా
ద్వ్యర్థా కథా, తస్యాం స్వయం మనోరథాజేదన
మన్యాపదేశేన, తామేవోద్దిశ్య బాలా చుంబనం,
ఆలింగనం చ, జిహ్వయా చాస్య తాంబూలదానం
ప్రదేశిన్యా హనుదేశఘట్టనం, తత్తద్యథాయోగం
యథావకాశం చ ప్రయోక్తవ్యం.

8. తస్యాశ్చాంకగతస్య బాలస్య లాలసం, బాలక్రీడన
కానాం చాస్య దానం, గ్రహణం, తేన సన్నికృష్ట
త్వాత్కథాయోజనం, తత్సంభాషణక్రమేణ జనేన
చ ప్రీతిమాసాద్య కార్యం, తననుబంధం చ గమనా
గమనస్య యోజనం, సంశ్రవే చాస్యాస్తామపశ్యతో
నామ కామసూత్రసంకథా.

పైన పేర్కొన్న రెండు రకాల దర్శనాల్లోనూ !లిగే పరిచయానికి
రెండురకాల కారణాలున్నాయి అవి ఒకటి బాహ్యములు, రెండు అభ్యంతర
రాలు. మొదట బాహ్యపరిచయం అంటే ఏమిటో చెప్పడం - పురు
షుడు కనుసైగతో, ముఖకవళికతో తనమనస్సులోని అభిప్రాయాలు స్త్రీకి
సూచిస్తూ ఆమె వంక తడేంంగా చూడాలి. జుట్టుముడి ఊడదీసి మళ్ళీ ముడి
వేసుకోవాలి. [ఆ రోజుల్లో పురుషులందరికీ జుట్టుముడులు ఊడదేవి] చిటికెర
క్రీలి గోద కొడుక్కుంటూ నిలుచోవాలి. ఇంకా వందిషేది గల సొమ్ములు

నగలు గంగలమని ధ్వనిపట్టెలా కదల్చులి. పెదవిని చేలివేళ్ళతో నొక్కడం మొదలైన చేష్టలు చెయ్యాలి. కాంత రసపంక చూస్తున్నప్పుడు, తన ప్రక్కన ఉన్న తన స్నేహితులతో ఆమెకు సంబంధించిన కథలు, సంగతులు ఎవరి మాటలో చెప్పుతున్నట్లుగా చెప్పడం, తన త్యాగ బాధా ర్యాలను గురించి, తన భోగాలను గురించి ఆమెకు తెలియజేయడం, స్నేహితుడి తొడపై తంపెట్టి పడుకుని బద్ధకంగా పట్టు విడుచుకోడం, అవలించడం, ఒక నుదౌమ్మ పైకి సక్కించి ఓరగంట చూడడం, స్నేహితుడి చెవిలో ఏదో రహస్యం చెప్పడం, ఆమె మాటలు ఎంతో శ్రద్ధాసక్తులతో వింటూ ఉండడం, తన దగ్గరున్న ఎవరైనా పిల్లవాడితో ఆమెకు సంబంధించిన మాటలు ఎవరో చెప్పినట్లు రెండ్రాలు పచ్చేలాగా తాను చెప్పతూ ఉండడం, ఏదో నెపంమీద తన అభిప్రాయం ఆమెకు తెలియ జేయడం, ఆమెను ముద్దాడుతున్నట్లుగా తన దగ్గరున్న పిల్లవాణ్ణి ముద్దు పెట్టుకోడం, కౌగలించుకోడం, నోటిలో నోచుపెట్టి తాంబూలం అందించడం, తర్లనితో బుగ్గమీద పొడవడం - ఇలాంటి నేష్టలన్నీ సమయానుకూలంగా, ఓలుచుబట్టి చేయాలి

అంతే కాకుండా పడతి ఒడిలో ఉన్న పిల్లవాణ్ణి పంకపిస్తూ లాలించాలి ఆ పిల్లవాణ్ణి చగ్గరికి పిలిచి అనుస్తువులు చూపించి అవి అతనికి ఇవ్వాలి ఆ పిల్లవాడివద్ద ఏదైనా ఉంటే అది తాను తీసుకోవాలి. అలా వస్తువులు ఇచ్చిపుచ్చుకోడం ద్వారా పిల్లవాడితో చనువు కేసుకుని, వాడికి ఏవేవో కబుర్లు చెప్పడం మొదలు పెట్టాలి ఆ మాటల్లోనే తన మనోభావం తరుణికి తెలియజేయాలి, రహస్యంగా. ఒకా నర్మగర్భంగా అసలు విషయం తెలియజెప్పి. పిమ్మట ఆమె ఎవరి ఆధీనంలో, ఎవరి అనుపాక్షాల్లో ఉంటే తెలుసుకుని, పిమ్మట వారి స్నేహాన్ని సంపాదించి, ఆ ప్రకారంగా ఆమె ఉన్నచోటను రాకపోకలు సాగించాలి. ఆమె వినడానికి వీలున్న సమయాల్లో ఈ కామ సూత్రాలు వినిపించాలి.

9. ప్రస్ఫుతే తు పరిచయే తస్యా హస్తే న్యాసం
నిక్షేపం చ నిదధ్యాత్.
10. తత్ప్రతిదిశం ప్రతిక్షణం వైకడేశతో గృహ్ణీయాత్
సౌగంధికం పూగఫలాని చ.
11. తామూర్మనో దారైఃసహ విసంభగోష్ఠ్యాం,
వివిక్తాననే చ యోజయేత్, విశ్వాసనార్థం విజ
నార్థం చ.

12. నిత్యదర్శనార్థం సువర్ణకార మణికార వైకటిక
నీలీకుసుంధరజ్జకాడిషు చ కర్మార్థిన్యాం సహాత్మనో
వశ్యైశ్చైషాం తత్సంపాదనే స్వయంప్రయత్నేత.
13. తదనుష్ఠాననిరతస్య లోకవిదితో దీర్ఘకాల సందర్శన
యోగః.

14. తస్మింశ్చాన్యేషామపి కర్మణామనుసంధానం, యేన కర్మణా ద్రవ్యేణ కాశలేన చార్థినీ స్యాత్తస్య ప్రయోగముత్పత్తిమాగమముపాయం విజ్ఞానం చాత్మాశుత్తం దర్శయేత్.
15. పూర్వప్రవృత్తేషు లోకచరితేషు ద్రవ్యగుణ పరీక్షాసు చ తయాతత్పరిజనేన చ సహవివాదః.
16. తత్ర నిర్దిష్టాని ఫణితాని తేష్వేనాం ప్రాశ్నికత్వేన యోజయేత్.
17. తయా తు విపదమానోఽన్యం తద్భక్తమితి పరిచయ శారణాని.

ఇక అభ్యంతర పరిచయాన్ని గురించి చెపుతున్నారు కామించిన స్త్రీతో కొంచెం పరిచయం ఏర్పడిన పిమ్మట 'ఈ వస్తువు నీ దగ్గర దాచి ఉంచు' - అని ఏదైనా వస్తువు ఆమె చేతికి అందించి, మళ్ళీ ఒకరోజు తరువాత ఆమె దగ్గరనుండి ఆ వస్తువు తీసుకోవాలి. అలాగే క్రమక్రమంగా వస్తువులు రోజూ ఇచ్చి పుచ్చుకుంటూ ఉండాలి. ఆ తరువాత తరువాత పరిమళద్రవ్యాలు, పోకడక్కలు, మున్నగునవి ఆమెకు అందించాలి. మెల్ల మెల్లగా తన ఆదవాళ్ళతో ఆమెకు పరిచయం కలిగించి, పానగోష్ఠులు మొదలైను సాగించేటప్పుడు తాను కూచున్న ఆనసంపైన ఆమె కూడా కూచునేలా చెయ్యాలి. ఇలా చేయడంవల్ల ఆమెకు తన దగ్గర బాగా చనువు ఏర్పడుతుంది. జనంనుద్య కాకుండా ఏకాంతంగా ఉండడానికి వీలు కలుగు తుంది. ఆమెకు ఎల్లప్పుడూ చూస్తూ ఉండడానికి గాను కంసాలి, మణులు చెక్కేరాకు, రత్నాలు పరీక్షించేవాడు, బట్టలకు రంగు వేసేవాడు, మొదలైన వాళ్ళకు తన అధీపాలో అద్దిపెట్టుకుని ఆమెకు ఏ అవసరం వచ్చినా తానే ఇోకకం చేసుకుని ఆమెకు ఆయా పనులు చేయించి పెడుతూ

ఆమె ఇంటికి రాకపోకలు ఎక్కువ బెయ్యారి. ఇలా చేయడంవల్ల ప్రియు రాలిని ఎక్కువగా దర్శించడం సాధ్యం అవుతుంది. ఈ విషయం లోకంలో అందరికీ అనుభవమే. ఆమె దర్శనంకోసం ఇలాంటివే మరికొన్ని పనులు కల్పించుకోవాలి. ఆ పనులు నిరాటాంతంగా నెరవేర్చడానికిగాను అని ఆమెకు తెలిసినవిగా ఉండాలి. ఈ పనులు చేసేటప్పుడు ప్రేయసికి శావసినది ఏమిదో, అది ఎక్కడ లభిస్తుందో దాన్ని సంపాదించడం ఎలాగో, మొదలైనవన్నీ తెలుసుకోగల సామర్థ్యం వుండవలసి ఉండాలి. పనులు సాధించడం ద్వారా అతను తన గొప్పతనాన్ని నిరూపించుకోవాలి.

పూర్వ కాలంనుంచీ లోక ప్రసిద్ధంగా ఉన్న రామాయణాది గ్రంథాలలో గానీ, రత్నాలు, మణులు మొదలైన వస్తువుల మంచి బెత్తం పరీక్షలో గానీ ఆ మగవ పరిజనులతో వాదించాలి. ఆయా ప్రాచీన గ్రంథాలలో గానీ, అమూల్య వస్తువులలో గానీ ఉన్నవాస్తవాలను వెలికితీసి, వాటిని గూరించి రక్షణిని ప్రశ్నిస్తూ ఉండాలి. అలా ఆమెతో కూడా వాదిస్తూ మెల్లమెల్లగా ఆమెను అనుమలుడుగా మారిపోవాలి. ఈ పైన చెప్పినవన్నీ పరిచయ కారణాలు.

18. కృతపరిచయాం దర్శితేంగితాకారాం కన్యామివో
పాయ తోఽభియంతేతి.
19. ప్రాయేణ తత్ర సూక్ష్మాభియోగాః, కన్యానామ
సంప్రయుక్తత్వాత్.
20. ఇతరాసు తానేప స్ఫుటముపదద్యాత్, సంప్ర
యుక్తత్వాత్.
21. సంవర్జితాకారాయాం నిర్భిన్నసద్యావాయాం నము
పభోగ వ్యతికరేతదీయాయ్యపయంతేత.
22. తత్ర మహార్హగంధము త్రవీయం కుసుమం చాత్మీయం
స్వాదంకుశీయకం చ తద్దుస్యాత్ తాంబూల
గ్రహణం గోష్ఠీగమనోద్యతస్య కేశహస్తపుష్ప
యాచనం.
23. తత్ర మహార్హగంధం స్పృహణీయం స్వనఖదశన
పదచిహ్నితం సాకారం దద్యాత్.
24. అధికైరధికైశ్చాభియోగైః సాధ్వసవిచ్ఛేదనమ్.

పైన చెప్పినట్లుగా పరిచయచ్చి సంపాదించుకుని, తనతో సుభో
గించడానికి సుముఖతను వ్యక్తం చేసిన మగవను, కన్యతో పంభోగించి
వట్లుగా జాగ్రత్తగా, ఉపాయంగా సంభోగించాలి. ఎండేతనందే, కన్యలు
అంతకుముందు ఇలాంటి ఉపాయాలు ఎరుగవు. అందువల్ల వారితో
తొందరపడి మొరటుగా ప్రవర్తించకూడదు. ముఖం మొత్తమందా
సున్నితంగా, సుతిమెత్తనగా సంభోగం సాగించాలి. ఇక శక్తిగ

పరశ్రీరి విషయంలో, వారు ఇంతకు మునుపే సుబోగాలివని మరిగిన వారు కాబట్టి వారితో యధేచ్ఛగా భోగించవచ్చు. గాఢంగా సంప్రయోగాలు సాగించవచ్చు. కాంత రిసతో సంభోగించడానికి సుముఖతను సూచిస్తూ తననుండి సుముఖతను తొలగించుకోలేనంతటి గాఢమైన అనురాగం పొందిన పిమ్మట పురుషుడు, పరిమళ ద్రవ్యాలు అందిన తన ఉత్తరీయాలు ధరించమని ఆమెకు ఇచ్చాల్సి ఆమె వస్తువులు తాను స్వీకరించాలి. మేలికం పరిమళ ద్రవ్యాలతో మునుమునులాడే తన ఉత్తరీయం గానీ, తాప పెట్టుకన్న పువ్వులుగానీ, తన ఉంగరంగానీ ఆమెకు ఇచ్చి, ఆమె వేతో సుగుడ ద్రవ్యాలతో కూడిన తాబూతిరి స్వీకరించాలి. ఏవైనా గోఘాలు జరపడానికి ప్రయాణమై వెళ్ళే సందర్భాలలో ఆమె తండ్రి ధరించిన పూలుగానీ, చేతిలో ధరించిన పూలుగానీ అడిగి పుచ్చుకోవాలి.

శ్రీరికు స్త్రీలు మొదలైన కళాస్థానాలున్నాయి పరిమళభరితమైన సుగంధాలు చప్పులు మున్నగు కళాస్థానాల్లో ఆమె జ్ఞానార్థం చింకరించి నఖశరాలు, దంఠశరాలు భావసూచకంగా చెయ్యాలి. సామాన్యంగా పరశ్రీరి, పరపురుషుల దగ్గర ఎంతగానో భయపడతాడు. అందువల్ల ఆమెకు ఎక్కువగా దంఠశరాలు, నఖశరాలు మొదలైనవి చేసి, ఆమెలోగల భయ సందేహాలను పూర్తిగా పోగొట్టాలి.

28. క్రమేణ చ వివిక్తదేశే గమనమాలింగసం చుంబనం
తాంబూలస్య గ్రహణం దానాంతే ద్రవ్యాణాం
పరివర్తనం గుహ్యదేశాభి మర్శనం చేత్యభి
యోగాః.

ఇక అభ్యంతర పరిచయం గురించి వివరిస్తున్నాడు. భయం, సిగ్గు - చికిత్సం ఏమాత్రం లేకుండా పురుషుడితో బాగా చమపు ఏర్పడి

అతనితో సంభోగానికి సిద్ధుడైన పిమ్మట ఆమెను, జనం ఎవ్వరూ, లేని ఏకాంత ప్రదేశానికి తీసుకునిపోయి కౌగలించి, ముద్దులు సాగించి, తాఃబాలం నోటికి అందించి, తాను కూడా ఆమె నోటినుండి తమలం గ్రహించి పిమ్మట ఒకరి నగలు ఒకరు మచ్చుకోవారి. ఇలా పురుషుడు మెల్ల మెల్లగా ఆమె భాగాన్ని చేత్తో తడుముతూ, రతి క్రిడకు ఉపక్రమించారి

26. యత్రచైకాభియుక్తా స తత్రాపరామభియుంచీత, తత్ర యా వృద్ధా అనభూతవిషయా ప్రయోపగ్రహైశ్చ తాముపగృహ్ణీయాత్.

అయితే, ఇక్కడ సంభోగం విషయంలో ఒక నిషేధం విధిస్తున్నాడు. పరిస్థితి ఎవరితోనైనా ఉండినప్పుడు, మళ్ళీ ఆమె ఇంట్లో గల వరో రవడితో రతి సాగించకూడదు. అలా చేయడంవల్ల ఆ ఇద్దరు స్త్రీయో శవరో తాము పోట్లాడకని రహస్యం బయట పెడతారు.

ఒకచో ఆ ఇంట్లో పరిపుడవ సంగమానికి దాగా అబలాలు పడిన క్రమరాలు అయిన వృద్ధురాలు ఎవరైనా ఉంటే, దాని దగ్గర పడకుని గానీ లేదా దానికి అవ్వమైన వస్తువులు, దన ద్రవ్యాలు బిచ్చగాని తోబడచకని దాని ద్వారా తన ప్రయోగానినిపొందకలెదు.

27. శ్లోకావత్ర ధవతః —

అవత్రై ద్విప్యసంచారః తద్భర్తా తత్ర గాతకః, స తత్ర యోషితం కాం చిత్కిస్తాసాహుశి బద్ధః యేత్.

28. శంకితాం రక్షితాం భీతాం సశ్వశూకాం చ
యోషితం, స తర్కయేత మేధావీ జానన్ ప్రత్యయ
మాత్మనః.

ఒక ఇంట్లో ఒక గృహస్థు శరశ్రీతో కలిసి కాపురం చేస్తుంటాడు. అలాంటప్పుడు ఆ గృహస్థు భార్యను పరివర్తనకు అందజేయటానికి ఉన్నట్లు కనిపించినప్పటికీ, ఆమెతో బోగించడానికి ప్రయత్నించ కూడదు. అర్థ మామలు, మొగడు అనుమానించిన అడదాన్ని, కత్తులు - కటాద్లు మొదలగు మరణాయదాతో పురుషులు సంరక్షిస్తున్న శ్రీని, అర్థమామలు అహర్నిశలు కంటికి దెప్పలా కాపాడుతున్న ఇల్లాని, బద్ధిమంతుడైనవాడు ఎప్పుడూ పొందడానికి ప్రయత్నించరాదు. అలాంటి ఆలోచనలే మనస్సులోకి రానివ్వకూడదు. అలా ప్రవర్తించేవాడు చక్కని ఫలితాలు పొందగలుగుతాడు.

ఇతి శ్రీ వాత్సయనీయే కామసూత్రే పారదారికే
పంచమేఽధికరణే పరిచయకారణావ్యభియోగా
ద్వితీయోధ్యాయః.

ఇది వాత్సయనముని విరచిత కామసూత్రాల్లో పారదారికం అనే అయిదో అధికరణంలో పరిచయ కారణం అనే రెండో అధ్యాయం.

తృతీయాధ్యాయం

బావపరీక్ష :

1. అభియుంజానో యోషితః ప్రవృత్తిం పరీక్షేత
తయా భావః పరీక్షితో భవతి.

అభియోగాలు సాగిస్తున్నా కొందరు కోమలాంగులు తొణిగులు, బెజకరు. దీరత్వంతో ఉంటూ మగాణ్ణి పరీక్షిస్తూ ఉంటారు అలాంటి మగవలు పరపురుషులకు లొంగరని, విముఖులందరిని భావించరాదు. వీరి విషయంలో పురుషుడు తొందరపాటు లేకుండా జాగ్రత్తగా, తెలివిగా ప్రవర్తించాలి ఎప్పుడూ కామదేవులు చెయ్యకూడదు. తాను పొంద దొందిన పదవి ప్రవర్తనను గమనిస్తూ ఉండాలి. ఇలా ఆమె మనోభావాలు పరీక్షించి తెలుసుకోవాలి.

2. మంత్రమవ్యన్యానాం దూత్యైనాం సాధయేత్.

మరి, ఇంత గుంభరంగా, దీరత్వంతో ఉండే ఉచితపు ఎలా వశపరచుకోవాని ప్రశ్న? ఆమె కనుక ప్రత్యక్షంగా సంభోగానికి సమ్మతించే సూచనలు ఏవీ చెయ్యకపోతే, అప్పుడు దూతికను పంపి ఆమె ద్వారా లొంగదీసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి.

3. అప్రతీగృహ్యభియోగం పునరపి సంవృజ్యమానాం
ద్విధాభూతమాససాం విద్యాత్ తాం క్రమేణ సాధ
యేత్.

దూతికను పంపిచప్పటికి ఆమె సంభోగించడానికి ఒప్పుకోకపోతే, అప్పుడు కొన్ని రోజులు ఆగి, మళ్ళీ దూతికను పంపి ప్రయత్నం

చెయ్యాలి. అప్పటికి ఆమె వైఖరి అర్థంతాక సందేహంగా ఉండే, క్రమక్రమంగా ప్రయత్నం కొనసాగించి విశపరచుకోవాలి.

4. అప్రతిగృహ్యభియోగం సవిశేషమలంకృతా చ
శునర్దృశ్యేత త్తైవ తావభిగచ్ఛేచ్చ వివిక్తే
బలాద్భ్రహణీయాం విద్యాత్.

తన చేష్టలకు అనుకూలంగా ఆమె ఒదులు చెప్పకుండా, చక్కగా ఆలంకారాలు చేసుకుని తన కంటిపడతూ ఉండే, అప్పుడు అతను ఆమెను పట్టుకుని రత్నీకర సాగించడం. అంటే అలాంటి ఆడదాన్ని ఒంటిపాటున బలాత్కారంగా సంతోషించవచ్చునన్నమాట.

5. బహూనపి విషహతే అభియోగాన్న చ చిరేణాపి
ప్రయచ్ఛత్యాత్మానం సా శుష్కప్రతిగాహిణీ
పరిచయవిఘటనసాధ్యా.

పురుషుడు తనను చూచి చేసే చేష్టలన్నీ చూస్తూ కూడా మగవ ఎంతమాత్రం చలించకుండా, సుమఖురాలు కాకుండా ఉండే, ఆమె

అర్థం పర్థంలేని భూమి భేష్టంను వాంఛిస్తున్నదని గ్రహించాలి. అలాంటి శ్రీ దీర్ఘకాలం ఎంతగానో పరిషించి తెలుసుకోదగిన శ్రీ అయి వుంటుందని తెలుసుకోవాలి. ఆమెతో పూర్తిగా పరిచయం వదిలేసి నిర్లిప్తంగా ఉన్నప్పుడే ఆమె లొంగిపోతుందని అర్థం.

6. మునుష్యజాతేశ్చిత్రానిత్యత్వాత్.

కాని, ఇక్కడోక సందేహం ఉస్తుంది. పరిచయాన్ని పూర్తిగా వదులుకుని త్రొవచివేసుకుంటే ఆమె ఎలా వళం అవుతుంది? అంటే సామాన్యంగా మానవజాతి బుద్ధి చంచలమైనది. అందరి పరిచయం దూరమై పోయిఉప్పుడు విచారం కలగడం సహజం. ఆ విచారం తట్టుకోలేక మరల పరిచయం కోసం తాపత్రయపడుతుంది శ్రీ.

7. అభియుక్తాపి పరిహరతి స చ సంసృజ్యతే స చ ప్రత్యాచప్తే తస్మిన్నాత్మని చ గౌరవాభిమానాత్ సారిపరిచయాత్ ప్రచ్ఛసాధ్యా మ ర్మ జ్ఞ యా దూత్యా తాం సాధయేత్.

పురుషుడి అభియోగాలన్నీ ఒక శ్రీ అంగీకరించినా సంభోగించ దానికి ఒప్పుకోకపోవచ్చు. అలా అని కేవలం విముఖత్వం చూపు తున్నట్లు కూడా కనిపించదు. సంభోగానికి ఇష్టపడుతూనే ఉంటుంది. ఇలాంటి వైఖరిగల వనిత ఆత్మాభిమానం గలదని అర్థం. అయితే ఆమెకు పగాయి మగాడిపై కూడా అభిమానం లేకపోలేదు. నలుగురిలో కాకుండా ఒంటరిగా ఒప్పుకునే శ్రీ అన్నమాట. మరి అలాంటి ఏకాంతం లభించేది ఎలా? ఆమెతో ఎక్కువగా పరిచయం సంపాదించడం కష్టమే. అలాంటి పరిచయం ద్వారా ఆమెను లొంగదీసుకోదమూ కష్టమే. అందరి ఆమె రహస్యాలు, గుట్టు - మట్టులు బాగా తెలిసి ఉన్న ఒక దూరక సహాయంతో ఆమెను వళపరచుకోవచ్చు.

8. సా చేదభియుజ్యమానా పారుష్యేణ ప్రత్యాదిశత్యు
పేక్షా.

ఈమె విషయంలో ఒక విశేషం నయితో ఉంది. ఈవిడతో అభియోగం జరిపే రుద్రంలో, ఒకవేళ ఈమె పరుషంగా మాట్లాడి నట్లయితే, వెంటనే ఆమె పట్ల తర ప్రయత్నాన్ని ఆతను విరమించడం మంచిది.

9. పరుషయిత్యాఽపి తు ప్రీతియోజనం సాధయేత్.

ఈ విధంగా విముఖత్వం చూపుతున్నట్లు కనిపించే స్త్రీ విషయంలో మరో విశేషం కూడా చెప్పుకున్నాం కాస్త్రకారుడు. అభియోగ కాలంలో - అంటే పరివయం సంపాదించుకునే సమయంలో ఈమె పైన చెప్పినట్లు పరుషవాక్యాలు పలికినప్పటికీ, ఆ తరువాత మరం ప్రేమానురాగాలు సూచించినట్లయితే, మరం అభియోగాలు జరపడం ద్వారా ఆమెను వశం చేసుకోవచ్చు.

10. కారణాత్సంస్పర్శసం సహతే నాపబుద్ధ్యతే నామ
ద్విధాభూతమానసా సాతత్యేన త్వాంత్యా వా
సాధ్యా.

ఒకప్పుడు కాంత ఏదో ఒక కారణంవల్ల పరపురుషుడు తనను
ముట్టుకుంటే సహించి ఊహింపబడింది. అంటే ఆ పురుషుడి అభిప్రాయం
ఏమిటో ఎరుగని దానిలా పరవ్యాసంగా ఉన్నట్టుండి ఏదో పరిమిత అతని
దేహ స్పర్శ తనకు తగిలినా మాట్లాడకుండా ఊహింపబడింది. అలాంటి
సందర్భాలలో ఆమె మనస్సు ఏదీ నిర్ణయించుకోలేక అటు - ఇటు ఊహిం
సలాడుతూ ఉంటుంది. కాబట్టి, ఏదో నెపంపై ఎడతెరిపి లేకుండా ఆమెను
స్పృశిస్తూ, లేదా అమితమైన ఓరిమితో ఆమెను లొంగదీసుకోవాలి.

11. సమీపే శయానాయాః సుప్తో నామ కరముపరి
వి స్య సే త్స పి సు ప్తా నామోపేక్షతే జాగ్రతీ త్వక
నుపదేహ్యా యోభియోగ కాంక్షిణీ.

పైర చెప్పినట్లుగా పురుషుడు చేసే పరిచయ ప్రయత్నాలను, శరీర
స్పర్శను సహించిన స్త్రీకి దగ్గరగా ఆ పురుషుడు పడుకుని ఆమె మీద
చెయ్యివెయ్యవచ్చు. అలా చెయ్యి వేసినప్పుడు ఆ మగవ మేలుకొని ఉండి
కూడా నిద్రపోతున్నట్లు ఊహింపబడి, వెంటనే అతని స్పర్శవల్ల మెండువ
చ్చినట్లు మేలుకొని చెయ్యి త్రోసిపెట్టుంది. అంటే, అతను మళ్ళీ చెయ్యి
వేస్తే ఆ స్పర్శ సుఖం అనుభవించానన్న అభివాషణతోనే ఆమె అలా
చేస్తుంది! లేకపోతే నిద్రలో ఒడలు తెరిక ఇలా చెయ్యివేళా ? లేక
పరిచయం కోసం చెయ్యివేళా ? అనే సంశయానికి అవగాహం కలుగుతూ
ఉంది.

12. ఏతేన పాదస్యోపరి పాదన్యాసో వ్యాఖ్యాతః.

ఇలా చెయ్యి వేసినట్లే, ఆమెపై కాలు కూడా వెయ్యవచ్చు. కాలు వేసే విధానం వేరే చెప్పవలసిన పనిలేదు.

13. తస్మిన్సృతే భూయః సుప్తసంశ్లేషణముపక్రమేత.

14. తదనహమానాముత్థితాం ద్వితీయే హని ప్రకృతి వర్తనీమభియోగార్థినీం విద్యాత్, అదృశ్యమానాం తు దూరీసాధ్యాం.

ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లు స్త్రీ, హస్త స్వర్గకూ పాద స్వర్గకూ సహించి ఊరుకున్న పిదప, ఆమెను నిద్రలో ఒడలు తెలియక కౌగలించు కున్నట్లుగా కౌగలించుకోవారి ఆ ఆరింగనాన్ని ఆమె సహించక అక్కడ నుంచి లేచి వెళ్ళి, ఎప్పటిలా సుముఖురాలుగా ఉన్నట్లయితే, ఆమె మళ్ళీ అభియోగాలు కోరుతున్నదని గ్రహించాలి. ఒకవేళ లేచివెళ్ళి, మరల కనిపించకుండాపోతే, దూరీకను పంపి. చళపరచుకోవాలి.

15. చిరమదృష్టాపి ప్రకృతిస్థైర్య సంస్పృశ్యతే కృతలక్షణాం తాం దర్శితాకారాముపక్రమేత.

ఆ విధంగా నిద్రలో ఉన్నట్లు కౌగలించుకున్నప్పుడు సహించ నట్లుగా లేచి వెళ్ళిపోయిన కాంత మళ్ళీ చాలా రోజులకు కనిపిస్తే, అప్పు డామె సంభోగానికి కష్టం లేకుండా ఉప్పుకుంటుంది. ఆమె సంభోగానికి తొందరపడుతున్నట్లు భావం వ్యక్తం చేస్తుంటే, అప్పుడామెతో రలి క్రిడకు ఉపక్రమించాలి.

16. అనభియుక్తాప్యకారయతి వివిక్తే చాత్మానం దర్శయతి.

17. సవేపథుగద్గదం పదతి.
18. స్విన్నకరచరణాంగుళిః స్విన్నముఖః చ భవతి.
19. శిరఃపీడనే సంవాహనే చ ఉర్వోరాత్మానం నాయకే నియోజయతి.
20. ఆతురా సంవాహికా చ ఏకేన హస్తేన సంవాహయంతీ ద్వితీయేన బాహునా స్పర్శమావేదయతి శ్లేషయతి చ.
21. విస్మితభావా నిద్రాంధా వా పరిస్పృశ్యోరుభ్యాం బాహుభ్యామపితివ్రతి.
22. అణికైకదేశమూర్వోరుపరి పాతయతి.
23. ఉరుమూలసంవాహనే నియుక్తా సప్రతిలోమయతి.
24. తత్రైవ హస్తమేకమవిచలం స్యస్యతి.
25. అంగసందంశేన చ పీడితం చిరాదపసయతి.
26. ప్రతిగృహ్యైవం నాయకాభియోగాన్ పునర్ద్వితీయేహని సంవాహనాద్యోషగచ్ఛతి.
27. నాత్యర్థం సంస్పృశ్యతే స చ పరిహరతి.
28. వివిక్తే భావం దర్శయతి నిష్కారిణం చాగూఢమశ్యత్ర ప్రచ్ఛన్న ప్రదేశాత్.
29. సన్నికృష్టపరిచారకోషభోగ్యా సా చేదాకారితాపి తదైవ స్యాత్ సామర్థ్యజ్ఞయా దూత్యా సాధ్యా.
30. వ్యావర్తమానా తు తర్కణీయేతి భావపరీక్షా.
అభియోగాంకు స్త్రీ కష్టపదక పోయినప్పటికి అనుకూల వైఖరిని

సూచిస్తుంది. జనం ఎవరూ లేని ప్రదేశంలో బుద్ధి పూర్వకంగా అతనికి
 కనిపిస్తుంది. అతనితో మాట్లాడవలసి వస్తే గద్గడకంకతో మాట్లాడు
 తుంది. అప్పుడామె మఱానికి, కాళ్ళకు, చేతులకు బాగా చెమటలు కమ్మ
 రయి. పురషుడి తం వర్తన చేయడానికి, అతని తొడలు పిసకడానికి
 తనకి తానే ముందుకు వస్తుంది. అలా వర్తన చేస్తూనే వెగిరపాటలో,
 కమాతురారై ఒక చేత్తో పిసుకుతూ, రెండో చేత్తో పురషుడి లింగ
 ప్రదేశాన్ని తాకుతుంది ఆ విధంగా తన అభిప్రాయాన్ని అతనికి గుర్తు
 చేస్తుంది. వెంటనే ఆగకండా తొగిలించుకుంటుంది. ఆ తొగిలించలో
 వైవరది పోతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు నిద్ర మంచుకుని వస్తున్నట్లుగా
 తన రెండు చేతులూ పురషుడి తొవల పైనే ఉంచి నెమ్మదిగా అతని పేద
 చాచిపోతుంది. తన వదన మండిరం ఆతని తొడకు తాకిస్తుంది! తన
 గడ్డల్లో మొదలగు రహస్య స్థలాల్లో సంవాహనం చెయ్యమని అతను
 అడిగితే అందుకు ఆమె ఐష్ట్యం అలాగే చేస్తుంది. పురషుడి లింగ
 స్పృశంలో తన రెయ్యి ఒకటి కడకడగా అట్టి పెద్ది ఉంచుతుంది. అతని
 అంగం లేచి ద్విరదిగసే దాకా తన రెయ్యి అక్కడనుంచి తీయదు.

ఇలా ఏమిటి అభియోగాలన్నీ అనకూడంగా స్వీకరించి, మరు
 నాడు అతని కాళ్ళ పిసకటానికి దగ్గరికి వస్తుంది. అప్పుడు అతి చసపు
 గాను ఉండదు అటగా వైమధ్యం చూపుతున్నట్లు ఉంది. ఎవరూ లేని
 ప్రదేశంలో తన మనోబావాలు సూచిస్తుంది. జనం ఉన్నచోట తన
 భావాన్ని రహస్యంగా వెల్లడిస్తుంది దగ్గర్ను ముదాకడటి ఉపలోగింప
 తగినదిగా కూడా ఉంటుంది. పురుషుడు ఏ అభిప్రాయాలు సూచిస్తున్నప్పు
 డికి గంభీరంగా ఉంటిపోతుంది. అంతేకాని సమాహనం ఏమీ చెప్పదు.
 అలాంటి అవస్థలో ఉన్న మగవము ఆమె రహస్యాలు బాగా తెలిసి ఉన్న
 చూతక ద్వారా సాదించడానికి వీలున్నదని ముగం కంకకపోతే,
 అప్పుడు ఆమె చచ్చిర ఏమిదో తెలుసుకని ప్రవర్తించారి. ఒక స్త్రీ

యొక్క మనోరాసం తెలసుకనే విరాసం ఇది. అందారనే దీన్ని రావ
మహిమార్థం అన్నాడు.

31. భవంతి చాత్రశ్లోకాః — ఆదా పరిచయం కుర్యాత్త
తశ్చ పరిభాషణం, పరిభాషణసంవిశ్రం మిథశ్చ
కారిషేదసం.

32. ప్రత్యుత్తరేణ పశ్యేచ్ఛేదాకారస్య పరిగ్రహం,
తతోభియంతేత సరః స్త్రీయం విగత సాధ్వసః.

33. ఆకారేణాత్మనో భావం యా నానీ ప్రాప్తయోజ
యేత్, క్షీప్రమేవాభియోజ్యా సా ప్రథమే త్వేవ
దర్శనే.

34. శ్లక్షమాకారితా యా తు దర్శయేత్సుటము త్రరం,
సాపి తత గన్ధిదేతి విశ్లేయా రణాలసా.

35. ధీరాయామప్రగల్భాయాం పరీక్షాయాం చ
యోషితి, ఏవ సూక్ష్మో విధిః ప్రోక్తః సిద్ధా ఏవ
స్ఫుటం స్త్రీయః.

స్త్రీ విషయంలో సాధారణంగా అనుసరించవలసిన క్రమం
ఇది. మొట్టమొదట స్త్రీతో మరదలం చేసుకోదం, తరువాత బాస్త
కాస్త మాటలు కంపించి, ఆలా మాటలు కలపుకుంటూనే ఒకరి మనో
రావాలు ఒకరు తెలియజేసుకోదం; తన రావాలుకు స్త్రీ అనుమానంగా
జవాబు చెప్పితే, ఆ ప్రకారం పురుషుడు ఆమెతో రమించడానికి
ప్రయత్నించదం పురుషునికన్నా ముందే తన అభిప్రాయాన్ని
ఎరుకపరచే ఇంటి, మొదటి సమావేశంలోనే పురుషుని దగ్గర పడుకో
దానికి తగి వుంటుంది. మొదటి చూపులోనే పురుషుడు కనుసైగ చేస్తే,

ఆమె అనుకూలంగా సంబోధించు సూచిస్తుంది. అలాంటి స్త్రీ విషయంలో కూడా పైన చెప్పిన క్రమ పద్ధతినే అనుసరించడం మంచిది.

ఇక ఏమూత్రం తొణకక - బెణకక ధీరురాలుగా ఉండే ఆ స్త్రీ తత్వాన్ని నిదానంగా పరిశీలించవలసి వుంటుంది. ఆమె విషయంలో సయితం పైన చెప్పిన క్రమ పద్ధతినే అనుసరించాలి. మొదట్లో ఆలా బెట్టుగా, గుంభనంగా ఉండే ఆడవాళ్ళు కూడా క్రమక్రమంగా పురుషులకు లొంగిపోతారు.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే పారదారికే పంచమేఽధికరణే భావపరీక్షా నామ తృతీయోఽధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయన మని విరచిత కామసూత్రాల్లో పారిదారికం అనే అయిదో అధికరణంలో భావపరీక్ష అనే మూడో అధ్యాయం.

చతుర్థాధ్యాయం

దూతీకర్మ విమర్శ :

1. దర్శితేంగితాకారాం తు ప్రవిరళదర్శనామపూర్వాం
చ దూత్యోపసర్పయేత్.

పరతితో పరిచయం చేసుకొనడోయే పుచువును తనకు సుముఖురాయిగా ఉన్న భామ తరచుగా తనకు కనిపించే ఆవకాశం లేకపోతే ఆపును తనకు పరిచయం చేసిచైన దూతిక సహాయాన్ని ఆపేసింది.

2. సైనాం శీలతో నుప్రవిశ్య ఆభ్యాసకపత్నై,
సుభగంకరణయోగైః, లోకవృత్తాంతైః, కవికథాభిః,
పారదారికకథాభిశ్చ తస్యాశ్చ రూపవిజ్ఞానదాక్షిణ్య
శీలానుప్రశంసాభిశ్చ తాం రంజయేత్.

3. కథమేవంవిధాయాస్తవాయమిత్యంభూతః పరిరితి చాను
శయం గ్రహయేత్.

4. ప తవ సుభగే ! చాన్యమపి కర్తుం యుక్త ఇతి
బ్రూయాత్.

5. మందవేగతామిర్వ్యాభుతాం శతతామకృతజ్ఞతాం
చా సంభోగశీలతాంకదర్శతాం చపలతామన్యాని
చ యానితస్మిన్స్తప్తాన్యన్యై అభ్యాసే నతి నద్భావేతి
శయేన భాషేత.

6. యేన చ దోషేణోద్విగ్నాం లక్షయేత్తేనైవాను
ప్రవిశేత్.
7. యదాసౌ మృగీ తదా నైవశశతాదోషః.
8. ఏతేనైవ బడభా హస్తినీ విషయశ్చోక్తః.

దూతికలు ముఖ్యంగా మూడు రకాలు. ఒకటి. నిస్సప్తార్థలు, రెండు పరిమితార్థలు, మూడు పత్రహామలు. ఈ మూడు రకాలవారు సామాన్యంగా నిర్వహించే దౌత్యకర్మను గురించి ఇక్కడ చెపుతున్నాడు.

దూతిక మొదట ఎంతో సద్బుద్ధి కలదానిరా, తాను సంధానం జరప దంచిన తరుణి దగ్గరికి వెళ్ళాలి. దానకాంతం కథలు తెలిపే చిత్ర పటాలు మధ్య మధ్య ఆమెకు చూపిస్తూ ఉంచాలి. సుఖగం, కరణం - అనే యోగాలను గురించి (ఏదీని గురించి ముందు ముందు చెప్పడం జరుగుతుంది) తెలియజేయ్యాలి. లోకంలో ప్రసిద్ధంగా వున్న జ్ఞాన కథలు, పురాణాలలోని బాధ గాథలు, హృదయాన్ని ఆకర్షించేలా ఆమెకు చెప్పుతూ ఉంచాలి. అలాగే పరకాంతలను గురించి కవులు కల్పించి వ్రాసిన బిందుమతి మున్నగు వారి కథలు, గౌరముడి భార్య

అయిన అహంకారంతో ఇంద్రుడు, విహస్వతి భార్య అయిన తారతో చంద్రుడు ఎలా రతిక్రితలు సలిపారో ఆ కథలు (ఈ పురాణ గాథలు లోకప్రసిద్ధమైనవి) చెప్పతూ ఆమెను ఆనందింపజేయాలి. తరువాత ఆమె కులం - గోత్రం, అంద - చందాలు, బెన్నత్యం, శాస్త్రపరిజ్ఞానం, విద్య, విజ్ఞానం, అనుకూల స్వభావం, మంచితనం మొదలైన వాటిని గురించి బాగా పొగడాలి. ఇలాంటి పొగడ్తలకు ఎవరైనా లొంగి పోతారు. లోకజ్ఞానం లేని స్త్రీ అయితే మరి పొంగిపోతుంది వెంటనే 'ఇలాంటి గొప్ప గుణాలుగూ నీకు ఇంతటి కురుపి, దుష్టజాతులగూ భర్త ఎక్కడ దాపురించాడమ్మా ? - నీ ముందు ఇలాంటివాడు నౌకరుగా ఉండడానికి కూడా తగదు' అని అనాలి. ఇలా ప్రతిమంగం ఆ పురుషుడి మందగోచితనం, అసమర్థత, ఈర్ష్యస్వభావం, దుష్టత, కృత మ్నత, సంభోగం చేయడంలో చేతగానితనం, కాపటం - మున్నగు చెడుగుణాలన్నీ ఆమెకు సూరిపోయాలి. ఆమె మనస్సులో గల దిగులు, అలని ముసలితనం, ఉగ్గడించాలి. ఆమె భర్తలో ఏదో ఒక దోషం ఉండితీరవతుంది కాబట్టి, ఆ దోషం ఏదో గ్రహించి, అదే ఆమె ఎదురు పడే పడే ఐదుపైపెట్టి ఆ దోషం కారణంగానే ఆమె తన భర్తపట్ల విరక్తురాలై తనకు సుముఖంగా ఉండేలా చూచుకోవాలి చూచితే. ఈ స్త్రీ మృగి అయితే, ఈ జాతి పురుషుడనే దోషం ఉండదు. అలాగే ఐదని అయితే, వృషజాతి వాడని, హస్తాని అయితే అశ్వజాతివాడని దోషం ఉండదు.

9. నాయికాయా ఏవ తు విశ్వాస్యతాముపలభ్య
దూతీత్వేన ఉపసర్వయేత్ప్రథమసాహసాయాం
సూక్ష్మభావాయాం చేతి గోణికాపుత్రః.

దూతిక తను అనుకున్న స్త్రీ చెంతకు చేరాలని పై స్థూతిలో సామాన్య మాటగా చెప్పారు కావునాదులు. ఇప్పుడిక్కడ ఈ విషయంలో గోటికాపుతుల అభిప్రాయం చెపుతున్నారు - ఆ స్త్రీకి నమ్మకస్థురైనప్పటికీ దూతిక ఆమెను సమీపించాలి అలా వెళ్ళి మొట్టమొదట పరపురుష సంగతుల కోరిక పడతే, తన అభిప్రాయం స్పష్టంగా చెప్పకుండా నిర్భయంగా ఉండేవాన్ని పశ్చాత్తాపపడతానికి మాత్రమే దూతిక ప్రయత్నించడాని గోటికాపు తులు అంటున్నారు. వాస్తవములు కూడా ఈ మతాన్నే సమర్థిస్తున్నాయి.

10. నా నాయకస్య చరితమచులోమతాం కామితాని చ కథయేత్.
11. ప్రసృత సద్భావాయాం చ యుక్త్యా కార్యశరీర మితం వదేత్.
12. శృణు! విచిత్రమిదం సుభగే! త్వాంకిల దృష్ట్వా అముత్ర అపావిత్రం గోత్రపుత్రో నాయకశ్చిత్సామాద మనుభవతి ప్రకృత్యా సుకుమారః కదా చిదన్యత్రా పరిక్లిప్తపూర్వస్తపస్వీ తతోఽధునా శక్యమనేన మరణమప్యనుభవితమితి వర్ణయేత్.
13. తత్ర సిద్ధా ద్వితీయేఽహని వాచి వక్త్రే దృష్ట్వాం చ ప్రసాదముపలక్ష్యపునరపి కథాం ప్రపర్తయేత్.
14. శృణ్వత్వాం చాహల్యాఽవిమారక శాకుంతలా దీన్యన్యాయపి లాకికాని చ కథయేత్తద్యుక్తాని.
15. వృషతాం, చతుష్పాదవిజ్ఞతాం, సాభాగ్యం చ నాయ

కన్య, శ్లాఘనీయతాంచాన్య ప్రశ్నాక్షం సంప్ర
యోగం భూతమభూతపూర్వం వా వర్ణయేదాకారం
చాన్య లక్షయేత్.

ఆ విధంగా దూతక, పరశ్రమిని సమీపించి తన పురుషుడి సత్ప్రవర్త
నను గురించి, అనకూం వైశడిని గురించి, సేవోగ సమయలోను
ప్రారంభలోను, పర్యంతం, చివరలోను అరిగి గం కామోదేగం,
సేవోగ సావర్ణ్యం గురించి మెల్లమెల్లగా అవేకు చెప్పాలి. పర్యాయ
లన్నీ విని ఆమె అనకూం వైశడిని వ్యక్తం చేస్తే, అప్పుడు దూతక ఉపా
యంగా ఏం చేయాలి చెబుతున్నాడు.

“ఓ సుందరాగీ! ఈ విశ్రంతం :న్నావా? పరానా కం
గోత్రాలు, గణ రేఖలు గం పరానా పురుషుడు నిన్ను చూచి కెక్కెక్క
పోతున్నాడమ్మా! అరిగడు పాపం ఎంతో పండివాడు సుమా! ఇతకు
మందెన్నదూ ఇలా అయిపోలేదు అతను వనస్సులో అనుకుందేదాడు,
ఎలాంటి స్త్రీ అయినా అతనికి పాదాక్రాతుకాయేడి. ఇప్పుడు కనక
నీవు అతని కోరిక తీర్చుకోలే అతను ప్రాణాలు విడిచినా ఆశ్చర్యం
లేదమ్మా!” అని బోధ చేయాలి. ఈ బోధలు విని ఆమె అనకూం
వెళ్లిస్తే, మరునాడు కూడా ఆమె మాటలు, మణిపాటలు, చేష్టలు,
సంతోషం - అన్నీ గమనించి మళ్ళీ ఏవేవో కథలు, బుద్ధుల చెప్పడం
మొదలుపెట్టాలి. ‘పూర్వం గౌరవించి ఆర్థాంగి అవార్థాను ఇంద్రుడు
మోహించలేదా? అలాగే అగ్నిహోత్రకుడనే ఋషి తన కోడల్ని అగ్ని
హోత్రం చేసుకునే గృహంలో పని-పాటలు చేయమని నియమించాడు.
కాని ఆమెను చూచి మోహించి ఆమెతో రమించాడు. అప్పుడామె గర్భ
వతి అయింది. అంతట తనను కలము నుంచి విడివ్వరిస్తారని భయపడి
మామ ఆమెను అడవిలో వదిలిపెట్టి వెళ్ళాడు. అప్పుడు ఒక కవి

నాయకుడు ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకనిపోయి కుమార్తెలా పోషించ సాగాడు ఆమె అక్కడే మగపిల్లవాణ్ణి కన్నది. ఆ కర్రవాడు చిన్నతనం నుంచి గొర్రెల మండల్లోను, మేఁమండల్లోను తిరుగుతూ వాటి పాలు త్రాగి బండలు తయారుచేసాడు. అలా బాణ్యంలోనే భయంకరమైన క్రూర మృగాలను సంహరిస్తూ వచ్చాడు. అరిని బంధువులకు చూచి భయం నాయకుడు అతనికి అవిమోచకం - అని పేరుపెట్టాడు. వాడు క్రమంగా పెరిగి పెద్దవాడైనాడు యౌవనం వచ్చింది.

ఇలా ఉండగా ఆ దేశాన్ని పాలించే రాజు ఒకనాడు తన భార్య బిడ్డలను వెంటబెట్టుకుని వేటాడడానికై ఆ అడవికి వచ్చాడు అప్పుడాయన కుమార్తెను ఒక ఏనుగు చంపబోయింది. వెంటనే అవిమోచకుడు ఆ ఏనుగును సంహరించి రాజు కుమార్తెను రక్షించాడు. ఆ అమ్మాయి అతన్ని చూచి మోహించింది. స్వయంగానే అతన్ని వరించి 'కెక్కాడింది' - అని చక్కని కథ చెప్పవచ్చు. ఇలాగే శకుంతల, దుష్కంఠల ప్రణయ గాథ లాంటివి ఎన్నో విగ్రహించవచ్చు. ఇలా తన పురుషుడికి రతి క్రిందలో ఎంతటి సామర్థ్యం, దాకవక్యం ఉన్నదో, పాంచాలిక చతుష్టయ కేంద్రంలో ఎంతటి సిద్ధహస్తుడో, రహస్యంగా వివరించి, ఒక మాట అతని దగ్గర వరుసగా చూస్తే, నీకే తెలుస్తుందని ఊహించి, ఉబలాటం కలిగించాలి!

16. సవిహసితం దృష్ట్వా సంభాషతే.
17. ఆసనే చోపనిమంత్రయతే.
18. క్వాసితం, క్వ శయితం క్వ భుక్తం.
క్వచేష్టితం, కిం వా కృతమితి పృచ్ఛతి.
19. వివిక్తే దర్శయత్యాత్మానం.
20. అభ్యాసకాన్యను యంత్రే.
21. చింతయంతీ నిశ్శసితి, విజృంభతే చ.

22. ప్రీతిదాయం చ దదాతి.
23. ఇష్టేషూర్శవేషు చ స్మరతి.
24. పుణ్యార్థనానుబంధం విస్మయతి.
25. సాధువాదినీ సతీమిదమశోభనమభిధర్ష ఇతి కథా మనుబధ్నాతి.
26. నాయకస్య శాశ్వతావల్యసంబద్ధాన్దోషాస్తదాతి.
27. పూర్వప్రవృత్తం చ తత్సందర్శనం కథాభియోగం చ స్వయమకథయంతి తియోచ్యమానమాకాంక్షతే.
28. నాయకమనోరథేషు చ కథ్యమానేషు సపరిభవం నా మహాసతి స చ నిర్వదతీతి.

పరస్మీ తన మనోబావలు ఎలా సూచిస్తుంది ?

పరస్పరీతన మనోధావలు ఎలా సూచస్తుందో ఇక్కడ చెప్ప
తున్నాడు. ఇష్టదే పరకాల నవ్వలు ఒలిస్తూ, కనులలోనే నవ్వుతూ
సంతోషంగా మాట్లాడుతుంది. ఆ అననంపై ఆసీనులకండి - అంటూ
మర్యాద చేస్తుంది. 'మీరొక్కడంటున్నాడు? ఎక్కడ పడుకుంటున్నాడు?
ఎక్కడెక్కడ బిడగుతున్నాడు? ఏమేమి చేస్తున్నాడు?' అని విచారిస్తుంది.
ఇలాంటి మాటల సంభర్షణలో ఈ దూరిక పురషుడితో కలిసి మాట్లాడడం,
అతను చెప్పిన మాటలు వివరం - మొదలైన పనులకు పోయింది
కాబట్టి అలా అడుగుతుంది దూరికతో ఒంటరిగా మంఠనలు సాగించ
రానికి పీలు కల్పించకంటుంది. ఏమైనా కథలు, కబడ్డ, చెప్పుమని
అడుగుతుంది దూరికకు. ఏదో అలోచిస్తున్నట్లు పరధ్యాన్నంగా ఉంటుంది.
పదే పదే నిశ్చలమై ఉండి, అవలీనుమై ఏదో ఒక పప్పుపు పుడమడికి చుప్ప

మని చెప్పి దూతికకు కస్తుంది. ఆ విధంగా అతనిపై తన ప్రేమను సూచిస్తుంది. తనకు ఇవ్వమైన పనులు చేసేటప్పుడు, ఉత్సవాలు మొదలైనవి జరిగే సమయాల్లోను దూతిక ఇంకా రాలేదే అని ఆమెను గురించి అనుకుంటుంది. దూతిక వెళ్ళిపోతూ ఉంటే వెంట వెళ్ళి మర్యాదగా సాగనంపుతుంది. మళ్ళీ మళ్ళీ రమ్మని కోరుతుంది పురుషుణ్ణి గురించి దూతిక ఏదైనా మాట్లాడే సందర్భాల్లో, తనంతట తాను తోకకం కరిగించుకుని మాటలు కలుపుతుంది. ఈ పురుషుడు వట్టి మోసగాడు, చపలత్తుడు అని ఏవేవో తోషాలు ఆరేపిస్తుంది. ఆ పురుషుడు ఇంతకు ముందు తనకు కనిపించడం, కొంత కామగ్రంథం నడవడం జ్ఞాపకం తెచ్చుకని, సిగ్గువల్ల ఆ విషయాలు తాను స్వయంగా చెప్పకుండా దూతిక చెప్పితే వినాని అనిపిస్తుంది. పురుషుడి అధిరావేశాన్ని గురించి దూతిక చెప్పుతూ ఉంటే, అతన్ని మోకాళం చేస్తూ, వెక్కిరిస్తూ నవ్వుతుంది.

29. దూత్యేనాం దర్శితాకారాం నాయకాభిజ్ఞానైరు
పబ్బంహయేత్.
30. అసంస్తుతాంతు గుణకథనైరనురాగ కథాభిశ్చ
వర్జయేత్.

ఆమె ముఖ లక్షణాలు, మనోధానాలు గ్రహించిర తరువాత దూరీక,
ఆమె పరపురుష సంగమానికి సుముఖంగా ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది కాబట్టి,
పురుషుడితో తనకు జరిగిన సంభాషణ యావత్తు పూసగుద్దినట్లు విని
పించారి ఆమెకు పురుషుడిపై ప్రేమ ఎక్కువ అయ్యేట్లు ప్రోత్సహించారి.
ఆమె కనుక కొత్త వనిత అయితే, పురుషుడి గుణగణాలను వర్ణించి చెప్పి,
అతని ప్రేమ కలాపాలు వివరించి ఆమె అనుభూతులు అయ్యేలా
చెయ్యాలి.

31. నానంస్తుతాదృష్టాకారయోర్దౌత్యమస్తీత్యౌద్దాలః।
32. సంసృష్టాకారయోరనంస్తుతయ్యోరస్తీతి బాధ్ర
వీయాః।
33. సంస్తుతయోరప్య సంసృష్టాకారయోరస్తీతి గోఢికా
పుత్రః।
34. అనంస్తుతయోరదృష్టాకారయోరపిమాతీ ప్రత్యయా
దితి వార్షాయసః।

అయితే ఈ విషయంలో బాధాస్థిరాదుల మధ్య అభిప్రాయ
భేదాలున్నాయి : తెలుసుకోవాలనుకునే స్త్రీ పురుషులు అంతకు ముందు ఒక
సారైనా ఒకరినొకరు చూచుకోకుండా వుంటే ఒకరి అభిప్రాయాలు ఒకరు
తెలుసుకోకుండా వుంటే, అలాంటప్పుడు ఇలాంటి దౌత్యాలవల్ల ప్రయో
జనం లేదని ఊహించి అభిప్రాయం. స్త్రీ పురుషులు ఒకరినొకరు
చూచుకోవలసినవిగా ఒకరి గుణాలను గురించి ఒకరు వివరం జరిగితే
కూడా దౌత్యం ఉపకరిస్తుందని భావించియుంటారు. ఒకరిని ఒకరు
చూచుకోకపోతే జరిగినా, ఒకరి అభిప్రాయాలు ఒకరికి తెలియనప్పుడు
దౌత్యం నెరవేరకం అవసరమే అంటారు గోఢికాపుత్రులు స్త్రీ పురుషులు
ఒకరినొకరు చూచుకోవలసినవిగా, ఒకరి బావాలు ఒకరు తెలుసుకోవల

పోయినా, దూతిక సమర్థులు, చాకచక్యం కలిగి అయితే అన్ని కార్యాలూ సిద్ధిస్తాయని వాత్సల్యంపలు స్పష్టం చేస్తున్నారు.

35. తాసాం మనోహరాణ్యుపాయనాని తాంబూలమను
లేపనం స్రజమంగుళీయకం దాస్య వా లేన
ప్రహితం దర్శయేత్.

36. తేషు నాయకస్య యథార్థం సఖదశనపదాని తాని
తాని చ చిహ్నాని స్యుః.

37. వాససి చ కుంకమాంకమంజలిం నిదధ్యాత్ .

38. పత్రచ్ఛేద్యాని నానాభిప్రాయాకృతీని దర్శయేత్,
లేఖపత్రగర్భాణి కర్ణపత్రాణ్యావీడాంశ్చ.

39. తేషు స్వమనో రథాభ్యాపనం, ప్రతిప్రభృతదానే
చై నాం నియోజయేత్ .

40. ఏవం కృతకరస్పర పరిగ్రహయోశ్చ మాతీ
ప్రత్యయః సమాగమః.

పరపురుషునితో పరిగయించి పురుషుడు కునీళ్ళపై పుట్టిన బాగు కలు, లాంటిది, గంపం, పుష్పాలు, పూలమాలలు, ఉంగరాలు మొదలైనవి పురుషుడు తన ద్వారా పురుషుని దునిగి పడరికి దూచిం దారి. లాంటిలామిలో నాయకుని నిజమైన దంపితులను, సఖితులను వుండాని నాయకి దీరపడ నాయకునిచేత మంతుమతో అడ్డంకిత చేతి ముద్రలు వేయాలి అలాగే రక్షణల అభిప్రాయాలు వ్యక్తించేసి వ్రత భంగాంతో చెప్పింప అంకిరించుమనే కర్తవ్యము మీరే అంద జెయ్యాలి. అలా ఆమెకు ముసే వ్రతాలలో పురుషుడు అని కనిపిం ప్రాయోగము సూచించాలి ఆమె ముసే ప్రేమలను గమనించి దూర కను పురమాయించాలి. ఈ విధంగా దునిగి ద్వారా పడయిన్ని పెంపొందించుచున్న స్త్రీ పురుషులు ఆమె ద్వారానే సహాగము పొంద గలుగుతారు.

41. స తు దేవతాభిరమన, యాత్రాగంగా, ఉద్యాన క్రీడాయాం, జలావరరతే, వివాహే, యజ్ఞభ్యవనోత్సవేవ్యగ్నుశ్చైవ, చారవిధమి, జపబడనశ్చ చక్రాశాహితే, ప్రేక్షావ్యాపారేషు తేషు తేషు చ కార్యస్యితి బాధ్యురగా.
42. సఖిభిర్ముఖపఃకాలాదనీవభాసాం భజనేషు గుణోపాయ ఇతి గోఙికాపురం.
43. తస్యా ఏవ తు గేహి విజిత నిష్కలు క్రవేశే చింతితార్యయాపీతికారే క్రవేశతమూదదత్తం చ

నిష్కమణమవిజ్ఞాతకాలం చ తన్నిత్యం సుఖో
పాయం చేతి వాత్స్యాయనః.

ఇక దేవతా పూజకు వెళ్ళేచోట్లా, పుష్కలైతరాలకు పోయే సందర్భాల్లోనూ, జనసమూహంతో కలిసి నదులలో, తీర్థాలలో స్నానాలు చేసే సమయాల్లోనూ, అగ్నిప్రమాదాలు సంభవించినప్పుడూ, దొంగల, దోపిడిగాంధ్ర అలబడి వ్యాపించినప్పుడూ, బండ్లు మున్నగు నవి ఎక్కి ప్రమాణం చేసేప్పుడూ, - ఇలాంటి సమయాల్లో జన సమ్మర్థింగా వున్నా లేక ఏకాంత ప్రదేశంలో వున్నా దూతిక సహాయంతో శ్రీంను పొందడం సులువు. అంటే ఇలాంటి సందర్భాల్లో ఎవరూ అంతగా పట్టించుకోరు ఇది బాధనీయుల సిద్ధాంతం.

చెలికత్తెలు, బిచ్చగత్తెలు, తాపాలు - మొదలైన వాళ్ళ ఇళ్ళలో కూడా దూతిక ద్వారా స్త్రీలను లోబరుచుకుని అక్షయివచపచ్చనని గోడీకాపుత్రుల మతం. అలాంటి స్త్రీల ఇళ్ళలోనే రహస్యంగా లోపలికి వెళ్ళడానికి, బయటికి రావడానికి అనుకూలంగా వుండే మార్గం గుండా రాకపోకలు జరుపుతూ కావ్యం సాఫింపడం చాలా సులభం అని వాత్స్యాయనులంటున్నారు.

44. నిస్సప్తార్థా, పరిమితార్థా, పత్రహాసీ, స్వయం
దూతీ, మూఢదూతీ, భార్యదూతీ, మూకదూతీ,
వాతదూతీ, చేతిదూతీ విశేషాః.

45. నాయకస్య నాయికాయాశ్చ యథా చనీషిత మథ
ముపలభ్య స్వబుద్ధ్యా క్వాసంపాదినీ నిస్సప్తార్థా.

దూతకలలో రకాలు

పైన కేర్కొన్న దూతకలు ఎనిమిది రకాలగా వున్నాడు. వారు నిస్సప్తార్థ, పరిమితార్థ, ప్రతిహతి, స్వయందూతి, మూఢదూతి, భార్యాదూతి, మూకదూతి, వాణిదూతి - అనేవారు.

1) నిస్సప్తార్థ - ప్రేయసిక్రియల అతిలాషంను స్వబుద్ధితో ఊహించి, కార్యం సాధించే దూతకను నిస్సప్తార్థ అంటారు.

46. సా ప్రాచయేణ సంస్తుతసంభావణయోః.

47. నాయకయా ప్రయుక్తా సంస్తుతా సంభావణయోరపి.

48. కాతుకాచ్చాచరూపా యుక్తావిమా షరస్పరశ్యేత్య సంస్తుతయోరపి.

ఇక ఈ నిస్సప్తార్థ అనే దూతక చేసే పనిని గూరించి చెప్పుతున్నాడు - స్త్రీ పురుషులు ఒకరినొకరు బాగా ఎరిగి ఉండి, మాటలు వినిన రడవార దౌత్యం నెరవడం ఈమె పని. కేవలం పరిచయం మాత్రం ఏర్పడి, మాటలు వినియని నాయక నాయకల మధ్య సందానం నెరవడానికి నాయిక పంపగా కార్యం సాధించే దూతక ఈమె. ఒక్కొక్కప్పుడు నాయక నాయకలు ఒకరి నొకరు ఎరక్కపోయినా, అసక్తికొంది ఈమె వాటిరువురికీ సందానం నెరపి జతకదురుస్తుందిమె.

49. కా ర్యైకి దేశవభియోగైకి దేశం చ ఉపలభ్య శేవం సంపాదయతీతి పరిమితార్థా.

2) ఇక పరిమితార్థ - అంటే పురుషుడు కొంతవరకు అభియోగాలు ప్రయోగించి, పని కొంతవరకు సాధించినప్పుడు, అతను పంపగా

ఆ పనికి పూనుకొని మిగతా కార్యం నెరవేర్చే దుతికను పరిమితార్థ అంటారు

50. సా దృష్టపరస్వరాకారయోః ప్రవిరళదర్శనయోః.

స్త్రీ పురుషులు ఒకరి బావాలు ఒకరికి తెలియ జెప్పకున్న తరువాత కూడా ఒకరినొకరు చూడకోడం చాలా తరుచుగా ఉన్నప్పుడు రాసు టోక్లం కలిగించుకుని కార్యం సాధిస్తుంది ఈ దుతిక.

51. సందేశ మాత్రం ప్రాపయతీతి ప్రతహరీ.

8) ఇక ప్రతహరీ - అంటే స్త్రీ పురుషులకు కేవలం వార్తలు మాత్రమే చేరవేసే దుతికను ప్రతహరీ అంటారు

52. సా ప్రగాఢసద్భావయోః సంసృష్టయోశ్చ దేశకాల సంబోధనార్థం.

స్త్రీ పురుషులదృక్ చక్కని అనుకూలత ఏర్పడి ఉండి, ఇంతకు మునుపే సంయోగం సాగించి ఉన్నవారికి వలనా చోట, వలనా సమయంలో కలుద్దామనే వార్త చేరవేయడానికి ఈ దుతిక ఉపయోగపడుతుంది

53. దాత్యేన ప్రహితాస్యయా స్వయమేవ నాయకమభి గచ్ఛేద జానతీ నామతేన సహోపభోగం స్వప్నే వా కథయేత్, గోత్రస్థలితే భార్యం చాస్య నిండేత్, తద్వ్యపదేశేన స్వయమీర్ష్యాం దర్శయేత్, సఖదశన చిహ్నితం వా కిం చిద్దధ్యాత్, భవతేహమాదా దాతుం సంకల్పితేతి చ అభిదధీత, మమత్వ ద్భార్యాయా వా ఆకార రమణీయతేతి వివిక్తేపర్యసయించీత, సా స్వయందూతీ.

54. తస్మా వివిక్తే దర్శనమ్ ప్రతిగ్రహశ్చ.

55. దూతీచ్ఛవే నాన్యామభిసంధాయాస్యాః సందేశ
శ్రవణద్వాజేణ నాయకం సాధయేత్ తాం చోప
హన్యాత్సాపి స్వయందూతీ.

56. ఏతయా నాయకోఽప్యస్య దూత్యశ్చ వ్యాఖ్యాతాః.

ఈ దూతీకంలో మొట్టమొదటి రకం దూతీక నిస్సప్తార్థ రెండు విధాలు. ఇతరులకోసం ఇతరుల దగ్గర దూతీకత్యం నెరవేరి ఒకరకం, తన కొరకై తాను నాయకుడి వద్దకు వెళ్ళి దూత్యం నెరవేరి రెండోరకం. ఈ రకం దూతీకను స్వయం దూతీక అనికూడా పిలుస్తారు.

4. ఇక ఈ స్వయం దూతీక చేయవలసిన పనులను గురించి పేర్కొంటున్నారు. తన తాను - 'పేద పురుషుడితో చెప్పకుండా 'ఇవాళ మీరు నాతో సంభోగించినట్లు నాకు కల వచ్చింది -' అని అనారీ లేదా గోత్ర స్థలికంతో అతని అర్థాంగిని దూషించాలి. అలాగే ఆమెపట్ల ఈర్ష్య చూపించాలి. నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలు గల ఏదైనా వస్తువు అతనికి ఇవ్వాలి. మొట్టమొదట నన్ను మీకే ఇచ్చి పెళ్ళి చేయాలని ప్రయత్నాలు జరిగాయి. నేను అందగత్తెనో లేక మీ భార్య అందగత్తెమో చూడండి - అని అతనితో జనం ఎవరూ లేనిచోట రహస్యంగా చెప్పాలి. ఇలా చేసే దాన్ని స్వయందూతీ అంటారు ఈమెను నిర్దన స్థలంలోనే దర్శించడం. సంభోగించడం ఉచితం కానే దూతీకలాగా పురుషుడి దగ్గరికి వెళ్ళి ఏదో ఒక విషయం చెబుతూ, సందేశం విడిచడం ద్వారా అతన్ని చాపరచుకో గల దూతీకను కూడా స్వయం దూతీక అని అంటారు. అంతేకాకుండా ఆమె ఏ త్రీని గురించి అయితే ఇప్పటికా వర్ణించి చెప్పిందో ఆమెలో గల దోషాలు కూడా అతనికి తెలియజేప్పాలి.

ఈ విధంగా స్వయం దూతికి విషయం వివరంగా చెప్పడంవల్ల తనంతటతానే దౌత్యాన్ని నిర్వహించుకనే పురుషుడి విషయం, అతని దూతం విషయం కూడా చెప్పినట్లయింది.

57. నాయకి భార్యం ముగ్ధం విశ్వాస్య అయంత్రణ యానుప్ర విశ్వనాయకస్య చేష్టితాని పృచ్ఛేత్, మోగాన్ శిక్షయేత్, సాకారం మండయేత్, కోప మేనాం గ్రహయేత్. ఏవంచ ప్రతిపద్యస్వేతి శ్రావ యేత్, స్వయంచాస్యాం సఖదశసపదాని నిర్వర్తయేత్, తేనద్వారేణనాయక మాకారయేత్సా మూఢదూతి.

5. ఇక మూఢదూతి ఉంది - ఈమె విషయం వివరిస్తున్నాను : శ్రీ రహస్యంగా వ్యవహారం నడపవలసి ఉంది కాబట్టి తనంతట తాను రాయవారం నడిపే అవకాశం ఉండదు. అలాంటప్పుడు ముగ్ధురాలుగా

ఉన్న నాయకుడి భార్యను నాయిక నమ్మించి పళపరచుకోవాలి. నాయకుడు ఏ విధంగా, ఏ రకంగా రతిక్రితలు సాగిస్తాడో తెలుసుకుని, ఆ క్రియలన్నీ తాను నడపాలి. అప్పుడామె తేలతనంవల్ల నాయికకు వశ్యురాలై, ఏమాత్రం సంకోచం లేకుండా తన భర్త చేసే చేష్టలన్నీ ఆమెకు తెలుపుతుంది. ఇలా నాయిక, నాయకుడి భార్యనుండి ఆతని చేష్టలన్నీ తెలుసుకుని, ఆతన్ని స్వాధీనపరచుకునే ప్రక్రియను ఆమెకు నేర్పాలి. తన ఉద్దేశ్యాలు నాయకుడికి తెలిపేటందుకు ఆమెను అలంకరించాలి. ఆమె కోపం తెచ్చుకునేలా ఆమెకు బోధించాలి. తనంటితలాను దంతక్షరాలు, నఖక్షరాలు ఆమెపై ప్రయోగించాలి. ఇలా నాయకుడి హృదయంలో నాయికను గురించి ఒక ఆర్థిప్రాయం కలిగేలా నాయకుడి భార్య ప్రవర్తించాలి. ఈ నాయకుడి భార్యనే మూఠ దూతి అని పిలుస్తారు.

58. తస్యాస్తయైవ ప్రత్యుత్తరాణి యోజయేత్.

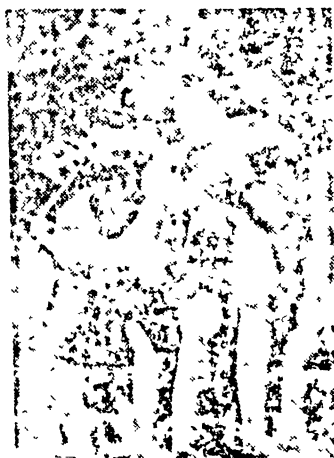
ఈ మూఠదూతిక ద్వారానే పురుషుడికి రతి విషయంలో ప్రతి సమాధానం పంపేలా చూడాలి.

59. స్వభార్యాం వా మూఢాం ప్రయోజ్యయా తయా సహ విశ్వసేన యోజయిత్వా, తయైవాకారయే చాత్మ సశ్చవైచక్షణ్యంప్రకాశయేత్. సా భార్యా దూతీ, తస్యాస్తయైవాకారగ్రహణం.

60. భార్యాదూతి - ఒక్కొక్కప్పుడు పురుషుడు సిగ్గువల్ల స్వయంగా దాత్యం నెరవేరకపోతాడు. అప్పుడతను మూఢురాయగా ఉన్న తన భార్యను ఆమెతో నమ్మకంగా స్నేహం కల్పించి, ఆమె ద్వారా తన ఆర్థిప్రాయాలను నాయికకు ఎవక పరచాలి. ఆమెకు తరచైన ఒక సదర్శి ప్రాయం ఏర్పడేలాగా ఆమెచేతి రకరకాల చేష్టలు చేయించాలి. ఇంకా ఆమె

ద్వారా తనకు కళలోగల నేపు. చాతుర్యం మొదలైనవి నాయక తెలియజేయ్యాలి. ఇలాంటి ఆమెను బాధ్యుడూరి అంటారు తెలివి, ప్రపంచజ్ఞానం గల బాధ్యుని ఇలాంటి దౌత్యానికి నియోగిస్తే, ఆమె అతనికి విధంగా ప్రవర్తిస్తుంది.

60. బాలాం వా పరిచారికా మదోషజ్ఞా మదుష్టే, సాయేనప్రహిణుయాత్త్ర స్రజకర్ణపత్రే వా గూఢేభి విధానం, సఖదశసపదం వా సామూకదూతస్యాస్తయైవ ప్రత్యుత్తర ప్రార్థనం.

లేవా ఏ దోషం ఎరుగని, మోసాలు ఏమీ తెలియని వారి ఉన్న పరిచారికు పిల్లలతో ఆసుకోమనే నెపంతో ప్రతిరోజూ పర ఇంటికి పంపుతూ ఉంటారు అలా ఆ అమ్మాయి నాయకతో పరిచ పెంతున్న విదవ, ఆ పిల్లవాడూ పూరిమారికంలో రహస్యంగా ప్ర లేఖలు పెట్టి పంపాలి ఈమె వాస్తలేని నాయకుడు చెప్పమ కాబట్టి

లేఖలు చేరవేసే పత్రహరి అనే దూతిక వంటిది. ఈమెను మూకదూతి అంటారు (7).

ఈ అమ్మాయి ద్వారానే నాయకుడు నాయిక వద్దనుండి ప్రత్యుత్తరము తెప్పించుకోవలసి ఉంటుంది.

61. పూర్వప్రస్తుతార్థి లింగసంబద్ధ మిన్ద్రజనాగ్రహణీయం లాకికార్థం ద్వ్యర్థం వా వచన ముదాసీనయా శ్రావయేత్సావతదూతీ, తస్యా అపితయైవ ప్రత్యుత్తర ప్రార్థనమితి తాసాం విశేషాః.

8. ఇక వారదూతి ఎవరో ఆమెచేసే పని ఏదో చెప్పుతున్నారు. పైన చెప్పిన దారికవల్ల కూడా పరకార వశం కాలేవనుకోండి. అప్పుడు నాయికా నాయకులకు ఇంతకు ముందు జరిగిన వ్యవహారము గుర్తువేసే వాక్యాలను ఇతరులకు తెలియకుండా ఉండేలాగాను, అర్థం కాకుండాను వ్రాసి నాయిక వద్దకు పంపాలి నాయకుడు. లేదా ద్వంద్వవాదాలు వచ్చేలాగా కవిత్వం అల్లి అయినా ఉత్తరం పంపాలి. ఇలా లేఖలు చేరవేసే దూతిక ఎంతో దైక్యసాహసాలు కలిగివుంటుంది, ఎంతో లొంగనిదిగాను అయిఉంటుంది. వారదూతి అంటే ఈమే. నాయిక అభిప్రాయం ఏమిటో ఈమె ద్వారా గుర్తించవలసి ఉంటుంది. ఈ దూతికలో విశేషాలు ఇవి.

62. భవంతి చాత్రశ్లోకాః- విభవేక్షణికా దాసీ భిక్షుకీ శిల్పకారికా, ప్రవిశత్యాశు విశ్వాసం, దూతీకార్యం చ విందతి.

63. విద్యేషం కారయేత్సత్యే, రమణీయాని వర్ణయేత్. చిత్రాన్సురత సంభోగనన్యా సామపి ధగ్మయేత్

64. నాయకస్వామిరాగం చ పునశ్చరతికాశలం, ప్రార్థనాం
చాధిక శ్రీభి రవష్టంభం చ వర్ణయేత్.

విధవ, సోద చెప్పేదీ, దాసిదీ, యోగినీ, బొమ్మలు తయారుచేసేదీ-
వీరంతా దూతీకర్మ సాగించడానికి ఎంతో అనుకూలురాండుగా ఉంటారు.
ఎంచేతనందే వీరు ఇతరుల ఒళ్ళలో ఎలాంటి జంకు-కొంకు లేకుండా
ప్రవేశించగలరు. అంతేకాక ఆశవాశ్వసు చక్కగా నమ్మిస్తారు.

దూతీకలు చేయవలసిన పనులు

ఇక దూతీక చేయవలసిన ముఖ్యమైన పనులను గురించి చెప్ప
తున్నాను. భర్త పట్ల ద్వేషం పుట్టించడం, చిత్రవిచిత్రమైన, సుందరమైన,
ఇతర స్త్రీలకు సంబంధించిన రతి కేళి కథలు నాయికలకు వినిపించడం,
నాయకుడికి గల ప్రేమలీలయూ గురించి, సురతక్రిడలో ఆతనికి గల
నేర్పు, సామర్థ్యాన్ని గురించి, సుందరాంగరైన పరువును స్త్రీలు ఆతని
వెంటపడుతూ ఉండడాన్ని గురించి నాయికకు వర్ణించి చెప్పడం -
ఇలాంటివి దూతీక చేయవలసిన ముఖ్యమైన పనులు.

65. అనంకల్పిత మప్యర్థముత్సృష్టం దోషకారణాత్,
పునరావర్తయత్యేవ దూతీ వచనకాశలాత్.

ఒకవేళ నాయికలో ఏదో దోషాలున్నాయనే కారణం చేత
నాయకుడు ఆమెను గురించి ఆలోచించడం మానేసేసినా, దూతీక తన
మాటల నేర్పుతో మళ్ళీ నాయికపై ప్రేమ కల్పించ గలుగుతుంది.

ఇతి శ్రీ వాత్సర్యయనీయే కామసూత్రే పారదారికే
పంచమేఽధికరణే దూతీకర్మాణి చతుర్థోఽధ్యాయః

ఇది వాత్సర్యయనీయని విరచితమైన కామ సూత్రాల్లో పారదారికం
అనే అయిదో అధికరణంలో దూతీకర్మ అనే నాడవో అధ్యాయం.

పంచమాధ్యాయం

ఈశ్వర కామితం :

1. సరాజ్ఞాం మహామూత్రాణాం వా పరభవస్ప్రపవేశో
విద్యతే, మహాజనేన హి చరితమేషాం దృశ్యతే అను
విధీయతే చ.

ఇక రాజులు, మంత్రులు, సామంతులు, మున్నగువారున్నారు. వీరికి ఇతరుల ఇళ్ళలో ప్రవేశించే అవకాశమే ఉండదు. వీరి నడవడిని, వీరి చరిత్ర ప్రజలంతా గమనిస్తూ ఉంటారు. ఎల్లప్పుడూ వీరిచుట్టూ జనం మూగి ఉంటారు 'యథారాజా తథాప్రజా' - అన్నట్లు వీరినే ప్రజలు అనుసరిస్తూ ఉంటారు కాబట్టి, వీరు తప్పులు చేస్తే ప్రజలూ అదే తప్పు చేస్తారు!

2. సవితారముద్యంతం త్రయోలోకాః పశ్యంతి
అనూద్యంతి చ గచ్ఛంతమపి పశ్యంతి, అనుప్రతి
వంతే చ.

మూడు లోకాలలోనూ సూర్యభగవానుడు త్రేష్ఠుడని చెప్పబడు తున్నాడు. అతను ఉదయించడం మల్లోకాలూ చూస్తున్నాయి. అరితో పాడే లోకాలన్నీ నిద్రలేస్తున్నాయి. అరిను అస్తమించడం చూచి అరనితో పాడే లోకాలు నిద్రిస్తున్నాయి. సూర్యుడి ఉదయాస్తమయాలను బట్టి లోకంలో జనులు తమ తమ పనులు చేసుకుంటున్నారు.

3. తస్మాదశక్యత్వాద్దర్శనీయత్వాచ్చ స తే వృథా
కించిదాచరేయః.

అందాత ప్రభువులు, గాఢులు మొదలైనవారు ఇతరుల ఇళ్ళలో ప్రవేశించి పరిశ్రమతో సంబోధించడం సాధ్యం కాదు. వారు అలా తిరుగుబోతులు, నీతిలేనివారు అలాగే, ప్రజలు వారిని అసహించుకుంటారు. అంతేకాకుండా లోకులు కూడా అలాగే ప్రవర్తించడం జరుగుతుంది. అందాత రాజు పురుషులు, పెద్దలు, ఉన్నత వర్గాల్లో ఉండేవారు, సవర్ణత్ర కలవారు పరకాలా గమనాన్ని ఎన్నడూ అపేక్షించరాదు.

4. అవశ్యం త్వచరితవ్యే యోగాస్ప్రియుంజీరన్.

పైన చెప్పిన పెద్ద మనుష్యులందరూ తప్పనిసరిగా పరిశ్రమ గమనం చేయవలసివస్తే దురితం ద్వారా వ్యవహారం సాగించాలిగాని, తమంతటాము పరిశ్రమ గృహంలో బొరబడకూడదు.

5. గ్రామాధిపతేరాయ క్షకస్సహలోత్థ వృత్తిపుత్రస్య
యానో గ్రామీణయోషితో వచనమాత్ర
సాధ్యాతోశ్చైర్వణ్య ఇత్యాచక్షతే విటాః.

అలా దురితం ద్వారా ప్రయోగాలు జరిపేటప్పుడు ప్రభువులు, కొన్ని ప్రయోగాలు రహస్యంగాను, కొన్ని వ్యక్తంగాను జరపవలసి ఉంటుంది.

ఈ ప్రభువుల్లో కూడా రెండు రకాలవారు ఉన్నారు. ఒకరు అల్పులు, రెండు అధికులు లేక ముఖ్యులు. ఇక్కడ అల్పులైన రాజులు రహస్యంగా ప్రయోగించవలసిన అభియోగాలను గురించి చెబుతున్నారు -

ఆల్పులైన ప్రభువుల ఆచార్యులు

అగ్రహారీకులు, గ్రామాధికారులు మున్నగువారు, రైతుల నుండి పన్నులు, సుంకాలు వసూలు చేసే అధికారులు, కరిదారులు, మునసబులు, యవకులుగా ఉన్న రైతుల కుమారులు - వీరందరికీ సంఘంలో ఎంతో కొంత పేరు - వలకుబడి ఉంటాయి. అంతాత వీరంతా అల్పాధికారం గల ప్రభువులని పిలువబడతారు. వీరు మాటమాత్రం కబురుపెడితే దారు, అంగనామిణులు అధీనమైపోతారు. కాని పల్లెటూళ్ళల్లో ఉండే శ్రీమందరూ అలాంటివారే అని అనుకోకూడదు. ఎవరో కొందరు నీరు రాంద్రైన కాంతలు మాత్రమే అలా ఉంటారు. అలాంటి పురుషులు కూడా ఉంటారు. వారిని విటుని, జారిమని పిలుస్తారు. అలాంటి జారకాంతలను చర్మణుని కూడా అంటారు.

6. తాభిన్నహ విష్టికర్మసు కోష్ఠాగారప్రవేశే ద్రవ్యాణాం నిష్క్రమణ ప్రవేశసయోః, భవన ప్రతి సంస్కారే, క్షేత్రకర్మణి కర్వాసోర్థాంతరీక్షణ వల్కలాదానే, సూత్రప్రతిగ్రహే, ద్రవ్యాణాం క్రయవిక్రయవినిమయేషు, తేషు తేషు చ కర్మసు సంప్రయోగః.

పైన పేర్కొన్న జారిణులైన పల్లెపడుచులతో ఎలా సంప్రయోగం జరపాలో ఆ విధానం గురించి చెప్పబడుతున్నాయి - ఈ శ్రీలు సాధారణంగా ఇంటి వసులలో నియమింపబడతూ ఉంటాయి. వడ్లు దంచడం, బియ్యం చెరగడం, పిండి విసరడం, చెరగడం, ఇళ్ళు ఊడ్చడం, అంకడం, ముగ్గులు పెట్టడం మొదలైన విష్టికర్మాలు చేస్తుంటారు వీళ్ళు. ఈ పనులు

చేసినందుకు ధనానికి బదులు దాన్యం, బియ్యం, అన్నం, మున్నగునవి తీసుకుంటారు. ఇది సర్వసాధారణంగా అందరికీ అనుభవ సిద్ధమే అలాంటి సమయాల్లో దాన్యం గాదెలు, వడ్లకొట్లు, పురులు మొదలైన వాటిలో దాన్యం పోయించే సమయాల్లోనూ, వాటిలో నుంచి దాన్యం తీయించే సమయాల్లోనూ, ఇళ్ళకు బూజులు దులిపించే సమయాల్లోనూ, సున్నం కొట్టించేటప్పుడూ, పొలాల్లో పనులు చేయించేటప్పుడూ, ప్రత్తి, ఉన్ని, నారలు శుభ్రం చేయించే సమయాల్లోనూ, ప్రత్తివారాలు వడిగించే టప్పుడూ, అలా తీసిన దారాలు తిరిగి ఒప్పజెప్పుకునే సందర్భాల్లోనూ, దాన్యాదులు కొనుగోలు చేసే సమయాల్లోనూ, అమ్మకం చేసే సందర్భాల్లోనూ, ఈ పనులు చేసే పడతులను పీచుమాసుకుని సంభోగిస్తూ ఉంటారు పురుషులు.

7. తథా ప్రజయోషిద్భిః సహ గవాధ్యక్షస్య.

8. విధవానాథా ప్రప్రజితాభిస్సహసూత్రాధ్యక్షస్య.

అలాగే గోవులు కంవారు గొల్ల పడుచుంటే సంభోగిస్తుంటారు.

విధవలు, భర్తలచే విడువబడినవారు, సన్యాసినులు, మొదలైన వారితో వారికి సమీపంగా వుండే వారితో సంభోగం సాగుతూ ఉంటుంది.

9. మృత్యుత్వద్వారా పటనే చాటబడినా గర
కన్య.

నాగకీలు కొందరు రాత్రి వేళల్లో గస్తీ తిరగడానికి నియమించబడతారు. వారికి రమణుల రహస్యాలు బాగా తెలుస్తాయి. అందరూ వారికి రాత్రులందు సంచరించే సరళిజాతులతో సంబోగం కుదురుతుంది.

10. క్రయవిక్రయే పర్యాధ్యక్షన్య.

రాజకీయ సంబంధమైన వస్తువులు విక్రయించే సమయాల్లోనూ, కొనే సమయాల్లోనూ, ఆయా క్రయవిక్రయాలలో నియమితులైన ఆధికారులకు ఆ వ్యాపారాలు చేసే స్త్రీలతో సంబోగం జరుగుతుంది.

11. అష్టమిచంద్రకృత్యమున వసంతకాదిషు పుత్రస
సగర ఖర్వాటయోషితా మిశ్వరభవనే సహంతః
పురికాభిః ప్రాయేణక్రీడా.

ఇప్పటికీ రాజపురుషుల్లో ముఖ్యులు రహస్యంగా సాగించే అతి యోగాంసు గురించి పేర్కొంటున్నారు. అష్టమి చంద్ర కృత్యముది, వసంతకం, మున్నగు ఉత్సవ సమయాల్లో పక్షిదాల్లోను, సగరలోను ఖర్వాటలలోను నివసించే నీరజాతులతోను, రాజాంతఃపుర స్త్రీలతోను, రాజులకు, పెద్దవనుష్యులకు రత్నకీరలు సాగుతూ ఉంటాయి, సాధారణంగా.

12. తత్ర చాపానకాంతే సగరస్త్రియో యథాపరిచయ
మంతఃపురికాణాం పృథక్పృథక్సాగా వాసకాన్తప్ర
విశ్వ కథాభి రాసిత్వా పూజితాశ్చోప ప్రదోషం
నిష్కామయేయః.

ఈ రత్నక్రిడం సందర్భంగా అంతఃపుర కాంతలతో కలిసి పానీయాలు సేవించడం జరుగుతుంది. ఆ తరువాత రత్నకేశా మందిరంలో ప్రవేశించి రత్నకి సంబంధించిన కథలు సాయంకాలండాకా చెప్పకుంటారు. వాళ్ళచేత పూజలు చేయించుకుంటారు. వాళ్ళ ద్వారానే పానీయాలు సేవిస్తారు. ఆ తరువాత రాజగృహంనుండి తమతమ స్థానాలకు చేరుకోవాలి శ్రీలకు కూడా వారి వారి ప్రదేశాలను చేర్పాలి.

13. తత్ర ప్రవేశితా రాజదాసీ ప్రయోజ్యాయాః
పూర్వ సంస్కృత్యా తాంతత్ర సంభాషేత.
14. రామణీయక దర్శనేచ యోజయేత్.
15. ప్రాగేవ స్వభవస్థాంబూయాత్.
16. అముష్యాం క్షీడాయా తవరాజభవస స్థానాని
రామణీయకాని దర్శయిష్యా మితి కాతే చ యోజ
యేత్.

17. బహిః ప్రవాళకుట్టి మంతే దర్శయిష్యామితి, మణి భూమికాం వృక్షవాటికాం, మృద్వీకా మంశపం, సముద్ర గృహ ప్రసాదాన్, గూడాభిర్తి సంచారాం శ్చిత్ర కర్మాణి క్రీడా మృగాన్ యంత్రాణి, శకునా న్వాన్యథు సింహ పంజరా దీని చ యాని పురస్తా ద్వర్జితానిస్యః.
18. ఏకాంతే చ తదీతమిశ్వరానురాగం శ్రావయేత్.
19. సౌఖ్యయోగే చాతుర్యం చాభివర్ణయేత్.
20. అమృత ప్రాపంచ ప్రతిపన్నాం యోజయేత్.

పైన పేర్కొన్న ఉత్పవాతో అంశప భూర్వం రాజా నిమ మించిన రాజదాసి అశవ కోరి వున్న వాడుకతో కలిసి అక్కడ చూట్టా దారి. క్రమంగా నీకు అంశపందానైన చిత్రాలు చూపిస్తాను అమె ఇంట్లో ఉండగానే చెప్పి, ఈ క్రీడా సందర్భంలో నీకు రాజకీయం, అక్కడి విశేషాలు, అందమైన ప్రదేశాలు చూపిస్తాను రమ్మని అమెను ఒప్పించి ఆ చోటుకు తీసుకుని వెళ్ళింది. ఏమట మెల్లగా దిగుతు ఉన్న ప్రవాళ కుట్టచూచి చూపిస్తాను చెప్పి, దాన్ని పడేసుకుని, పూం తోటను, ద్రాక్ష మంటపాన్ని, జలమంత్రాలను, సముద్ర గృహంను రహస్యంగా గోడలో నుంచి నడిచివెళ్ళే మార్గాలను, చిత్రకర్మలను, ఆటలకోసం ఉద్దేశించబడిన జంతువుల బొమ్మలను, కనుస పక్షులను పెద్దపురుషులు, సింహాదు మున్నగువని ఎందరే బోయారు, ఇంకా భూర్వం అమెను చూపిస్తాను చెప్పినట్లు చూపించింది. అటుపైన ఒక ఏకాంత స్థానంలోకి అమెను తీసుకునిపోయి, ప్రభువు నీతో పాటోగిందాని అని రాష్ట్ర పశువువ్వాడు, ఏమ్మ ప్రేమిస్తున్నాడు అని అమెను తెలియ పరచింది. అతనికి సంబోధనలో గం వేచ్చు పామర్యం గలిగింది అమెను

వర్ణించి చెప్పాలి. మనం ఇలా వచ్చినట్లు ఎవరికి తెలియదని దైర్యం చెప్పి, నెమ్మదిగా రాజుతో సంప్రమోగానికి ఆమెను సిద్ధం చేయాలి దూతిక.

21. అప్రతిపద్యమానాంతు స్వయమే వేశ్వర ఆ గత్య ఉపచారై స్సాంతయిత్వా తాం రంజయిత్వా సంభూయచ సానురాగం విస్మజేత్.
22. ప్రయోజ్యాయాశ్చ ప త్యు రను గ్ర హో చిత స్వ దారాన్నిత్య మంతఃపుర మాదిత్యాత్ప్రవేశయే తత్రప్రణి హితా రాజదాసీతి సమాసం పూర్వేణ
23. అంతఃపురికా వాప్రయోజ్యయా సహస్వచేటికా సంప్రేషణేన ప్రీతిం కుర్యాత్, ప్ర సృత ప్రీతింః సాపదేశం దర్శనేనియోజయేత్, ప్రవిష్టం పూజితాం వీరవతీం ప్రణిహితా రాజదాసీతి సమాస పూర్వేణ.
24. యస్మిన్వా విజ్ఞానే ప్రయోజ్యా విఖ్యాతా స్యా ద్దర్శనార్థ మాంతఃపురికా సోపచారిం తమాహ యేత్, ప్రవిష్టం ప్రణిహితా రాజదాసీతి సమాస పూర్వేణ.
25. అదృతానర్థస్య భీతస్యవా భార్యాం భిక్షుకీ బ్ర యాత్, అసావాంతః పురికా రాజని సిద్ధా గృహీ వాక్యా, మనువచనం శృణోతి, స్వభాసలిశ్చ కృ శీలా, తామననోపాయే నాధి గమిష్యామి, అహ వతే ప్రవేశం, కరిష్యామి సాచతే భర్తృహా, మనర్థం నివ ర్త యిష్యతీతి ప్రతి పన్నాం ద్విష్ట్రీ ప్రవేశయేత్, అంతఃపురికాస్యా అభయం దదా

భయ శ్రవణాచ్చ సంప్రహృష్టే ప్రణిహితా రాజ
దాసీతి సమాసం పూర్వేణ.

26. ఏతయా వృత్తర్థినాం, మాహామూతాభి తస్మానాం
బలా ద్విగృహీతానాం, వ్యవహారే దుర్బలానాం,
స్వభాగేనా సంతుష్టానాం, రాజని ప్రీతికామానాం,
రాజభవనేషు స్వాతంత్ర్యమిచ్ఛతాం, సజాతై
ర్బాధ్య మానానాం, సజాతా న్పాధితు కామానాం,
సూచకానామ న్యేషాం, కార్యవశీనాం జాయాః
వ్యాఖ్యాతాః.

ఇక పురుషుడు అభివృద్ధి పరస్మి ఇష్టపదని సందర్భాంతో
చేయవలసిన పనులను గురించి చెప్పుతున్నాడు - పూలు మొదలైన
అంశకారమండల, మద్యపానాదులచేత, స్త్రీకి చక్కగా తీరట కలిగించి
పురుషుడు ఆమెను లోబరుచుకోవాలి. సాధారణంగా సుదరులు ప్రేమ
సూదకాలైన ఉపహారంవల్ల, సపర్యం వల్ల సిగ్గుపడి చకమై పోతుంటారు.
అంతాత అలా చకమైన పనిలొచ్చుచేసి ఇష్టమైన రీతితో ఆమెతో సంభో
గించి సంతృప్తి పరచాలి. దాసీదాని ద్వారా ఆమెను నాగరిక స్త్రీ
జనంతో చేర్చి ప్రేమపూర్వకంగా సాగనంపాలి ఈ ప్రభువు నన్ను
ప్రేమించాడని సంకృప్తి కలిగే విధంగా ఆమెపట్ల అమిత ప్రేమల
మానాలు చూపించాలని భావం. రాజు అనుగ్రహం పొందగోరే పురుషుడి
చార్లను సయితం ఎప్పుడూ అంతఃపురంలోకి ప్రవేశం కలిగించాలి.
కాబట్టి, ఆమె అలా అంతఃపురంలోకి వచ్చిన పిదప, పూర్వం రాజు
దాసి వెనుకటి పద్ధతి మాదిరిగానే రాజుకు లాభ్యురాలి. ఒక అంతఃపుర
కాంత, ఆమెతో కలిసి తన చెలికత్తెను ఆమె వెంట పంపి, ఆమెకు
ప్రీతి కలిగించాలి. అలా ఇమె సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు, ఆ మాట -
ఈ మాట చెప్పుతూ ఆమెను అటు - ఇటు బ్రలిపి చివరకు రాజు ఉన్న
చోటుకు తీసుకుని వెళ్ళాలి. అటుపైన ఆమెను కబురలోకి దింపి రాజు
సన్నిధికి చేర్చి, మద్యం సేవించేలా చేసి రాజుదాసి హాయిగా కబుర్లు

చెప్పాలి. మళ్ళీ కైన చెప్పినట్లు జేయాలి. ఆ శ్రీ అప్పటికే గొ విజ్ఞానపంతురాయిగా పేరు - ప్రఖ్యాతులు పొంది ఉండే, ఆమె చూడడానికి అంతఃపురకాంత ఆమెను సగౌరవంగా తన దగ్గరికి పిలిపిం కోవాలి. ఆ విధంగా అంతఃపురంలోకి వచ్చిన పిమ్మట రాజదాసి తియ్య మాటలతో ఆమెను వెనుకటిలా సంతోష పెట్టాలి.

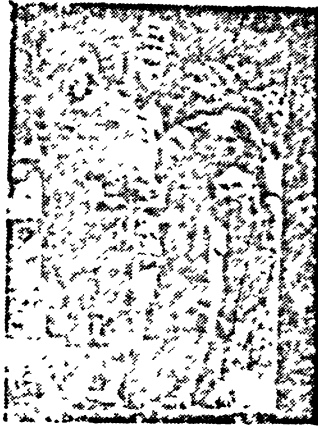
ఉత్తరంలాంటి మహా విపత్తులో ఉన్నవాడి భార్య, ఇతరులప భయపడి ఉన్న వాడి భార్య - పీరిని బిచ్చగత్తె సమీపించి “ఫలా అంతఃపురకాంత రాజుకు ఎంతో ఇష్టాలు. ఆమె మాట రాజు దాటదు. నామాట కూడా ఆమె తప్పకుండా వింటుంది. అంతే కాకుం ఆమె స్వరహాగా దయ - దాక్షిణ్యం గల మనిషి. అంచాత నేను నిన్న ఉపాయంగా ఆమె దగ్గరికి తీసుకెడతాను. మళ్ళీ నేనే నిన్ను ఇక్కడికి విడిస్తాను. నీ మెగుడికి వచ్చిన అపద, ఆమె తన భర్తకు చెప్పి తప్పిస్తుంది.” — అని సచ్చెప్పి అంతఃపురంలోకి రెండు, మూ సార్లు స్వేచ్ఛగా వచ్చేలా చెయ్యాలి. ఆ అంతఃపురకాంత కూ: తప్పు రక్షిస్తానని ఆమెకు అభయం ఇవ్వాలి. ఇలా అభయం ఇవ్వడ పల్ల ఆమె సంతోషిస్తుంది. ఆ రయవత రాజదాసి ఆమెను లోబరుచుకు వెనుకటిలాగా కార్యం సాధించుకోవాలి.

ఈ విధానంలో ఏవైనా ఉద్యోగాలు, నౌకరీలు కావాలని ప్రాధేం పడే పురుషుల భార్యలు, మంత్రి సామంతులకు చెర పీడింపబడిన వ భార్యలు, బండ్ల భార్యలు, ఉద్యోగాల్లో, ఇతర వ్యవహారాల్లో డె: లిరుట్టున్న వారి భార్యలు, తమ పురుషుల సంభోగంతో తృప్తిపడ వారి భార్యలు, రాజుకు సంతోష పెట్టాలని అనుకునే అర్థాంగులు, రా దనలలో స్వేచ్ఛ - స్వాతంత్ర్యాలు సంపాదించుకోవాలని అనుకు వారి సతులు, తమ జాతి వారిచేత బాధలు పడేవారి పడతులు, లేద రమ జాతి వారిని బాధించాలని అనుకునే వారి ఇల్లాండ్రు, — ఇలాం రార్యలపాల్లో నిమగ్నులై ఉండేవారి భార్యలు - పీరిందరిని పోషకు:

కునే విధానం ఇదేనని స్పష్టం చేస్తున్నారు శాస్త్రకారులు. ఇలాంటి వారందరినీ గురించి ఇక్కడ వ్యాఖ్యానించబడిందన్నమాట !

27. అన్యేనవా సహ సంసృష్టాం సంగ్రాహ్యః ప్రయోజ్యం దాస్యముపనీతాం క్రమేణాంతఃపురం ప్రవేశయేత్.

28. ప్రణిధినా చ యతి మస్యః సందూప్య రాజని విద్విష్ట ఇతి కళత్రావగ్రహోపాయేన వనా మంతఃపురం ప్రవేశయేత్, ఇతి ప్రచ్ఛన్న యోగాః ఏతే రాజపుత్రేషు ప్రాయేణ.

పైన చెప్పినట్లు చూచాని శ్రీలను సహజంగా దుష్టరాంధ్రులకు పోయినప్పటికీ, ఎటు తోనో సంసర్గంచేసినట్లు నేరం ఆరోపించి కులంలో నుంచి వెలి వేయించాలి. అమెను దాసిదానిగా స్వీకరించి నెమ్మదిగా అంతఃపురంలో ప్రవేశం కల్పించాలి. లేదా అమె భర్త పరకాంతను ఎత్తుకపోయినట్లు చాడడి ద్వారా ప్రచారం చేయించి, అందుకు బదులుగా

అతని భార్యను అంటపురంలోకి తీసుకురావాలి పీడిని రహస్యంగా
లంటారు. సాధారణంగా చారుమాడులు, రాజపుత్రులను సంబంధించిన
విషయాలు ఇవి.

29. సత్వేవ. పరభవన మిశ్వరః ప్రవిశేత్.

30. ఆ భీరంహి కోట్టరాజం పరభవన గతం భాత్య
ప్రయక్తో రజకోజఘన, కాశీరాజం జయత్సేన
మశ్వాధ్యక్షః ఇతి.

రాజైనవాడు ఎలాంటి సమయంలోనైనా సరే, ఎలాంటి సంద
ర్భంలోనైనా సరే పరగ హంలో ప్రవేశించనే చూడడు. అలా ప్రవేశిస్తే
ప్రమాదాలు వాటిల్లవచ్చు. ఇందుకు తార్కాణంగా ఒక కథ ఉంది
వినండి —

పూర్వం ముర్తర దేశపు ప్రభువు అభీరదనేవాడు, పరాయి
ఆడదాని కోసం ఇరవల ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. అతని రాజ్యం
అపహరించాలని అంతరు ముందు ఎన్నో కృషిచేసినా ఏమీ చేయలేక
అతని సోదరుడు ఈ సమయం చనిపెట్టాడు. అతన్ని సంహరించి
రమ్మని ఒక రజకబట్టి పంపాడు. అలాగే ఆ రజకుడు చిక్కి, పరకార
కోసం వెంపరలాడతూ ఇతరుల ఇంట్లో వున్న రాజును చంపివచ్చాడు.
అలాగే రాజు రాజైన జయత్సేనుణ్ణి, ఇలాంటి సందర్భం, సమయం చనిపెట్టి
ఒక అశ్వదళాధ్యక్షుడు సంహరించడం జరిగింది.

31. ప్రకాశకామితాని తు దేశ ప్రవృత్తి యోగాత్.

దేశాధిపతులను బాగా పరీక్షించి, రామ కలాపాల్లో పాల్గొనాలని
రాజులకు హెచ్చరిస్తున్నాడు.

32. ప్రతాః జనపదకన్యాః దశమే హని కించిదౌ

పాత్యాంధ్రుల ముఖ్యమైన ప్రవేశం త్వంతిపుర ముఖ
భుక్తా ఏవ విస్మయంత ఇత్యాంధ్రాణాం.

33. మహా మాత్రేశ్వరాణా మంతఃపురాణి నిశిషేవార్థం
రాజాన ముపగచ్ఛంతి వాత్స గుక్మకానాం.

34. రూపనతీర్థసపద యోషితః ప్రీత్యపదేశేన మానం
మానార్థం వాసయం త్వంతిపుర ఏవాంతఃపురీకా
వైదర్భాణాం.

35. దర్శనీయాః స్వభార్యాః ప్రీతిదాయమేవ మహా
మాత్ర రాజభ్యో దదత్యపరాంత కాణాం.

36. రాజక్రీడాం సగరస్త్రియోజనపదస్త్రియశ్చ
సంఘశః ఏకశశ్చ రాజకులం ప్రవేశంతి సౌరాష్ట్ర
కాణామితి.

కొత్తగా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్న పల్లె పిల్లలు పీలుపదట్టి ఏదో
ఒకరోజు, రోజులం రాసుకుని తీసుకుని రాజుగారికి ఇవ్వడానికై

రాజాంతఃపురాల్లోకి వెదరాదు. అప్పుడు ప్రభువులు వాళ్ళతో రత్తిక్రిడలు సాగిస్తుంటారు. ఇది ఆంధ్రదేశంలో పున్న ఆచారం.

అలాగే వేర్వేరు దేశాల్లో వేర్వేరు ఆచారాలు వున్నాయి. వాళ్ళ గుల్మ దేశంలో మరో ఆచారం వుంది. ఆ దేశంలో పల్లె పడుచులు రాత్రి వేళ్లలో రాజుల, గొప్పవారి సేవలు చేయవాసికై మంత్రి, సామంతుల, ధనవంతుల అంతఃపురాల్లోకి వెళ్ళి అక్కడ వారిచేత సంతోగింపబడుతూ వుంటారు.

[దక్షిణాపథంలో వాళ్ళ, గుల్మ అనే ఇరువురు రాజులు ఉండే వారు పూర్వం. వారు పాలించే దేశంపేరే వాళ్ళ గుల్మదేశం.]

చక్కని చుక్కలుగా వుండే పల్లెటూరి అమ్మయిలను రాజులు మోజుపడి తమ అంతఃపురాలలోకి పిలిపించుచుంటారు. నెల రోజులో, నెల పదిహేను రోజులో వారిని అలా అంతఃపురాలలోనే వుంచుమని వారితో రత్తిక్రిడల్లో తేలియాడుతూ ఆనందిస్తారు. ఇది వైదర్బీ దేశంలోని ఆచారంగా వుంటున్నది. అలాగే అపరాంతదేశస్థులు సుందరాంగురై న తమ సుదర్శనులు అనుగ్రహం సంపాదించుకోవడం కోసం రాజులకు, మహామంతులకు, భాగ్యవంతులకు వారిని రాసుకూ వుంటారు. పట్టణ స్త్రీలు, పల్లె పడుచులు కూడా రాజుక్రిడలకోసం వెడివిడిగాను, గుంపులు గుంపులుగాను రాజాంతఃపురాలలోకి వెళుతూ వుంటారు. అప్పుడు వారు సురత సుఖాలు అనుభవిస్తారు. ఇది సోరాష్ట్ర దేశంలోని ఆచారం.

37. శ్లోకావత్ర భవతః — ఏతే చాన్యేచబహవః
ప్రయోగాః పారదారికాః, దేశే దేశే ప్రవర్తంతే
రాజభిః, సంప్రవర్థితాః.

38. సత్యేవై తత్ర యంతరాజా లోకహితేరతః
నిగృహీతారిషడ్వర్గః తదా విజయతే మహీం.

ఈ పైన చెప్పినవీ, ఇంకా ఇరువైసవీ ఎన్నెన్నో ప్రయోగాలు

పరదారం విషయమై వున్నాయి. వేర్వేరు దేశాలలో వేర్వేరు రకాల ప్రయోగాలు ఆచరణలోనూ, అనుభవంలోనూ వున్నాయి. రాజులు, రాజ పురుషులు వీటిని ఆచరణలో పెడుతున్నారని కూడా. అయితే, లోప శ్రేయస్సు అభివృద్ధి చేయడానికి రాజు ఎవరూ కాదు, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సరాలనే అవిచ్ఛిన్నంగా జయించి, జితేంద్రియుడై ప్రవర్తించాలి. అప్పుడే ఆ ప్రభువు జయశీలుడై దిగ్విజయంగా, విజృంభణగా ఈ ఖండితరాన్ని పరిపాలించగలుగుతాడు.

ఇతి శ్రీ వార్తాసూత్రయనీయే కామసూత్రే పారదారికే
పంచమోఽధికరణే ఈశ్వరకామితం నామ పంచమో
ధ్యాయః.

ఇది శ్రీ వార్తాసూత్ర ముని విరచితమైన కామసూత్రాల్లో
పారదారికం అనే అయిదో అధికరణంలో ఈశ్వర కామితం అనే
అయిదో అధ్యాయం.

షష్ఠాధ్యాయం

అంతఃపురికం, దారరక్షితం :

1. నాంతఃపురాణం రక్షణయోగాత్పురుష సందర్శనం
విద్యతే పత్యుశ్చైకత్వా దనేక సాధారణత్వాచ్చ
అత్యప్తి స్తస్మాత్తాని యోగత ఏన పరస్పరంరంజ
యేయః.

రాజాంతఃపురాలలో ఉండే రమణులను రక్షణలు ఉంటాయి. వాడ
లాటా ఉంటాయి. ఇవి మిక్కుటంగా ఉండడంపల్ల ఈ వారలు పర
పురుషులను చూడడం అనేది కుదరదు. పైగా ఈ అంతపుర వారలు
పలువురికి ఒక్కడే భర్తగా ఉంటాడు సాధారణంగా. అంచాత ఈ
పదాలు కామవాంఛ తీరక, వారిలో వారే ఒకరి పల్ల ఒకరు ప్రయోగాం
ద్వారా తీర్చుకుంటూ ఉంటారు. ఆ విధానమే ఇక్కడ చెప్పబడ్డది.

2. ధాత్రేయికాం సఖీం దాసీం వా పురుషవదలంకృత్య
అకృతి సంయుక్తైః కందమూల ఫలావయవైరుప్రద
వైస్యర్వా ఆత్మభిప్రాయం నిర్వర్తయేయః.

దానికి గాని, చెలికత్తెకు గాని, దానికి గాని పరపురుషుడి వేషం
వేసి, కంద మూలాదులలో పురుషులకు ఉండే అపయవాల్ని ఆమెకు
అమర్చి ఆమె నిజంగానే పురుషుడని అనుకుంటూ ఆమెలో సంభోగిస్తూ
కామవాంఛ తీర్చుకుంటారు.

3. పురుషప్రతిమా అవస్థ కలింగాశ్చాధిశయిరన్ .

అంటే కాదునా కొందరు కొఞ్చలుంటారు. వారి ఆకారం పురుషుడి ఆకారమే. కాని గడ్డం, మీనం ఉండవు. అలాంటి వారిని పక్కలో పడుకోబెట్టుకొని కామదాహం తీర్చుకుంటారు.

4 రాజానశ్చ కృపాశీలాః వినాఽపి భావయోగాదాయోజితాపద్రవ్యావావదర్థమేకయా రాత్ర్యా బహ్వీభి రపి గచ్ఛంతి, యస్యాం తు ప్రీతిర్వానకముతుర్వా త్రతాభిప్రాయతః ప్రవర్తంత ఇతి ప్రాచ్యోపరాః.

ప్రాచ్యదేశీయుల్లో ఒక నాక ఆచారం ఉంది. రాజులు, రాజ పురుషులు కామనస్తతై తమ అంతఃపుర స్త్రీలను దయదలచి వారితో భోగించి, వారిని సంతృప్తి పరుస్తున్నారు. అలాగే ఒక్కొక్కప్పుడు కామ వాంఛ లేకుండా కృత్రిమ లింగాలు మొలక వట్టుకుని; వారితో సంభోగించి తృప్తి పరుస్తున్నారు. ఇలా ఒకే రాత్రి పలువురు పడతుం దగ్గర పడుకుని వారిని సంతృప్తి పరుస్తుంటారు. వారిలో ఏ స్త్రీకి ఋతుదినమో, ఏ స్త్రీయందు తమ మనస్సు లగ్నమైనదో ఆ స్త్రీతో మాత్రం మనఃస్ఫూర్తిగా సంభోగిస్తున్నారు.

5. స్త్రీయోగేనైవ పురుషాణామప్యల్భవ్యత్తీనాం వియోనిషు విజాతిషు స్త్రీప్రతిమాను కేవలోపమర్దనాచ్చ అభిప్రాయనివృత్తిర్వాస్యతా.

పర పురుష దర్శనం లేని పడతులు, తమ చెలికత్తెలకు మగ వేషం వేసి వారితో సంభోగించడం ద్వారా కామవాంఛ తీర్చుకున్నట్లే పురుషులు కూడా తమ తోటి పురుషులకు ఆడ వేషం వేసి, వారితో పడుకుని కామవాంఛ తీర్చుకుంటారు. ఇలా పురుషులకు ఆడ వేషం వేసి నప్పుడు స్త్రీలను యోసులు కల్పిస్తారు. లేదా ఇతర మృగాం

మహాంగాలుగానీ, ఆద బొమ్మలు, విగ్రహాలు అమర్చడం ద్వారా గానీ రతి సలిపి కామం తీర్చుకుంటారు.

6. యోషావేషాంశ్చ నాగరకాన్త్రాన్వయేణ అంతఃపురికా పరిచారికాభిః సహ ప్రవేశయంతి.
7. తేషాముపావర్తనే ధాత్రేయికాశ్చభ్యతర సంస్పృష్టా ఆయతిం దర్శయంత్యః ప్రయతేరన్.
8. సుఖప్రవేశితామపసార భూషిం విశాలతాం వేశ్యనః శ్రమదండరక్షిణామనిత్య తాం పరిజనస్య వర్ణయేయః
9. నచనద్యూతేనార్థేన ప్రవేశయితుంజన మావర్జయేయర్థోమాత్.

సాధారణంగా అంతఃపురకాంతలు ఆడవేషం వేసుకుని ఉన్న నాగరక పురుషులను తమ దాసీల సహాయంతో అంతఃపురానికి పిలిపించు కుంటారు. ఆ నాగరక పురుషులను అనుకూలుడగా చేసుకోవడానికి అంతఃపురశ్రీల అనుమతితో దాదులు, ఏవేవో ఆశలు వారికి కల్పించి ప్రయత్నాలు చేస్తారు. అలా ప్రయత్నిస్తూనే, ఆ పురుషులకు ఏదైనా భయం, విపత్తు ప్రాప్తిస్తే, పలానా త్రోవగుండా చులాగ్గా పారిపోవమన్నది రైర్యం చెప్పాలి. ఎప్పుడు బడితే అప్పుడు సులువుగా రావడానికి అనువైన మార్గం వారికి చూపాలి. ఆపద సంభవించినప్పుడు తాము తప్పించుకునే మార్గం ఇంత విశాలమైనదని వర్ణించి చెప్పాలి. పరిజనులు అజాగ్రత్తగా ఉంటారని, కాబట్టి భయం ఉండదని నిరూపించాలి. అయితే, లేనిపోని అబద్ధాలు పలికి వారిని మోసగించకూడదు. ఒక్కొక్కప్పుడు అది వారి ప్రాణాలనే తీయవచ్చు. మరి అలాంటిది మహా దోషం కదా !

10. నాగరకస్తు సుప్రసాసా మప్యంతఃపురమపాయ భూయిష్ఠ త్వాన్న ప్రవిశేదితి వాత్సర్యయనః.

11. సాపసారంతు ప్రమదవనావ గాఢంవిభక్తదీర్ఘరక్షణం, అల్పప్రమత్త రక్షణం, ప్రోషితరాజకం, కారణాని సమీక్ష్య బహుశః ఆహూయమానోఽర్థబుద్ధ్యా క్షాప్రవేశం చ దృష్ట్వాతాభిరేవ హితోపాయః ప్రవిశేత్.

12. శక్తి విషయేచ ప్రతిదిశం నిష్క్రమయేత్.

ఒక నాగరపుడు ఎంత చురగా ఎక్కడికైనా ప్రవేశించ గలవాడై నప్పుడీ రాజుల అంతఃపురాలలోకి మాత్రం ప్రవేశించరాదని వాత్సల్యము లంటున్నాడు. ఒకవే: రప్పనిసరిగా రాజాంతఃపురాలలో ప్రవేశించవలసి వస్తే, సులువుగా అలా ప్రవేశించరానీ, మళ్ళీ బయటికి రావాదానీ అచరూంమైన దాచులు గల ఉద్యానవనాల్లో రహస్య మార్గాలు కని పెట్టాలి. రాజు నగరంలో ఉన్నదీ లేనదీ చూచా గమనించాలి. రప్పలాగి, పాలకజనం అంతగా లేని సమయం వినిపెట్టి, అనేక చారాదాలు విడలించి, చాలాసార్లు అంతఃపుర కాంతలు రమ్మని ఆహ్వానించిన మీదట, చార్యం సాధించే నేచుతో, ద్వారం ఎక్కడున్నదీ, రసంతటరాసు వెళ్ళ గలిగిన ఏర్పాటు ఉన్నదీ విచారణలేసి అప్పుడు అంతఃపురంలో అడుగుపెట్టాలి. తగిన సామర్థ్యం వలనాదైతే అలా ఎన్నిసార్లుయినా, రోజూ అయినా అక్కడికి వెళ్ళవచ్చు. సురక్షితంగా తిరిగి రావచ్చు.

13. బహిశ్చ రక్షిభి రన్యదేవతా కారణమపదిశ్య సంస్మ జ్యేత.

14. అంతశ్చరీన్యాంచ పరిచారికాయాం విదితార్థా యాం సక్తమాత్మానం. చూపయేత్తదలా భాష్య శోకం.

15. అంతః ప్రవేశిసీభిశ్చ దూతీకల్పం సకల మాచరేత్.

16. రాజప్రణిధింశ్చ బుధ్యేత.
 17. దూత్యాస్త్యసంచారే యత్రగృహీతాకారాయాః
 ప్రయోజ్యాయాః దర్శనయోగస్తత్రావస్థాపనమ్.
 18. తస్మిన్నపితు రక్షిషు ముపచారికావ్యపదేశః
 19. చక్షురసబద్ధత్యా వింగితాకార నివేదనమ్.

20. యత్రసంపాతోస్యాస్తత్ర చిత్రకర్మణైస్తద్భ్యుక్తస్య
 ద్వ్యర్థానాం గీతవస్తుకానాం క్రీడనకానాం, కృత
 చిహ్నానా మా పీడనకస్మాంగుళీయకస్యా చ విధానం.
 21. ప్రత్యుత్తరం చ తయాదత్తం ప్రపశ్యేత్తతః ప్రవే
 శనే యతేత.

రాజాంతఃపురాలలో స్వయంగా ప్రయత్నించే వద్దతిని గురించి
 ఇక్కడ చెపుతున్నాడు. మొట్టమొదట ద్వారపాలకులతో లేదా ప్రతిహతు
 లతో ఏదో నెపంపీడ సేపాహం చెయ్యాలి. వాళ్ళతో చెలిమి ఏర్పడితే,

ఆ తరువాత అంతఃపురంలో తిరుగాడే పరిచారిత తనతో మైత్రికి ఒప్పుచున్నదని, ఆమె మీద తన మనస్సు లగ్నమైనదని, రాసు లభ్యం కానందున ఆమె ఎంతగానో విచారపడుతున్నదని, చెప్పి దుఃఖాన్ని నడించాలి. బయటినుంచి అంతఃపురంలోకి వెళ్ళే శ్రీం ద్వారా కొంత రాయబారం నడపాలి. రాజుకు గూఢదారులు ఉంటారు కాబట్టి, వారిని కూడా కొంతవరకు రోబడుచుకోవాలి.

పిమ్మట దూతక లభించినప్పుడు నాయక తన మనోభావాన్ని ఆమెకు సూచించడానికి, తన అభిప్రాయం ఆమెకు తెలిపడానికి తగిన ప్రదేశంలో ఆమెను చూస్తూ నిలుచుకోవాలి. అక్కడ కూడా పరిచారకులు, రాజభటులు ఉండేటట్లుచేతే తన అడుతున్న పరిచారక కోసం నిరీక్షిస్తున్నట్లు నడించాలి. నాయక తన పంక చూస్తున్నప్పుడు నాయకుడు తన అభిప్రాయాన్ని సూచన ప్రాయంగా పూర్వం చేయాలి. ఆమె ఎటువైపు చూస్తుంటే అటువైపు విచిత్రములైన బొమ్మలు, రెండర్థాలు స్ఫురించే పస్తువులు, తరహా పెట్టుకునే పూలు, ఉంగరాలు మున్నగునవి చిత్రించాలి. వాటికి ఆమె ఏమి ప్రత్యుత్తరాలు ఇస్తుందో అవి కూడా జాగ్రత్తగా గమనించాలి. ఆ తరువాత అంతఃపురంలో అడుగుపెట్టడానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

22. యత్ర చాస్యా నియతం గమనమితి విద్యాత్ తత్ర ప్రచ్ఛన్నస్య ప్రాగేన అవస్థానమ్.
23. రక్షి పురుషోవా తదనుజ్ఞతో వేధాయాం ప్రవిశేత్.
24. ఆ స్తరణ ప్రావరణ వేష్టితస్యవా ప్రవేశ నిర్వాదే.
25. పుహాపుష్కైర్వై రావనప్రచ్ఛాయా రూపాః.
26. తత్రాయం ప్రయోగో నకుల హృదయం, చోరక తుంబీ ఫలాని సర్పాణి చాంతర్ధామేన పచేత తోం

జనేన సమభాగే నోదకేన పీషయే దనేనాభ్యక్త
నయనో నప్తచ్ఛాయా మాపశ్చరతి.

27. రాత్రి కాముదీషు చ దీపికా సంభాధే సురం
గయావా.

నాయక ఎప్పుడైతే సంకేత స్థలానికి వస్తుందని అనిపిస్తే అప్పుడు నాయకుడు రహస్యంగా ముందుగానే ఆ సంకేత స్థలానికి వెళ్ళాలి. రషర ఫటుల సహాయంతో రాత్రివేళలో ఆమె సూచించిన ప్రదేశంలో ప్రవేశించాలి. అలా ప్రవేశించేటప్పుడు చంద్రిక, లేదా నూలుదుప్పటి, పప్పుకుని గుట్టుగా, ఎవరూ గుర్తించడానికి వీలులేకుండా వెళ్ళాలి. లేదా అదృశ్య యోగాలున్నాయి. అదృశ్యరణి మొదలైనవి. అలాంటి యోగాలు ప్రయోగించినా వెళ్ళాలి. అదృశ్యయోగాలు చేపట్టినప్పుడు మనిషి నీడ కనిపించదు. అలా కనిపించకుండా ఉంచడానికి ఔషధాలున్నాయి. అవి ఇవి :- కర్పూరం, తుంబీరం, సర్పాక్షి — ఈమూటినీ అంతర్దూ మంతో పండి, ఆ అంజనంలో సమభాగం నీళ్ళపోసి బాగా నూరాలి. ఆ

చాటుక వళ్ళకు ధరిస్తే అతని దూపం ఎపటికి కనిపించదు. [కౌటిల్యుని లర్థకాస్త్రంలో ఈ అదృశ్యచరణికి సంబంధించిన ప్రక్రియలు అనేకం ఉన్నాయి.]

ఇక పిందారపోసిస్తట్లు వెన్నెం రాస్తున్నా, చుట్టూ టీపకాంతులు ప్రసరిస్తున్నా — అలాంటి వెలుతుల్లో వెళ్ళవలసివస్తే సొరంగమార్గాల గుండా వెళ్ళాలని చెప్పారు.

28. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః — ద్రవ్యాణామపి నిర్హారే
యానకానాం ప్రవేశనే, ఆపానకోత్సవార్థేఽపి చేటి
కానాం చ సంభ్రమే.
29. వ్యత్యాసే వేశ్మనాం చైవ రక్షిణాం చ విపర్యయే
ఉద్వాసన యాత్రా గమనే యాత్రాతత్త్వ ప్రవేశనే.
30. దీర్ఘకాలోదయాం యాత్రాం ప్రోషితే చాపి
రాజని.
31. ప్రవేశనం భవేత్ప్రాయో యూనాం, నిష్క్రమణం
తథా, పరస్పరస్య కార్యాణిజ్ఞాత్వా చాంతః, పురా
లయాః ఏకకార్యస్తతః కుర్యుః శేషాణా మపి
భేదనమ్.
32. దూషయిత్యాతతోన్యోన్యమేక కార్యార్పణే స్థిరః,
అభేద్యతాం గతస్సద్యః యథేష్టం ఫలమశ్నుతేః.
అంతఃపురంలోకి వెళ్ళడానికి, పురం బయటికి రావడానికి ఇంకా
కొన్ని ఉపాయాలు చెప్పరున్నారక్కడ. పెద్ద పెద్ద దూరాలు మొదలైన
సామాన్య తీసుకుని పోతుంటారు. అలాంటివి తీసుకునిపోయే సమయా
ల్లోను, బిళ్ళ, పాంటీలు, మేనాలు పోయే సమయాల్లోను, పానోత్సవం

మున్నగు ఉత్సవాలు, వేడుకలు జరిగేటప్పుడు పరిచారికలు, చెలికత్తెలు అటు ఇటు హడావుడిగా తిరుగుతూ ఉండే తరుణాలలోను, అంతఃపురంలో ఏదైనా మార్పులు, చేర్పులు జరిగే సమయాల్లోను, ఉద్యానయాత్రకు, పసవిహారాలకు వెళ్ళే వేళల్లోనూ, అలాగే ఏదైనా యాత్రనుండి వచ్చి తిరిగి కోటలో ప్రవేశించే సమయాల్లోను, పసిపెద్ది అంతఃపురంలో ప్రవేశించాలి. అలాగే ఎంతోకాలం యాత్రకు వెళ్ళి, రాజు రాణి విడిగా ఉన్నప్పుడు సాధారణంగా యువకులు అంతఃపురాల్లోకి ప్రవేశ నిష్క్రమణలు సాగిస్తూ ఉంటారు. ఈ అంతఃపుర కాంతలు కొందరు ఒక సంఘంగా ఏర్పడి, ఒక యువతికి కావలసిన కార్యం, అందరం పలికి సాధించువామని ఆ కార్యానికి పూనుకొంటారు. అప్పుడు ఈ ప్రేయసి ప్రియులు, వారిలో వారికి భేదాభిప్రాయాలు పుట్టించి ఆ సంఘం తలపెట్టిన కార్యం కాకుండా చేయాలి. అప్పుడా సంఘంలో సభ్యురాలిండు ఒకరి నొకరు తూలనాడుకుని, మరల సమ్మెహ్మై, కార్యం సాధించాలని పట్టుదలతో తమ ఇష్టాన్ని నెరవేర్చుకో గలుగుతారు.

[శతాబ్దాలనాడు ఇలా అంతఃపుర కాంతలు ఒక కట్టుబాటుతో సంఘంగా ఏర్పడి ఐక్యతతో తమ అభీష్టాన్ని నెరవేర్చుకోవడానికి ప్రయత్నించేవారంటే, ఈనాటి సంఘాలు యూనియన్లు లాంటివి ఆనాడే ఉండేవని స్పష్టమవుతున్నది. సంఘంగా ఉండే ఏ పనైనా సాధించవచ్చు నన్న సూత్రం క్రొవ్వతమైనదనీ, దారితీయ సంప్రదాయసిద్ధమైనదనీ చెప్పక చెప్పరున్నది.]

33. తత్ర రాజకులచారిణ్య ఏవ లక్షణ్యాన్ పురుషానంతఃపురం ప్రవేశయంతి, నాతి సురక్షత్వా దాపకాంతి కానాం.

34. క్షత్రియ సంస్థకై రంతఃపుర రక్షిభిరే వార్థం సాధయంత్యా భీరకాణాం.

35. ప్రేమాభిసహ తద్వేషాన్నాగరక పుత్రాన్సవేశ
యంతి వాత్స గుల్మకానాం.
36. స్వైరేవ పుత్రై రంతః పురకాణి కామచారైర్దన
నీవర్జముప యంజ్యంతే వైదర్భకాణాం.
37. తథా ప్రవేశిభిరేవ జ్ఞాతి సంబంధి భి ర్నాన్వై రుప
యంజ్యంతే స్త్రై రాజకాణాం.
38. బ్రాహ్మణైర్నిత్యైర్భూత్యైర్దాసచేత్యశ్చ గాడానాం.
39. పరిష్కంధాః కర్మకరాశ్చాంతః పురేష్వ నిషిద్ధా
అస్వేపి తద్రూపాశ్చ సైంధవానాం.
40. అర్థేన రక్షణముపగృహ్య సాహసికా స్సంహతాః
ప్రవిశంతి హైమవతానాం.
41. పుష్పదాన నియోగాన్నగర బ్రాహ్మణా రాజవిదిత
మంతఃపురాణి గచ్ఛంతి షటాంతరిత శ్చైషా
మ లాహుః, తేన ప్రసంగేన వ్యతికరోభవతి, వంగాంగ
కళింగానాం.
42. సంహత్య ననదశేత్యేకైకం యవానం ప్రచ్ఛాద
యంతి ప్రాచ్యానాం, ఇత్యేవం పరశ్రీయః ప్రకు
ర్వీత, ఇత్యాంతః పురికావృత్తమ్.

వివిధ దేశాల స్త్రీల కామకీడలు

వివిధ దేశాల్లో వేర్వేరు ఆచారాలు, అలవాట్లు ఉంటున్నాయి. అప
రాంత దేశంలో రాజుల భవనంలో రక్షణ ఏర్పాటు చాలా తక్కువ.
అందువల్ల అక్కడ అంతఃపురకాంతలు, అడవిపాలు వేసుకున్న పురుషు

లను అదేపనిగా తమదగ్గరికి రప్పించుకుని వారితో సంభోగం జరుపుతూ ఉంటారు. అభీర దేశస్థులు, శ్మశ్రియజాతివారైన అంతఃపుర రక్షకుల చేతనే తమ కామవాంఛ తీర్చుకుంటూ ఉంటారు. అలాగే వాళ్ళు, గుర్మా దేశంలో కాంతలు, శ్రీ వేషాలు ధరించి ఉన్న నాగరక యువకులను చూచి కల ద్వారా అంతఃపురంలోకి రప్పించుకుని వారితో క్రిడిస్తూ

ఉంటారు. ఇక వైదర్య దేశపు వనితలు, తమ కడుపున పుట్టిన కుమార్తెతో తప్ప, తక్కిన కుమార్తె పడుకల వారితో సహా అందరితో రహస్యంగా కామక్రిడలు సాగిస్తూ ఉంటారు. ఆరవాళ్ళ రాజ్యాలున్నాయి. అక్కడ ఆరవాళ్ళు-కరువుగా వచ్చిపోయే జాతి జనంలోనే యధేచ్ఛగా సంభోగిస్తూ ఉంటారు. ఇతరులతో భోగించరు. గౌరదేశపు కుమారాక్షులు బ్రాహ్మలు, స్నేహితులు, సేవకులు, దాసులు, చేతులు మొదలైన వారితో రహస్యంగా సంబంధం పెట్టుకుని కామశృంగారం చేస్తుంటారు. సైంధవ దేశపు సార సాక్షులు ద్వారపాలకులు, ప్రతిహారులు, కూలిపనివాళ్ళ మున్నగు అంతః పుర ప్రవేశం గల అలగాజనంతో మోహం తీర్చుకుంటారు. ఇక హైమవత దేశపు శ్రీలు రక్షకభటులను, కాపలావాళ్ళను ధనంతో వలం చేసుకుని,

దైర్య, సాహసాలతో వారివర్గ కామవాంఛలు తీర్చుకుంటారు. పోతే అంగ, వంగ, కళింగ దేశపుకాంతలు మరో రకమైన తమాషా చేస్తారు. అక్కడ సగర బ్రాహ్మణులు పూలు ఇచ్చే పనిమీద, రాజుల అనుజ్ఞ ప్రకారం చురేచ్చగా అంతఃపురంలో ప్రవేశిస్తారు. అప్పుడు తెరచాటున ఉన్న అంతఃపుర మధురతో మాట్లాడతారు. ఆ ప్రసంగాల్లో సంగతులు తాడమారు అవుతూ ఉంటాయి. అంటే ఆ కుటుంబ కామకేసి దాటితీస్తాయి. ఆ దేశపు స్త్రీలు ఆ విధంగా తమ కామ వాంఛ తీర్చుకుంటారు. ఇక ప్రాచ్యదేశపు కావల విషయం ఉంది. అక్కడ రాజకాంతలు ఒక్కొక్కరు లొమ్మిది పదిమంది పురుషులను పెట్టుకుని వారితో కులుకుతూ ఉంటారు!

ఇదంతా పరస్త్రీ విషయంలో ప్రపంచే నిషయం. అంతః పురికా పృథ్తం అంటే ఇదే!

43. ఏభ్య ఏవచ కారణేభ్యః స్వదరానక్షేత్.

ఇలాంటి ఉపాయాలతో పరభామలను పొందినట్లే, వారి స్త్రీలను కూడా ఇతర పురుషులు బోగిస్తూ ఉండునన్న సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలి. అంతాతనే పరస్త్రీ గమనం ఎంతమార్తం పనికిరాదని పదేపదే చెప్పడం జరిగింది.

పరపురుషులనుండి భార్యను రక్షించుకునేవి ఎలా?

ఇక పర పురుషులనుండి తమ భార్యలను రక్షించుకోదం ఎలాగో చెప్పుతున్నారు. తన భార్య ఏ కారణంతో తన పట్ల విముఖురాలుగా ఉంటున్నదో మొదట తెలుసుకోవాలి. ఆ కారణాలను మొదట తొలగించుకోవాలి పురుషుడు. ఆమె హృదయాన్ని ఆకర్షించడం ఎంతైనా అవసరం. ఆ విధంగా ఆమె దృష్టిని పరపురుషులనుండి తప్పించాలి. తం వాకిట్లో నిలుచుని ఉండడం, పరిచయ కారణాలు, మూల కర్మలు, ఈశ్వర కామితోపాదం, అంతఃపురికాపృథ్తం. —

ఇలాంటివాడినుండి తమ భార్యలను పురుషులు తమ చరిత్రను చక్కదిద్దుకుని సుఖించవలసి ఉంటుంది. వారిని రక్షించుకోవలసి ఉంటుంది.

44. కామోపధాశుద్ధాన్ రక్షిణోంతఃపురే స్థాపయే
దిత్యచార్యాః.

45. తేహిభయేన చార్థేనచాన్యంప్రయోజయేయస్తస్మాన్
త్కామభ యార్థో పధాశుద్ధానితి గోణికాపుత్రః.

46. అద్రోహో ధర్మస్తదతి భయాజ్ఞహ్యోదతో ధర్మ
భయోపధా శుద్ధానితి వాత్స్యాయనః.

కామం విషయంలో పరిష్కరించి తప్పును పరిశుద్ధుడని నిర్ణయించబడిన వారిని మాత్రమే అంతఃపురాల్లో రమణుల రక్షణకోసం ఏర్పాటు చేయాలి - అని పూర్వపు ఆదాయాలు స్పష్టంగా చెప్పారు. అయితే వారు భయంవల్ల - నైతేనేమి, ధనావల్లనైతేనేమి, ప్రయోగాలకు లోనై ఇతరులను అంతఃపురానికి రానిస్తారు. అంతా కామం విషయంలో ఎలాంటి తర్కం లేనివారు, నిర్భయంగా ప్రవర్తించగలవారు, ఆశలేనివారు, ఎవరో బాగా పరీక్షించి, అలాంటి వారిని మాత్రమే అంతఃపుర పరిరక్ష

పలుగా నియమించాలని గోచరపూత్రుల అభిప్రాయం. ద్రోహం తలపెట్టడంవా ఉండడం ఉత్తమ ధర్మం. కాని అలాంటి ధర్మాన్ని సయితం ఏదో భయంపల్ల విడిచిపెట్టవచ్చు. అంచాత ధర్మం, భయం అర్థం, కామం, మున్నగు విషయాల్లో బాగా పరీక్షించి నిగ్గుతేల్చి అలాంటివానిని నియమించాలని వాత్సర్యయనుకుంటున్నాడు.

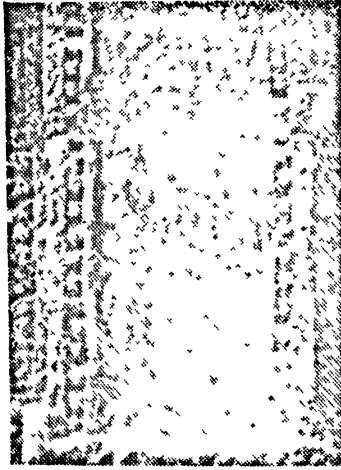
47. పరవాక్యాభి దాయినీభిశ్చ గూఢకారాభి రాత్నదా
రానుపద ధ్యాచ్ఛే చా శౌచ పరిక్లానార్థమితి
శాభవీయాః.

48. దుష్టానాం యవతిషు సిద్ధత్వాన్నా కస్మాదదుష్ట
దూషణ మాచరేదితి వాత్సర్యయనః

తన దార్య విషమై పరీక్షహవా రక్షణోపాయమేనని కొందరంటున్నారు. పరానా శ్మక్తి నీయమం బద్ధానురాగుడై ఉన్నాడు. అతను నా ప్రాణాలు రక్షించునున్నాడు. అని దానిదానిచేత చెప్పించి ఆమె మనస్సు ఎలాంటిదో పరీక్షించాలి. అలా పరీక్షించేటప్పుడు అనుచులంగా ఆమె జవాబు చెప్పితే ఆమె గుణం మంజుడిదాదని ప్రతిచూరంగా జవాబు చెప్పితే గుణవంతురాలని తెలుసుకోవాలి. ఇవ్వి భావనీయాల అభిప్రాయం. దుష్టులైన పురుషులు శ్రీల విషయమై సిద్ధులవుతారు కాబట్టి, ఏదో పురుషుడి దోషాన్ని అనుసరించి శ్రీబుద్ధి మంచిదికాదని కొందరపాటుతో నిర్ణయించగూడదు. శ్రీలలో సహజంగా దోషంలేకపోయినా, దోషాలని అనుకునే అపగూఢాలు కొన్ని సహజంగానే ఉంటాయని వాత్సర్యయనుకుంటున్నాడు.

49. అతిగోష్ఠీ, నిరంకుశత్వం, భర్తుః, స్వైరతా, పురుషైః
సహా నియంత్రణతా ప్రవానేనవస్థానం,
విదేశీ నివాసః, స్వస్మత్కుపఘాతః స్వైరిణీ సంసర్గః,
ప్రత్యురేన్ద్ర్యాభుతా, చేతి స్త్రీణాం వినాశకారణాని.

అతిగా గోష్ఠాలు జరపడం, నిరంకుశ వైఖరి, భర్త సేవ్చా విహారుడు కావడం, పురుషుడు ప్రవాసులో ఉండడం, విదేశాలలో ఉండడం, స్వేచ్ఛగా విహరించే స్త్రీలతో సంబంధం, ఇలాంటివన్నీ కుల స్త్రీలు చెడిపోవడానికి కొన్ని ముఖ్యకారణాలు.

50. సయాతి ఛలనాం కశ్చిత్స్వ దారాస్సతి శాస్త్ర విత్.
51. పాక్షికత్వాత్ప్రయోగాణాం అపాయానాంచ దర్శనాత్, ధర్మార్థయోశ్చ వైలోమ్యాన్నాచరేత్సార దారికమ్.
52. తదేతద్దార గుప్తార్థం ఆరబ్ధం శ్రేయసే నృణాం, ప్రజానాం దూషణాయైవనివిక్షేయో హ్యయం విధిః.

ఈ వారదారికాధికరణంలో చెప్పిన యోగాలను శాస్త్ర దృష్టితో పరిశీలించి, శాస్త్రజ్ఞానం అలవరచుకున్న ప్రతి ఒక్కరూ తన భార్య

విషయంలో అన్యాయం జరగకుండా మొగగలుగుతున్నాడు. ఈ పర దారగమనానేవి ప్రాజంపోతూ ఉండే అగతిక గత్యాపాక్షికంగా చెప్పడం పల్లనూ, ప్రమాదరహితంగా చనిపీనూ ఉండడం పల్లనూ, ధర్మాత్వాలకు ఎంతో దూరమైన విషయం సమకనూ, పరభార్యలతో పోతు, ఎంతమాత్రం పనికాదు తమకమచార్యలను సరిపించుకోవానికై మానవుల శ్రేయస్సు, కోసం ఇందలి ప్రయోగాలు చెప్పబడినవే తప్ప, ప్రజలకు దుర్మార్గులు, దోషయుక్తులుగా చేయవానికి కానేరదు. ఈ విషయం ప్రతి ఒక్కరూ స్పష్టంగా తెలుసుకోవలసి ఉంది.

ఇతి వాత్సయనీయే కామ సూత్రే పారదానికి పంచమే - ధి కరణే అంతఃపురికం, దారరక్షితం నామ

షష్ఠోధ్యాయః.

ఇతి వాత్సయన ముని విరచితమైన కామసూత్రాల్లో పాద ద్వారం అనే అయిదో అధ్యాయంలో అంతఃపురికం, దార రక్షితం అనే ఆరో అధ్యాయం.

ఆరు : వైశికాధికరణం ప్రథమాధ్యాయం

సహాయ గమ్యా గమ్య గమన కారణ చింత :

1. వేశ్యానాం పురుషాధిగమే రతిర్వృత్తిశ్చ సిద్ధాత్.
2. రతితః ప్రవర్తనం స్వాభావికం, కృత్రిమమర్థాం.
3. తదపి స్వాభావికవద్రూపయేత్.
4. కామపరాసు హి పుంసాం విశ్వాసయోగాత్.
5. అలుబ్ధతాం చ భ్యాపయేత్తస్యనిదర్శనార్థం.
6. స చానుపాయేనార్థాన్ సాధయేదాయతినంరక్షణార్థం.
7. నిత్యమలంకారయోగినీ, రాజమార్గావలోకినీ దృశ్య
మానా స చాలి వివృతా తిష్ఠేత్.

ఇంతకు ముందు అధికరణంలో రస్య, పునస్పుష్ట, పరదార-అనే ముగ్గురు నాయులతో సమాగమం సాగించే విధానం గురించి చెప్పాము. ఇర నాలుగో రకం నాయి ఉంది. ఆమె వేశ్య. ఆమెతో సమాగమం చేసే విధానం గురించి చెప్పేదే ఈ వైశికాధికరణం. ఇది కామ సూత్రాల్లో ఆరో ప్రకరణం.

వేశ్యతో పురుషుడు సమాగమం జరిపేటప్పుడు, రతిఫలం సమా సమే. అయినా ప్రయోగించేది వేశ్య. అంచేత ఈ విషయంలో అధికారం వేశ్యదే.

పురుషుడో సంపాదించడం వల్ల వేళ్ళకు స్థలన చూపమైన రతి సౌభ్యం, ధనం - రెండూ లభిస్తున్నాయి. కాదట్టి ఆమె జీవనోపాధికి కూడా మార్గం దొరికిందన్న మాట ! ఇంకా ఏమిటి అంటే పురుష సంపర్కంతో వేళ్ళకు అర్థ, కామలు - రెండూ ప్రాప్తిస్తున్నాయి. ఇక పురుషుడి పంటారా? చిక్క కామం మూత్రం లభిస్తున్నది. ధనం పోతున్నది. వేళ్ళ రస రతి సౌభ్యం కోసం పురుషుడితో బోగిస్తే లోకంలోలాగే అది స్వాభావికమే అవుతుంది ధనం కోసం సంగమిస్తే పృథ్విమం అవుతుంది. కాదట్టి అది కూడా స్వాభావికంగానే పరిగణించాలి వేళ్ళ. కామవాంఛగల స్త్రీల పల్ల పురుషులకు విశ్వాసం ఎక్కువ. అంచేత పురుషుడు ఆమెను విడిచిపెట్టలేడు. కేవలం ధనం పైనే ఎక్కువ ఆసక్తి చూపితే అంత ఇటుగా ఉండదు. కామసక్తినే ఎక్కువ ప్రదర్శిస్తూ ధనంపై అంతగా ప్రీతి లేనట్లుగా నడించాలి. ఇలా చేయడం వల్ల పురుషుడికి అశుభాగం అధికమై, ధనం తెచ్చి ఇస్తాడు. భవిష్యత్తులో తన రక్షణకోసం ఉపాయంతో ధనం సేపించుకోవాలి. ఆ ఉపాయాలే ఇక్కడ చెపుతున్నాడు.

వేళ్ళ ఎల్లప్పుడూ తన సొంతర్యాన్ని కాపాడుకుంటూ ఉండాలి దేహాన్ని చక్కగా అలంకరించుకుని రాజవీధివంక చూస్తూ, త్రోవన పచ్చేపోయేవాడు తనను చూసే నమయాల్లో కనిపించి కనిపించనట్లు నిలుచుని ఉండాలి ఇది వేళ్ళ ధర్మం.

8. యైర్నాయకమావర్ణయే దన్యాభ్యశ్చ అసచ్చింద్యా,
దాత్యనశ్చాన్యథం ప్రతికుర్వా, దర్శంచ సాధయేన్న
చ గమ్యైః
పరిభూయేత, తాస్సహాయాన్కుర్యాత్.

9. తే త్వా రక్షక పురషాః ధర్మాధికరణస్యాః దైవజ్ఞాః
విక్రాంతాః శూరాః సమానవిద్యాః కళాగ్రాహిణః,
పీఠమర్హ, విట, విదూషక, మాలాకార, గాంధిక,
శౌండిక, రజక, నాపిత, భిక్షుకాస్తే చ తే కార్య
యోగాత్.

నాయకుణ్ణి కమకు అనకు లడగా ఉండేలా తయారుచేయాలి. అతని మనస్సు మరే కరీర శ్రీలపై మళ్ళికండా చేయగలగాలి. తనకు సంబంధించే అవదలనూ, అనర్థాలనూ అతను చప్పించగలిగి ఉండాలి. అతను ధనం రాబట్టగలిగి ఉండాలి. దుర్మార్గులైన పురుషుల నుండి పరాధనం సంభవించకుండా అతను కాపాడగలిగి ఉండాలి. - ఇలాంటి వాడిలో సామర్థ్యం కలవాని వేశ్య తన సహాయార్థం సహాయకులుగా నియమించుకోవాలి. అంతేకాకుండా రష, భటులు, ధర్మాధికారులు, శాస్త్రవేత్తలు, నగర పాలకులు, శూరులు, తనతో సమానంగా విద్య నేర్చినవారు, పోలలో ఆరితేరినవారు, పీఠమర్థులు, విటులు, చేటులు, విదూషకులు, మాలాకారులు, గ్రంథకారులు, మావడివాండ్రు, రజకులు, మంగళ్ళు, భిక్షుగర్హలు, - మున్నగువారు వేశ్యకు ఆయా పనులలో సహాయకులుగా ఉండడానికి అర్హులు.

10. కేవలార్హస్వ..మిగమ్యాః స్వతంత్రః, పూర్వే
నయసి వర్తమానః విత్తవాన్, అపరోక్షవృత్తిః
అధికరణవాన్, అకృచ్ఛాధికరణవిత్తః సంఘర్షవాక్,
సంతతాయః, సుభగాభిమానీ, శ్లాఘనకః, పండకశ్రీః,
పుంశ్చాగ్రీ, సమాన స్పర్ధీ, స్వేభావతస్త్వాగ్రీ, రాజవి
మహామాత్రే వా సిద్ధః దైవప్రమాణః విత్తావమానీ,
గురూణాం శాసనాతిగః సజాతీనాం లక్ష్యభూతః,

సవిత్త: ఏకపుత్ర: లింగీ, ప్రచ్ఛన్నకామ: శూర:,
వైద్యశేఖి.

కేవలం దబ్బుకోసం వేశ్య సంభోగించదగిన పురుషులు ఎవరో
చక్కద చెపుతున్నాడు - మంచి యౌవనంలో పెళ్ళిపెళ్ళలాడుతూ ఉన్న
వాడు, సర్వరంజిత స్వరంజిత, బాగా ధనం ఉన్నవాడు, స్వంత
దేశాన్ని ఎల్లప్పుడూ ఉండేవాడు. కోశాధికారి, పట్టపదమండా సులువుగా,
సుఖంగా ఎక్కువ ధనం సంపాదించగలవాడు, ఇతరులన్నా ఎక్కువ
ధనం మట్ట చెపుతానని చెప్పి వచ్చినవాడు, ఎల్లప్పుడూ తరగని ఆదాయం
పచ్చేవాడు, అందగాడ్ల అని విర్రపీగేవాడు, ఇతరుల పొగడ్లలు కావాలని
కోరేవాడు, నవంశకుడు, తనను మగవాడు లోకం చెప్పుకోవాలని అను
కునేవాడు, పాపక్షంకోసం తనలో సమానులైనవారితో పోరాడేవాడు,
సహజంగానే గొప్పత్వాగి, రాజులు, మంత్రులను స్నేహితుడు, దైవిక
శలవాడు, ధనం అందే లెక్క చెయ్యనివాడు, గురువుల ఆజ్ఞను అతిప్ర
మించేవాడు, ఒకజాతి జనానికి ఆదర్శప్రాయుడైనవాడు, ధనవంతుడు,
ఒకేఒక కుమారుడు శలవాడు, సన్యాసి, జాతుడు, భూతుడు, వైద్యుడు -
ఏదేమైనా మేల్కొలుపు పొందదగినవాడు.

11. ప్రీతియశోఽర్థాస్తు గుణతోఽధిగమ్యా:

12. మహాకులీన: విద్వాన్, సర్వసమయభ: కవి:
ఆభ్యాసకుశల:, వాగ్మీ, ప్రగల్భ:, వివిధశిల్పజ్ఞ:,
వృద్ధదర్శి, స్థూలక్ష: మహాత్సాహ: దృఢధర్మీ,
అనసూయక:, త్యాగీ, విశ్రవత్సల: ఘటాగోష్ఠీ,
ప్రేక్షణకనమాజ సమస్యా క్షీడనకుశల:, నీరు జ:
అవ్యంగశరీర:, ప్రాణవాన్, అమద్యప: వృష:

మైత్రః, శ్రీ గాంధీ ప్రణేతా, లాలయ తా చ, స
చాసాం వశగః, స్వతంత్రవృత్తిః, అనిష్ఠురః, అనీ
ష్ట్యాః, అనః, వేశంకీ చేతి నాయకగుణా.

ప్రేమను, కీర్తిని వాంచింపే పురుషులు ఎంతో గుణపంతులుగా ఉంటారు. అలాంటి పురుషులు ఎవరో గుణాంశుని దట్టి గుర్తించాలి. అలాంటి పురుషుల ముఖ్య గుణాలు ఏమిటో ఇక్కడ చెప్పతున్నాను - గొప్ప కులీన రుటుండింటో పుట్టినవాడు, విద్వాంసుడు, అన్ని విషయాలూ అరుదవపూర్వకంగా ఎరిగినవాడు, మంచి కవిత్వం చెప్పగలవాడు, కమ్మని కథలు మనోరంజనంగా చెప్పగలవాడు, ఏ విషయాన్ని గురించి అయినా ఆహ్లాదకరంగా మాట్లాడగలవాడు, మాటల్లోను, చేతల్లోను గడసరి, సమస్త శిల్పవిధానాలు తెలిసినవాడు, జ్ఞానులనుండి, పయోష్యుల నుండి అరుదవలు గడించినవాడు, అందరియంచూ సమదృష్టి గలవాడు, ఎంతగానో ఉత్సాహం గలవాడు, ఎవరికని భక్తి కలవాడు, అహయలేనివాడు, గొప్ప త్యాగబుద్ధి గలవాడు, మిత్రులపట్ల అమిత వాత్సల్యం కలవాడు, సభలు, సమావేశాలు జరపడంలో నేర్పరి, రోగాలు లేనివాడు, అచయ్య లోపం లేనివాడు, చిరాధుడు, మద్యపానం చేయనివాడు, దయ - దాక్షిణ్యం గలవాడు, శ్రీలకు నీరులు, బుద్ధులు చెప్పేవాడు, రత్నకీడలు సరిపడంలో నేర్పరి, శ్రీలకు గౌరవించేవాడు, ఆదరాలికి దొంగనివాడు, స్వతంత్రంగా జీవించేవాడు, పనులను బాధ కలిగించనివాడు, ఈర్ష్యలేని వాడు, సందేహ స్వభావం లేనివాడు - మున్నగు వారందరూ వేళ్ళు పొందదగినవారు.

13. సూర్యుని నవ లక్షణ మాధుర్యయోగినీ, గుణేష్వను
రక్తా స త థాఽర్థేషు, ప్రీతి సంయోగశీలా, స్థిర

మతి: ఏక జాతీయా విశేషార్థిసీ, నిర్వముకదర్య
 నృత్తి: గోష్ఠీ కళాప్రియా చేతి నాయకానురా.

పై సూత్రంలో నాయకుడి గుణాలు చెప్పి, ఇప్పుడు నాయకుడు గుణాలు చెపుతున్నాడు. నాయకుడు ఎప్పుడూ మంచి కలెర కోడ కలిగి ఉంటుంది. గొడవాగ్యాన్ని ప్రవరించే ముఖపర్యస్థు కలిగి ఉంటుంది. మన మనరాదే మోషంలలో ఉంటుంది ముదిల్లో ముదుర్యం రాగినిసలాచారి. భసం కన్నా గుణాన్నే అభివంగా ప్రేమించేదిగా ఉంటుంది. సంతోగంలో ప్రేమ చూపేదిగా ఉంటుంది చరించని బుద్ధి కలిగిగాను, ఒకే జాతికి చెందినదిగాను, కామ విశేషాలు తెలుసుకునేదిగాను, ఎల్లప్పుడు నిష్కమట మైన ప్రవర్తన కలిగిగాను, గోళ్లంన్నా, కలిగన్నా ఎక్కువ మక్కువ కలిగిగాను ఉంటుంది. ఇటున్నీ నాయకుడు ముఖ్యంగా ఉండవలసిన గుణాలు.

14. బుద్ధి శీలాచార: ఆర్జవం, కృతజ్ఞతా, ధీర్ఘదూర దర్శిత్వం, అవిగంవాదతా, దేశకాలగతా నాగరకతా, దైన్యాతిహాస పైశున్య పరివాదక్రోధలోభ స్తంభ చాపల వర్జనం, స్మితపూర్వాభిభాషితా, కామ సూత్రే కాశలం, తదంగ విద్యాసు చేతి సాధారణ గుణా.

15. గుణ వివర్యయో దోషా.

నాయకుడు పాదారణ గుణాలు కొన్ని ఉన్నాయి. అవి సద్బుద్ధి, సద్బుద్ధి, సదాచారం, సత్ప్రవర్తన, స్వరక్షర, ధీర్ధాలోద్య చేయడం, కలిహ సద్బుద్ధం లేకుండా ఉండడం, దేశరాజమనోరులు గమనించి ముందుకు వెళ్ళడం, నానాగ్లా ఉండడం, దైన్యం లేకుండా ఉండడం, ఎక్కువగా ముప్పుకుండా ఉండడం స్నేహితుల మధ్య చేదం పుట్టినా ముందుకు

పోవడం, పరాయి వాళ్ళపై చాడీలు చెప్పడం, పోవడం, ఎప్పుడు కోపం లేకుండా ఉండడం, ఆశ, నిశ్చేష్టత, చపలత్వం లేకపోవడం - ఈ ఎనిమిది గుణాలు ఉండడం, నవ్వుతూ మాట్లాడడం, కామకేళి విరాసాదుల్లో నేర్పు, సంగీతం పున్నగు అంగవిద్యల్లో కౌశలం - ఇవీ.

ఈ గుణాలు తాచుమారైతే దోషాలుగా పరిగణింపబడతాయి.

16. క్షయి రోగీ, కృమిశకృత్ వాయుసాన్యః : ప్రియ కళత్రః పరుషవాక్, కదర్యః నిర్ఘృణః గురుజనపరిత్యక్తః శేనః, దంభశీలః, మూలకర్మణి ప్రసక్తః, మానావమానయోరణపేక్షీ, ద్వేష్ట్యైరప్యభిహార్యః అతిలజ్ఞః, ఇత్యగమ్యాః.

వేళ్య పొందదగని నాయకులు

ఇవే వేళ్యపొందదగని నాయకులను గురించి చెబుతున్నాడు. క్షయ వ్యాధి పలవాడు, ఎప్పుడు దీర్ఘరోగాలతో బాధపడేవాడు, (కుష్ఠరోగి), పంటిమీద పుండ్లరోగం పలవాడు, పాడుకంపు క్రాచ్చే నోరు పలవాడు, మంచిచెడ్డలు లేకుండా పనిపించిన ఆడదానిపల్లా సంభోగించేవాడు, ప్రియమైన భార్య పలవాడు, పరిసరంగా మాట్లాడేవాడు, నీచప్రవృత్తి పలవాడు, నీచతత్వం పలవాడు, దయ - దాక్షిణ్యం లేనివాడు, గురువులు పతిత్యజించగా భ్రష్టుడై తిరిగేవాడు, దొంగ, కపటం పలవాడు, మాతిపల ద్వారా స్త్రీలను పగం చేసుకునేవాడు, మానాభిమానాలు సెప్ప సమానంగా చూచేవాడు, ధనానికి ఆకంపి శత్రువుషంఠి నైనా చేగేవాడు, అమితంగా సిగ్గుపడేవాడు - ఇలాంటి వారిని వేళ్యలు పొందదగిన వారుకారు.

17. రాగః, భయం, అర్థః, సంఘర్షః, వైరనిర్వారణం, జిజ్ఞాసాపక్షః, భేదః, ధర్మః, యశః, అనుకంపః, సుహృద్వాక్యం, ప్రీతిః, ప్రేయసాదృశ్యం, ధన్యతా, రాగాపనయః, సాజాత్యం, సాహవేశ్యం, సాతత్వం, ఆయతిశ్య, గమన తౌరణాని భవంతీత్యాచార్యాః
18. అర్థోఽ నర్థప్రతీఘాతః ప్రీతిశ్చేతి వాత్స్యయనః.
19. అర్థం తు ప్రీత్యా స బాధేతాస్య ప్రాధావ్యాత్,
20. భయాదిషు తు గురుతాలాఘవం పరీక్ష్యం, ఇతి సహాయ గమ్యాగమ్య గమనంకారణచింతా.

పురుషులతో వేళ్య ఎందుకు సంగమిస్తుంది ?

వేళ్యలు పురుషులతో ఎందుకు సంగమిస్తారో, ఆ వారణాలు చెప్ప తున్నాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు వేళ్యలు ఒక పురుషుడి పేద చూడతూగా అచూర్యం పుట్టుకొస్తుంది. కొవరాదేమో, చంపురాదేమోనని బీరి జని స్తుంది. పట్టుదలలు, పంచాలు వస్తాయి. ఒకరితో సంగమించడం ద్వారా శత్రువుపై పగ తీర్చుకునే అచూర్యం ఏర్పడుతుంది. శత్రువు ప్రక్క ఎలాంటిదో చూద్దామని పోషణం వస్తుంది. ఏదైనా గొప్ప దుశం సంప్రే ప్తిస్తుంది. ధర్మం ఆరోచించడం వస్తుంది. అకనితో పోలే కీర్తి వస్తుంది. అకనిపై దయ కలుగుతుంది. ప్రాణ స్నేహితుడో, స్నేహితురారో ముట్ట మన్నింగవలసి వస్తుంది. అమితమైన ఎగ్గు ఏర్పడుతుంది. తన ప్రేమ డికి, లేదా ఇష్టుడికి సమానమైన వాడు అన్న అభిమానం అకనితో పోలే

ఇప్పు ధన్యమవుతుందని, రామోద్రేహాన్ని అణచుకోదానికి, సమాన చాతీయు
దని, పొరుగింటి వాడు కదా అని మొగమాటపడి, చాల్య స్నేహితుడని,
అతనితో సంబోధిస్తే గొప్ప ప్రభావం కలుగుతుందని, - ఈ కారణాల
వల్ల వేళ్ళు సాధారణంగా పొందతగని వాళ్ళతో సయిదం పొత్తు పెట్టు
కుని సంబోధిస్తూ ఉంటారు. ఇది పూర్వపు ఆచార్యులు చెప్పిన మాట!
అయితే వేళ్ళు ధనం కోసం, ఆపదను ప్రతిక్రియ చేయడం కోసం,
కేవలం ప్రేమ కోసం, పరపుష గమనం చేస్తుంటారని వారాధ్యుడు
లంటున్నారు.

వేళ్ళకు ధనమే ప్రధానం కాబట్టి దానికి ప్రేమ అడ్డం కారాదు.
భయాదులు ప్రాప్తించినపుడు హెచ్చుతక్కువలు ఆలోచించి పురుషుడితో
సంగమించాలి. ఇలా సహాయకులు, గమ్ములు, అగమ్ములు అనే వారిని
గురించి వేళ్ళు విషయంలో చెప్పారు శాస్త్రురారులు గమన కారణ చింతను
గురించి కూడా చెప్పడం జరిగింది.

21. ఉపమంత్రితాఽపిగమ్యేన సహస్రానప్రతిజానీయాత్
పురుషాణాం సులభావమానిత్వాత్.
22. భావజ్ఞాకసార్థం చ పర్షిచారకం ముఖాన్ సంవాహ
కగాయన వైహాసిక పురుషాస్సమ్యేతద్భక్తాన్వా
ప్రణిదధ్యాత్తదభావే. పీఠమర్దాదీన్.
23. తేభ్యో నాయకస్య శౌచాశౌచం రాగాపరాగ్
సక్తానకత్తాం, దానాదానే చ విద్యాత్.
24. సంభావితేన చ సహ విటపురోగాం ప్రీతి యోజ
యేత్.

పురుషుడు (నాయకుడు) సంగమించడానికి పిలిచినా వేళ్ళు (నాయిక) లొందరపడి వెంటనే అందుకు అంగీకరించరూరదు. శ్రీ సులువుగా లొంగిపోలే, పురుషుడు ఆమెకు చురచసగా చూస్తాడు. అవమానిస్తాడు. అంతా అరని మనోధావాన్ని తెలుసుకునేందుకు మొదట శనమరిచారులరు లేదా గాయరులరు లేదా విచూషరులు మున్నగువారిని పంపారి వేళ్ళు. వారి ద్వారా నాయకుడు ఎలాంటివాడో, కుదిగరివాడా కాదా ? ప్రేమ రరివాడా కాదా ? నిజంగా ఆసక్తి రిన్నవాడా, కాదా ?

దానోరుదవునా కాదా ?- మొదలైన విషయాలన్నీ విచారించారి. ఈ. విషయాలన్నీ తెలుసుకున్న రరువార ఆ పటుం ద్వారా ప్రేమ వ్యవహారం నడపారి.

25. లానక కుక్కుట మేష యుద్ధ శుకశారికా ప్రలాపన ప్రేక్షణక కళా వ్యవదేశేన పీఠమద్దో నాయకం రసాః ఉదవసిరమానయోత్ లాం వా రస్య.

6. ఆగతస్య ప్రీతి కాతుక జననం కించిద్దవ్యజాతం స్వయ
విద మసాధారణోపభోగ్య మితి ప్రీతిదాయం
దద్యాత్.
7. యత్ర చరమతే తయా గోష్ఠ్యా వనముపచారైశ్చ
రంజయేత్.

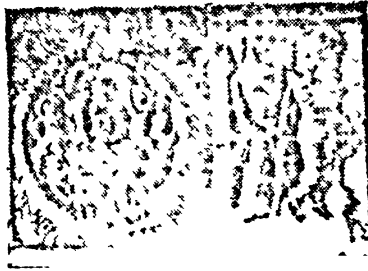
పీతమర్థదు చేయపరిసిన కార్యాలు కొన్ని ఉన్నాయి. లావణ్య
పిట్టలు, కోళ్ళు, గొట్టెపొదేళ్ళు, మన్నగు వాటి పందాలూ, చిలుకలు,
గోడవంకలు, మొదలైన వాటిని పరిరంజించడం, మాట్లాడించడం, రమణీయ
మైన దృశ్యాలను చూడడం ఇత్యాది వినోదక్రీడల ద్వారా నాయకుణ్ణి
ఆనందపరిచి అతన్ని నాయక ఉన్న ప్రదేశానికి తీసుకుని రావారి
పీతమర్థదు. లేదా ఆమెనైనా అతను ఉన్నచోటకు చేర్చాలి. అలా నాయ
కుడు ఇచ్చిన పిమ్మట, అతనిలో ప్రేమ, కరుణలం అధికం కావ
డానికి గాను అది చూడండి బామాట! సాధారణంగా ఎక్కడా లభ్యం
కాని శస్త్రపు అది! అని స్వయంగా, ప్రేమ పూర్వకంగా అతనికి
వంతవంత శస్త్రపులు ఇవ్వాలి. అప్పుడతని బుద్ధి ఏ శస్త్రపుపై లగ్నం
అవుతుందో ఆ శస్త్రపు ఇచ్చి అతని మనస్సుకు సచ్చిన విషయంపై
గోష్ఠిసాగిస్తూ ఉపచారాలతో అతనితో సంగమించి రంజింపజేయాలి.

28. గతే చ న పరిహాస ప్రలాపాం సోపాయనాం పరి
చారికా మభీష్టం ప్రేషయేత్, సపీతమర్థాయాశ్చ
కారణాపదేశేన స్వయంగమనమ్ ఇతి గమ్యోపా
వర్తనమ్.

నాయకుడు వెళ్ళిపోయిన తరువాత కూడా హాస్యంగాను, చమ
త్కారంగాను మాట్లాడే తన పరిచారిత్ర చేతికి ఏవో చానుకలు ఇచ్చి

అతనికి గుర్తగా ఇచ్చి రమ్మని చెప్పి పంపాలి. పితమవ్వునితో కూడా ఏదో ఒకనెపంపై స్వయంగా అతని చెంఠు చేరాలి దీన్నే గమ్యాపా వర్తనం అంటారు.

29. భవంతి చాత్రశ్లోకాః— తాంబూలాని ప్రదత్తైవ సంస్కృతం చానుతేషనం, ఆగ్రతస్యాహరేత్ప్రిభ్యా కళాగోష్ఠీశ్చ యోజయేత్.
30. ద్రవ్యాణి ప్రణయే దద్యాత్ కుర్యాచ్చ పరివర్తనం సంప్రయోగస్య చా కూతం నిజేనైవ , ప్రయోజయేత్.
31. ప్రీతిదాయైరుపన్యాసైః ఉపచారైశ్చ కేవలైః, గమ్యేన సహ సంస్పృష్టాః శరంజయేత్తం తతః పరం.

సంస్కార యతమైన తాంబూలం, పూలమాల, గంధాదులు, భోగించడానికై వచ్చిన వాడికి ప్రీతిపూర్వకంగా అందించాలి అయినా ఈ లను పురించి ప్రసంగించాలి ప్రేమ సూచకంగా రచకాల రమ్మమైన వస్తువులు ఇవ్వాలి పిమ్మట ఒకరి పస్తువులు ఒకరు మార్చుకోవాలి

సంభోగం సంగతి నాయకుడికి సూచనప్రాయంగా తెలియజేయ్యాలి
ఇంకా ప్రేమను సూచించే మాటలు, వబుల్లు, ఉపదానాలు మొదలైన
వాటితో నాయకుణ్ణి ఆనందపరచాలి అటు తరువాత రత్నీకీడలో అతన్ని
రంజింపజేయ్యాలి

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే వైశికే
షష్ఠేఽధికరణే సహాయగమ్యాగమ్యగమన
కారణచింతా గమ్యాపావర్తనం నామ ప్రథమోఽ
ధ్యాయః.

ఇది శ్రీ వాత్స్యాయనమని విరచిత కామసూత్రాల్లో వైశిక
కరణం అనే ఆరో అధికరణంలో సహాయ గమ్యాగమ్య గమనకారణ
చింతనం, గమ్యాపావర్తనం అనే మొదటి అధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం

కాంతానువృత్తం :

1. సంయుక్తా నాయకేన తద్రంజనార్థం ఏకచారిణీ
ప్రేమనుతిషేత్.
2. సంజయేన్న తు సజేత్ సక్తవచ్చ విచేషేతేతి సంక్షే
పోక్తిః.
3. మాతరి చ కూరశీలాయాం అర్థపరాయాం చ
ఆయుతా స్యాత్ తదభావే మాతృకాయాం.
4. సా తు గమ్యేన నాతిప్రీయేత ప్రసహ్య చ దుహిత
రమానయేత్.
5. తత్ర తు నాయికాయాః సంతతమరతిర్ని శ్వేదో
ప్రేడా భయం చ స త్వేవ శాసనాతి వృత్తిః
6. వ్యాధిం చ కృతాకమేకమనిమిత్త మజగుక్ష్పిత
మచక్షుర్ద్రావ్య మనిత్యం భ్యాపయేత్.
7. సతి కారణే తదపదేశం చ నాయకానభిగమనమ్.
8. నిర్మాల్యస్య తు నాయికా చేటికాం ప్రేమయే
త్రాంబూలస్య చ.

పురుషుడితో సంభోగించి ఆతన్ని రంజింపజేయడానికి వేళ్ళ
ఏరదారిడేబ్బతాన్ని అనుసరించాలి ఆమె ఏరదారిడిగా వుందే పురుషుడు

దూడా భర్తలాంటివాడే అవుతాడు కాబట్టి కాంతరుప్యత్రం అయినా అనుష్ఠించాలి దాన్ని గురించే ఇచ్చిన చెపుతున్నాడు -

కాంతరుప్యత్రం అనేది రెండు విధాలు ఉంటుంది సంశ్లేపం రెండు విస్తరం సంశ్లేపం యొద్దే చెపుతున్నాడు. వేళ్ళ ఎప్పుడూ దూడా ఆసక్తురాలుగా పనిపించాలే తప్ప సత్తురాలు కావాలదు సత్తురాలుగా ఉన్నట్లు నడించాలి కాని నిజంగా సత్తురాలు కాలాదు. తన పన్న తల్లి స్వాధీనంలోనో, లేదా పెంపుడుతల్లి స్వాధీనంలోనో వున్నట్లు నడించాలి ఆ పన్న తల్లి లేదా పెంపుడు తల్లి క్రూరురాలు, దురాశా పరురాలు అయితట్లు భ్రాంతి పరిగించాలి చూచేవారికి ఆ తల్లి లేదా పెంపుడుతల్లి తన కుమార్తె, పురుషుడియందు సత్తురాలు కాకుండా చూచుకోవాలి ఒకవేళ ఏ పురుషుడియందైనా సత్తురైతే, ఆమెను వెంటనే అతని నుండి విడిపించాలి అలాంటి సందర్భాల్లో వేళ్ళ అలా రావడం తనను ఎంతమాత్రం ఇష్టం లేనట్లు, విధారం, సిగ్గు, భయం ముందుకొస్తున్నట్లు నడిచా తల్లి ఆజ్ఞను ఎదురు చెప్పలేనట్లు ప్యత్రం చేయాలి అకారణంగానే తనకేదో ఐటికి పనిపించనీదీ, అసహ్యం అనిపించేదీ అయిన రోగం పట్టుకున్నట్లు తెలియజేయాలి ఏదో నెపం పైన పురుషుణ్ణి సమీపించకుండా వుండాని వేరే పురుషులతో సంబంధం పెట్టుకోదానికి ప్రయత్నించాలి అయితే, ఆ పురుషుల అనురాగానికి మారం కాకుండా వారు పెట్టుకున్న పూలు, పూసుకున్న గంధం వగైరాలు తాను స్వీకరించాలి అయితే ఏదో కారణంపై వారి దరిదేరుకుండా వుంటూ వారికి ఆ విషయం తెలిసేలా ప్రవర్తించాలి. వారి కాంటూ లాది ద్రవ్యాలను అందుకోదానికై తన చేతులు పంపించాలి.

9. న్యవాయే తదుపచారేషు విస్మయః, చతుష్టప్త్యం శిష్టత్వం, తదుపదిష్టానాం చ యోగానాం ఆభీక్ష్యే

నానుయోగః, స్పర్శా త్రాదహసి వృత్తిః, మనో
రథానామాఖ్యానం, గుహ్యేనాం వైకృత ప్రచాఢ
దనం, శయనే పరావృత్తస్యానుపేక్షణ, మాను
లోమ్యం గుహ్యస్పర్శనే, సుప్తస్య చుంబనం,
అలింగనం, చ.

ఇవ నాయుడుతో వేళ్ళ ఏకాంత సమయంలో ఎలా ప్రవర్తించాలో
చపుతున్నాడు - ప్రత్యేకంగా నడుచుకోవలసిన పద్ధతి ఇది.

వేళ్ళ ఎలా నడచుకోవాలి ?

రతి సాగించే సమయంలోనూ, అతనికి ఉపచారాలుచేసే తరుణం
లోనూ మిక్కిలి ఆశ్చర్యాన్ని ప్రవర్తించాలి చతుష్షవి శకల్లో
పుషపక్షి చాతుర్యం ఎలాంటిదో గమనించి, అతనికి శిష్యునిం చేస్తు
న్నట్లు అనిసయించాలి అతడు బోధించే యోగాలు తాను అనుసరించాలి.
అతనికి ఎలా వుందే ఇష్టమో అలాగే రహస్య సమయాల్లో ప్రవర్తించా
లది అంటే అతనికి ఇష్టమైన రీతుల్లో సంభోగించాల్సివూట ! అలాగే
వేళ్ళ చూచా తనను వివిధ రీతుల్లో, భంగిమల్లో రతి సుఖం ఇష్టమని
అతనికి చెప్పాలి. బొడ్డు, చంపలు, గజ్జలు చున్నగు ప్రదేశాలను
విచారంగా అనుపించడంవలె గోప్యంగా వుండాలి. శయ్యపై అతడు అటు
వైపు తిరిగి పడుకుంటే, తాను భరించలేనట్లు, అతన్ని తనవైపు మళ్ళించు
కోవాలి.

అతడు తన మదన మండినాన్ని తానెవని కోరితే, తాను
అడ్డుపెట్టకూడదు. స్వేచ్ఛగా అతన్ని అక్కర స్వీకరించనిచ్చి, అతనికి

ఉత్సాహం, ఉద్రేకం పరిగించాలి. అతడు నిద్రపోతూ వుంటే అతన్ని ముద్దావాలి. ఆలింగనం చేసుకోవాలి.

10. ప్రేక్షణమస్యమనస్కస్య రాజమార్గే చ ప్రాసాద
స్థాయాః, తత్ర విదితాయా క్రీడా శార్యనాశః,
త ద్వేష్యే ద్వేష్యతా, తత్ప్రియే ప్రియతా,
తద్రమ్యే రతిః, తమను హర్షశోకే, శ్రీమ
జ్ఞానా, కీపశాచ్ఛదీర్ఘః, స్వకృతేష్వపి సఖదశస
చిహ్నేషు అన్యాశంకా.

తను సంభోగించదలచిన పురుషుడు మరద్యాస్నంగా రాజపీఠం
పున్నపుడు, రాను మేడపైనుంచి చూచి కనిపెట్టాలి వేళ్ళు. అలా ఆమె
చూస్తుండగా అతడు గుర్తుపడితే, అప్పుడామె సిగ్గుచే అభివ్రుంపాలి
దీన్నే శాత్రునాశనం అంటారు. పురుషుడి విరోధి ఎవరైనా వుంటే,
అతన్ని రాను చూచా విరోధిగానే పరిగణించాలి. అతని స్నేహితుడి

తన స్నేహితుడుగా భావించాలి. అతడు ఏదైనా పస్తువు అందంగా
పున్నదని అంటే తాను చూచా అలాగే అందంగా పున్నదని అనాలి.
సంతోషించాని, దుఃఖించాని అతనికి ఎలా వుంటే తనూ అలాగే

వంపారి త్రీలకు సంబంధించిన విషయాలు ప్రసంగపూర్వకము అతనితో ప్రస్తావించి అతని అభిప్రాయాలు తెలుసుకోవాలి అతనిపై అప్పుడప్పుడు చివకోపం తెచ్చుకుంటూ ముచక్షణంలోనే ఆ కోపాన్ని ఉపసంహరించు కుంటూ వంపారి తానే దంపక్షాలు, సఖ్యులు చేసి, ఇవన్నీ ఎవరు చేశారని చిరిపితనంగా ప్రశ్నించాలి.

11. అనురాగస్యానచన మాకారతస్తు దర్శయేన్నద
స్వప్నవ్యాధిమ తు నిర్వచనం, శ్లఘ్యానాం నాయక
కర్మణాం చ.
12. తస్మిన్పువాణే వ్యాకర్షగ్రహణం, తదవధార్య
ప్రశంసా, విషయే భాషణం, తద్వాక్యస్య చోత్త
లేణ యోజనంధక్తి, మాంశేచ్ఛత్.
13. కథాస్వనువృత్తి రస్యత్ర సపత్న్యాః.
14. నిశ్శ్వాసే, జృంభితే, స్థలితే, పతితే వా తస్య చార్తి
మాశంసేత.
15. క్షుత వ్యాహృత విస్మితేషు జీవేత్యుదాహరణం.
16. దౌర్భాగ్యే వ్యాధిద్వార్యదాపదేశః.
17. గుణత్రయః పరస్యాకీర్తనం, న నిందా సమాన
దోషస్య, దత్తస్య ధారణమ్.
18. నృధాపరాణే తద్వ్యసనే వా అలంకారస్యా
గ్రహణ మభోజనం చ.

వేళ్ళ ఎప్పడూ కూడా పురుషుడితో నిన్నే సేమ ప్రేమిస్తున్నానని తన నోటితో చెప్పకూడదు. భావ సూచనలతో ఆ అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాలి అంటే. మత్తులో ఉన్నప్పుడూ, స్వప్నంలోనూ, వ్యాధిగ్రస్తుడై ఉన్నప్పుడూ, పురుషునిలో గల సద్గుణాలను మెచ్చుకోవడానికి వాటిని గురించి సంపదించాలి; అతను పుణ్యకార్యాలు ఏవైనా చేసి ఉంటే, వాటిని పేర్కొంటూ అతన్ని ప్రశంసిస్తూ మాట్లాడాలి అతని మాటలకు అనుకూలమైన సమాధానంగా మాట్లాడాలి. అతడు తన సకల సంగతి రాకుండా మరే విషయాలు చెప్పబోతున్నా 'దీని' కొట్టాలి. పురుషుడు విశ్వసించేటప్పుడూ, ఆశలించేటప్పుడూ, మనస్సు సంగళిస్తేప్పుడూ, ఎక్కడైనా కాలిజారిపడినప్పుడూ, ఎంతో ఆర్తతో, ఆవేదనతో క్షేమవాక్యాలు పలికాలి తన మనస్సు సంగళిస్తేప్పుడు ఏదో సుస్థిగా ఉన్నదని చెప్పి తప్పించుకోవాలి మరో పురుషుడి గుణగణాలను గురించి అతని దగ్గర ప్రశంసించకూడదు. వారి దోషాలను పేర్కొని అతని ఎదుట నిందించడం కూడా తగదు అతడు ఏ పస్తువు ఇచ్చినా దాన్ని స్వీకరించాలి. ధరించే పస్తువు అయితే, మూడు చెప్పకుండా ధరించాలి అతస్మాత్తుగా తన ప్రేమియుడికి ఏదైనా ఆపదగాని, విచారకరమైన సంఘటన గాని సంభవించినప్పుడు, తాను ఎలాంటి అలంకారాలూ చేసుకోకూడదు భోజనం కూడా చేయకూడదు.

19. తద్భుక్తాశ్చ విలాపాః, తేన సహదేశమోక్షం
రోచయేద్, రాజని నిష్క్రయం చ.

20. సామర్థ్యమాయవస్త్రదవాస్త్రా తస్యార్థాధిగమేభి
ప్రతేతసిద్ధౌ శరీరోపచయే వా పూర్వసంభాషిత ఇష్ట
దేవతోపహారాః,

21. నిత్యమలంకారయోగః, పరిమితోఽభ్యవహారః.
22. గీతే చ నామగోత్రయోః గ్రహణం, గ్లాన్యామురసి
లలాటే చ కరం కుక్ష్వీత. '
23. తత్సుఖ ముపలభ్య నిద్రాలాభే, ఉత్సంగే లాసోప
వేశనం స్వపనం చ, గమనం వియోగే.
24. తస్మాత్సుత్రాణీన్ స్వాదాయషో నాధిక్యమిచ్ఛేత్.

జ్యేష్ఠ సంబంధం పెట్టుకున్న నాయకుడికి ఏదైనా వ్యాధి వచ్చి నప్పుడు, అతని స్వస్థంలో పాలుపండకున్నట్లుగా అతన్ని గురించి దూకు పడాలి. అతను ఏదైనా దేశాంతరం వెడతూ ఉంటే, తాను కూడా అతని వెంట వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాలి. 'ఏమండీ! నేనూ మీతో వస్తాను. అయితే, మా అమ్మ అసాధ్యురాలు. ఎలాగైనా ఆమెను ఏమార్చి నన్ను తీసుకుపోండి' - అని చెప్పాలి. ఒకవేళ ఆ సమయంలో ఈ వేళ్ళ, రాజుగారి కొలువులో ఏదైనా నాట్యాది ప్రదర్శనలకు హాజరు కావలసి ఉంటే, రాజుగారితో చెప్పి, ఆ పని నుంచి నన్ను తప్పించండి - అని అడగాలి. ఏదైనా అసాధ్యమైన పని అతను సాధించి పెడితే, ఈ పని చేసి మీరు నా ప్రాణాలు కాపాడినారు. మీరిది చేయమోతే ఈ పాటికి నేను ఏమైపోయాడననో! - అని అతన్ని స్తుతించాలి. పూర్వం తాను కొలిచిన ఇష్టదేవతా ప్రసాదాన్ని అతనికి సమర్పించాలి. అతని గోత్ర, నామాలతో పాటలుపాడాలి. ఏదైనా బాధపడుతుంటే, అతని పక్షస్థలం, సుదురు చేత్తో పట్టుకుని పరీక్షించాలి. ఆ స్పర్శ సుఖం వల్ల నాయకుడు ప్రేమంగా నిద్రలో మునిగి పొయ్యేటట్లయితే అతని కంఠం తన తొడమీద ఉంచుకుని పడుకొని బెట్టుకోవాలి. నిద్ర పుచ్చాలి. అతను తనను విడిచి ఎక్కడికైనా వెళుతూ ఉంటే, తాను కూడా వస్తానని చెప్పి వెంట వెళ్ళాలి.

అతని పల్ల గర్భం వస్తే, ఈ రాత్తు సమయంలో నేను చనిపోతే పిడి
జాగ్రత్త సుమా? - అని చెప్పాలి

25. తస్య అవిజ్ఞాత మర్థం రహసి సబ్రూయాత్.
26. వ్రతముపవాసం చాస్య నివర్తయేద్, మయి దోష
ఇతి అశక్యే స్వయమపి తద్రూపా స్యాత్.
27. వివాదే తేనాప్యశక్యమిత్సర్థనిర్దేశః.
28. తదీయ మాత్మీయం వా స్వమవిశేషేణ పశ్యేత్.
29. తేన వినా గోప్యోదీనామగమనమితి.
30. నిర్మాల్యధారణే శ్లాఘా, ఉచ్ఛిష్ట భోజనే చ.
31. కులశీల శిల్ప జాతి విద్యావర్ణ విత్త దేశ మిత్రగుణ
వయో మాధుర్యపూజా.
32. గీతాదిషు చోదనమభిజ్ఞస్య.
33. భయశీతోష్ణవర్షాణ్యసపేక్ష్య తదభిగమనం.
34. స ఏవ చ మే స్యాదిత్యోర్ధ్వదేహికేషు వచనం
35. తదిష్ట రసభావలీలాను వర్తనం.
36. మూలకర్మాభిశంకా.
37. తనభిగమనే చ జనన్యా సహనిత్యో వివాదః.
38. బతాత్కారేణ చ యద్యన్యత్ర తయా నీయతే తదా
శస్త్రం విషమసశనం రజ్జం వా కామయేత్.
39. ప్రత్యాయనంచ ప్రబిధిభిః నాయకస్య.

40. స్వయం వా ఆత్మనో వృత్తిర్నరణం.

41. శ త్వేవాదేషు వివాదః.

42. మాత్రా వినా కించిన్న చేష్టేత.

పురుషుడికి తెలియదుగా ఆతని సమక్షంలో మరొకరితో
లహస్యాలు సాగించరాదు వేద్య. పురుషుడు ప్రథం, లేదా ఉపవాసం
చెయ్యటోరుందే 'మీరు బలహీనంగా ఉన్నాడు. అంచాత మీ బదులు ఆ
ప్రథమో, ఉపవాసమో నేను చేస్తాను. -' అని చెప్పి, రానే అది
అనుష్ఠించాలి. అలా ఆతను అంగీకరించలేకపోతే, అతనితోపాటు తాను
కూడా ప్రథమో, ఉపవాసమో చెయ్యాలి. అతనితో ఏదైనా వివాదం వస్తే,
'మీరు కాదు - మిమ్మల్ని పుట్టించిన బ్రహ్మరథం కూడా కాదు' - అని
చెప్పాలి. తన పక్షమని, అతని పక్షమని భేదం పాటించరాదు. ఇరువురి
పక్షపుటూ ఒకటే అన్న భావంతో ప్రవర్తించాలి. అతను వెంట లేకుండా
పథలం, సమావేశాలం, గోష్ఠాలం వెళ్ళరాదు. అతను ధరించిన పూలు,
అలంకారాలు మున్నగునవి ధరించడంలో గౌరవ మర్హాదటు, ప్రశంస
చూపించాలి. అతను తినగా మిగిలిన అన్నం తిడాలి. అతని కులం, శీలం,
జాతి, విద్య, వర్ణం, ధనం - వీటన్నింటినీ పూజించాలి, గౌరవించాలి.

సంగీత సభలు, గాన పదవీలు జరుగుతూ ఉండే గాయకులతో
చెప్పి వారి ద్వారా అతన్ని స్తుతింపజేయాలి. చలి, ఎంప, వాన, అనేది
లేకుండా, భయం అనేది లేకుండా అతను ఎక్కడికి వెడితే అక్కడికి
వెంటబెళ్ళాలి కానున్న జన్మలో ఇతనే వాడు భర్త కావాలని అంటూ
ఉండాలి. అతనికి ఇష్టమైన రసభావలీలలను ప్రదర్శిస్తూ ఉండాలి.
పశీచరణ విషయంలో తనకేదో అనుమానం ఉన్నట్లు నడించాలి. అతన్ని
అనుసరించేటప్పుడు తన కళ్ళలో ఎప్పుడూ కూడా వాడం పెట్టుకోరాదు.
ఒకవేళ వేద్యమార, వేద్యుడు ఆమె ప్రేయసి నుండి దింపంరాన వేరు

చేయబోతూ ఉందే, వేళ్ళ అన్నం, నీళ్ళు వర్తిస్తాననో, గొంతుకోసుకుంటాననో, ఉరిపోసుకుంటాననో, చెవులూ అందుకు ప్రయత్నించాలి. తన పురుషుణ్ణి దాచులద్వారా రప్పించుకోవాలి తన కులవృత్తిని లానే నిందిస్తూ అసహ్యించుకోవాలి. అతనితో ఎప్పుడూ కూడా ధనం విషయమై పేచీ పెట్టుకోకూడదు. అయితే, తల్లి లేకుండా మూత్రం ఏ పనీ చేయకూడదు.

43. ప్రవాసే శీఘ్రగమనాయ శాపదానం..
44. ప్రోషితే మృజానియమః చ అలంకారస్య ప్రతి షేధః, మంగళం త్వషేక్ష్యం, ఏకంశంఖవలయం వా ధారయేత్.
45. స్మరణమతీతానాం, గమనమిక్షణీకోపశ్రుతీనాం, సక్షత్ర, చంద్ర సూర్య తారాభ్యః, స్పృహణ.
46. ఇష్ట స్వప్నదర్శనే తత్సంగమో మమా స్త్రితి వచనం.
47. ఉద్వేగోఽనిష్టే, శాంతి కర్మ చ.
48. ప్రత్యాగతే కామపూజా చ.
49. దేవతోపహరాణాం కరణం.
50. సఖిభిః పూర్ణపాత్రస్యాహరణం.
51. వాయసపూజా చ.
52. ప్రథమసమాగమానంతరం చైతదేవ వాయసపూజా వర్జమ్.
53. సక్తస్య చానుమరణం బ్రూయాత్.

తన పురుషుడు ఏదైనా చూడజేసానికి పోతూ ఉండే, తొందరగా తిరిగి రమ్మని అతనిచేర ఒట్టుపెట్టించుకోవాలి. అతను అలా వెళ్ళిపోయిన పిమ్మట తాను ఎలాంటి అలంకారాలూ ధరించకూడదు. డ్రేఫంస్కారాలు కూడా మూసుకోవాలి. మంగళసూత్రం తప్ప మరే ఆభరణాలూ ధరించరాదు. లేదా శంఖులడందైనా ఒక్కదే పెట్టుకోవాలి. రోజులు గడుస్తున్న కొలదీ, జరిగిన రోజులు తెక్కపెట్టుకుంటూ ఉండాలి. తను ప్రతాలు, ఉపవాసాదులు చేయడం తన పురుషుడి బంధుజనానికి తెలిసేలాగా నష్టత్రాలు, సూర్యచంద్రుల, — గమనాన్ని స్మరిస్తూ ఉండాలి. తనను ఇష్టమైన మంచి కల వచ్చినప్పుడు, అతని సంగమం మళ్ళీ నాకు లభించు గాన! — అని పలికాలి. కామాచని చెడుకలలు ఏదైనా వస్తే తత్తర పాటుతో లేచి, పెద్దలను అడిగి శాంతిక్రియలు జరిపించాలి. అతను తిరిగి ఇల్లు చేరగానే కాముని పూజించాలి. [కాముని పున్నమి మొదలైతే] దేవతాపూజలు జరపాలి. చెలికత్తెలతో పూర్ణపాత్రలు తెప్పించి, వాయస పూజ చేయాలి. [ఈ పూజ ఏమిటో తెలియ] ప్రథమ సంగమం అయిన తరువాత మళ్ళీ పై తరంగం యావత్తు నిర్వహించాలి. అతనికి పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలగదానికిగాను 'మితోనే నా మరణం ప్రాప్తించు గాన!' — అని అంటూ ఉండాలి.

54. నిస్సృష్టభావః, సమాన వృత్తిః, ప్రయోజనకారీ,
నిరాశంకః, నిరపేక్షోఽర్థేషు, ఇతి సత్తలక్షణాని.

ఇక శ్రీయందు సప్తదైవవాదీ లక్షణాలు ఎలా ఉంటాయో చెపుతున్నాడు. అతడు అన్నివిధాల వేశ్యను నమ్ముతాడు. ఆమెను తనతో సమానంగా చూస్తాడు. ఆమె అడిగిందల్లా తెప్పి ఇస్తాడు. ఎలాంటి సందే

హాలు, అనుమానాలు లేకుండా ఉంటాడు. ధనం విషయమై ఎలాంటి ఆసక్తి, ఆశ కనపడదు. ఇవి సద్గుణ లక్షణాలు.

55. తదేతన్నిదర్శనార్థం దత్తకశాసనాదుక్త మనుక్తం చ లోకతః శీలయేత్పురుష ప్రకృతితశ్చ.

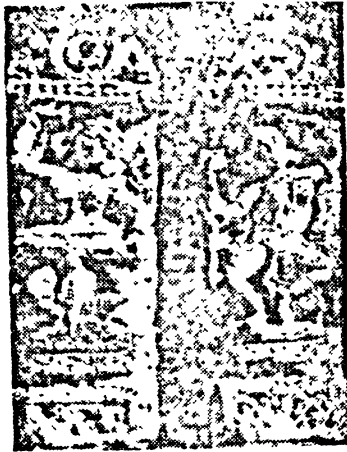
దత్తకాచార్యుల శాస్త్రాన్ని గ్రహించి ఈ విషయాలు వ్రాశాడు వాత్సాయనులు. ఇక్కడ చెప్పనటువంటి తక్కిన విషయాలు రోజు సుండి గ్రహించడమే ఉంటుంది.

56. భవతశ్చైత్ర శ్లోకా — సూక్ష్మత్వాదతిలోభాచ్చ ప్రకృత్యాజ్ఞానతస్తథా, కామలక్ష్మతు దుష్టానం స్త్రీణాం తద్భావితైరపి.

57. కామయంతే విరజ్యంతే రంజయంతి తఃజంతి చ, కర్షయంత్యోఽపి సర్వార్థాన్ జ్ఞాయంతే నైవ యోషితః.

అయితే, ఇంకా మేళమవుతున్నావా? సహజమా? చాదా? అనే ప్రశ్న వస్తుంది. దీనికి సమాధానం తెలుసుకోవడం సాధ్యంకాదు. అంతేకాకుండా మేళమవుతున్న ధనంపై ఎక్కువ ఆశ ఉంటుంది. పైగా కామం అనేది స్వభావసిద్ధంగా అజ్ఞాన లక్షణం. ఈ కారణాలవల్ల కామలక్షణం ఎలాంటిదో తెలుసుకోవడం మహాజ్ఞానులకు సయికం కష్టంకాదు. మేళాంగ నలు ఒక్కొక్కప్పుడు ఎంతో ఆసక్తి కనపడుస్తూ, కామిస్తున్నట్లు కనపడుతూ సురతక్రీడలు జరుపుతారు. మరొకప్పుడు విరక్తితో విముఖులై చూపుతారు. ఇలా ప్రవర్తించినప్పుడు సమస్త ధనద్రవ్యాలూ అవహరిస్తాయి. అంచాన మేళమవుతున్నావా? తెలుసుకోవడం, వారి హృదయం అవగతం చేసుకోవడం ఆ బ్రహ్మచర్యమేనా రహితంకాదు.

ఇతి శ్రీ వాత్సల్యమునీయే కామసూత్రే వైశికే
ష్ఠపక్షేఽధికరణే కాంతాసువృత్తం నామ ద్వితీయోఽ
ధ్యాయః.

ఇది శ్రీ వాత్సల్యమునముని విరచితమైన కామసూత్రార్థే వైశికం
అనే ఆరో అధికరణంలో కాంతాసువృత్తం అనే రెండో అధ్యాయం.

తృతీయాధ్యాయం

ఆర్థగమోపాయః

1. సక్తా ద్విత్వాదానం స్వాభావికముపాయతశ్చ.
2. తత్ర స్వాభావికం సంకల్పితం సంకల్పసమధికం వా లభమానా నోపాయాప్రయంతతేత్యాచార్యాః.
3. విదితమవ్యుపాయైః పరీవృత్తం ద్విగుణం దాస్యతీతి వాత్సయః.

మేఱు ఎప్పుడూ రబబై అబ్బి చువుతున్న పువ్వును చగ్గననుచి పహణంగానూ, తిపాయంతూ భవం రాబట్టరొచారి. ఇది ఆపై భర్మం. ఇంచురో రప్పరేడు పహణంగా తన కోరికను సుపరేట్టగా గానీ, అంతరు ఎప్పుడూ గానీ భవం లభిస్తే, ఇం తిపాయం అర్హురేడు ఇతి ప్రాచీనావాయం అర్హిపాయం.

అయితే, మెట్టమెరలే అరవి నుండి ఇంక మెర్రం భవం లభిస్తుందని తెలిసి తిప్పప్పటికీ, తిపాయంతో ప్రవర్తస్తే అంతరన్నా తెల్లింపు భవం లభిస్తుందని వాత్సాయనులు చెబుతున్నారు.

4. అలంకార శక్యభోజ్యకేయ మాల్యవస్త్ర గంభ ద్రవాది వ్యవహారిక కాలిక మద్యార్థ మథ శ్రుతి సయనేన తత్యమషమ్.
5. తద్విత్తృచకంసా.

6. ప్రతిపద్యమునందును పద్యమునందును ప్రతి
దాయ వ్యవహారము.
7. రచనమునందును రచనమునందును అలంకార
మునందును.
8. దాహమునందును దాహమునందును చ అర్థ
నాశము.
9. రథా దుచితమునందును నాయకమునందును
చ రచనమునందును వ్యవహారము ప్రతిపద్యమునందును.
10. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును
వ్యవహారము వివాదము.
11. సుమారునందును రచనమునందును రచనమునందును.
12. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును
మునందును రచనమునందును రచనమునందును.
13. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును.
14. నాయకమునందును రచనమునందును రచనమునందును.
15. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును
మునందును.
16. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును.
17. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును
మునందును రచనమునందును రచనమునందును.
18. రచనమునందును రచనమునందును రచనమునందును.

19. తయా శీలితస్య చాలంకారస్య భాంజోపస్కరస్య
వా వణిజోవిక్రయార్థం దర్శనీమ్.
20. ప్రతిగణికానాం చ సదృశస్య భాండస్య వ్యతికరే
ప్రతివిశిష్టస్య గ్రహణమ్.
21. పూర్వోపకారాణాం అవిస్మరణ మనుకీర్తనం చ.
22. ప్రణిధిః ప్రతిగణికానాం లాభాతిశయం శ్రావ్య
యేత్.

23. తాసు నాయక సమక్షం ఆత్మనోఽభ్యధికం లాభం
భూతమభూతం వా వ్రీడితా నామవర్తయేత్.
24. పూర్వ యోగినాం చ లాభాతి శయేన పునః
సంధానే యతమానానాం ఆవిష్కృతః ప్రతి
షేధః.

25. తత్స్పృశ్శినాం చ త్యాగయోగితా నిదర్శనమ్.
26. స పునరేష్యతీతి భాలయాచితకమిత్యర్థాగమో
పాయాః.

వేషాలు ధనం గుంజే ఉపాయాలు

ఎలాంటి ఉపాయాలవల్ల పురుషుడు ఇవ్వదలుచుకున్న ధనం
రన్నా ఎక్కువ ధనం రాబట్టుకోవాలి? దీనిన్నదో ఆ ఉపాయాలు
ఇక్కడ చెబుతున్నాను.

అలంకార పస్తువులు, లహరి, పిండిపంటలు, మిఠాయిలు మున్నగు
ద్రవ్యాలు, అన్నం మొదలైన భోజ్య పదార్థాలు, మధ్యం మొదలైన పాన
ద్రవ్యాలు, పస్త్రాలు, గంధం, తాంబూలం మొదలైన పరిమళ ద్రవ్యాలు,
పనిముట్లు ఇలాంటివన్నీ తన దగ్గరికి వచ్చే పురుషుడి సమక్షంలో
బేరమాడి, పర్తమలనుండి కొనుక్కోవాలి. అప్పుడు ఆ విటదే వాటి ధర
తనంతట తానే చెల్లిస్తాడు. అంచాన ఆ పస్తువులన్నీ ఉచితంగానే
పచ్చిసట్టవతుంది. అతను అలా ధనం ఇచ్చినప్పుడు అతని గుణాలను
మెచ్చుకోవాలి. అక్కడ ఒక చెట్టు నాటాలి. ఇక్కడ ఒక తోట వెయ్యాలి.
అదిగో, ఆ తోటలో ఒక దేవాలయం ప్రతిష్ఠించాలనుకుంటున్నాను.
అంతేకాదుగా ఉద్యానోత్సవం జరపాలని ఉంది. దగ్గు బంధువు
లొచ్చారు. వారికేవైనా పెట్టి మర్యాదలు చెయ్యబోతే బాగుందని అని
ఇలా రహస్యంగా తన కోరికలు వెలిబుచ్చుతూ, ప్రతిపాదనలు చేస్తే
తన కోసం వచ్చిన విలాస పురుషుడు తప్పించుకోలేడు. చేయవలసిన
పన్నీ చెయ్యి - ఫలవాలేదు. ధనం నేను ఇస్తాను. ఎంత దబ్బుకావాలి.
అంటాడతను తన పనులు పోతుందని. అప్పుడు ఇంత కావాలని వేళ్ళ
అడగాలి. అతను ఆ ధనం ఇచ్చివేస్తాడు. అలాగే అరనితో ఎక్కడికైనా

ప్రయాణం చేసేటప్పుడు తన మనుషులతో చాలాచీ అయి, తన పస్తువులు, అలంకారాలు, సగాలు మున్నగునవి వాళ్ళచే దొంగిలించజేసి, తన ధనద్రవ్యాలు పోయినవని గొడవచెయ్యాలి. అప్పుడు తనకోసం పచ్చిన పురుషుడు ఆ సగాలు, పస్తువులు మరల కొనిపెడతాడు. తన ధనం దొంగలు దోచుచున్నాడు. అగ్నిప్రమాదంలో తన ఇల్లా తగులబడి పోయిందని, అప్పుడా ఇంట్లో ఉన్న ధన ద్రవ్యాలన్నీ నాశనమైపోయినవని, ఇదంతా నిన్ను మరిగినందువల్లనే జరిగిందని గొడవపెడుతూ ఏడుపులంకించుకోవాలి. మా అమ్మ ధనం కూడా ఇందులో ఉందని చెప్పాలి. అతనితో ప్రయాణం చేయడం వల్లనే తన అలంకారాలు, ధన ద్రవ్యాలు పోయినవని గూఢచారుల ద్వారా చెప్పించి విచారపవాలి. అతనికోసం తాను అప్పుచేసినట్లు చూపించాలి. అతనికోసం చేసిన ఖర్చును గురించి తల్లితో తగవుపెట్టుకోవాలి. పురుషుడి బంధు మిత్రుల గృహాలలో ఏవైనా ఉత్సవాలు, శుభకార్యాలు జరుగుతూ ఉంటే అతను రమ్మని పిలుస్తున్నా ఆఖరుకు గట్టిగా బ్రతిమాలుతున్నా ఏదో రాకుండు, బహుమతులు తీసుకోకుండా అక్కడికి వెళ్ళకూడదు. ఇంతకు ముందు ఆ విటుడు ఏ ఏ గొప్ప పస్తువులు తెచ్చి ఇస్తానని మాట ఇచ్చాడో, అవి ఇప్పుడు తెచ్చి ఇస్తేగాని ఇల్లువిడిచి అక్కడికి వెళ్ళనని కచ్చితంగా చెప్పాలి. లేదా అక్కడ బంధుమిత్రులు ఇచ్చే బహుమతులన్నీ నీకే తెచ్చిఇస్తాను. నాయకుడు మాట ఇచ్చేలా చెయ్యాలి. రోజూ తన ఇంట్లో జరుగుబాటు లేనట్లుగా పంట మానెయ్యాలి. ఆ పరిస్థితిని చూచి జార పురుషుడు ఏదో ఒకటి ఇవ్వకుండా ఎలా ఉంచుకుంటాడు? 'ఇంతే కాకుండా, ఇంకా ధనం రాబట్టడానికి ఇల్లు బాగుచేయడానికి, శిల్పపు పనులు మొదలైన వాటికి ధనం లేనట్లు సచించి, ఆ పనులు పూర్తి చేయడానికి అయ్యే డబ్బు అతన్ని అడిగిపుచ్చుకోవాలి. రోగాలకూ, నొప్పులకూ అయ్యే ఖర్చులకు కూడా అతనిచుండి ధనం గుంజాలి. తనకు

మేలుచేసే బంధు మిత్రులను ఏదో కష్టం ప్రాప్తించినదని కొంత, ఇంటి పనులపని కొంత, చెలికత్తె లేదా దాసిదాని పిల్లల శుభ కార్యాచరణని కొంత, జుబ్బులపని కొంత, తన స్నేహితువాండ్ల రోగనివారణపని కొంత, ద్రవ్యం అడిగి వుచ్చుకోవాలి. తన అలంకారాలలో కొంతభాగం విక్రయించి విటుడికోసం ఖచ్చ పెడుతున్నట్లుగా అతని ఎదుట నటించాలి. పర్తకుడితో అవివరకే రహస్యంగా మాట్లాడి, ఆ ద్రవ్యం కోసం; తన ఇంట్లోగల వస్తువులు తీసుకుని పొమ్మని విటుడి ఎదుట చెప్పాలి. అలా చేయటంపల్ల ఆ వచ్చు విటుడే ఇచ్చి వస్తువులు తీసుకుని పోవటం కాపాడుతాడు.

తన బంధుమిత్రుల ఇళ్ళలో కూడా అచ్చం ఇలాంటి పోలికలు గల వస్తువులే ఉన్నందున మారుపడిపోతున్నాయని, అంచార పీడిని మార్చుకుని మరల కొత్త వస్తువులు కొనుక్కోవడానికి కొంత ధనం రావాలని నమ్మవలసి ధనం అవహించాలి. తనపై మోఠాపడి వచ్చే విటుడు రోగద తనకు చేసిన ఉపకారాలు ఎప్పుడూ మరుచుకొనదు వేళ్ళ. వాటిని గుర్తు చేసుకుంటూ అతన్ని పొగడుతూ ఉండాలి. గూఢ చాటుల ద్వారా ఇతర వేళ్ళు గడిస్తున్న లాభాలను గురించి అతనికిచెప్పించాలి. తోటి వేళ్ళాంగనలు తనకుంటే మిన్నగా ఎంతెంత ధనం ఎలా సంపాదించారో, ఉన్న పీ లేనిపీ చర్చించి, సగ్గు నడిస్తూ ఇతర వుడుపుడితో చెప్పాలి. ఇంతకు ముందు తనకు ఉంచుకున్న వాళ్ళ పెద్దపెద్ద మొత్తాల్లో ధనం ఇస్తున్నామంటున్నారని, పునస్సంధానంకోసంలాపరయపడుతున్నారని, అయినప్పటికీ మిమ్ములను విడిచిపెట్టలేక నేను ఒప్పుకోవడంలేదని, వారి ధనానికి ఆశపడటంవా వారి మాట రాదన్నానని చెప్పాలి. అలాగే తన

విరోధి వర్గంలోని వేళ్ళందు వారి విటలు ఇంటింక నాథం ఇచ్చి
 బోతున్నారని తన గూఢచారులచేత అతనికి చెప్పించారు. ఇంచా పోను
 పోను, చిన్న పిల్లలు పెద్దవార్యుల చెంతచేతి ఇవి కొనిపెట్టు, అవి కొనిపెట్టు,
 ఇవి తెచ్చివ్వ అది తెచ్చివ్వ అని అస్తమానం పీడిస్తున్నట్లు ప్రపంచం
 చాలి. అది చూచి జాతపురుషుడు తట్టకోలేక ఆహ్నుతానే కొనితెచ్చి
 పిల్లలకు ఇస్తాడు. ఈ విధంగా వేళ్ళు ఓపాయంగా, లబ్ధిగా భవం
 గుంజే విధానాలు.

విరక్తులయిన విటుల లక్షణాలు

27. విరక్తం చ నిత్యమేవ ప్రకృతి విత్రియాతో
 విద్యాత్ ముఖివర్ణశ్చ.

ఇవ విరక్తుల లక్షణాలు పేర్కొంటున్నాయి. వేదాంగం ఇలా
 భవం అడిగే సమయాల్లో విటుడు తన స్వభావానికి విపరీతంగా ప్రస
 త్తింపినా, అతని ముఖ రచనలలో ఏలాంటి మార్పులు కనిపించినా,
 అతడు విరక్తుడై ఉన్నట్లు అర్థం చేసుకోవాలి.

28. ఊనమతిరిక్తం వా జదాతి.

29. ప్రతిలోమైః సంబధ్యతే.

30. వ్యపదిశ్యాన్యత్రకోతి.

31. ఉచితమాచ్ఛినత్తి.

32. ప్రతిజ్ఞాతం విస్మయతి అన్యథా వా యోజయతి.

33. స్వపక్షైః సంక్తయా భాషతే.

34. మిత్రకార్య మపదిశ్యాన్యత్ర కేతే.

35. పూర్వ సంస్కృత్యాశ్చ శరణశేష మథః కథయతి.

ఇంకా అలాంటి విరుద్ధి చేష్టలు ఎలా ఉంటాయో చెప్పరున్నారు. ఆ విషయం మామూలుగా ఇచ్చే కనం గాని ఎక్కువైనా ఇస్తాడు. లేదా చాలా తక్కువైనా ఇస్తాడు. వేళ్ళకు ఇచ్చంటే చాక్తో స్నేహం చెయ్యడం చెబుతాడు. ఆమె చెప్పిన ముందైనా ఎంతో క్రడతో, ప్రేమతో చేసేవాడిలా నడించి అందుకు దిన్నగా ఇస్తాడు. బెదిరితాన్ని ఎంతమాత్రం పొడిచడం. తాను చేసిన చాక్తోని ఇచ్చే ముందే చెబుతాడు. లేదా అదే మరో విధంగానైనా చెబుతానికి ప్రయత్నిస్తాడు. వేళ్ళకు చెబుతుంటే తన చాక్తో సైగలతో మోసం చేస్తా మాట్లాడుతాడు. తన స్నేహితుడి ముందే ఉన్నదని చెబుతాని నెలం చెప్పి మరోచోట వదులుంటాడు. తనకు ఇంకా ముందు సంబంధం గల గజ్జెల తానాడు ముందుగా తనకు మాట్లాడుతూ, చాక్తో ఏమో ముందే చెబుతాడు.

36. తస్య సాక్షాత్కార్యాణి ప్రాగవత్కాండన్యాపదేశేన హస్తే కుక్ష్విత.

37. తాని చాన్యా హస్తాదు తమర్ణః ప్రసహ్య గృహ్ణా యాత్.

38. వివక్షమానేన సహ భర్తృకేషు వ్యవహారేతి విరక్త ప్రతిపత్తిః.

ఇలాంటి విరక్త రచనలు గల విషయం తానాడు చెప్పి, బయటం మొదలైన విషయం చెబుతుంటే అలాంటి తెలియకుండానే ఏదో నెలంతో తన వంక చేసుకోవాలి. ఆ చెబుతుంటే తన దగ్గరనుంచి అప్పులవాడెవడో గుంటాని చేయడంగా నాటం అవాలి. ఒకవేళ విషయం బోధించు

దిగితే న్యాయస్థానంలో ఫిర్యాదు చేయాలి విరక్తులైన విటులకు వేళ్ళలకు
మధ్య సాగే వ్యవహారం ఇదంతా

39. సక్షం తు పూర్వోపకారిణ మవ్యల్పఫలం
వ్యభీకేనానుపాయేత్.

40 అసారం తు నిష్ప్రతిపత్తిక ముపాయతోఽపవాహయే
దన్యమవప్తభ్యః.

విరక్తుడైన విటుని వెళ్ళగొట్టే దలా ?

విరక్తుడై ఉన్న విటుణ్ణి వెళ్ళగొట్టే విధానం గురించి ఇక్కడ చెప్ప
తున్నాడు —

సాధారణంగా వేళ్ళలపట్ల విరక్తుడైన విటుడు, వేళ్ళచేత చీవాట్లు
చెప్పడెట్టలు కనరానా కనకైతానే గుట్టుగా వెళ్ళిపోతాడు అలాని విష
యంలో ప్రయత్నం చెయ్యడమే అనవసరం ఇంక తన ధనద్రవ్యాలన్నీ
తగలేనుకని అమెపై ఇంకా మమకారం వదులుకోలేకనా ఉన్న విటుడు
పూర్వం తనకు ఎంత మెలుచేసినవాడు అయినప్పటికీ ఇంకా కొద్దో
గొప్పో తనకు ధనం ఉట్టచెవుతున్నప్పటికీ వేళ్ళ సీర్దాక్షిణ్యంగా ఏవేవో
రప్పులు చూపించి అతన్ని వేళ్ళగొట్టే ప్రయత్నం చెయ్యాలి అలాం
ఉప్పుడు అసలు ఏమీ ఇవ్వలే , నిర్దనడై పట్టపోయి గేదెలా ఉన్న
విటుణ్ణి అలసిపల్ల వీమాత్రం లాభంలేదని ప్రకాశించి వేళ్ళ ముందు
ధనికుడైన జానపదుషణ్ణి చేరదీసి మొదటివాణ్ణి సాగనంపాలి

41 తదనిష్టనేవా, నిందితాభ్యాసః, ఓషనిర్భోగః, పాదేన
భూమేరభిఘాతః, అవిజ్ఞాతవిషయస్య సంకథా,
తద్విజ్ఞాతేష్వవిస్మయః, కుతాత్స్య చ, దర్పవిఘాతః,

అధికైః సహ సంవాసః, అనశేక్షణం, సమాన
దోషాణాం నిందా, రహసి చానస్థానమ్.

ఇహ అలాంటి విరహ విటబ్బి సాగనంపే పద్ధతి - అతనికి
ఏమాత్రం ఇష్టంలేని పనులు డెయ్యాలి వేళ్ళు. అసహ్యించుకునే మధ్య
పానం మొదలైనవి సేవించాలి. ముక్కువిరుపులు, మూతివిరుపులు చేస్తూ
వెక్కిరించాలి. కాళ్ళతో నేలమీద రాయాలి అతనికి తెలియని విష
యాలు అడిగి ఏడిపించాలి ఒకవేళ అతను సరైన సమాధానాలు చెప్పితే
ఆశ్చర్యం ప్రకటించాలి, అసహ్యించుకోవాలి. ఈ విషయం నీకంటే
వరానా వాళ్ళరు దాగా తెలుసు - అంటూ పడిమండిలో అతన్ని పోన

చేసి అవమానించాలి. అతను తెలిసినవాడైనప్పటికీ చంపనచేసి చూడాలి.
అతనికి చిన్నతనం పలిగేలా అతనినన్నా అడ్డుకుంటే స్నేహించేసి,
వారితో పలిసి మెలిసి చిరగాలి. ఇంకా ఎవరిచేతనైనా అతనికి గర్వభంగం
చేయించాలి అతనిపంప వన్నెల్ని ఆయినా చూడరాదు. అతనికి సంబం

ధించిన పస్తువు తనకు ఎంత ప్రియమైనదే అయినప్పటికీ హీనంగా చూడాలి. అది ముట్టుకోకూడదు. ఎప్పుడూ అతని కంట పడకుండా తిరగాలి. [ఈ పనులుచేస్తే విటుడు అసలే ధనంలేదు కాబట్టి, ఇంకా అపమానంతో క్రుంగిపోయి వెళ్ళిపోలాడు. సాధారణంగా విటులకు వేశ్యల ఇళ్ళలో ఇలాంటి గతే పడుతుంది.]

42. రతోపచారేషాద్వేగః, ముఖస్యాదానం, జఘనస్య రక్షణం, సఖిదశ సక్షతేభ్యో జగుప్సా, పరివ్వంగే భుజమయ్యా సూచ్యా న్యవధానం, స్తబ్ధతా గాత్రాణాం సంకోర్చ్యత్యాసః, నిద్రాపరత్వం చ, శ్రాంతముపలభ్య చోదనా, అశక్తా హాసః, శక్తావ సఖినందనం, దివాఽపి భావముపలభ్య మహాజనాభి గమనమ్.

రతికేళి సమయంలో విటుడికి

ఎలా విరక్తి పుట్టించాలి ?

విరక్తుడై ఉన్న విటుణ్ణి రతికేళి సమయంలో కూడా ఎలా విరక్తి పుట్టించాలో చెప్పతున్నాను.

1) సురత సమయంలో అదిగోపాటు చూపించాలి. 2) ముద్దాబోతే మూతి తిప్పకోవాలి. 3) మదన మందిరాన్ని దాచుకోదం, బయటికి కనిపించకుండా చెయ్యదం, 4) సఖిషతాలు, దంతషతాలు అనవ్వించు కోదం, వాటికి ఓర్పుకోలేనని చెప్పదం, 5) కౌగిలించబోతే చేతులు అడ్డు పెట్టదం, 6) అతనికి ఉద్రేకం పెచ్చిన కొలదీ సుఖం లేకుండా చేయదం, 7) శరీరంలో చలనం లేకుండా మొద్దులా పడి ఉండదం, 8) తొడపీడ

తాడ మెలివేసి పడుకుని రర్మిక్రిస సంపదానికి పీటలేకుండా చేయడం, 9) నిద్ర ముంచుకుని వస్తున్నట్లు నటించడం, 10) విటుడు పీర్మహిషుడై రర్మి చేయలేకుండా ఉన్న సమయంలో రర్మి సాగించమని ప్రేరేపించడం, అతను అశక్తుడుగా ఉన్నప్పుడు హాస్యమాడడం, 11) అతను శక్తి పంతుడుగా ఉంటే, ఏమాత్రం మెచ్చకపోవడం, 12) పగలు కూడా వచ్చి ముప్పకేకి పూనుకొంటే అక్కడ నుంచి లేచి జనం ఉన్నచోటుకు పారి పోవడం, - ఈ పన్నెండు పనులూ రర్మివేళలో విటుడికి విరక్తి పుట్టించి వెళ్ళగొట్టే ఉపాయాలు.

43. వాక్యేషు ఛలగ్రహణం, అనర్మణి హాసః, నర్మణి చాస్యమపదిశ్య హాసేత్ వదతి లెస్మిన్కటాక్షేణ పరి జనస్య ప్రేక్షణం, తాడనం చ, ఆహత్య చాస్య కథామన్యాః కథాః, లద్వ్యభీకానాం వ్యసనానాం చ అపరిహార్యాణాం అనుక్తిర్తనం, మర్మాణాం చ చేటికయోపక్షేపణమ్.

44. ఆగలే చా దర్శనమయాచ్యయాచనమంతే స్వయ
మోక్షశ్చేతి ప్రతిగ్రహణీద్దత్తకస్య.

అతను ఏం మార్లాడిరా వాటిల్లో తప్పులు పట్టాలి చమత్కారం
మామూలాడి నవ్వాలి వెకిలిగా దేనికోసమో సవ్వినట్లుగా, చమత్కార
మాటలను నవ్వాలి అతను మార్లాడుతుంటే నిర్లక్ష్యంగా ఇతరులను
చూస్తూ ఉండాలి సప్పుతూ సరళాధర్మములు చేయాలి అతని చె
పనులు ఇతర విషయాల సహించలేని వ్యసనాలు - ఇవన్నీ గుర్తుచేస్తూ
అతన్ని ఎత్తిపొడవాలి ఇంకా ఎవరికీ తెలియని రహస్యమైన లోపాః
కూడా చెలికత్తె ద్వారా వెల్లడిచేయించి ఆపిపించాలి అతను రాగా
గొంతెమ్మ కోరికలు కోరి వాటిని తీర్చలేకపోయినాడన్న కారణం
అతన్ని తన ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొట్టాలి దత్తకాచార్యులు చెప్పిన ఉ
యాలు ఇవి

45 భవతశ్చ్యుతశ్లోకా — పరీక్ష్యగమ్యైః సంయోగ
సంయక్తస్యానురంజనం, సక్తార్థస్య చాదానమం
మోక్షశ్చ వైశిక్మ్యమ్.

46 ఏవమేతేన కల్పేన స్థితా వేశ్యా పరిగ్రహే నాతిసం
యతే గమ్యైః కిరోత్పిర్థాంశ్చ పుష్కలాన్.

వేశ్య తన వద్దను ఉద్భవ విటశిఖామణిని పరీక్షించి అతనితో
సంయోగం నెరవేరిన సంబంధం పెట్టుకున్న జాతజ్ఞి యథావిధిగా ను
పెట్టడం తనపై మోజుపెట్టుకున్న వానినంటి బాగా ధనాన్ని గుంజరం
నిర్దనుడైన పిదప వాణి వెళ్ళగొట్టడం - ఇదంతా వేశ్యలను సంబంధించి
స్మృతహారం ఈ విధంగా ప్రవర్తన పడుతున్న కారపురుషులను ఆ
ర్థించి రాను మోహంలో చిక్కుకోకుండా ధనం మాత్రం సంపాదించాలి

